

لهه رشتی مشتی

کومه له چیرۆک

رووداوی سهردم

به شیوهی چیرۆک

۱۳۷۳ هه ۱۹۹۴ز

نووسین کردنی

سه عید کاوه (کوستانی)

LITE AV VARJE

KORTA SAGOR

1994

ISBN
91- 630 – 2035 - 1

SAID KAVEH

- 4 • پېشەكى كاڭ كرىم حىسامى
- 7 • مامەسوورە
- 12 • ئەوہ ماناى ئابوريمان زانى
- 19 • بەكوردىش نوڭزىبكا نىزىكى مەبە
- 26 • قاقاى زۇردار
- 32 • كوشتارو ڤاو و ڤووت
- 37 • دوايىن پاسپاردە
- 46 • تالانى شەرى
- 57 • پىشوى ھەينى
- 63 • كوردو كۆمونىست
- 70 • گرىو و ئامانچ
- 75 • ئەو رەوشتە دزىوہ پىرۆزى خۆت بى
- 82 • گىيا لەسەر بنجى خۆى دەڤوئ
- 91 • ئاواتى وەدى نەھاتوو
- 97 • دادگاي بە بەرنامە
- 103 • ئەرى خەج تۆسەرى خۆت چ نىرە جاشىكم؟
- 109 • تەنيا بە ئىعدام رزگاريم دئ
- 116 • كۆرەو، ڤووداويكى مېژوويى
- 126 • ياساى خىلەكى ئازادى
- 137 • شكنجە
- 153 • ئامۆزگارى دوزمن ڤوو زەردى دىنى
- 160 • دەستى لە . . . دريژتر!
- 167 • ھەزار گوتە و يەك كردهوہ
- 172 • دەستى بە تەنى تەقەى نايە
- 177 • سەرنجىك بۆ چەند وشە

چهند و ته بهک .

برای بهر تیزو دوست و هاو خهباتی دیرینی بهر دوا می په نجا سالمه کاک سمعید کویستانی، دوا ای شتیکی لیکردم کعبه گوتی روی روالمت و یاسا، له وزه ی من دا نه بوو. چونکه هر که سه دهی کارتیکی بی بسپین که بتوانی نه نجامی بدات. بهلام نیمه کور دین و لام وایه بهم زوانهش داب و نمرتی کوردواری و هلا نانتین و له نمر مونی گهلانی تریش که لک و در ناگرین.

لانی کم نم کارا کتیره له باری خوموه پر به پیستیه تی. دهنا نووسینی پیشه کی بو بهر همیتی ندهمی، بو چیرۆک و رومان، کاری نهدیب و چیرۆک نووس و شارهزایانه. کاری نمو کسانه به کسفریان له چیرۆک و داستان و رومان دهر بچی و لهم بواره دا پیشینه ی کاریان ههتی.

دهی و دلم نه مات پیژم کاک سمعید، پیشه کیان بو نانووسم. یان نم و بست خور بشکیم و بلیم: خوت دزانی نووسینی پیشه کی کاری من نیه. « کاران به کار کردان » دسپین.

چیرۆکه کانم لی و درگرت و گه رامهوه مالتی، دستم کرد به خوتند نهوه یان. به دوا ای خویاندا پاکیشام و نه متوانی و هلا یان نیتیم. خوم له نیو رو دلو و کاره ساته کانی کومهلگای کوردواریدا، ده دیتمووه فاکتیره کان ههر و دک په رده ی سینهما، به پیش چاوم دا، دهاتن و ده چوون.

دوا ای تهواو کردنیان له ژیر ته نسیری کاره ساتی نیو چیرۆکه کان و شیرینی زمانه نووسهر، به شیلگیری کهوتنه سه رباری خسه لته تی کوردی و گوتم: یانی چی، ههزار جاریش پیشه کی نووسین کاری من نه تی، ههر دهی نووسم. نهوه نیه، له کوردستان و له نیو کورد ههزلان کس به ربایی و ماستاو سارد کردنهوه، کاری نهوتویان گرتوته دست، نهک ههر لیبی نازانن به لکوو سهقه تیشی ده کمن و کردویانه.

بهلام بازانین کاک سمعید، سهر چاوهی نم کورته چیرۆکه نهی له کوی هه لگرتوه که وا جوگهی بو کیشاون و تیکهل به در بای روونی ندهمی کوردی کردون؟

بهره‌میی نه‌دیی جگه له درخستیی واقعیه‌ت، به فاکت و به‌لگه و سه‌رچاوه نیه. چوونکه له ره‌وتی رووداوه‌کان و واقعیه‌تی ژیا‌نی کۆمه‌لگای نووسه‌رده سه‌رچاوه ده‌گری. چیره‌ک نووسانی ناسراوی به‌ناو بانگ، تیکۆشا‌ون ره‌وتی چیره‌که‌کانیا‌ن له‌گه‌ل واقعی روودلوه‌کان تیکه‌ل بکمن و به‌ شاره‌زایی له‌گه‌ل ژیا‌نی رۆژانه‌ی خه‌لک بیا‌ن رازینه‌وه. نووسه‌ری ئی‌مه‌ش بۆ نووسینی ئه‌م کورته‌ چیره‌کا‌نه، له‌کاره‌سات و رووداوی ده‌وروو به‌ری و له‌ژیا‌نی رابردوی خۆی ئیله‌هامی و ده‌رگرتوه، به‌زمانی‌کی سادو ساکار که‌ یه‌کتی له‌ مه‌رجه‌کانی بنچینه‌ی نووسینی ره‌سه‌نه، گه‌لیک رووداو و به‌ سه‌ره‌اتی له‌ قالی کورته‌ چیره‌کی شیرین و به‌تام و چیتۆ دا بۆ هیتا‌وینه سه‌رکا‌غه‌ز که‌ هه‌موویان له‌ کۆمه‌لگای ئیمرۆی کورده‌واری و ته‌نانه‌ت له‌ نیو کورده‌ نا‌واره‌کانی په‌ریوه‌شدا، به‌زه‌قی ده‌ییزین و رۆژ له‌گه‌ل رۆژ دوویات ده‌بئه‌وه.

کاک سه‌عید، به‌ نووسین و تۆمار کردنی ئه‌م به‌سه‌ر هات و روودلوانه، دوو نامانجی پیتکا‌وه. یه‌که‌م به‌ره‌ی تازه‌ پیتکه‌یشتوی کورد، ئه‌و به‌شه‌ی که‌ به‌ناچاری له‌ نیشتمان دورۆ که‌وتونه‌وه‌و په‌روازه‌ی هه‌ندهرن بوون، به‌خوتنه‌وه‌ی ئه‌م به‌ره‌مه‌ جوانه، بارو دۆخی گه‌ل و نیشتمانه‌که‌ی دیته‌وه‌ یادو هه‌ستی نیشتمان په‌روه‌ری له‌ ناخی دا ده‌جوولتی، وا ده‌کا که‌هه‌ر کوردو هه‌ر کوری نه‌ته‌وه‌که‌ی بیتیته‌وه.

چیره‌که‌کانی « ده‌ستی ... درێزتر، » پیروزی خۆت بیتی، « مامه‌ سووره، » گیا له‌سه‌ر پنجه‌ی خۆی ده‌روی، « نه‌گه‌ر به‌ کوردیش نوێژ بکا » و ... له‌گه‌ل روون کردنی واقعیه‌تی ژیا‌نی ده‌ر به‌ده‌ری، په‌ن له‌ په‌ندو نامۆژگاری به‌ نرخ بۆ لاوانی کورد له‌ ده‌ره‌وه‌ی ولات و بیتگومان بۆ روون بوونه‌وه‌ی بیرو روانگه‌ی لاوی کورد بیتی ته‌فسیر نابن.

دووهم به‌ گیترا‌نه‌وه‌ی ئه‌م رووداوانه، بیچمی راسته‌قینه‌ی ده‌ره‌به‌گی لوت به‌رزنی نه‌زانی ترسه‌نوکی زالم، هه‌ر وها جنایه‌ت و خوتن پتۆی حکومه‌تی داگیرکهری ئیسلامی و خۆپا‌گری قاره‌مانه‌تی لاوی پیتشه‌رگه‌ی کوردو مه‌رای و هه‌له‌په‌رستی هیتلی کادرو لیتسه‌سراوی حیزبی

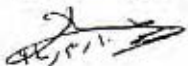
سیاسی و لامه لامه و ناغا به لیتی هیتندی مه لای پهر زهردو... هتدمان، بو ده خاته روو، له قالبی کورته چیرۆکدا دنیای ئیمروێ کوردواری، دنیای گیرۆدهی دو اکه تووی و بن دهستیمان پیشان ددا.

نهک ههر نهوه به لکوو سیاسه تیش وهک ههوریک به عاسمانی چیرۆکه کانی کاک سه عیدوه دیاره. نهوش بو نه م راستیه ده گهر تهوه، که نووسهر نهیتوانیوه له سیاسهت و له کارساته سیاسیه کان دوور کهوتیهوه. ناشکرایه کسیتی که تمووی تهمنی له گهل دهر دو ژانی نه تهوه کهی و کویردوهی سیاسی بردیتنه سهرو له گهل دهر دو داخی دو اکه تووی و بن دهستی گهل و نیشتمان ژیاپی و سهرو کاری له گهل سیاسهتی سهرو کتکه رانهی حکومهته زۆرداره کانی تورک و عه رهب و فارس بووی، کاتی دهست بداته قه له م، نه گهر خووشی نه خوازی ده م له سیاسهت و هردا، به سهرد لاده کهوی و ناتوانی خوژی لی لا بدات.

سالی ۱۹۸۵ کاک سه لاهی مرهتدی، له وه لاهی نامه یه کی مندا، نامه یه کی بو نووسیبووم، شاکاری په خسانی ئه دمی و وشه ی ره سه نی کوردی بوو. پاشان پیتووسه کهی به لای سیاسه تدا سه رکیتشی کردبوو، له پر نووسیبووی: (نه م دو یست باسی سیاسهت بکه م، تیکه وتم. دهرۆم و ددیوترم)

به راستی روونا کبیری کورد، له نووسینی چیرۆکیش دا، ناتوانی له سیاسهت خوژی بیوتی. به لای منه وه نهو ههوره ی سیاسهت که عاسمانی کورته چیرۆکه کانی کاک سه عیدی گرتوه، نهی توانیوه ته م و مژو لیتی به خاته سهرو روودلو هکان و له رووکردنی به سه رهات و کارسات و روودلو هکانی کۆمه لگای کوردواریدا سهرو کتوو بووه.

مارسی ۱۹۹۴ که ریمی حسامی

مامه سووره

مامه سووره له دیهات ده‌ژیا . ناوبراو تابلییی پیاویکی به شان و شه و کهت و به‌قه لاقهت که له گهت بوو . سه‌رو ریش ماش و برنجی و به‌ته‌مه‌ن داچوو بوو . پیاویکی به‌زیبک و ده‌مارو ئازاو نیو به‌ده‌ره‌وه بوو . وه‌ک بنه ماییکی سه‌ر ئاواله و نان خو‌ش و نان بده ، له‌ناوچه‌دا نیو و نیوبانگی ده‌ر کردبوو .

په‌لامارو بی‌دادی و زه‌بروزه‌نگی بی‌روحمانه‌ی دوژمن بنه‌ماله‌ی مامه سووره‌ی وه‌ک هه‌زاران بنه‌ماله‌ی تر له‌ زی‌دو نیشتمانی خو‌ی هه‌لکه‌ند بوو ئاواره‌ی هه‌ند رانی کرد بوو . مامه‌سووره‌ی راوناو به‌ کویک منداله‌وه له‌ یه‌کیک له‌ ولاتانی ئورویایی گیرسا بووه . مامه‌سووره‌که خووی به‌ فه‌ره‌ه‌نگی خو‌مالی په‌وه گرتبوو ، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌کی به‌سه‌ردا تیپه‌ری ، ناو براو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌و ئاداب و کلتوره‌ی ده‌ره‌وه‌رانه‌هاتبوو ، له‌بال‌خویدا تووشی ناکوکی و ناته‌بایی ده‌روونی هاتبوو قسه‌ی ده‌په‌راندو جارو باریش به‌توویری ده‌یگوت :

– ئه‌ی گو‌ر ، باوام لی‌بی . ئه‌وکاته‌ی لاو بووم و به‌تین و تاقه‌ت بووم شه‌یتان ده‌ستی به‌پاشی داده‌گرت پییدا نه‌فسم . که چی ئیستا لاوه‌کی له‌سه‌ر ئه‌و تووک نه‌رمییه‌ی خو‌یان را‌ خیسه له‌ مندالانم ده‌که‌ن ، ده‌ک رووت ره‌شبی زه‌مانه . هه‌مووی ئه‌و به‌زم و مل که‌چی و بی‌ده‌سه‌لاتییه ده‌گه‌رینه‌وه سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌بی و لاتین . رووی دوژمنانی داگیرکه‌ر ره‌ش‌بی و له‌عنه‌ت له‌با‌بیان که‌وا من و مال و مندالمیان له‌ زی‌دو نیشتمانی خو‌مان هه‌لکه‌ندو ده‌ره‌ده‌ری هه‌نده‌رانیان کردین . به‌وه‌للا‌هی پیاو هه‌ستی بی‌چته‌وه ده‌ست بداته‌وه چه‌ک و به‌نانه‌ ره‌قه‌و به‌ره‌ره‌کانی چه‌کداری له‌بن ئه‌و دارو

دوهه نانه دا خویڼی مروڅف برژی، سه د شه رافه تی به سه ر ئه و ژيانه لوکسه ی پر له ره زاله تدا هه یه . به س نییه مروڅف ئه رکی کوډمه لایه تی و نیستماني خوی به جی دیتی، به لام چبکه م له ش ساغیم ته و او نییه و چارم بیچاره .

خات ئه سستی خیزانی گه لیک جار ان گوڼی له سووره ی میردی ده بوو که قسه ی ده کردو ده بیولاند، باشی تی نه ده گه یی، ئه و جار گوڼی له هه موو شتیك بوو، به لام به ته و او ی بو ی روون نه بووه مه به سستی چیه . توژیکی لی نیزیك بووه و ده سستی هاویشته سه ر شانی و له سه ره خو پرسی؟

- ئه ری پیاوه که! تو سه ری خو ت چپوهه، له گه ل کیتته؟ ده کری بو م باس بکه ی بزائم چ باسه؟ ئاخر منیش ژنی تو م و له خو شی و ناخو شی تو دا هاو به شم، ئه گه ر شتیك روویدا وه پیم بلی. مامه سووره وه ک بو م ته قیه وه و گوتی:

- چون تو نازانی چپاسه؟ که سانی نامه رد به غه ر ییمان ده زانن خه ر یکن ئابروومان به رن . چون له به یانیه وه تا ده نووین تو گویت له زر په ی ته له فون نییه که هه لده گیری و داده نریته وه؟ هه ر کاتیك ویستت گووشی ته له فون هه لگری هیشتا نه ت گوتوه ئه لو، یه کی له و لاوه ده لی؛ ئه لو روژ باش، شه و باش، به روو هه ل مالاوی ده پرسن؛ "خوازی خان" له ماله . یان تو قلی خان" چده کا گووشی بده یه .

کچی خودا نو قلی و خو ازیم لی بستینی، هه ر که له قوتا بخانه هاتنه وه، پیکه وه ده چنه دیوی خو یان کات ژمیریك چه نه لیده ده ن و قسه ده که ن که س نازانی ده لین چی؟ کاتیك ده پرسم کی بوو؟ کی یه؟ وه لام ده ده نه وه؛ فلان کچ بوو، فلان ده سته خوشکم بوو، ماموستای قوتا بخانه یه سه یینی ژیمناستی کمان هه یه .

به راستی ئه سستی ئه وه نده وه ره زو ماندووم، واکه وتوته می شکمه وه سه ری خو م هه لگرم و روو بکه مه وه ولا ته داگیر کراوه که ی خو م و

ده‌ست بده مه‌وه چه‌ك له‌بن به‌ردی‌كی كوردستان بكوژریم ، به‌س نییه به‌ویژدانی‌كی ئاسوده‌وه سه‌رده نیمه‌وه .

ئه‌ستی خیزانی به‌گویی لیوونی ئه‌و قسانه‌ی مامه‌ سووره ، ئه‌وه‌نده پیکه‌نی ، شین و سووره‌لگه‌را . ئه‌و پیکه‌نینه‌ی ئه‌ستی ، سووره‌ی له‌شك هاویشتبوو ، تییه‌وه رامابوو له‌خوی ده‌پرسی به‌چی پیده‌که‌نی؟ بو‌ده‌بی قسه‌کانمی پی‌سه‌یری؟!

ئه‌ستی به‌پیکه‌نینه‌وه ده‌ستی له‌سه‌ر شانی سووره‌ داناو گوتی :

- کوره‌ خو من نه‌م ده‌زانی تو بو ئاوا وه‌ره‌زی . مانگیك بوو بیرم له‌ وه‌رزی توده‌ کرده‌وه بو‌م حه‌ل نه‌ده‌بوو . من چوزانم تو له‌ دلی خوتدا خه‌ریکی ئه‌و خواس و باسه‌ی . پیم وابوو ره‌ش و رووت و هه‌ژاری لای خو‌مانت وه‌بیر هاتوته‌وه وه‌ره‌زی . کوره‌ تولای خوی مروقی‌کی سیاسی و زوونا‌کییری . وه‌للا ده‌بوايه به‌گرژو مونیته‌ زانیام که تو دل‌پییسی له‌ کچه‌کان ده‌که‌ی . ئه‌ویش ئه‌و کچانه‌ی ئیمه‌ که له‌چاو کچی ئه‌و ولاته‌ ده‌لیی فرشته‌ن ، له‌ به‌یانیه‌وه ده‌چنه‌ یانه‌ی زمان فی‌ریبون دوا‌ی نیوه‌رو دره‌نگانیك دینه‌وه مالی و تا هیندیک نیومال ریک و پیک ده‌که‌ن و خواردن ئاماده‌ ده‌که‌ن شه‌وه . شه‌وه‌که‌ش ناحه‌سینه‌وه ده‌بی‌ دهرس و ده‌ور ئاماده‌بکه‌ن ، ته‌نانه‌ت چاو‌قوچانیك ده‌سیان به‌تال نییه‌و ئاسوده‌نین که بچنه‌ لای ده‌سته خوشکه‌کانیان . بزانه‌ ته‌له‌فونیشیان لی‌قه‌ده‌غه‌ ناکه‌ی . نه‌که‌ی له‌لای کچه‌کان ئه‌و که‌ندو کوژه‌وانه‌ بکه‌ی و کای کون به‌باکه‌ی . تو‌که‌نگی ئاوا دواکه‌وتوو بو‌وی؟ واز له‌ قسه‌لۆک و ورینه‌ بینه‌ ، بیری خیله‌کی له‌ ئوروا شه‌ق شه‌قینی پیده‌کری .

مامه‌ سووره‌ به‌و قسانه‌ی ئه‌ستی نه‌ك هه‌ر ئه‌هوه‌ن نه‌بووه ، به‌لکوو

پتریش گرژو تووره‌ بوو گوتی :

- ئاخر دایکی وه‌ك تو ئاقل و شه‌ش دانگیان هه‌یه‌ بو‌یه‌ وا ته‌واون .

له جیاتی گویم بو راگری بزانی ده لیم چی، پیم پیده که نی. ده زانم
 ئاموژگاریه کانیشته هه ر ئه وه ده بی. ئه وه نییه توش خه ریکی فریوم
 ده ده ی و به باسی دهسته خوشک بو یان داده پووشی. دهسته خوشک یه ک،
 دوو، سی، ئه وه موو ته له فونه مالی خراب کردین که سه ری مانگان
 ئه وه نده پوولی ته له فونی دهسته خوشکان بده یین.

ئه‌ستی ده یو یست شتیك بدوژیته وه وه هیند یك سووره ی میردی ئه هوه ن
 کاته وه وه نه یه لی ماله که یان بشیوی. بریکی لی نیزیك بو وه وه به ئه سپایی
 گوتی؛ ئه ری سووره گیان با بوخومان هیند یك بدو یین به لکوو بتوانین به
 هه ردوو کمان ریگایه ک بدوژینه وه توش له وه په شیوی و وه ره زیه بییه ده ر.
 توخوا سووره شتیك ده لیم تووره مه به. بوخوت ده زانی کچ ده بی شوو
 بکاو کوریش ژن بیئی. خو ده بی له جیگایه ک یه کتری بیینن و پیکه وه دوو
 قسه بکه ن و باسی رازو نیازیکی خویان بیینه گوژی و ناسیاری له سه ر
 یه کتری په یدا بکه ن ئه و جار بنیرنه خوازیینی و کچ بخوازن. له لای خو مان
 سه رئاو سه رکانی هه یه، جیران مام ناونجی ده کات و کورو کچ یه کتری
 ده بیینن تا ده گه نه یه کتری. لی ره ئه و سه رکانی و سه رئاو جیرانه نیه، لانیکه م
 ده بی ته له فونه که یان هه بی و له گه ل یه کتری بدو یین تا یه کتری ده ناسن و
 به رنامه ی داها تووی خویان داده ریژن. که س به وته ی مالی خراب نه بووه،
 توخوا سووره توش جار یك له جار ان بلی وایه.

مامه سووره هه رچه ند ئاموژگاریه هیدی و هیمنه کانی ئه‌ستی توژیکی
 نه رم کرد بوو، به لام سووره فایتوون هه لی گرت بوو له وته کانی خو ی نه ده هاته
 خوارو هه ر له ناشی سه رووی لیده کرد.

خات ئه‌ستی له گه ل سووره ده دو او هه لده سوورا نیومالی هه لده وه ژارد. له
 په نجه ره را چاویکی له ده ری کرد، وه ک به رق بیگری کشاوه، سووره پرسی

ئەستی گوتی؛ توخوا وەرە پێش بزانه چی دەبینی؟
 مامە سوورە پێی وابوو شتیئک قەوماوە، ئەویش بە گورجی هەستا بو
 لای پەنجەرە که رویشت و دیتی لەسەر جاده کچیکی ژیکە لانهی چاو شینی
 پرچ زەردی ئاوریشمی که ئەگەت، لەگەڵ کوریکی لە خۆی جوانتر دەستیان
 لە ملی یە کتر هالاندوووە و لیویان بە لیوی یە کترهوه ناوه خەریکی ماچ و
 مووچی خویانن. ئەوانیش بەو شیوه یە خەریکی ئەویندارین و شای بە
 سەپانی خویان نازانن. خەلکیش لەسەر جاده هاتوو چۆی خویان دە کهن و
 بی تەفاوت بە دەورو بەریاندا دین و دەچن و پێیان شتیکی ئاسایی یە و
 هەر گۆشیان لی نییه.

ئەستی بو پشترگی لە قسەکانی خۆی رووی لە سوورە کرد و گوتی:
 – ئەوه رەوشت و کلتووری ئێره یە. خو ئاگات لی یە کهس کاری بە کس
 نییه و، کهس لە داخی ئەوی تر ژانەزگ ناگری.

تو خوا سوورە وه لأمم دەوه بزانه تو ئەو بەزمه ی سەر جاده لەگەڵ
 تە لەفۆنی شەوانه ی کچه کان چۆن لیک دە دە یه وه؟
 مامە سوورە بزیکه هاتی و گوتی؛ هه زار پیاوی ناتیکه یشتووی وه ک
 من، به قوربانی ژنیکی ئاقلی وه ک تو بیّت.

ئه‌وه مانای ئابووریمان زانی .

شه‌نگه سه‌رگه‌رمی میوان و میوانداری خوئی بوو . له خوئشی دیداری دوستان به‌تایبه‌تی هاوړیی خوئشه ویستی قاله که میوانی بوو بزه‌ی سمیلّی ده‌هات . گه‌لیک جارن شه‌وانه به‌ته‌له‌فون هه‌والی هاوړی و دوستان و ئاشناو روئشنا‌یانی خوئی ده‌پرسی . شه‌نگه ئه‌و کات و ساتانه‌ی پئی خوشبوو له‌کوړی دوستان‌دابی و باس له‌چوئیه‌تی کوردستان بکه‌ن . کاتی خیزانی داده‌نیشته‌ پیده‌گوت ؛ توخوا شه‌گری ده‌رحه‌ق به‌میوانان له‌مه‌ر خواردن دریغی مه‌که به‌سه‌ر بلندی میوان به‌ریکه . دوستانه‌کانی که خووخده‌ی شه‌نگه‌یان ده‌زانی پیمان ده‌گوت ؛ پیاوه‌تی تو له‌میزان ده‌رچووه هیئدیکی ده‌ست پیوه‌ بگره .

شه‌نگه گه‌لیک جار که داده‌نیشته‌ کلّوی خوئی ده‌کرده‌ قازی و بیری له‌و قسانه‌ی خه‌لک ده‌کرده‌وه و به‌خوئی ده‌گوت ؛ ئه‌و خه‌لکه بو‌وای لیها‌تووه فکرو زکریان پوول و پاره‌و ده‌وله‌مه‌ند بوونه . مروّف ئه‌وه‌نده‌ی هه‌بی ده‌ست بو‌نامه‌رد دریژنه‌کا سه‌بلند بژی هه‌زار کاوړه‌ می دینی . پیم سه‌یره به‌من ده‌لین ده‌ستی پیوه‌ بگره ! ده‌ست به‌چیه‌وه بگرم نان نه‌خوّم ، منداله‌کان رووت بن ، میوان رانه‌گرم و خویان لی بشارمه‌وه ، ئاخر چوّن ده‌بی کاری وابکه‌م ؟ له‌ته‌مه‌نی لاویدا گه‌لیکم خوّم ماندوو کرد ، سه‌روه‌ت و سامانیکی زوړم پیکه‌وه‌نا ، چی لیها‌ت ؟ ئه‌وه نییه‌ دوژمن ده‌ستی به‌سه‌رداگرتووه پیی خه‌نی بووه . بوخوّم که ده‌ربه‌ده‌رو ئاواره‌ی هه‌نده‌ران بوومه‌و خیرم لی نه‌دی ، جاریکی دیکه‌ش تیّه‌ لچممه‌وه پوول و سه‌روه‌ت و سامان کوکه‌مه‌وه ، ئه‌و جار بوکی ؟

ئه‌دی که‌ی پشوئیک بده‌م ؟ ئه‌و ته‌مه‌نه‌ کورته‌ی مروّف هه‌یه‌تی هه‌ر

هه مووی ده بی بره تی و نه حه سیته وه مالی دنیا وه سه ریه ك بنی؟ بوکی؟ منی ده ریه ده ر دلخوشیم به هاتوو چوئی دوستانه وه هه یه، هه ردوسته كانمن گوی ده ده ردو مهرگی من راده گرن. هه ر ئه وانیشن دینه سه رانم و ده بن به میوانم. میوانیش نه بی، مال قه ندو چاو نان و گوشت و میوه ی ده وی. به هاتنی میوان با بریک پتر بکردری، ئیتر کوین له به ری و ئه وه لکوت هه لکوت و راکه راکه ی بوچییه!؟ ده یجا با ماشینی نویم نه بی و کوون بی. ئه گه ر دل فره وانی هه بی سه روه تی دنیا هی تو یه. جارو بار کوره کان بونی گله بیان له زاری دی و ده لین؛ مالی ئیمه وه هه یندیک مال ریك و پیك و پر له فه رشی باش و موپلمانی باش نییه.

من هه مووی ئه وانه ده زانم. ره نگ بی ئه وانه ی باسیان ده که ن کاری باشیان هه بی و داهاتیان باش بی، بو یه مالیان خوشتره و باشتری پی راکه یشتون. ده نا کاری ده ست پیوه گرتن و قرنیسی کردن نییه. ئیمه ش پیش ده ریه ده ریمان له و مالانه بووین که زور که س ئیره یی پی ده بردین. روژیک له گه ل خیزانی پیکه وه دانیشتبوون هه لی دایه گوتی:

– ئه ری شه کری، ئه وه خه لکه به من ده لی زور خه رج مه که وه ده ست به مالی خوته وه بگره، مه به سستی خه لک له و به گوی هه لینانه چییه و ده بی چبکه ین و چوونی ده ست پیوه بگرین؟

وه للاهی پیاوه که منیش ده میکه بیر له و ئاموژگاری و قسانه ده که مه وه، بوم بوته معما و هه رچی ده که م ئی ناگه م جامه گه ر.

شه نگه قوت بوو پرسی مه گه ر چی؟ دیاره شتیك ده زانی باسی ناکی، داده ی شه کری تو سه ری خوت پیم بلی بزانم تو رات چییه؟

– به خوای جگه له وه ی که متر جل و به رگ بکرین و که متر بخوین، باوه کو ئیستا نه ژین. به خوای چیترم پی شک نایه شه نگه.

شه نگه به سه رسورمانیکه وه به لاتا و پرسی وابکه ین ده بین به لوورد؟

به‌خوای شه‌کری رینگای ده‌وله‌مهند بوونت بو دۆزیمه‌وه! باشه‌ئه‌وه دامنا پێشنیاری تۆم به‌جی گه‌یاندو چه‌ند هه‌زار یگمان پاشه‌که‌وت کرد. پیم نالییی ئه‌و زگ‌کوشین و چاو چرداگرته‌ بوچی و له‌به‌ر چییه؟ تو بزانه‌ توخوا خۆمان چۆن به‌و بیره‌ پێسه‌وه خه‌ریک کردوه‌و وه‌دوای کلاوی خوار که‌وتووین، گوی بدینه‌ له‌چه‌ران بچین ده‌ست به‌زاری منداله‌کانه‌وه بگرین و نیوی بنیین ده‌ست پێوه‌ گرتن و پاشه‌که‌وت کردن! یاخوا به‌ژه‌هری ماری ئه‌و که‌سه‌ بی که‌ له‌و رینگایه‌وه‌ پاره‌ وه‌سه‌ریه‌ که‌ده‌نی و به‌پاره‌ دلخۆش ده‌کات.

پاره‌ کو‌کردنه‌وه‌ له‌داهاتی خۆته‌، ده‌کری که‌داهاتی مانگانه‌ زۆریی پاشه‌که‌وتیش هه‌بی. ده‌نا ئه‌و به‌زمه‌ی کردو یا نه‌ته‌ به‌رنامه‌ رینگای په‌یدا کردنی سه‌روه‌ت و سامان نییه‌، به‌لکو‌و ئه‌و کاره‌ دزی له‌ ژن و مندال و له‌ خویه‌ و به‌وه‌ ده‌لین: بیوه‌ ژن کۆشی.

شه‌نگه‌ و شه‌که‌ره‌ ماوه‌یه‌که‌ بیده‌نگ بوون و چاویان تیک‌ بری. شه‌نگه‌ بیده‌نگی شکاندو دیسان گوتی؛ باشه‌ تو بو خۆت ده‌زانی من مه‌به‌ستم مالی دنیا نییه‌، به‌لام و ته‌ی خه‌لک تووشی هیندی که‌ لیکۆلینه‌وه‌و که‌ندو کۆژه‌وه‌ی کردوم و ناگه‌م به‌هیچ و بۆم هه‌ل نابیی. خۆت ده‌زانی مالی قاله‌ی براده‌رم له‌گه‌ل ئیمه‌ هاتوون وه‌ک ئیمه‌ که‌سیان نییه‌ کاریان بو بکا تا بلیین داهاتی باشیان هه‌یه‌، هه‌ر داهاتی گۆرینی ئیمه‌یه‌. هه‌ردوو کمان له‌ شویتیک راکه‌ هاتوون به‌قه‌را یه‌ کمان پی بووه‌. بۆم روونکه‌وه‌هه‌ بزانه‌م بوچی ئه‌وان خانووی ویلاو ماشین و فیزو پۆزیکیان هه‌یه‌، ئیمه‌ نیمانه‌؟! پاره‌ی به‌رق و ته‌له‌فون دی به‌ حال پیراده‌گه‌ین بیده‌ین. تو هیچ بیرت لیک‌کردۆته‌وه‌؟

ئه‌ری وه‌للأ جوانم بیر لیک‌کردۆته‌وه‌. شوکور کوره‌کانی ئیمه‌ شاییان به‌ خویانه‌وه‌ سه‌رداناخه‌ن چاوچر داگرن دۆست و براده‌ر زه‌نگیان بو لیدهن. کاریان به‌وه‌ش نییه‌ که‌ ئیمه‌ ده‌بی مانگی کۆله‌ پۆلیک‌ به‌ده‌ین.

ده‌نا به‌و حاله‌ش را قاله‌ی براده‌رم گله‌یی ده‌کرد و ده‌یگوت: ئەو دۆست و براده‌رانه‌ی ئەو لاما‌ن نابیی له‌بیر بکه‌ین، لانیکه‌م پێویسته‌ مانگی جارێک براده‌ران به‌سه‌رکه‌ینه‌وه.

پیاوه‌که، تو‌بلییی قاله‌ راست بکا؟ ته‌له‌فون بو‌دورگرانه‌ شه‌نگه‌ .
کاتیك وا به‌ من ده‌لی، بێشک بو‌خوی له‌سه‌دا سه‌د ده‌یکا .
تو‌خوا شه‌نگه‌ قسیك ده‌که‌م منت پێ شی‌ت نه‌بێ و لیم مه‌گره‌ .
ده‌بلی بزانه‌م ده‌لیی چی شه‌کری .

پیم وایه‌ تو‌ئه‌وه‌نده‌ت قاله‌ی براده‌رت خو‌ش ده‌وی، خو‌شه‌ویستی به‌ری چاوی گرتووی که‌م و کورپی هاوریی خو‌ت نابینی. به‌غه‌به‌ته‌ی نه‌بێ قاله‌ زۆر قرنیس و له‌چه‌ره‌ . ئاگام لی‌یه‌ سالیکه‌ هه‌رتو‌ته‌له‌فونیان بو‌ده‌که‌ی .
قاله‌ ئە‌گه‌ر پرسیا‌ریکی هه‌بو‌و به‌ په‌له‌په‌ل ده‌پرسی، ده‌نا جارێکیش ته‌له‌فونی نه‌کرده‌وه . چۆن بر‌وا بکم مانگی جارێک زه‌نگ بو‌ کوردستان لیده‌دا؟

ئهو قسانه‌ی شه‌کری زۆری شوین له‌سه‌ر شه‌نگه‌ دانا و که‌وته‌ نیو بیروخه‌یا لاتیکی قوول . گوتی؛ شه‌کری تو‌راست ده‌که‌ی زۆر جار‌ان له‌ دۆستایه‌تیدا مرو‌ف که‌م و کورپی هاوریی خو‌ی نایه‌ته‌ به‌رچاو . بریاربێ بو‌ تاقیکاری تاماوه‌یه‌که‌ زه‌نگیان بو‌لی نه‌ده‌م، تا بزانی‌ن ئە‌وان ته‌له‌فون ده‌که‌ن لیمان ده‌پرسن؟

سی مانگیك به‌سه‌ر ئە‌و راویژو بریاره‌ی شه‌نگه‌ و شه‌کریدا تیپه‌ری هه‌والیک له‌ مالی قاله‌ نه‌ بو‌و زه‌نگ لیده‌ن . زۆژیک پوسچی کارتییکی به‌ئیمزای قاله‌ له‌ مالیان هاویشته‌ . که‌ شه‌نگه‌ خویندی‌ه‌وه، و بر‌ای ریزو سلاو نوسی‌بو‌ی؛ زورتان وه‌ره‌زی ده‌که‌ین بریارمان داوه‌ رۆژی شه‌مه‌ سه‌ریکتان بده‌ین و یه‌کدوو رۆژتان له‌ لاین .

کاتیك شه‌نگه‌ له‌ خویندنه‌وه بو‌وه به‌ خو‌ی گوت؛ بویه‌ گوتیا‌نه‌ پرس و را

له گه‌ل هاوسه‌ر له هه‌له که‌م ده‌کاته‌وه راویژ پێویسته . ئه‌گه‌ر شه‌کری قسه‌ی بو‌نه‌کرد بام هه‌رگیز به‌وه نه‌ده‌گه‌یشتم قاله‌ی هاو‌پیم تاقی بکه‌مه‌وه و له قرنیسی ناوبراو شاره‌زبام . ئه‌ی رووت سپی بی شه‌کری بو‌ ئاموژگاریت . تو‌ بزانه قاله‌ دلێ نه‌هاتووه ته‌له‌فونیك بکا بلی دیم . دووسی قرانی به‌ ته‌میریکی پو‌ست داوه‌ و خوی ئاسوده‌ کردوه . ئاخیکی به‌ سو‌زی هه‌لکیشاو نووسینه‌که‌ی بو‌ شه‌کری گیراوه که‌ بو‌ی نووسیبوون به‌ بنه‌ ماله‌وه دیم .

ده‌زانی شه‌کری چاوه‌روانه‌ ته‌له‌فون بکه‌ین ، ئه‌وکات خوی و کوره‌کان و خیزانی تیگرا له‌سه‌رحیسابی ته‌له‌فونی ئیمه‌ تو‌له‌ی ئه‌و سی مانگه‌ بکه‌نه‌وه . چه‌ند وه‌خته‌ من ته‌له‌فونم کردوه‌ و گویم پی نه‌داوه ، ئه‌و جاریش ته‌له‌فون ده‌که‌م ، به‌لام ده‌لێین؛ له‌میژه‌ بریارمان داوه‌ شه‌ممو میوانی ئیوه‌ین ، بزانی ده‌لێن چی؟ داخوا به‌هانه‌ دیننه‌وه ، یان ریگه‌مان ده‌ده‌ن؟

ژماره‌ی مالی قاله‌ی گرت: ئه‌لو قاله‌ چو‌تی؟ شه‌و باش چو‌ن باشن؟ نه‌یده‌هیشت شه‌نگه‌ هه‌والپرسی خوی ته‌واوبکا ، گه‌رمی کردبوو ئه‌وه‌نده‌ سویر قسه‌ بوو مه‌گه‌ر قاله‌ ریگای شه‌نگه‌ی ده‌دا قسه‌ بکا . ده‌یگوت؛ ئه‌وه‌ روحم‌تان سارد بو‌ته‌وه‌ لی‌مان نا‌پرسن نه‌ته‌له‌فونیك نه‌شتیک . وه‌ره‌زیمان کردبوون ئه‌وه‌ ده‌هاتین سه‌ریکتان لی‌ ده‌ین پیتان چو‌نه‌ . برام جاران زوو زوو لی‌تان ده‌پرسین ئه‌وه‌ بو‌ روحم‌تان سارد بو‌ته‌وه‌؟

شه‌نگه‌ چیدیکه‌ی ریگه‌ نه‌دا قسه‌بکا ، دووپاتی کرده‌وه‌گو‌تی: ئه‌ری

گویت لی‌بوو به‌یانی له‌ گه‌ل شه‌کری دین؟

قاله‌ زمانی تیك هالا و گو‌تی؛ دیاره‌ مالی ئیمه‌ مالی خو‌تانه‌ ، به‌لام من کارتیکم ناردبوو پیتان نه‌گه‌یشتووه‌؟ چونکه‌ وه‌ره‌زیمان کردوون و خو‌مان ئاماده‌ کرده‌ به‌یانی بی‌ین سه‌رتان بده‌ین . جگه‌ له‌ ئیوه‌ مالی خه‌مو‌مان ئاگادار کرده‌وه‌ و کارتمان بو‌ ناردوون سه‌ری ئه‌وانیش بده‌ین .

شه‌نگه‌ زو‌ر شتی بو‌ روون بو‌وه ، به‌لام جاری نه‌یده‌وه‌یست مل بو‌

میوانداری قاله راکیشیی تابزانی وتوو ویژه کانیان به کوئی ده‌گا . پرسیی :
 ئه‌ری قاله گیان! ده‌کری بپرسم ئه‌و کارته‌ی نارد بووت به بوئه‌ی چیه‌وه بوو ،
 بوچی به ته‌له‌فون له‌هاتنی خوتان ناگادارتان نه‌کردین؟!

قاله به‌پیکه‌نین و زۆر به‌تیرادیوی گوتی؛ شه‌نگه‌ گیان! مروّف ده‌بی
 له‌ ئورویا هیئدیك زیره‌ك بی و فییری فیتوو فه‌ننی ئابووری بی، ده‌نا ده‌ری
 نایه‌نی. باوه‌ر بفه‌رموو ئه‌ گهر مروّف ریزه‌کاریکه‌ نه‌یکات پوول کو
 نایه‌ته‌وه و ناتوانی ماشین و خانووی باش و... بکری . پیاو بی خانوو
 ناحاویتته‌وه . ماشه‌للا ئه‌حه‌ی کورپشم گه‌وره‌ بووه‌ و پیی خوشه‌ زوو زوو
 ماشین بگوری، بوخوت ده‌زانی کوری تاقانه‌یه‌و ناکری دلی بییشیم .
 هیوادرم توش فییری ئه‌و شتانه‌ بی شه‌نگه‌ گیان . به‌یانیش که‌ هاتم ئه‌و
 شتانه‌ت بو باس ده‌که‌م فیریان بی .

شه‌نگه‌ به‌ بیستنی ئه‌و قسانه‌ وه‌ختابوو شه‌ق به‌ری . پرسیی؛ تو خوا قاله
 کورته‌ی ئه‌و شتانه‌ که‌ ده‌بی فیریان بم چن؟

قاله که‌ پاره‌ به‌ری چاوی گرتبوو ، پیی وابوو شه‌نگه‌ش وابیر ده‌کاته‌وه ،
 زۆر به‌ راشکاوی گوتی؛ کوره‌ ئه‌وه‌ی که‌ ده‌بی بیکه‌ی یه‌کو دوونین ریزه
 کاریکن ده‌بی به‌رنامه‌ت بویان هه‌بی و ئه‌نجامیان بده‌ی .

– باشه‌ قاله‌ گیان وه‌ك چی و چی؟

گویی بگه‌ شه‌نگه‌ گیان! یه‌که‌م ته‌له‌فون گرانه‌و نابیی بیکه‌ی . به‌ر قیش
 وه‌ك خه‌لکی ئیره‌ ده‌بی به‌یه‌ کدوو شه‌مع ، یان به‌لامپی که‌م نوور رای بییری
 . جاروبار له‌ میوان و میوانداری خوت بیویره .

شه‌نگه‌ له‌ بالخویدا ئاوری گرتبوو که‌ بوچی تا ئیستا قاله‌ی نه‌ناسیوه .
 به‌ ته‌وسه‌وه‌ پرسیی؛ ئه‌ری قاله‌! هه‌ر به‌یه‌ کجاری پیاو ته‌له‌فون کوکاته‌وه‌ پیت
 چونه‌؟

ره‌نگبی باشته‌ر بی، به‌لام له‌به‌ر لومه‌ی خه‌لکی هه‌ر ده‌بی هه‌بی،

ئه‌گه‌ر که می به کار بیینی و زه‌نگ لی نه‌دهی ده‌بی .
 ئه‌وه بو‌یه کوته کاغه‌زیکت نار دبوو له جیاتی ته‌له‌یفون کردن؟ هه‌ر
 بو‌یه‌ش ریگای مالمان ناده‌ی و بو‌خوشت مل پیوه‌ده‌نیی؟
 شه‌نگه گیان ئیمه‌ش ده‌بی شت فی‌ربین و ئابوری‌زان بین . باوه‌ر
 بفره‌موو پول به‌هاسانی کو‌نابیته‌وه . شه‌نگه له‌داخان به‌پت لی‌ت دابایه
 ده‌قه‌لشی . نه‌یتوانی له‌وه پترگویی بو‌ئه‌وه قسانه‌ی قاله‌ بگری و ئه‌وه
 قوریاتانه بیسی . دوا‌ی پیشخواردنه‌وه‌یه‌کی زور گوتی گوی بگه‌ره‌قاله :
 - له‌عنه‌ت له‌خوم که تائیستا نه‌م ناسیوی ، ئه‌وه له‌مه‌به‌ستی تو
 گه‌یشتم که چون‌خولیای پاره کو‌کردنه‌وه‌ی و ده‌ته‌وی فی‌ل له‌دوست و
 ناشنای خو‌ت بکه‌ی و مانای زانیاری له‌سه‌ر ئابووری ئاوا لی‌ک بده‌یه‌وه و له
 زاری مال و مندالی خو‌ت بگریه‌وه‌وه به‌ره‌زالت بژی پیت و ابی ئابووری
 زانی ! نازانم بو‌چی پیتوایه کو‌کردنه‌وه‌ی چلکی به‌ری ده‌ست و له‌بیرکردنی
 هه‌قالان هونه‌ره‌؟!

گوی بگه‌ره‌قاله ! با‌پیت بلیم تا بزانی که من له‌زانیاری و ئابووری زانی تو
 چه‌زانیاریه‌کم ده‌ست خست ، تو‌فیرت که کردم ده‌بی چبکه‌م و له‌وه به‌م لا‌وه
 و له‌گه‌ل که سانی وه‌کوو تو‌چون بجوولیمه‌وه . شه‌رت بی له‌ئیتاوه که تو
 که سانی وه‌ک تو ، خه‌تی سووریان به‌سه‌ردا بکیشم ، نه‌وه‌کوو ئه‌وه
 نه‌خو‌شی یه‌پیسه‌ی تو بگرمه‌وه هه‌موو شتی‌ک فیدای پاره کو‌کردنه‌وه
 بکه‌م و خو‌شه‌ویستی کو‌مه‌لگا بشیوینم %

به كوردیش نوێژ بكا نیزیکى مه به .

به خوی دنیا به کی سهیره . نازانم بوچی سهریان له و کورده شیواندوه؟!
تو بلیی هه ره له کونه وه کومه لگایان تاوا دهست خرو کردبی و تاوا به شیوه ی
هه ره که س هه ره که سی ژیا بن ، یان لیکو لینه وه و لیکدانه ویک له سه رشتی
زیاندهر هه بووه که مروڤ خوی لی پپاریزی و زیان به خوی و کومه لگا نه گات؟
بلیی کاتی به شتی باشیان گوتبی باش و به ئی خراپیان گوتبی خراپ ، خویان
له خراپه کان پاراستبی؟ یان ئیستاش وه ک ئه و کابرایه به پینخواسی وه نیو
دروان ده که وی و گوی ناداته چاکه و خراپه !

که س نییه له و کابرایه بپرسی و پپی بلی؟ ئه ری براله بوچی چاوت
چوو قاندوو وه ملت پیوه ناوه خوت له هه مرو که س به ئاقلتر ده زانی .

داخوا هه ره ئه وانیه ی هاتونه ئوروپانه ئاوان ، یان ئه وانیه ژوو ره وه ش تاوا
مل پیوه ده نیین و خویان تووشی به لا و چاره ره شی ده که ن؟

سه رم هه له بری وه لا مینک وه رگرمه وه که چی روانیم که سم له ده ورو به رو ئه و
لاولا نییه و هه ره بوخومم له گه ل خوم ده دویم و پرسیار له خوم ده که م !

دیسان ده ست ده که مه وه به پرسیار :

لای خوی ئه وانیه له شو ر شدا بوون و چه کیان پی بوو گولله یان به رژی می
داگیر که ره وه ده نا بو نازادی نه ته وایه تی و هه ولیان داوه و به ره ره کانیان
کردوه ، هه ره تاوا ملیان پیوه ناوه؟ بو ده بی و ابوو بی؟ بو ده بی ره ش و سپی
لیک نه کریته وه و سنووریک بو چاک و خراپ دانه ند ری؟ خو ئه گه ر بلین؛ بویه
ئه و کاره ده کری به لکو له و ریگا چه وته بگه ریته وه ، خو ئیمه ئه و
ماموستایه نین بتوانین شوینی له سه ر دانیین بگه ریته وه . مه رجیش نییه
له شاخ بووبی و گولله ی به رژی مه وه نابی ، هیندیك که س له شار و گونده کان

را هاتوون و پیوه‌ندیان به پارت و ریک‌خراوی خویانه‌وه هه‌بووه و له نیو‌شانه‌و کومیتته‌و ته‌شکیلاتی نهیئی داکاریان کردوه، که ناشکرا بوونه بوئه‌وه‌ی نه‌گیرین زیدو نیشتمانی خویان به جی هیشتووه ئاواره‌و ده‌به‌ده‌ر بوونه .
دوای ئه‌و پرسیارانه‌ی سه‌روو که د دیسان ده‌ستم کرده‌وه به پرسیار له‌خۆم .

راسته ئه‌وانه‌ی سیاسی بوونه‌و تیک‌کوشانیان بووه، یان هه‌ر کام به هویه‌ک پیوه‌ندیان به پارت و ریک‌خراوی خویانه‌وه نه‌ماوه یان دل‌ئیش بوونه . له جیاتی دل‌دانه‌وه‌یان، به پیی سونه‌تی کۆن، له دژیان پروپاگه‌نده‌ش ده‌کری . پاش ئه‌وه‌ی دل‌ویان تیکه‌وتووه‌و له‌ت و کوت بوون، ده‌گه‌ریین هه‌وادار بو‌خویان په‌یدا بکه‌ن واته؛ ئه‌سپ له‌لای کلکی را لغاو ده‌که‌ن . ئه‌ندامی خویان فتکردوه، وه دوای ره‌جه‌بو زه‌علاوی و خان ئوغلی ده‌که‌ون و سه‌ری له‌سه‌ر داده‌نین؟! چه‌ند که‌سی‌کیش به‌ خویانه‌وه ده‌سو‌تینن . کاتی‌گه‌ی شتمه‌ ئیره، مه‌ترسی له‌شی داگرتم له‌رژیم که‌ نه‌کا ئه‌و به‌زمه‌ بو هه‌موو لایه‌ک بی . ناحه‌قم نه‌بوو بترسم . پیم وابوو ده‌بی کاریک بکری، به‌لام نه‌ک بو‌زوری و بو‌ری بکری، به‌لکوو بو‌پته‌وی و پیک هی‌نانی یه‌کی‌تی بی . که‌ وابوو بو‌ناکام و ئه‌نجامی سه‌رکه‌وتن هه‌ول‌بدری .

دنیا‌یه‌کی سه‌یره، باوه‌ر بکه‌ن ئه‌وه‌ی له‌و کورده‌ ده‌بیندری و ده‌بیستری له‌هیچ شو‌یتی‌کی ئه‌و گی‌یتی یه‌ نابیندری! دوینی له‌ به‌شی‌کی ئه‌ندامان در‌دوتگ بوون، که‌ چی ئه‌و‌رۆ هه‌ر ئه‌وان حیسان!

ئه‌و بی‌حیسانی و کتابییه‌بوته‌ هوی نائه‌منی و ئه‌و ترسه‌ی باسکرا . کورده‌ له‌ گویی گادا نوستووه‌ی که‌ ئه‌و‌رۆ له‌ ولاتی هی‌منی و ئه‌میندا ده‌ژی لی‌کدانه‌وه‌ی له‌سه‌ر دوژمن لاوازتره‌ له‌ جارن . وای لی‌هاتووه‌ هه‌موو شتی‌کی خوی له‌ هه‌موو بانگی‌شتن و دانیشتنی‌کدا بلی، ته‌نانه‌ت نه‌یئی ته‌شکیلاتی‌ش بدرکی‌ئی!

ئەو گێژاوه‌ی تییی که وتبووم زۆرم بێر لیک‌کرده‌وه نه‌متوانی خوومی لی
 رزگار کهم. له‌و کاته‌دا کاک‌ه‌سو له‌گه‌ل کاک‌مرو دوو هاوریی ده‌ورانی
 ده‌ربه‌ده‌ریم له‌ ده‌رگایان داو لیم وه‌ژوور که‌وتن. وێرای چاک و چۆنی پرسیان
 بو‌وا شله‌ژاوی خه‌م و په‌ژاره‌ دایگرتوی بێر له‌ چی ده‌که‌یه‌وه‌؟

گوتم: له‌پێشدا به‌ خیریی که‌ منتان له‌ ته‌نیا‌یی و گێژاوه‌ هیناده‌ر. کوره‌
 چۆن خه‌م نه‌خۆم، ئە‌ی ئە‌و ساکارکار یا نه‌ی که‌ بێ به‌ند و باری لیکه‌وتوته‌وه‌ و
 نیویان لی ناوه‌ بو‌خوگرتنه‌وه‌ جیگای خه‌م خواردن نییه‌؟

به‌ کورتی ئە‌وه‌ی له‌ گێژاوی بێر کردنه‌وه‌دا به‌ سه‌رم هاتبوو، هه‌جمینی
 لی هه‌لگرتبووم به‌ وردی بۆم گێرانه‌وه‌. ده‌میگ بێده‌نگ بوون، دوا‌یی
 هه‌سو که‌ له‌ لای هه‌موومان خو‌شه‌ویست بوو، له‌هه‌مان کاتدا تا بلیی ساده‌و
 ساکاری لی ده‌باری و بێ خه‌ت ناسرابوو. ناوبراو کاری به‌ خه‌ت و تاکتیک و
 ستراتیژی نه‌بوو، کوردبوون و به‌ کوردی قسه‌ کردن بێو به‌ پیناسه‌ی ئە‌و.

خوش‌باوه‌ر بوونی هه‌سو ده‌نگی دا‌بووه‌. به‌ راشکاوی گوتی:

- برای من تو له‌ خو‌را بێر له‌و مه‌سه‌له‌و کرده‌وانه‌ ده‌که‌یه‌وه‌ و خۆت به‌ شتی
 ئاوا سه‌خه‌ت ده‌که‌ی. ترسی چی و شتی چی؟ بو‌نامویی له‌ که‌سیگ ده‌که‌ی
 که‌ کورده‌و به‌ کوردی ده‌دوی؟ پێویست ناکات له‌ هیچ کوردیک بترسی. تا
 ماوی هه‌موو کوردیک به‌ دو‌ستی خۆت بناسه‌ و به‌ دژی دو‌ژمنی بده‌
 قه‌له‌م. هیچ پێویست ناکا، تو له‌ خو‌راخۆت له‌ مرو‌قی کورد
 در‌دو‌نگ و لالوت بی.

ئە‌وه‌ی به‌ کوردی ده‌دوی پیناسه‌ی خو‌ی پی‌یه‌، مسوه‌گه‌ربزانه‌ دژی
 داگیرکه‌ره‌. هه‌سو باراشی خو‌ی له‌ ئاشی سه‌ری وه‌سه‌رکرد بوو فه‌رمایشی
 خو‌ی نه‌ده‌بریه‌وه‌.

منیش به‌ سیله‌ی چاوم ده‌مروانییه‌ کاک‌مرو، داخوا له‌و باره‌وه‌ بێرو‌رای چۆن
 بی؟ دیاره‌ مرو‌ به‌راستی مرو‌بوو. تا بلیی پیاویکی زاناو به‌ ئە‌زمون و رابردو

بوو. سه‌رنجم دابوویه له بال‌خویدا پیشی ده‌خواردوه، چاره‌ری بوو
 سه‌سو‌بیرپێته‌وه تا روانگهی خوێ ده‌ری‌ری. بی‌به‌لابی‌ی سه‌سو‌چما‌لی
 ده‌بریه‌وه و نوبه‌ی که‌سی ده‌دا؟

ئێتر مرو‌و‌خو‌ی پیرا نه‌گیرا و رووی له سه‌سو‌کردو له سه‌ره‌ خو‌گوتی:
 سه‌سو‌گیان! من و تو ده‌یان جارمان کیشه‌لی په‌یدا بووه‌و پیت‌گوتراوه
 کاتی قسه‌ ده‌که‌ی هیندیك به‌ تیبینه‌وه بدوی. بی‌به‌لابی‌ی ئیستاش هه‌ر
 به‌"گه‌زو‌ریه‌ی" جارانی ده‌پێوی و‌کای کۆن به‌با ده‌که‌ی. هه‌یج بیر له‌وه
 ناکه‌یه‌وه که (دار هۆره‌ی له‌ خو‌ی نه‌بی‌ نا‌قه‌شی.

مرو‌و‌بریك سوورا رووی له‌ من کردو درێژه‌ی دا به‌ وته‌کانی و گوتی:
 - تو‌راست ده‌که‌ی کاکه‌گیان، من به‌ته‌واوی روانگهی تو‌په‌سند
 ده‌که‌م. پیم وایه‌ کوردبوون به‌لگه‌ی پاک‌ی و نیشتمان په‌روه‌ری نییه‌. چما
 ناینین که‌سانیک‌ی که‌ چه‌کی جاشایه‌تیان له‌ دژی مرو‌قی شو‌ر‌ش‌گێرو
 نیشتمان په‌روه‌ر هه‌ل‌گرتوه‌وه له‌ کوردی به‌و لاوه‌ زمانی تر نازانن. بو‌ده‌بی
 له‌بیرمان بچینه‌وه که‌ شه‌وانه‌ هیندیك کوردی دو‌راو، وه‌پیش پاسدارو ژاندارم
 ده‌که‌وتن ژێانی خه‌ل‌کیان تال‌ده‌کرد. ئه‌و پاسدارو به‌ کری‌گیراوانه‌ی له
 تاران و ته‌وریزو به‌غدا و به‌سرا ده‌نێردینه‌ کوردستان، داخوا ئه‌وان شاره‌زای
 ناوچه‌ن، یان کورده‌که‌ی خو‌مانن وه‌پیشیان ده‌که‌ون و په‌ناو
 په‌سیوه‌کانی کوردستانیان پیده‌ناسینن و شاره‌زیان ده‌که‌ن. پیم نالی
 سه‌سو! چوته‌ دو‌ژمن هه‌موو شتیکی ئیمه‌ ده‌زانن، ئه‌وانه‌ کین س‌رو‌تری
 ئیمه‌یان پیده‌لین؟ ئه‌دی ئه‌وانه‌ی به‌ کلا‌و سه‌رو سه‌کو‌تیان داده‌پوشن و
 راستی چاویان کون ده‌که‌ن بو‌وه‌ی نه‌یان ناسنه‌وه کولان به‌ کولان ده‌گه‌رین
 کور و کچی کورد به‌گرت ده‌ده‌ن، مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ کورد نین؟ به‌سه‌ سه‌سو‌گیان
 با واز له‌و قسه‌و قسه‌لو‌کانه‌ بێنن چیدیکه‌ خه‌ل‌ک هه‌تله‌ نه‌که‌ین.

.....
 با هوشیار بین و به وربایی ئیش و کاری خویمان بکهین تا دوژمن به هوئی
 خوئییه وه پتری ره گو ریشه دانه کوتاوه . با چیتربه ساده و ساکاری گورگ له
 کوژی خویمان ناوین . وه لالا بیللا شووره بیه بوکورد که وا به هاسانی هه
 روژی که له پیاوئیکی زاناو دانای کورد ترور ده کری و خوینی ده رژئی .
 بیقه زابی حسو بو ده بی تو جیاوازی له نیوان چاکو خراپدا نه که ی! وات
 لیها تووه له داخی لایه نه که ی ترئه وه ی گه ندو گه لاشه له ده وری خوتیان کو
 ده که یه وه . ده یجا ئاموژگاری هاوړیکانت وهرگره به سه واز بینه عه مه ر
 دریز! وته کانی مرو باشی شوین له سه ر حسو دانا . له وه لامدا گوتی :

– مرو گیان هه موو ئاموژگاریه کانت راست و حه ق بوون ، له حاست
 وته کانی تو دا ته پلم ده نگ نادا ، قسه و مه به سستی منیش ریش سپیتی دوور
 له سیاست و کاروباری حیزبیه . به و هیوایه ی منیش جاریکی دیکه چاکو
 خراب لیك نه ده م و ئه و دوو به شه لیکتري هه لا ویرم .
 مرو روو ده کاته کاکه حه مه و ده لی کیشه که ت هه لایساند و بیده نگ و
 مات بوویه سه یرمان ده که ی . پیمان بلی بزاین چونه که وا خوت کردوه به
 مه له وانی ئه و گو مه قووله ؟

به راستی مرو! وته و ئاموژگاریه کانت ئه وه نده ی تر شوینیان له سه ر
 دانام ، وایان لیکردوم ئاماده ترو سوورتر له پیشوو داکوکی له بوچوون و
 روانگهی خوم بکه م . ئیستا ده زانم به هه له نه چووم و بوچوونه کانم راستن .
 هیوادارم ئه وه نده ی بوم بکری و ئاوم له دوای بیل برپا کاری بو بکه م و پیش
 به و به ره لاییه بگرم .

حه سو گیان! مروی به ریز! ئیستا گوئی له حه مه ی هاوړیتان بگرن بزنان
 ده لیم چی ؛ یه که م : وابهکن له کوپوونه وه ی خوتاندا بریار بدهن ، پیوه ندی و
 هاتووچو له گه ل که سانیک بکری که به ته وای بیناسن و زانیاری تان
 له سه ریان هه بی و ئه وه ی شکی لیده کری خوی لی بپاریزن . دووه هم :

ئهوانه‌ى له گه‌ل كۆرۆ كۆمه‌له‌ى سياسييه‌ى كان بوونه‌ى بزائين كين و بوچى ره‌ گه‌ل ريكخراوئىكى تر ده‌ كه‌ون؟ له‌ رووى ئالوگۆرى بىرو باوه‌ ره‌ وه‌ يه‌، يان شتئىكى تر پالى پيوه‌ ناون خو تئىكه‌ل ده‌ كه‌ن؟

سيهه‌م : له‌وانه‌ش گرنگتر ده‌ بى بزائين ئه‌ وه‌ى چۆته‌ وه‌ و هاتۆته‌ ئوروپا، چۆن هاتۆته‌ ده‌ر؟! بزائين لئى دراوه‌؟ گىراوه‌؟ شىواوه‌؟ يان له‌ گول كالتىرى پى نه‌ گوتراوه‌ و له‌ گه‌ل دوژمن هه‌لسووراوه‌، دوايه‌ هاتۆته‌ ده‌ر؟ ئه‌ گه‌ر ئه‌ و لئىكدانه‌ و لئىكولئينه‌ وانه‌ مان هه‌ بى، ئه‌ وه‌ هه‌ين و رۆژ به‌ رۆژ پته‌ و تر ده‌ بين، ده‌ نا ئه‌ گه‌ر وا نه‌ بين، ريكخراوئىكى گه‌نده‌ لئىن و هه‌يچ نين .

دوايين ئاموژگارى من ئه‌ وه‌ يه‌ كه‌ به‌ بى لئىكدانه‌ وه‌ هه‌لنه‌ كوتينه‌ سه‌ر كارئىك به‌ زيانمان ته‌ واو بئت . بازۆرى و بوورى نه‌ كه‌ين به‌ معيارى كارمان . با له‌ رووى دوستايه‌ تى و كاكه‌ و براله‌ ره‌ش و سپى لئىك نه‌ ده‌ ين كا برائى زمانلوس به‌ رينه‌ سه‌ر و درووستكار له‌ جىگاي خوئى بچه‌ قئ .

باوه‌ر بفه‌رمون به‌ بى پيوانه‌ له‌ وه‌ى هه‌ين باشتر نابين . بوئيه‌ به‌ هاوئى حه‌سو ده‌ لئىم شووره‌ بيه‌ بو ئئمه‌ دو و دوشاو لئىك ده‌ين .

مرو بو پشتگى له‌ حه‌مه‌ گوتى؛ به‌ برواى من هاتو و چۆى پياوى پاشه‌ل پيس به‌ ماناى په‌ره‌ پئدان و پشتيوانى له‌ خراپه‌ و خراپه‌ كاربه‌ . هه‌روه‌ ها رىگا كردنه‌ وه‌ بو هاندانى لاوانى پاكو بى ئه‌ زمون و نيزىك بوونه‌ وه‌ يان له‌ داو كه‌وتنى دوژمن . بيشك پئويسته‌ ئه‌ وه‌ بزائين كه‌ لاوه‌ كان وه‌ داوى هه‌نگاه‌ وه‌ لئىنانى مروفه‌ سياسييه‌ كان ده‌ كه‌ون، هه‌ر به‌ لايه‌ كيان به‌ سه‌ر بئت له‌ ره‌ و شتى گه‌وره‌ كانيان سه‌رچاوه‌ى گرتوه‌ه .

حه‌سو هئندئىكى منگه‌ منگ كرد بو قه‌ره‌ بوو كردنه‌ وه‌ى وته‌ كانى پئشووى خوئى و هه‌روه‌ ها داپوشينى هه‌له‌ كانى گوتى :

ئه‌ وه‌ى و تتان و باستان كرد راست بوون . ئيوه‌ ده‌ زانن ئه‌وانه‌ى باسيان ده‌ كه‌ن پتر پياوه‌ سياسييه‌ كانن هاتو و چۆى ئه‌وانه‌ ده‌ كه‌ن كه‌ خه‌لك لئىيان

در دوتگن . پیتان سه یرنه بی ئە گه ر بلیم کاری سیاسیشیان له گه ل ده کهن .
 مرو دیسان رووی له حسو کردو گوتی؛ راست ده که ی ده زانم له گه ل
 کی ته . منیش بیستم گوتبووی بایگرینه وه بو خون ، ئە گه ر هه رنه بی دیته
 جیژنه کانمان زور دیارین خه لک نه لیڤن کهم بوون .
 منیش له سه ره خو گوتم ؛

ئاوا ده کهن ، بویه هه مبانه یان پره و شاقه لیان دریتزه . له جیاتی
 راکیشانی سه رنج و خوشه ویستی خه لک ، ئە و ریزه کارانه ده کهن بویه
 که سایه تی و ئیعتباری خو یان خستوته ژیر پرسیاری ئە ندامانه وه .
 حه سو که دیتی به جیدی ده دوین و قسه کانی به جیدی وه رگیراون ،
 سه ری هه لیئاو گوتی؛ ها ورپیان ! ده مه وی به متمانه وه بلیم؛ بریار ده ده م
 له وه به ولاره هوشم بیته وه بهر ، به بی لیکن دانه وه و ورد بوونه وه له خو را لی
 نه نیشم و کاری سه ره خورانه نه کهم . هیوادارم جگه له وانه ی بروام پیانیه و
 ئە زموونی خو یان داوه ، مروقی پاشه لپیش به کوردیش نویتز بکات
 هاتوو چو یان نه کهم .

قاقای ئاغای زۆردار !

سه‌یدزاده به‌سه‌ر خویدا ده‌داو روومه‌تى خوی ده‌رنیه‌وه ده‌گریا وه‌کو بارانى په‌له فرمیسک به‌سه‌ر لا‌روومه‌ته‌کانیدا ده‌هاتنه‌ خوار. ده‌ستی بو‌هه‌وا هه‌لینابوو نزاو سکا‌لای له‌خواده‌کردو ده‌پاراوه‌ده‌یگوت :

– خوايه گيان! كه‌س نه‌مابوو به‌سه‌رى كه‌يه‌وه ئيمه‌ى بيكه‌س و بیده‌ر نه‌بى، له‌و ناوچه‌پان و به‌رينه‌ى محالى يه‌ختاچى زيده‌له‌هه‌موو كه‌س مي‌ردى منت بو‌خوت برده‌وه تا پينچ مندالى سه‌روپيچكه‌بينه‌سه‌ربارى ژيانم. ته‌نيا سه‌يد غه‌ريبي كورم به‌ته‌مه‌نى هه‌ژده‌سالى ده‌بى ژيانى بنه‌مالئىكى ره‌ش و رووت داين بكات. ئه‌وه‌بى به‌زه‌يى نيه‌ه‌چوار خوشكى له‌خه‌م نه‌ره‌خسيو له‌گه‌ل داىكىكى چاره‌ره‌ش چاوى له‌كورپكى ده‌ست و پى سپيلكه‌ى تاخانه‌ى بى؟

زۆر شوكر خوايه، چبكه‌م چارم نيه‌ه‌جگه‌له‌شوكرانه‌بژيرى. تازه‌چاره‌ره‌شى هاتوووه‌ده‌بى شانى وه‌به‌رده‌م و نه‌يه‌لم منداله‌كان خه‌م بخون و غه‌ريبي تاخانه‌ى چاوبه‌له‌ك وه‌ره‌زبى.

سه‌يدزاده! بوئه‌وه‌ى غه‌ريبي كورپى بيكارو وه‌ره‌ز نه‌بى ده‌چوو له‌ماله‌جيرانى جوتبه‌نده‌ده‌پاراوه‌تا بو‌جو‌مال و جووت و درويته‌ى به‌رن و روژانه‌كرييه‌كى بده‌نى و نيوه‌ژيانىك داين بى. بو‌خوشى خه‌رىكى نانكه‌رى و كاروبارى مالان بوو شتيكى ديناوه‌و ژيانىكى نه‌مه‌رنه‌ژى خويانيان پينه‌سووراند. سه‌يد غه‌ريب له‌گه‌ل ئه‌وه‌يدا ده‌ست و پى سپى بوو، كورپكى به‌كاروئازابوو. تابليى روح‌سوكو خوين شيرن و جوان بوو. خه‌لكى ئاوايى خوشيان ده‌ويست و بو‌كاريان ده‌بردو نه‌يان ده‌هيشت بيكاربى. سه‌يد غه‌ريب زۆر روژان ئيواران كه‌ده‌هاته‌وه‌له‌ماندويان نانى شه‌وى بو‌نه

خورا هه ره له جیوه راده كشاده نوست. دهردى سه ربارى دهردان جوانترین كیژی ته و گونده، واته: گولی خانم كچی ئاغای دی، له سوئی سهد غه رب تارو قارای لی هه لگیر ابو. گولی گه لیک روژان به كه لین و كوليناندا خوئی ده گه یانده مالی سهد غه رب و دایكى راده سپارد كه شهوئی له لای فلان كیشه و قه لاغ چاوه رى بی گولی بیینی و به قسه ی خوشی ته وینداری كات به سه ر برن.

شه و كه غه رب له كار ده هاته وه، دایكى راسپارده ی گولی خانمی پی راده گه یاند. غه رب ئاخىكى هه لده كیشه و بزىكى ده هاتى. به دایكى ده گوت راسته كه ده لین دلان ئاگایان له دلانه، من كاتى له دووره وه چاوم به گولی ده كه وى دله كوته ده مگرى و لاقم له به ز ده چى، ده لین ته وه نیشانه ی ته وینداریه. به لام دایه گیان! وه دوا كه و تنى ته وینى ئاوا به ئاگر كایه كردنه. ته دوه زانى چ بابىكى زالم و تورپه و تو سنى هه یه، ده زانى سوژه بكات هه ردو و كمان ده كوژى، ده زانى ته وه ی روحم و رووناكى بی له دلی بابى گولیدا نابیندرى. من خه مى خوم نییه، ده ترسم گولی به ده ستنى بابى له ناو بچى. راسته من بی گولی ناژیم و شتىكى به سه ره بی شیت ده بم و ده ست له كیوان ده ده م. باوكى ته وه نده به رزه فرپ له خوبایى و زالمه به رپى خوئی نابینى. تائىستا زور كه سى وه كو منیان له نیو بر دووه گوپیان لی نییه. خوینى جگه رگوشه ی خوشیان بریژن واده زانن مریشكی كیان كوشتووه. كه و ابو دایه گیان، قسه كانى منى بو بگیره وه، با نه من تووشى دهردى بیده رمان بكا، نه بو خویشى تووشى كار ه سات بی. من بسووتیم باشته ره له وه ی گولی شتىكى به سه ره بی. هیوادارم له ته سپى سه ركیش بیته خوارو خوم و خوئی نه فه وتینى.

غه رب له گه ل ته وه یدا له جى ژوانه كان به په له په ل ئاموژگارى ده كرد، خوشكو دایكى غه رب هه مو و جارى به دوورو درىژى قسه كانى غه رب كه

بریتی بوون له خوو و خده‌ی بابی بو‌یان به‌یان ده‌کرد ، به‌لام ئه‌وینی دلداری و خوشه‌ویستی به‌ر چاو و کچی تاغای گرتبوو گوویی به‌و قسانه‌ نه‌ده‌بزووت و له وه‌لامدا ده‌یگوت : ئه‌وپه‌ری وه‌کو کاکه‌مه‌م و خاتو زین مان به‌سه‌ر دی .
 رۆژێک گۆلێ هه‌وال و هه‌رده‌گری غه‌ریب له‌ماله‌ و نه‌چۆته‌ کار ، به‌که‌لینێکدا خو‌ی ده‌گه‌یه‌نیته‌ مالی غه‌ریب و لیی وه‌ژوور ده‌که‌وی . غه‌ریب به‌دیتنی گۆلێ ده‌حه‌به‌سی و چاوی تیده‌بری . گۆلێ که‌ماویک بوو غه‌ریبی نه‌دیوو ، ئه‌وینی خوشه‌ویستی هانی ده‌دا یه‌کسه‌ره‌ خو‌ی له‌باوه‌شی غه‌ریب باوی و لیوی به‌لیویه‌وه‌ بنی و هه‌لی میسی . غه‌ریبیش هه‌روا له‌باوه‌شی ده‌گری و به‌ خو‌یه‌وه‌ ده‌کوشی . دوو لاوی ئه‌وینداربی ئه‌وه‌ی بیر له‌مان و نه‌مان بکه‌نه‌وه‌ دمیان به‌دمی یه‌که‌وه‌ نابوو چوو بوونه‌ عاله‌می هه‌په‌رووت .

خوشکی غه‌ریب به‌ په‌له‌ رۆییه‌ ده‌ری و پێیگوتن من ئاگاداریتان لیده‌که‌م . گۆلێ و غه‌ریب هیندیک ئارام و ئه‌هوه‌نتریبونه‌وه . گۆلێ به‌سرته‌ به‌ غه‌ریبی ده‌گوت ؛ ئۆخه‌ی غه‌ریب گیان باتیرو پرت ماچ که‌م و تویشوی خۆم بگرم ، دوا یه‌ بابم بمکوژی و هه‌لم ئاوه‌سی گویم لی نییه . به‌س نییه‌ ئاواتم دینه‌ دی .

غه‌ریب خه‌ریکی دوا قسه‌کانی خو‌ی بوو ، ده‌یگوت ؛ ئۆخه‌ی گۆلێ نیوگۆلزارم ، که‌ ئاواتم بوو له‌ ژووینکدا بت بینم و به‌ شینه‌یی ده‌رده‌ دلی خۆمان بکه‌ین ، به‌لام به‌داخه‌وه‌ دوا رۆژی یه‌کتر دیتنی خۆم و خۆت روون نابینم . ئه‌گه‌ر پیمان وابی دوا رۆژمان روونه‌ خۆمان فریوداوه . گۆلێ گیان ! من هیچ به‌ میسکم دانیه‌ و بروام به‌وه‌ نییه‌ من و تو بتوانین وه‌کو دوو ئاده‌میزاد هاوسه‌ری یه‌کتر بین و به‌ ئاواتی خۆمان بکه‌ین .

گۆله‌که‌م گیان ! تو بوخۆت باش ده‌زانی و بابت له‌من باشتر ده‌ناسی که‌ جگه‌له‌وه‌ی نایه‌لی بو‌یه‌کترین ، ئه‌گه‌ر بزانی یه‌کترمان خۆش ده‌وی له‌سه‌ر ئه‌و دنیا یه‌مان ناهیلی و فاتیحامان خویندراوه . من خه‌می خۆم

نییه گولم گیان . تو شتیکت به سه ری، بی شک کوتایی به ژیانی منیش دیت .
 دووئه ویندار خه ریکی رازو نیاز بوون هیشتا قسه کانی نیو دلی خو یان
 نه کرد بوون ، خوشکی غه ریب به په له خوئی له ژووری هاویشت و گوتی :
 - کاکه به قوربانت بم چاریکی خوتان بکه ن ، عه به ی چایه زی ئاغا
 به ره و ئیره دیت . غه ریب خه ریک بوو خوئی له بن پیرکدا بشاریتنه وه ، گولئ
 گوتی هیچ پیویست ناکا خوت بشاریه وه ، له جینگای خوت دانیشه ، عه به ی
 چاوشور زمانی بگه ری زمانی ده برم .

عه به وه ژوور که وت بریکی نیو ژووره که روانی و گوتی :
 گولئ خانم ! له به یانیه وه لیته ده گه رییم دایکت نیگه رانه . با بروینه وه .
 چاویکیشی له غه ریب کردو پییگوت ؛ ها سه ید غه ریب ، ئه وه خه ریکی
 چی ؟ وات لیته اتوه کچی ئاغا بیئینه ژوور ؟ نانا با وه لی خواردنی تو نییه .
 گولئ به گژی دا هات گوتی : عه به ! من له به ره غه ریب نه هاتووم ،
 هاتوومه ته لای خوشکی . به سه ری بام زمانت بگه ری به دایکم ده لییم
 روژیکت رانه گری وه ده رت نی ، براوه و برو با بروینه وه .

غه ریب هه رچه ند لاویکی بی ئه زمون بوو ، به لام ئاغای باش ناسیبوو ،
 ده یزانی چ مالیکه . غه ریب له هیچ کوی حه جمینی نه بوو ، له سوئی گولئ
 ئاراو قارای لی هه لگیرابوو . له ترسی زمانی عه به نه یده زانی چبکا و چون
 دلی خوئی بداته وه . دنیای لی تاریک دا هاتبوو . دلی روونی غه ریب هه والی
 ده دا عه به زمانی رانا وه ستی و ئاغا خراب تیده گه یه نی . به خوئی ده گوت ،
 من هیچ ، گولئ تووشی پهت په تیئن و چاره ره شی بوو .

شه وی تا به یانی خه و نه چوووه چاوی غه ریب ده پاراوه و داوای له خودای
 خوئی ده کرد یاریکاری بی و زیان به گولئ نه گات . به ره به یانی که تازه
 غه ریب چاوی له سه ره یه کدانا بوو ، گزیری ئاغا به دابی ئاغایه تی گوپالیکتی
 له ده رگای مالی غه ریبی داو هه رای کرد غه ریب ئه ورو نوره بیگاره به په له

وه‌ره به‌ر ده‌رگای مالی ناغا .

غه‌ریبی تاقانه له‌گه‌ل گوره‌و ر‌مبه‌ی گوپالی گزیری ناغا له‌خه‌و راپه‌ری و هه‌ستا سه‌ر پی . هه‌موو گیانی ده‌له‌رزی . نیگه‌رانی له‌لایه‌کو هه‌ل‌لاو گوره‌و گوری گزیریش له‌وی ر‌اوه‌ستی . ده‌ستی بو‌هه‌وا ر‌اداشت و گوتی ؛ خوایه هه‌لی نه‌گری ئەو زو‌لم و زو‌ریه‌، سال‌ دوا‌زده‌مانگه‌خه‌ل‌کی ده‌چه‌وسیننه‌وه نایه‌لن ئەو خه‌ل‌که‌به‌کارو کوی‌ره‌وه‌ری خو‌ی ر‌ابگا له‌به‌ر بی‌نگارو چه‌رمه‌سه‌ری . بریا ئەو ر‌و‌هه‌ری‌گاری و خه‌به‌ری ناخوش نه‌بی .

خو‌ی کو‌کرده‌وه‌و به‌په‌له‌پاره‌و نانیک‌کی خو‌ارد و به‌ره‌و دیوه‌خانی ناغا وه‌ری‌که‌وت . هه‌نگاوی هه‌ل‌دیناوه‌و له‌به‌ر خو‌یه‌وه‌ده‌ی‌گوت : خوایه له‌شه‌ری شه‌یتان و به‌لای زالم بپاریزی . زوو زوو نایه‌ته‌ل‌کورسی ده‌خویند و فووی به‌خویدا ده‌کرد به‌ل‌کوو دو‌عا‌که‌ی دم‌ی ناغا بیه‌ستی و گو‌لی زیانی بی‌نه‌گا . به‌دو‌عا‌خویندن له‌دیوه‌خان نیزیک بو‌وه . روانی ناغا دیت و ده‌چی و ر‌او‌ی‌چکه‌ده‌کا و جگه‌له‌نو‌که‌رو ده‌ست و پیوه‌نده‌کانی که‌سی دیکه‌ی لی نییه . چووه پیش و سلاوی لی‌کردن . ناغا بی‌ئه‌وه‌ی سلاوی لی‌وه‌ر‌گریته‌وه‌ده‌گزیرو کوی‌خا ر‌اخو‌ری و گوتی ؛ کاری خو‌تان به‌ری‌وه‌به‌رن . هه‌ردوو‌کیان وه‌ری‌که‌وتن و به‌غه‌ریب گو‌ترا ؛ به‌دو‌ایاندا بروا .

غه‌ریب بو‌ی ده‌رکه‌وت که‌بی‌گارنییه‌و عه‌به‌کاری خو‌ی کردووه‌و ئەو بانگ‌کردنه‌تایه‌تی یه .

غه‌ریب به‌دو‌ایاندا به‌ره‌و کادینی ناغا وه‌ری‌که‌وت . هه‌ر ده‌تگوت زاریان به‌ستووه . له‌به‌ر په‌ژاره‌ی گو‌لی نوتقی به‌سترابوو . توانای چو‌کت‌ترین پرسپاری نه‌بوو که‌بهرسی بو‌کوی ده‌به‌ن . مه‌رگ به‌پیش چاویدا ر‌او‌راوینی ده‌کرد . ده‌یویست له‌کوی‌خا به‌رسی بو‌کوی ده‌به‌ن ، به‌لام‌وای سه‌ر لی‌شی‌وا بوو پرسپاری بو‌نه‌ده‌کرا . کوی‌خا زوو زوو مژی له‌جگه‌ره‌که‌ی ده‌داو ناخی هه‌ل‌ده‌کی‌شا . ویده‌چوو خه‌می سه‌ید غه‌ریبی بی . به‌ده‌رکی ته‌ویل‌ده‌ا بردیانه

ژوور، غه‌ریب دیتی وا گولی خانمیش به قژی ئالوزی خویناوی به بی هوشی له‌وی که‌وتوووه دوو نوکه‌رله‌سه‌ری راوه‌ستان. غه‌ریب ده‌یویست شتیك به کویخا بلی له گه‌روویدا عاسی بو. پیاوانی ئاغا غه‌ریبیان له کوله‌که‌ی ته‌ویله به‌ست. له‌و کاته‌دا ئاغا هات و چوو به پیش تیفیکی له نیوچاوی سه‌ید غه‌ریب کرد. ده‌ستووری دا به پیاوه‌کانی لیدانیکی باشی لیدن، به‌لام به‌قه‌ستی کوشتن نا، چوونکه سه‌یده با ده‌ستم به خوینی سه‌ید سوور نه‌بی. به‌لام ده‌بی وای لی بکه‌ن بو هه‌تا هه‌تایه تمبی بی و جاریکی دیکه چاوی له بنه‌ماله‌ی ئاغاوات نه‌بی. ئاغا دواي ده‌ستوردان رویشت. کاتیك بولای غه‌ریب چوون دیتیان بی هوشه، واته که چاوی به خوشه‌ویسته‌که‌ی که‌وتوووه ویستوویه شتیك به کویخا بلی له گروی گیراوه بیهوش بووه. کویخا و گزیر بو ته‌وه‌ی فه‌رمانی ئاغا وه‌عه‌رزی نه‌که‌وی لیدان و دارکاری خوین کردو له خویناندا شه‌لال کرد. کاتی غه‌ریب وه‌هوش هاته‌وه، روانی له‌سه‌ریه‌ین و پال راکشاوه. چاوی گیرا که‌سی له‌وی نه‌دیت، گولیش له‌وی نه‌مابوو. هه‌موو له‌شی ژانی ده‌کرد. ژانی ئیش و ئوفی لیدانه. ویستی هه‌ستی نه‌یتوانی، دیتی له‌شی خویناویه، له جیگای خوئی راکشاوه. گوئی له‌ده‌نگه‌ده‌نگیك بوو، چاوی له‌سه‌ریه‌کداناوه تابزانی کین و ده‌لین چی؟ ده‌نگی ئاگابوو، له‌گه‌ل گزیر و کویخا هاته ژوور به ده‌ستووری ئاغا ویستیان غه‌ریب هه‌ستیننه‌وه، به‌لام غه‌ریب خوئی له‌حاله‌تی بیهوشی دابوو لاقی نه‌ده‌گرت. گزیرگوتی؛ قوربان به‌سه‌ری توئه‌وه‌نده‌مان لیداو سه‌رومل ناگری و به‌و زووانه وه‌هوش نایه‌ته‌وه. ئاغا به‌پیکه‌نین گوتی؛ ده‌ست و خوشبی، بابزانی من کیم و ئه‌و کی‌یه. قاقای له‌سه‌ر قاقا، پیکه‌نین و به‌قاقا و رویشته‌ده‌ر.

دوایی کویخا و گزیر غه‌ریبیان هه‌ستاندو بریکیان ئاموژگاری کرد، پییان گوت: ئه‌و یه‌کم جاره ده‌بینی که ئاغا رقی هه‌ستابی و که‌سیك له

مردن رزگاری بووی، برۆوه مالی شوکرانه بژیر به که شالی که سکت به هاناته وه هات و نه کوژرای . غه ریب به شه له شه له به ره و مال بووه و دواى وه وتویک پییان راگه یاند ئه و دییه به جی بیلی و پروا . هه رچه ند غه ریب سه یدایه تیه که ی له مهرگی رزگار کرد به لام ئه وینی گولی خانم سه ودا سه ری کیوانی کرد . دوو ئه ویندار به تاسه و په ژاره وه بو هه همیشه دنیای روونی نیو کومه لگایان چوو، یه کتریان نه دیته وه .

کوشتارو راوو رووت !

ئه ری داده ی خوشکی و ئه وگا می شه چوته ته ویله ی سه ری، وه ره یاریده م بده له گه لم بیه سته وه . ئه ری دایه ، بابه ، کاکه ، ده ی یه کیك بیته یاریده م . نه خیر لی ره را ده نگ ناروات ، بچمه پیش بزنام بو هیچ که س ده نگى نایه ؟ داخوا بو کوی چوون؟

ویستم ده رگا بکه مه وه ، یه کی به نووزیکی باریک گوتی ؛ رۆله ئه وین مه یه ژووور باتوش به ده ردو چاره ره شی ئیمه نه چیت ! ئه وه ده نگى دایکمه ، به لام بو ده نگى ئاسایی نییه ؟ بلی شتی رووی نه دابی؟

په له ی ناوی با به درزی ده رگادا پروانم بزنام چ باسه . به بی ده نگى و بی هه ست و خشه چوومه پیش به درزی ده رگا که دا رۆانیمه ژوووری . چ ژوووریکی ئالوزو شپریو ! بۆم رۆون نییه چ روویداوه . ترسام ، له وى دانیشتم تا بزنام چ باسه . ته قه ی گولله یه که رایچله کاندم وه دله کوته ی خستم . به ئاشکرا دیتم خوین به نیوچاوانیدا هاته خوار . په رۆکیك دم و لووتی داپوشیبوو به نیوچاوانی نه م ناسی کی بوو . دوو که سی ژ ٣ به ده ست له ژوووریدا ده هاتن و ده چوون . دواى ته قه که ، یه کیان گوتی ؛ کوره خو هه ر

ماوه ئەوه له گهڵ کئی یه تی ده لێ مهیه ژوور؟

کاتی گویم له وشه ی مهیه ژوور بوو مه ترسی دایگرتم که نهوه کوو بیته تهویله . حه به سابووم ، بیرم له و ژ ۳ به دهستانه ده کردهوه . بیرم له وانه ده کردهوه که دريژ ببوون ، نه مده زانی مردون یان زیندون ، به لام خو من ئاگام لیبوو تهقه کراو نیوچاوانی یه کیڤک خوینی پیداهاته خوار . به درزی ده رگا که دا سه ر ژمیریکم کرد ، پینج که س راکشاو بوون ، ده بی کئی بن؟

هه ر بوخوم وه لامی خوم ده داوه دایکم ، بابم ، کاکم ، دوو خوشکه کانم . راست پینج که سن . ئە ی زمانم لال بی ، ئیستا بوئاوا به خیال هه موویانم به کوشت دان ؟ له وانه یه برینداریش نه بن . چاوم ره شکوه پیشکه ی ده کرد تا سابووم . هیچ شتیکم بو ساغ نه ده بووه . خوایه کاکم بیاریزی . داکیشم ، باب و خوشکه کانیشم . ده ستم به رز کردهوه دو عام بو کردن خوایه هه موویان بیاریزی . ده له رزیم و ده ترسام می شکم ده هات له کار بکه وی . هه رچه ند هه ولم دا بزنام کین بوم ساغ نه ده بوونه وه . له پر سووران ، دوو که سی ریشداری خوین تالی مرووموچ ، چاویان لیکنتر ده کردو بزهیان ده هاتی . چ فیلمیکی ترسناکم دیت . ئای له و نامرو فانه ، چه نده به و خوین رشتنه دلخوشبوون ! بیستبووم ده یانگوت ؛ که سانیک هه ن به کوشتارو خوین ریژی سه رخوشن من تائه و کاته باوه رپم به شتی وانه بوو . له تراژیدیه کدا ئە وه م بو روونبووه . له کاتی کدا که خوشه ویسترین که سانم له ناروونی مان و مه رگدا بوون . هیشتا نه م ده زانی ماون یان مردون . له پشت ده رگای ژووری تهویله وه ک بزمار به عه رزییه وه نووسا بووم نه م ده ویرا بجوولیمه وه . نازانم چون ده متوانی چاو له و په رده سامناکه بکه م !؟

زووزو گویم ده زرینگاوه یه کئی ده یگوت : رۆله مهیه ژووری با

ترس و ئاموژگاری مهیه ژوور هانی دام گوئی بگرم و نه جوولیمه وه . ده ستم له ئە ژنوم وه رینا به که لیئی ده رگادا تیوه یان رامام . چه کداره کان

به نیوما لدا ده سوورانه وه نه مده زانی له چی ده گهرین. یه کیان به وی تری گوت؛ داخوا ئه و سندوقه چی تیدایه؟ داده ی چراغالی بیکه وه به لکوو ده سته و تیککی باش بی.

سندوقیان شکاند، جل و بهرگی من و خوشکه کانم و دایکمی تیدا بوو. دیار بوو له زیرو نه غدینه ده گهران. من ده مزانی پوول و نه غدینه مان نییه. ده ستم له بهر و کم دا زیره کانم به خو مه وه بوون. ده ستم له گویم دا گواره کانیش له گویم دابوون. کالی و جوانی ی خوشکیشم هه میشه زیره کانیان به خویانه وه هه لدا وه سی. دایکم کاتیك بو باو کم به بوک هاتبوو، جووته گواریککی بوکرا بوو قه تی له گوی دهر نه دیتا. چراغالی گوتی؛ هه مووی په رو و پاله بومان ده چی؟

– جاری بزانه کیسه باغله ئه و کورو پیاهه چیان تیدایه؟ دوا یی ژنه کانیش بپشکنه به لکوو زیرو شتیان پیوه بی.

– خوتو راست ده که ی ره جه بالی! هه وتووی رابردوم له بیره له دی ئه و بهر پیاهه کانمان کوشت ئه و هه موو پووله یان پی بوو. ئه دی له بیرته گوی ژنه کانمان هه لبرین بو گواره ی زیر؟ ره جه بالی خه ریککی پشکنین بوو، چراغالی گوتی؛ ره جه ب له بیرت چوته وه سه رنیزه که ت لیوه رگرم قامکی کچه که ت پی په راند ئه نگوستیله که ت بوخوت هه لگرت. ئه ری له بیرمه، چاوت لی بی ئیستا چیان پیده که م. پاش ئه و که ین و به یینه دست به کار بوون. له ده ری ته قه ی تفه نگو و چه قوو لووری سه گان نیو ئاویسی پر کرد بوو.

پیاهه ریشداره خوین تاله که سه رنیزه ی ده رینا، وای خوشه و یسته کان ئه وه قامکه جوانه کانتان ده په ریئن؟ گیان سه خته ده رناچی. ئه وه ی ئه و خودا نه ناسه شه خورانه ده یانکرد، به ردی ده گریاند. چاوم له سه ر یه کدانا تا ئه و کاره ساته نه بینم. دله کوتهم بوو. له رزم هاتبو یه ددانم ددانی

نه ده گرت. دلم سست بوو، لاقه کانم شل بوون، پالم وه دیواردا، چیترم نه دیت و نه مزانی چیتریان کردو که نگی روشتن. هیچی ترم له بیرنه ماهه. ره نگی توانای پترم نه بووبی بویه بیهوش بوومه. دیاره پاش کوشتارو راو و رووت روشتوون. کاتی چاوم هه لئنا گریان و شین و روؤ بوو. هه راو گریانی لاوان و پیواوان و ژنان و مندا لان که لله سه ری ده ها ژاند. دووژن له و لاو لام دانیشتبوون ده ستیان وه بهر شانم دابوو قاپه ئایان به ده سه ته وه بوو بویان راده داشتیم ده یانگوت؛ داده ی قومیک بخووه. وادیار بوو نه م خوارد بووه و تا ئه وکات بی هوش بوومه. پوور قومری دلسوزانه ده گریا و له بهر من ده پارا وه قومیک ئاو بخومه وه. ده یگوت؛ ئه وین گیان چوریک ئاو بخووه با نیو دلت فینک بیته وه. هه رچی له سه ره سه برانه له سه ره خیرانه. غه م مه خو خودا که ریمه. له بهر دلی پوره قومری چوریکم خوارده وه. له ده ورو به ری خووم روانی، پوور ئالتوون و پور قومری که له و لاو لام دانیشتبوون، له سه ره خو لیم پرسین؛ پووری گیان چبووه، ئه وانه ی راکشاون کین؟ بوچی وا له و گوره که وتوون؟ بوچی خوینا وین؟ به و پرسیاره ی من تیگرا ده ستیان کرد به گریان و شیوه ن و فرمیسک هه لوه راندن. به دمگریانه وه وه لامیان دامه وه:

ئه وین گیان، ئیمه ده سه رت گه ریین و به قوربانت بین، ئه وانه دایکو باوکو کاخو شوکانی تون، ئه وشه و پاسدارانی ئیسلام هاتوون کوشتوویانن. به س نییه روله گیان توین نه دیوه، ده نا توشیان ده کوشت و بنه ماله کویر ده بووه. به خوای روله له شوکرانه بژییری به و لاوه هیچی دیکه مان له ده ست نایه و که س نییه له و کورده بیکه س و بیده ر خو بکاته خاوه ن.

به وه هه واله تاله بهرچاوم تاریک بوو کرده وه کانی شه ویم وه بیره اتنه وه که به چه که وه له ژووری ده سوورانه وه و بی به زه یانه قامکی خوشکه کانمیان

.....

ده په راندو ئه نگوستیله کانیان له قامکی ده ردینان .
 پرسیم ئه و خودا نه ناسه بی به زه یانه کی بوون ؟ پوره قومری و پوور
 ئالتوون که سه ریان به ئانیسکانه وه هه لده قه نان ، دوا ی شیکردنه وه ی
 هیندیک له چاره ره شی کورد ، گوتیان : ئه وین گیان ! ئه وانه پیاو کوژه کانی
 قارنی و قه لاتان و ... بوون .

دوايین راسپارده!

خه لکى ئاوايى هه واليان وه رگرت که ئه وړو سهروان دیتته وه . هیندی که س پیان وابوو ، هاتنه وه ی ناوبراو له بهر سهره خوشی چه کوږه . هیدیکیش ده یانگوت؛ نابابه سهره خوشی چی ، دوینی چه کوږه شه هید بووه ، سهروان کوږا ئه وه واله ی زانی . سهروان وه کو جارن ئاسایی بو پشودان ئیزنی وه رگرتووه هاتوته وه سهری دوستان وه ه فالانی ده دات و ده پواته وه . دیاره که بزانی له دی سهره خوشی هه یه ، له سه دا سه د به شداری پرسه ده کات .

سه وان جگه له وه ی له ئاوايیدا پیاوږکی خوشه ویست بوو ، زوږبه ی دانیشتونانی ناوچه به مروږکی باشیان ده زانی . کاتیڅ که سهروان له گوند نيزیک بووه ، کوږمه لیک له لاو و پیاوان به ره و پیری چوون و به خیر هاتنیان کرده وه . هه رکه س له لایه که وه رووی لیږده نا لابدات و میوانیان بیټ . سهروان به زرده ده خه نه وه سوپاسی ده کردن که ئاوا ریژو حورمه تی ده گرن . دووسی جاری دووپات کرده وه که : من شایانی ئه وه هه مووریز لیږانه نیم و سوپاستان ده که م .

سهروان پرسى ئه و کوږمه له خه لکه چیه ده رکی مزگه وت کو بوونه ته وه ؟

– بوچی سهروان گیان! نه تان زانیوه سهره خوشی مان هه یه ؟

– نه خیر ناوه للاً ، بوچماکی مردووه ؟

– قوربان به مردنی خو ی که س نه مردووه ، به لام دوینی خه مو کوره

جحیلله ی رمو نویژی نیوه وړو به ره قه ی ریډا و بستوویه بیته وه مالى ، به بی ده نگدان پایه گای پاسداران ته قه ی لیږدووه و کوژراوه . سهروان گوتی :

– چووبانه پایه گا بیزاریتان ده بریبا که بوکوشتوویانه ؟

به لی هه رئه وکات چووین پیمان گوتن که بوچی ته قه تان لیږدووه ؟

له‌وه لأمدا پييانگوتين فه‌رمانمان پي‌دراوه هه‌ر كه سيك نه‌ي ناسين ته‌قه‌ي لبيكه‌ن، ر‌موش زور قيت و قوز بوو، زور وه دژي شورش ده‌چوو. له‌لايه‌كي تريشه‌وه، ر‌مو له‌خومان نه‌بوو هه‌ر بو كوشتن باش بوو.

سه‌روان به‌ بيستني ئه‌و رووداوه ناخوشه‌ سوور هه‌لگه‌راو ده‌ستي گه‌يانده سه‌رشاني ئه‌و نيشان و ئه‌ستيرانه‌ي كه به‌زه‌حمه‌تي چهنه‌ خويندن و ده‌رده‌سه‌ري وه‌دستي هي‌نابوو، پچري و تووري هه‌لدا و گوتي:

– تف له‌ ژياني خويريگه‌ري، تف له‌ وه‌ي كه خزمه‌ت به‌و رژيمه‌ تاوان باره‌ي دژي كوردان ده‌كا، من چون ده‌بي به‌خاتري ئه‌و پله‌و پايه‌ي هه‌مه‌، يان بو موچه‌و مانگانه‌ پشت له‌ نه‌ته‌وه‌ كه‌م بكه‌م و به‌خويريه‌تي بژيم؟ خوا بييري ژياني ناوا پر له‌ ره‌زاله‌ت. دوايه به‌ تووره‌يي رووي له‌ مزگه‌وت كرد. خه‌لك به‌ گه‌رمي پيشوازيان لي‌كرد و ده‌ست و مشتاقيان له‌ گه‌ل كرد. سه‌روان دواي سه‌ره‌خوشي له‌ كه‌س و كاري خه‌موگوتي:

پيم خوشه‌ ريگه‌م بده‌ن هي‌ند يكتان له‌ گه‌ل بدويم. مه‌لاي ئاوايي به‌ گورجي هه‌ستا بلندگوي بو هي‌نا پيش و بوي كرده‌وه گوتي، فه‌رموو. سه‌روان رووبه‌رووي خه‌لك ويستا و گوتي:

– براياني به‌ريزو به‌ئه‌مه‌گي كورد. پيشه‌كي زورتان سوپاس ده‌كه‌م كه‌ ريز له‌ شه‌هيد و بنه‌ماله‌ي شه‌هيدى ده‌گرن. هيوادارم هه‌موو ساليك بو هه‌موو شه‌هيدكي كوردستان چ به‌ ئاشكرا، چ به‌ نه‌يني ئه‌و رپوره‌سمه‌ پباريزري و لاواني كورد تا وه‌دي هاتني ئاواتي شه‌هيدان كه‌ ئازادي و رزگاري كوردستانه‌ دريژه به‌ خه‌بات و تيكوشاني خويان بده‌ن.

براكانم! من پيم وابوو دواي رووخاني رژيمي ديكتاتوري پاشايه‌تي گه‌لي كورديش به‌ ئاوات و نه‌وايه‌ك ده‌گات و لانيكه‌م هي‌نديك مافي سياسي و فه‌ره‌نگي وه‌ده‌ست ديني و پاداشي خوييني رزاو و قوربانيه‌كي له‌ ريگاي ئازايدا دوايه‌تي به‌ فيرو ناچي‌ت و وه‌ري ده‌گريته‌وه. به‌لام ئيستا

ده بینین، رژیمی ئاخوندی خراپترو بی به زه تر له رژیمی پاشایه تی له دژی داخوازی نه ته وه که مان راوه ستاوه و به و په ری ناجوانمیرانه لاوانی کورد به نیوی دژی شوړش له به ندیخانه دا سه ره نیست ده کا .

برایان! له و سه رده مه حساس و ناسکه ی ئیستا دا ئه رکی سه ر شانمانه به و په ری له خو بووردویی شان بدهینه به رو ببینه پال پشته ی پیشمه رگه . من دوینی بو سه ردان و دیداری دوستان چه وتوو یکم ئیزم وه رگرت که بیم و بگه رپمه وه سه رکارو پوستی خو م ، به لام له و ماوه که مه دا چه ند رووداویکی وه کو ئه و رووداوه ی ئیوه ، منی له و چه وه راپه راند و ئه و رو جوړیکی دیکه بیره که مه وه و به و ئاکامه گه یشتووم که ئه و رژیمه بو یه نابی بچمه وه و بو پله و پایه له خزمه تی دابم و هاوکاری له گه ل بکه م . ئیستا که ده لیم روونبوومه وه ، برپاری یه کجاری خو م داوه ناگه رپمه وه . هاتووم پیتان رابگه یه نم که هه ر له ئیستا وه خو م به پیشمه رگه یه کی کورد و کوردستان ده زانم و له خزمه ت تانم . هیوادارم ته شکیلاتیکی سیاسی وه رم بگری تا به و په ری فیداکاری ، گیان له سه رده ست له خزمه تی گه ل دابم و ئه و په ری که لکم لیوه رگری .

سه روان پاش ئه و به لینی و ئاموژگاریانه ، هاته دهر و له گه ل دوست و هاوریکانی به ره و بنکه ی پیشمه رگه وه ریکه وتن . بنکه ی پم ، له سه رووی گونده که بوو . گه یشتنه بنکه و چوونه ژوور . ویرای روژ باش و خو ش و بی ش به زه رده خه نه و پیکه نینه وه گوتی : هاتووم بزائم به پیشمه رگه م وه رده گرن؟ یان ئه رته شی جیگای باوه رنییه و ، وه رناگیری ؟

به رپرسی بنکه ش به پیکه نین گوتی : ئه دی نه ت بیستووه که ده لین؟ سه د تاوان و یه ک توبه . دواپی سه روانیان دلخو شی داوه و ده ست به جی به شیوه ی خواری بروسکه یان بو سه رووی خو یان لی دا .

هه لوگه لآز، هه لوگه لآز ، سه روان ح كه ئه ورو به نيوي مه ره خه سي هاتوته وه، برياري داوه نه گه رپته وه . هاتوته بنكه و داوا ده كات به پيشمه رگه وه ريگرين .

چاوه رواني بريارو وه لامى ده سبه جيى ئيوه ين . بنكه ي . پ . م .
خه ريكي چا خوار دنه وه و وتوو ويژ بوون وه لاميان داوه .

په يام له گه لآزه وه بو ب . پ . م . به پيى برياري له سه روو، پيتان راده گه يه نين : ويپاي ريز ليinan له سه روان ح ، وه ري ده گرن . به هوئى ئه وه ي ئيمه ناوبراو به مروقيكي باش ده ناسين ، به رپرسيه تي فه رمانده ي هي زي پي ده سپيردرى . گه لآز .

سه روان به وه رگرتنى ئه و په يامه ، پيخوشبووني خوئى ده ربري و هه رله وئى جلكى ئه فسه ري توور هه لداو كه واو پاتولئى سه ربه رزي پيشمه رگه يه تي له به ر خوئى كرد .

سه روان به وه رگرتنى به رپرسيه تي خوئى به پيشمه رگه ناساندو به رنامه ي مه شق و راهيئاني بو پيشمه رگه داناو فيتوو فه ني نيزامى به شيوه ي زانستي فيري پيشمه رگه ده كرد . سه ره تاي فير كردنه كان به ريتي بوون له سي شت كه سه روان پيى وابوو ده بي فيري ين .

١- نارنجوك هاويشتن ، ٢- هيرشكردن ، ٣- كشانه وه .

سه روان پاش فير كردنى ئه و ٣كاره سه ره تاييانه ، له چه ندين هيرش و په لامارو تيهه لچووندا سه ركه وتنى باشى وه ده ست هيئا . پايه گاي ناوه ندى دوژمن يه كي له و پايه گايانه بوو كه سه روان زورى رق لي هه لگرتبوو . گه ليك جار ان سه روان به پيشمه رگه كانى ده گوت : - هينديك ئازووقه ي وه كو فيشه كو گولله ئاييچ مان هه بي ، زه بريكي واى ليده ده ين ، وه كو داستان بو حه وت پشتيان بگيرنه وه .

روژييك سه روان ، سه رلك و سه ر ده سته ي پيشمه رگه كانى كو كرده وه و

پیی گوتن؛ به پیی وه رگرتنی هه واله کان و لیكولینه وهی نیزامی نیستا کاتی ئەوه هاتوو ده ستیك له دوژمن بوه شینین هیرش بکه ینه سه پایه گای ناوه ندی ناوچه و زه بریکی گورچوو بریان لیده یین. پیم خوشه ئەوهی به درس و راهینان فیروی بوون، له گهه پيشمه رگه کانی باس بکه نه وه، ئەوشه وه ده چینه سه ریان به کرده وه تاقی ده که ینه وه. ئەلف: شهو دره نگانیك له سه ر زگ تابووردی ئارپی جی، له پایه گا ده چینه پیش. ب: پاش لیدانى دوو ئارپی جی و هاوه نیك، هیرش ده ست پیی ده کاو ده چینه پیش.

پ: هه وهه فیتوو پینج که سی پیشی، هه ر کام نارنجه کیکیان له پال داویژری. فیتوو دوو هه م ده سته ی دوايه له گهه ئەو پینج که سه ده چنه نیو سه نگه ره کان. به گورجی دیل و غه نیمه ت دیننه دره وه ده کشینه وه. له بیرتان بی، ئەو هیرشه نابى له ده ده قیقه ی پتر پیی بچی له ناوه ندی پایه گا بکشینه وه ده ر.

دواى ئاموژگاری و خوئاماده کردن کاتژمیروی دوازده ورده و رده به ره و پایه گا وه ریکه وتن، هه ر که س له شوینی خوی دامه زراو له کاتی دیاریکراوه دا هاوه ن ئارپی جی بیده نگى شه ویان شکاند. هه ناسه کان بو گوی لیبوونی فیتوو قه دیس بوون. چرکه یه که پیش فیتوو ئازایانه به گورجی هیرش ده ست پیکرا. له چه ند قه ده می پایه گا که ته پوو توو دوو که لی لیده هاته ده ر نارنجوک بارانیان کرد. پایه گا توانی ته نیا یه که ته قه بکات ئەوه یشیان زوو بیده نگ کرد. خویمان هاویشته نیو سه نگه ره کان و کو کردنه وهی ده سته که وته کان. سه روان روانی یه کیك له پيشمه رگه کان به نیوی لاوه راکشاهه نابزووی. سه روان تیی راخوری: له منت نه که وی لاوه، ئەوه ده ترسی بجیه یاری هاڤالانت؟ لاوه، لاوه بو نابزووی؟ لاوه به ده نگیکى لاواز گوتی؛ بهو تاقه ته قه یه ئەنگیوراوم، تکایه سه روان باسی مه که با کورکان نه شیوین. دیل گیران و ده سته که وته کان کو

کرانهوه . لاوهی برینداریان هه لگرت و کشانهوه . پاش ئه وهی دوور که وتنه وه ، لاوه داوای کرد تاویکی دانین قسهی هه یه . لاوه سه ری هه لێناو رووی له هه قاله کانی کرد گوتی : هاوریان ویرای پیروز بایی له سه رکه وتنه که تان ، داواتان لیده که م وه ختی خوتان به منه وه مه کووژن ، چونکه من کارم کراوه و چاکبوونه وه م نییه . ئیستا گوێ بگرن راسپاردیکم هه یه به جیی بینن . به داکم و خوشکه کانم بلین : بو من نه گرین ، چونکه من به دوو ئاواتی سه ره کی خوم گه یشتووم واته : بوون به پیشمه رگه و چه کی شه ره ف هه لگرتن به کرده وه به ره ره کانی له دژی داگیرکه رانی کوردستان ، به لام ئاواتی سیهه م که ئازادی گه له که م و رزگاری نیشتمان ، من نه م دی ئه ویش ده که ویتته سه رشانی ئیوه . برایان ئازاو به ریز ئی ئی ئی . لاوه لیوی له سه ر یه کدانا و بیده نگ بوو . به شه هید بوونی لاوه پیشمه رگه کان تاسان . گوتی ؛ هه لیگرن ، ئه وه دواين وته ی لاوه بوو . سه روان شه هید بوونی لاوه ی به خه ساره تیکی گه وه ده زانی . له بهر خویه وه ده یگوت : داخی گرانم به ئاواتی سیهه می نه گه یشت . ئه دی ئه گه ر دایکی پرسی ؛ لاوه بو کوژرا بلیم چی ؛ بلیم له ته نیشتم من بوو که ئه نگیورا ، به خوای زه حمه ته برۆا بکات .

هاره ی هیلیکوتیرو توپبارانی ناوچه به توله ی ویرانی وهیرشی شه ویی پایه گا ده ست پیکرا . دوژمن هه یچ کوێ و هه یچ شوینیکی نه ده پاراست . هه والیان دا به سه روان که یه کیك به غاردان بو لایان . گه یشتی و به سه روانی گوت ؛ له شکریکی زور به پشتیوانی تانگ و توپ و ته یاره به ره و ناوچه به ریویه ، مه به ست و به رنامه ی ئه و له شکره گرتنه وه ی شاری شنویه . له وه ش گرینگترو سه یرو سه مه رتر ئه وه یه گرتنه وه ی شاری شنو به خوئی ئه سپیردراوه و ده یانه وی دار هوره ی له خوئی بی .

سه روان ! کاتی من که ده هاتم گوندی بو مباران کرا . ماله لاوه ی پیشمه رگه ، تیکرووخوا و دوو خوشک و دایکی شه هید بوون . توخوا سه روان

جاری ئەو هه‌واله‌ دل ته‌زینه به لاوه مه‌لی .

سه‌روان به بیستنی ئەو هه‌واله‌ فرمیسه‌که کانی هاتنه‌ خوارو گوتی ؛ ئەو رووداوه تاله‌ بو‌من له هه‌موو که‌س دل ته‌زین تره‌ . به‌داخه‌وه نه‌متوانی دوا‌ین وه‌ی لاوه به‌ دایک و خوشکانی بلیم . به‌لی کاکێ ته‌ته‌ر ، لاوه‌ش شه‌هید بوو .

بی به‌لابی سه‌روان ، کوا کاتی ئەوه‌یه بو‌ لاوه فرمیسه‌که هه‌له‌وه‌رینی ، تکایه‌ بو‌ پاراستنی خه‌لکی ناوچه‌ و پاراستی خوتان پلانیك دانێ و ئاماده‌گی هه‌یرشی تان هه‌بی ، ها‌کا که‌ یشتنه سه‌رتان . ئەوا من رو‌یستم بمین به‌ خه‌یر .

سه‌روان ئەو هه‌واله‌ی له که‌سه‌یک وه‌رگرت که‌ جیگای بر‌واو موتمان‌ه‌ی خو‌ی بوو . زو‌ر وه‌رزو نار‌ه‌حه‌ت بوو . له‌به‌ر خو‌یه‌وه ده‌یگوت ؛ وا به‌ چاوی خو‌یان ده‌بینن که‌ دو‌ژمن سه‌روه‌ت و سامانی کورد ده‌سو‌تینی و خه‌لکی ناوچه‌ قه‌تل و عام ده‌کات ، گو‌ییان لی نییه‌ وه‌په‌شی دو‌ژمن ده‌که‌ون و ده‌چن شاری شنو‌یان بو‌ ده‌گرنه‌وه ! چ قه‌باعه‌تیکێ که‌ وه‌یه کور‌دی ئەو دیو ، کور‌دی ئەم دیوه‌ به‌نه‌ته‌وه‌ی خو‌یان نه‌زانن . چه‌ند دنیا‌یه‌کی سه‌یره ؟!

سه‌روان دوا‌ی بیه‌ر کردنه‌وه‌یه‌کی زو‌ر ، فه‌رمانی دا به‌ گورجی بو‌ دارژت‌نی پلانیکی ریکو‌ پیك به‌ره‌ و سه‌ر بو‌ بلندا‌یی ئەو کیوه هه‌له‌کشین و تافه‌رمان و بر‌پاری دوا‌یی ئیوه له‌ ته‌قه‌کردن خو‌ بپاریزن . تاپه‌شه‌وه‌ی نه‌که‌ن واکه‌ن خو‌ین نه‌رژێ . چونکه‌ ئەوانه‌ی وه‌په‌ش دو‌ژمن که‌وتوون خو‌یین .

سه‌روان له‌ داخان سه‌ری ده‌سو‌را ، نه‌ یده‌زانی چ بکا ، له‌و نیوه‌دا گیری کرد بوو . ته‌قه‌ده‌کا په‌شه‌ره‌ و کور‌ده‌وه ده‌کوژری ، ته‌قه‌یان لی نه‌که‌ن ، ئەوان بو‌ په‌شه‌ره‌وی خو‌یان په‌شمه‌رگه‌ ده‌کوژن . ناچار ریکو‌ پیك سیه‌هه‌ میان هه‌له‌بژارد ، واته‌ : هه‌له‌کشان بو‌ سه‌ری تاکو په‌شه‌نگی دو‌ژمن که‌ خو‌یه‌رد ، ده‌بی . دوا‌به‌دوا‌ی ئەوان له‌ دو‌ژمن ده‌ست بوه‌شین .

به‌لی دو‌ژمن فه‌رمانی به‌ره‌ و په‌شی خو‌ی بو‌گرتنه‌وه‌ی شاری شنو‌ ده‌ست په‌یکرد . په‌شه‌ره‌و به‌ئه‌زموون و شاره‌زا بوو . سه‌ره‌رای ئەوه‌ی ببوون به‌

چاوساگی دوژمن، به دووچه کیش پیښ خوێ خاویڤ ده کردهوه، واته: چه کی ریزو تهنگی برنوی دوور هاویژ.

پیشمه رگه کان به چه کی دوور هاویژی ئەوان زانیان که ئەوه خوێیه ئه رکێ گرتنه وهی شاری شنوی وه ستوی خوێ گرتوو. سه روان نهیتوانی پیش به ههستی پیشمه رگه کان بگری، ده ستیان کرد به تهقه کردن، به لام گه لیک درهنگ وه خو هاتبوونهوه، بیپهه وده بوو تهقه ی ئەوان بوردی نه بوو، ئەوه گولله ی برنوی بوو ده گه یشته سه نگه ری ئەوان پیشمه رگه ی شه هیده ده کرد. به ناچاری پیشمه رگه کان دوای چه ند شه هیدو بریندار پاشه کسه یان کرد. سه رئه نجام دوژمن به پشتیوانی هیژی هه وایی و چه کی دوور هاویژی خوێی شاری شنوی گرتوه و پیشمه رگه شاری به جی هیشت و له دووروو نیزیکی شار سه نگه ری گرت. لاهه کان به هاتنی هیژی دوژمن بو ناوشار فره وه ره ز بوون، هاتنه سه ر شه قامه کان بیزاری خوێان ده ربری، دیسان خوێی دهستی لیوه شانندن که ئەوه شه هیدو برینداری لیکه وته وه، به لام لاوانی شورشگیر ئه رکێ نه ته وایه تی خوێان به جی هیئاو گوشه یه کی میژووی کوردستانیان ثبت و ضبط کرد، روحیان شاد بی.

پیشمه رگه به ناچاری له دۆل و گونده کانی دوور نیزیکی شار بنکه یان کرده وه بو ئەوه ی زستان به سه ر به رن و به هاتنی به هار ده ست له ده ست و قوه ت له خوا به ره به ره کانی له دژی دوژمن ده ست پی بکه نه وه. دوژمن به هوێ فسوس و خوێی، ئاگاداری هه ست و خوستی شورشگیران بوو. فه رمانی دا به خوێی که هیرش بکه نه سه ر بنکه و دۆل و گونده کان و پیشمه رگه غافلگیر بکه ن. له وه گیروداره دا سه روان ده نگیوری و بریندار ده بی. برینیکی کاریگه رو دوور له شارو بی داو ده رمان. له و لاشه وه سه ر ماو کریوه و بی ده ره تانی.

سه روان داوای ئاو ده کا، ئاو ئاو، ئاو م بگه یه ننی نیو زگم سووتا.

قوم قومه یان گه یاندی که سه روان ئاو بخواته وه . سه روان سه ری هه لێناو چاویکی پرمانای پێدا گیران . چاوگیرانی خوا حافیزی له هه فالان بوو . سوری بۆلای قوم قومه برد ئاو بخواته وه ، له پر کشاوه و گوتی : نانا ناخومه وه ، ده چمه لای لاوه ی پێشمه رگه ئاوی ساردی لایه . پێشمه رگه به هوێ ته قه و هیرشی جاش فرسه تی ئه وه یان نه بوو بۆ لایه کی به رن لانیکه م ده رمان بکری و ئیش و ئازار نه چیژی . هه موویان به وه گه ین که ئه و چاره ره شی و بی ده ره تانیه ی به سه ریان هاتوه خوێ به سه ری هیناون . پێشمه رگه کان جگه له پشوو دریزی تا برانه وه ی به فرو کرپوه و ته قه ی به کریگیراوان ریگایه کیان نه بوو که خه میک له سه روان بخون . شه و به سه ردا هات .

سه روان بانگی کردن پێی گوتن : له جینگای خومم مه بزبون ، چوونکه من کارم ته واوه و برینم کاریه . گوی بگرن : من راسپارده م ئه وه یه و پیتان ده لیم ؛ خه بات بۆ ئازادی و سه ره به ستی گهل ، و رزگاری نیشتمان ، فیداکاری و قوربانی گه ره که . ئه رکی سه ر شانمانه بۆ وه دی هینانی ئه و ئاواته که ئاواتیکی له میژینه ی گه لی کورده تی بکوشین و دریعی نه که یین . به داخه وه من نه متوانی پتر له وه تی بکوشم بۆ نه ته وه بی پشت و په ناکه م . برینه که م کاریگه ره و ده زانم ده ستتان به دوکتور و ده رمان راناگت . که وابوو پشووتان دریز بی من خودا حافیزیتان لیده که م . هیوادارم ئیوه ش لی براوانه ئه رکی میژوویی خوتان به جی بینن و خه می منتان نه بی . تکایه ئیوه به میژوو بلین :

سه روان حاتهم به گولله ی دوورهاویژی خوئی خوینی رزا .

تالانی شهرعی !

بهره به یانی روژه کانی پایزه . زوقم ههردی سپیی هه لگیپراوه . شنه بایه کی سارد ده م و چاوی مروّف باوه شیّن ده کاو موژده ی نیزیک بوونه وه ی زستان راده گه یه نی . باوکی هه لو له خوشی کوتایی خانووی نوی بزهی سمیلّی دی و پییی وه ههردی ناکه وی . خه می نه وه ی نییه که داخوا زستان سارد و کرپوه سه هولبه ندانه . بیرله بوون و نه بوونی نه فت و نان ناکاته وه به یانی زوو بچیت له ریزی دوورو دریزدا رپاوهستی و نوبه ی بی . کاری کردووه و تیرو پره ، دهستی ماندووله سه زرگی تیره . سوفازی ژووری گهرم داهاتووه و شای به گونی خوئی نازانی . به یانان نانی گهرمی بو دیننه مالی و بازاریشی تابلّیی گهرمه . روژی دوو سی کاتۆمیر له دوکان دانیشی به سیه تی .

ده ی جا مروّف له زستاندا جیگای گهرم بی و تیرو ته سه ل بی و ئیش و کاری هه بی و قهرزدار نه بی ، ههر گیفه ی سمیلّی دی و ئاگای له مه حمودی بیزه واد نییه . زور جار له بهر خوویه وه ورپته ده کاو به خوئی ده لی : ته نیا خه میکی هه مه پیشمه رگه بوونی هه لوئی کورمه . ئاخو روله دوکانت نه بوو ، مالت نه بوو ، پوولت نه بوو ، له خوړا ملی چیاو چوولت گرتووه ، منیشت به دهست پاسدارو جاش و به سیجه وه تووشی ناره حه تی کردووه . له بهر تو نه بی سوپاو پاسدار چکاریکیان به من داوه . ههر روژی به هانیکم پییده گرن . خو ئه گهر جارو بار دم و له وسیان چه ور نه که م ههر نایه لن دوکانیش بکه مه وه . خوا بکه م ئاوام لیگه رین ههر باشه . منیش مانگه و مانگ حه ق و حیسابی خویمان ده ده می ، به ژه هری ماریان بی که نیویان لی ناوه ؛ زه کاتی شهرعی .

باوکی هه لو ، بهره به یانیک به په له نان و چایه کی خوارده وه و به قیت و قوژی هاته دهر ، به ره و کردنه وه ی دوکان وه ری که وت . سه ری داخستبوو هوش و بیریی له لای هه لوئی کوری بوو که داخوا به و سه رماو سووله چده که ن و

له کوبین و له چ شیوو دولیک چادریان هه لداوه؟ باوکی هه لۆ، به و
بیره وه ریا نه وه گه یشته چهنده می دوکان. کلپله کانی ده رهینا ده رگا
بکاته وه، دو وریشداری خوین تال روو به رووی راوه ستان. باوکی هه لۆ خوئی
نه شیواند گوتی: السلام و علیکم براده ران! چوئن، باشن، خیره شوکر؟

پیلی ده گرن و ده لئین؛ جاری دوکان مه که وه با بچینه ئیداره ره ئیس
پرسیاریکی بچووکی هه یه، دوایه وه ره وه دوکان بکه وه. بروا ناکه یه له پینج
ده قیقه ت پتر پی بچیت. وه پیشیان که وت، ئه وانیش دوور له باوکی هه لۆ
ده رویشتن، بوئه وهی وای نیشان بدهن که بو خوئی ده چیتته ئیداره و ئه وان
نه یانگرتوه. باوکی هه لۆ له بهر خویه وه به خوئی ده گوت؛ قهت ئاویان
بانگ نه کردوم، بلایی ئه و جاریش وه کو بانگ کردنه کانی پیشووبی چهنده
پرسیاریکم له باره ی هه لۆی کورم لی بکه ن و به نیوی زه کاتی شه رعی
پوولیکم لی بستینن، دوایه وازم لی بینن. یان گپچه لیکدی دیکه و فرو
فیلکی تره؟ خودا غه زه بیان لیگری هه وتووی رابردوو کوله پوولیکیان لی
ئه ستاندم، به ژه هری ماریان بی، گهنگی ئه وه هژدیها یانه چاویان پر ده بی؟!
باوکی هه لۆ سه ری داخستبوو هه روا ورینه ی ده کردو به خوئی ده گوت؛
پیویست ناکا ئه وه نده خوم وه ره ز بکه م، خودا بکه م هه لۆی کورم سه لامه ت
بی مالی دنیا چلکی به ری ده سته خه می پیناوی. ئه گه ر ریشه وت نه بی
هه زارو یه که به هانه مان پیده گرن و هه موومان ده کوژن. ئه گه ر باسی هه لۆیان
کرد، ده لیم؛ من به رپرس نیم بوخوئی پیاوه و به پیی قانون هه ر که سیلک له
خوئی به رپرسه. له پر به سه ریاندا گوراند؛ راوه سته. یه کیان چوه ژوور گورج
هاته وه ده رو باوکی هه لۆی برده ژوور. لاقی له هه ردی داو گوتی؛ قوربان
ئه وه باوکی هه لۆی دژی شورشم هیئا.

باوکی هه لۆ به شیوه ی جاره کانی پیشوو زاری کرده وه و گوتی:

السلام علیکم ره ئیسی به ریز! رئیس له وه لامدا گوتی:

سه لامو ژه هری مار مه لعونی خوانه ناس .

باوکی هه لوگوتی؛ بم بووره قوربان نام ناسی حه وتوی پیشوو

ره ئیس نه بهیشت باسی ریشوه تی حه وتوی پیشووی بو بکات ،
 به سه ریدا قیزاند ووست به ! چه نه بازی پولداری کافر ! وه لالا ده بی بت نیرمه
 دادگای شورش له مه میدانی شار بهرده بارانت بکه ن . ئه وه چوار ساله پیته
 ده لیم برۆ ئه و کوره جوانه مه رگه ت بینه وه ، خوت ماتکردوو ه گویمان
 ناده یه ی . سه ر ئه نجام ئه و شه و کاریکی وای کردوو به هیچ پرنایته وه .
 شه وی به سه ر پایه گایاندا داوه پینج که سیان کوشتوو ه ، ئه وانی دیکه شیان
 به دیل گرتوون بردوو یانن . سه ر ده سته ی ئه و هیرشه ش هه لو ی کوری تو
 بووه . وه لاهی به راز ! به توله ی ئه و هیرش و کوشتاره هه ر به زووی له
 مه میدانی شار تیره بارانت ده که یین و چاوی خه لکی ناوچه ت پیده ترسینین .
 یان پولت هه یه و بروام پی نا که ی ؟ داده ی ئه ژده ر ! بیبه ژوور پیشانی بده .
 برادره ئه ژده ر هه ر له وی به هه موو هیزی خو ی زلیکی تی سه رواند
 وه که ده مانچه شریقه ی هات . به لیدان و کوتان بردیانه ژیر زه مین و سه ر به ره و
 ژووریان هه لواسی و ژووره که یان پرکرد له دوو که ل و به جییان هیشت .
 وه ختابوو بخنکی قیزاندی و ده سته ی کرد به دادو هاوار هاوار و دواپی
 بیده نگ بوو . کاتی چاوی کرده وه و سه ری به رز کرده وه خو ی به ته روتلیسی
 له هه ردی به را کشاوی دیته وه ، بو نی دوو که ل میشکی سه ری مروقی
 ده ها ژاند . وه بیری هاته وه سه ر به ره و ژووریان هه لا وه سی بوو قانگیان
 دابوو ، زانی بیهوش بووه و ئیستا وه هوش هاتوته وه . زوری سه ر ما بوو
 هه لده له رزی . ترووسکه ی نووریکی دیت له دوور دایسا . زانی له ژووریکی
 تاریکدا فری دراوه . ده یزانی شه وه و به و زوانه که س نایه . قه تی کاره ساتی
 ئاوا به سه ر نه هاتبوو . بیری له وه نه کرد بووه که بوچی له خو را تووشی ئه و
 مه رگه ساته یان کردوو ه .

وه بییری هاته‌وه که دوسته‌کانی ده‌هاتن له دوکان بویان ده‌گیراوه که له زیندان سه‌ره و ژوور خه‌لکی هه‌لداوه‌سن و به‌زستان ئاوی ساردی پیددا ده‌که‌ن و به‌دوو‌که‌ل قانگی ده‌ده‌ن ، جاری واشه له‌سه‌رمان ره‌ق هه‌ل‌دین ده‌مرن . چونکه جینگام گه‌رم بووسه‌رم باده‌داو گالته‌م پیده‌هات . ده‌با بیچیژم که ئاواله‌عاله‌می بی‌خه‌به‌ری دا نووستبووم . هه‌لوی کورم خوینده‌وار بوو ده‌یزانی ئه‌و رژیمه‌چه‌نده بی‌مروه‌ت و غه‌داره ، بویه‌لیی وه‌شاخی که‌وتوو به‌قوربانی بم . ئیستا ده‌زانم ئه‌وانه‌ی له‌زیندان نه‌هاتوونه‌وه و ده‌لین مردون چیان به‌سه‌ر هیناون و چون مردون . به‌راستی هه‌ر که‌س زیندان نه‌بینی ؛ بروا به‌و شکه‌نجانه‌ناکات . هه‌ی هاوار هه‌ی بو شورش و ئازادو هیرش ، چوونه‌زیندان ئیستاش نه‌هاتنه‌وه گوتیان مردون . به‌لی مردون ، به‌لام ئاوا به‌وه‌ی له‌گه‌ل منیان کرد بوته‌هوی مه‌رگی ئه‌وانیش . کاتی خه‌ریکی ئه‌و بیروه‌ه‌ریانه‌بوو ، چراکان هه‌لبوون و یه‌کی هاته‌ ژوور گوتی : ها‌کابرا ئیستا له‌گه‌ل سه‌رماو گه‌رما چونی ؟ ئه‌وه‌ی گوت و به‌شه‌پان تیی به‌ربوو . ناچاروه‌قسه‌هات و پرسى پیم نالین بولیم ده‌ده‌ن ؟ سووچ و تاوانی من چیه‌خودا هه‌لناگری به‌سه .

ئه‌دی گویت له‌ره‌ئیس نه‌بوو ، کوره‌که‌ت چه‌ند پاسداری کوشتوو په‌ی‌گایه‌کی له‌ناو بردوو . ؟ باشه‌قوربان من بلیم چی ؟ کواله‌و زه‌مانه‌دا چووکه به‌قسه‌ی گه‌وره‌ده‌کا ؟ کوری ئیستا خویان پی له‌بابیان ئاقلتره . وه‌ره‌مه‌ردی خودابه‌تو به‌نیوان من و ره‌ئیس رابگه . بوخوشت چت ده‌وی له‌سه‌ر چاومی داده‌نیم . بوخوت ده‌زانی من هیچ دژایه‌تییه‌کم له‌گه‌ل ئیوه نه‌کردوه ، ئیوه‌پوولی خوتان وه‌رگرن بی‌نیرنه‌وه له‌تاران و ته‌وریز خانوبه‌ره‌و ماشین و شتی لوکسی پی بکرن ، چکارتان به‌کوژرانی پاسدار داوه . پاسدار کوژراوه ، کوژراوه .

کابراگوتی ؛ ئه‌گه‌ر ره‌ئیس رازی بکه‌م ، چت بو من داناوه ؟

— هه‌رچه‌ندی خۆت بلییی. پرسی مه‌سه‌له‌ن چه‌ند؟
 باوکی هه‌لو بریک راوه‌ستاو گوتی: ۲۰ باشه؟
 کابرا شه‌پیککی لیداو گوتی، بو‌خۆت لی‌ره‌دا بمره، تاوانی تو کاری
 بیست هه‌زارو شتی وانیه.

باوکی هه‌لو گوتی، من له پیشدا پیم گوتی چه‌ندی بته‌وی خۆت وه‌کیل
 به. بیست که‌مه ۳۰ - ۴۰ - ۵۰ - هه‌رچه‌ندی خۆت بلییی.
 کابرا له خۆشی ته‌و پیشنیاره که‌وته قسه: براله من بو‌خودات پی ده‌لیم و
 ناموزگاریت ده‌که‌م. خه‌می تو‌مه پیم خۆش نییه‌له‌و جیگا ناخۆشه‌بی. مالی
 دنیاش ته‌وه نایه‌نی تو مالی گهرم و گورت هه‌بی له‌و ژوو‌ره ته‌ره‌دابی.
 بو‌خۆت ده‌زانی ئیمه‌ش مال و مندالمان هه‌یه. مانگانه‌مان که‌مه، ژیان
 له‌تاران گالته نییه، ته‌گهر که‌سانی وه‌کو ئیوه، شیرنی و دیاریمان نه‌ده‌نی،
 کوا به‌و مانگانه به‌ری ده‌چین. منیش خۆ نوکه‌ری بابی خه‌لک نیم به‌ستلان
 ئاویان پیدا‌که‌م و قانگیان بده‌م و شه‌پ و زلله یان لی‌ده‌م تا ره‌ئیس لیم رازی
 بی. وللا بیللا شه‌وانه له‌ به‌ر ئیچی ده‌ست و لاقم ئارام نییه ته‌وه‌نده‌ی
 روژی له‌ زیندانی وه‌کو تو بده‌م. که‌س نه‌زانی تو ده‌زانی که‌ من چه‌نده
 زه‌حمه‌ت ده‌کیشم. له‌ پیریوه له‌ خزمه‌تی تو دام هه‌دام نه‌داوه له‌ به‌ر لی‌دان و
 ئاو پیدا‌کردن و قانگدان و هه‌لاوه‌سین و دارکاری و بی‌نه‌به‌ره. سه‌ره‌رای
 ته‌وانه‌ش ته‌گهر وه‌هۆش نه‌هاتنه‌وه‌و مردن، ده‌بی بچمه دادگا جه‌وازی ناشتن
 بینم و شاهیدی بده‌م بلیم خۆی کوشتووه، یا مردووه. تو ده‌زانی ته‌گهر ته‌م
 شه‌و تو مردبای ده‌بوایه راکیش راکیش تو‌م که‌ یان‌دبایه قوولکه‌ی پشتی
 زیندان و له‌ویم هاویشته‌بای. دوایه‌ش چووبامه لای ره‌ئیس حکمی ئیعدامی
 بو‌سه‌ر په‌روه‌ند که‌ت نووسیبایه.

ئیس‌تا تو شه‌رم ناکه‌ی ئاوا بی بایه‌خ ده‌روانیه کاری من و باسی ۵۰—
 هه‌زار تمه‌ن ده‌که‌ی؟ نه‌خیر به‌وه‌نده ناچمه لای ره‌ئیس.

باوکی هه لۆ گوتی: کوربه براله کوا من به کاری تو ده لیم بی بایه خه. هه
 من باش ده زانم تو چه نده زه حمهت ده کیشی. من ده زانم بیده نگ کردنی
 گه لیکی مافخوراو هاسان نییه. من ده زانم هه زاران که سی وه ک تو بو
 سه رکوتی و بیده نگ کردنی ئەو خه لکه دانراوه و ئەوه نده یان له خه لک داوه
 لاق و ده ستیان دیشی. من ده زانم ده ولت به سه دان که سی وه کو تو پاره و
 مانگانه ده دا که ئاوا شه و روژ زه حمهت بکیشی و ئا و بینى، خه لک
 قانگده ی، خه لک بیهوش که ی و وه هوشیان بینیه وه، ماندوو ده بی و ده زانم
 که ده بی هه موو شه وی ئەوانه ی له بن دارو لیداندا ده مرن ده بی فریيان ده ی.
 من ده زانم شه وانه له ترسی زیدی شورش قه یسه ریتان لی بوته کونه مشک
 جیگاتان نابیتته وه. به سه ری جه نابت هه مووی ئەوانه ده زانم • ئیستاش
 چه ندى بوخوتی داده نیی به سه رچاو، به لام ده بی کاریکی وابکه ی ره ئیس
 زوری تینه گری، وابی منیش بوم بدری. له زیندان مانه وه ی من هیچ
 سوو دیک به ئیوه ناگه یه نی.

ئافه ریم. ئیستا که هاتوو یه ره دایه • من سه د هه زارم ده وی که بو ت
 به رتیس بلیم. ئەویش چه ندى ویست پی ت ده لیمه وه. به بزه و پیکه نین
 گوتی؛ ئیستا پیم بلی بز انم چه نده به ئینسافم؟

باوکی هه لۆ له چاو چوو قانی کدا لیکی داوه که سه د هه زار تمه ن چه ندى
 زه حمهت پیوه کیشراوه و تا ئەو پووله کو بوته وه به ری پیی چوته پشتی پی و
 له هه ر شته ی شتیکی گیراوه ته وه، تاکو توانیویه تی ئەو سه روه ت و سامانه
 پیکه وه بنی. له لایه کی دیکه شه وه بیری له وه ده کرده وه، که ئەگه ر شه ویکی
 دیکه ی راگرن و ئاویکی ساردی پیداکه ن و دوو که لیکی دیکه ی
 ده رخوارده ن، یان سه ره ره و ژیری هه لآوه سن، کاری ته واوه و جار یکی دیکه
 مال و مندال نابینیتته وه له دیداری هه لۆی کوریشی دیدار ئاخه رت ده بی.
 به و لیکنده وانه هاته سه ره وه ی قیروسیا بیدات باشته ره له وه ی هه موو

شتیك له دهست بدات . ئەو پەری رەئیسە كەشی دوو یان سی ئەو نەدی بوو . خو هەر من نیم تالانم دەكەن ، ئەو ئەو ئاویكە و بو كوردان رژاوه . خو له وه پتر نییه كه ولاته كه مان به پانه وه ده خون . كاتی له تاران بو كوردستان دین ، دوو پەتوویان پییه ، پاش دوو اسال كه ده گەرینه وه مالیان به دوو سی ماشینیان بارناكری . هەر وه كو بوخویان ده لێن ؛ ئەوانیش زه حمەت ده كێشن و دەست و لاقیان به لیدان و کوتانی خەلك دیشی . بلیین چی ، رەنگبێ ئەوهش به شی خودا دادی كوردان بی .

با واز لهو بیركردنه وانه بینم و خەریکی چاره سەری و رزگاری خۆم بم . ناخیکی هەلکیشاو بانگی ئەژدەری کردو پپی گوت : برادر ! چونی (ده بیڕیه وه ، بیبره وه) تو بوخوت خاوهن ده سه لاتی و من قسه له قسه ت ناکەم . ئەژدەر بزەهی ده هاتی و لاقی وه هەردی نه ده كهوت گوتی : ههسته با چین خوت ئیشك كه وه و چایهك بخووه ، دوایی رەئیس ده بینین . ناخر تو ده زانی رەئیس خزمی خۆمه ، كهس له سرو تری ئیمه ناگات ، باوهر بفرموو ، گای به كولانه دا ده بهینه دەر ، ئەو دهسته بهو دهسته نازانی . رەئیس پیاوی چا كه قسه ی من ناشکینی ، ههتا پتری پوول بده یه ی ، هییدی و هیمن و له سه ره خوتره . ئەمنیش هەر و ام ، برۆ دانیشه چای خوت بخووه ده زانم زورت ئیشتیا لی یه . باوکی هه لو خەریکی خو وشك کردنه وه و چا خواردنه وه بوو . ئەژدەر روپی زوری پی نه چوو هاته وه . گوتی ؛ ئەگەر دهستم ئاوه له بی بوخوم ده زانم چه ده كهم و چون له کاری خۆمدا وه ستام .

ئیسنا ده چینه لای رەئیس و گوی بگره بزانه ده لیم چی :
 رەئیس چه ندی قسه کرد ، تو ده نگ ناکه ی . واته له به لی به و لاوه
 هیچ تر . تا من پیت نه لیم قسه بکه ، تو له به لی به و لاوه ، هیچ قسه یه کی تر
 ناکه ی . ته نانه ت ئەگەر باسی پوول و حەق و حیسابیش کرا ، هه ربلی :
 به لی . ئیسنا تیگه یشتی ؟

به‌لی به‌لی خوگیز نیم، چده‌لیی وا ده‌که‌م .
کاتیئک وه‌ژوور که‌وتن، هه‌ر له دووره‌وه ره‌ئیس گوتی؛ ها‌کاکی
پول‌داری ره‌نج نه‌ دیو، شتیئکت به‌ چاوی خو‌ت دیت ؟
- به‌لی قوربان .

ئیس‌تا ده‌زانی چ باسه‌وکی ده‌سه‌لات‌داره‌؟

- به‌لی قوربان .

گویی بگه‌ بزانه ده‌لیم چی .

به‌لی قوربان .

ئه‌وه ئه‌ژده‌ر تکای بو‌کردوی ئیزنی داوی ده‌چییه‌وه مالی، پشویکی باش
بده، کائی هه‌سایه‌وه ده‌چی بولای هه‌لووی کورت، ئه‌ماننامیئکی بو‌ده‌به‌ی
بیته‌وه . من ده‌زانم نایه‌ته‌وه . هاته‌وه باشتر، نه‌ش هاته‌وه قه‌یدی ناکات
چوتی پی‌خوشه‌ با‌ئاوا بکا، گرینگ ئه‌وه به‌ ئیمه‌ به‌ ناوه‌ند رابگه‌ به‌نین بابی
چوو‌ه ئه‌گه‌ر به‌ قسه‌ی بکات دیتته‌وه . مه‌سه‌له ئه‌وه‌یه تو‌ئو سه‌فه‌ره بکه‌ی
تا ئیمه‌ بلیین: بابی بویه‌ ئازاد کراوه، ده‌چیت هه‌لووی کوری دیتته‌وه
ئه‌گه‌ر به‌ قسه‌ی بکات .

ئه‌ژده‌ر سه‌ری برده‌ بن گوئی و گوتی؛ باوکی هه‌لوئ ئه‌گه‌ر نه‌چی ئه‌و
پوله‌مان بو‌ناخوری، تیگه‌یشتی؟ ۲۳ سه‌ر له‌قاندو ته‌ئیدی کرد .

ره‌ئیس رووی له‌ ئه‌ژده‌ر کرد، تیئیی بگه‌یه‌نی؛ که‌ چوونی ئه‌و بو‌ئیمه
گرینگه، نه‌ک هاته‌وه‌ی هه‌لو. دوايه گوتی؛ ئه‌ژده‌ر قسه‌ی خو‌ت له‌گه‌ل داغ
کردوه‌؟

- به‌لی به‌لی . به‌ چوارسه‌ ده‌زارتمه‌ن بریومانه‌ته‌وه .

ره‌ئیس گوتی؛ گویت لی‌بوو باوکی هه‌لو؟ که‌ی ئه‌و ئه‌مانه‌ته‌ شه‌رعی‌یه

دیتی . له‌ وه‌لامی ره‌ئیس دا گوتی؛ به‌لی قوربان .

ئه‌ژده‌ر ! پیئ گوت: به‌لی قوربان به‌سه، ده‌توانی قسه‌ بکه‌ی .

به‌ره‌ئسی گوت؛ قوربان هه‌ر وه‌ك بو‌خو‌ت فه‌رموت، بریك پشوو ده‌ده‌م كه‌ه‌سه‌مه‌وه‌ ده‌رو‌م بو‌ لای هه‌لو‌بزانم چم بو‌ ده‌كری؟ سبه‌ینی‌ش ئه‌وه‌ ئه‌مانه‌ته‌ی فه‌رموت ده‌یده‌م به‌براده‌ر ئه‌ژده‌ر .

ره‌ئیس: ئه‌ژده‌ر ئه‌مینداری منه‌هه‌كاریكت هه‌بوو، یان هه‌رچی هیئات بیده‌به‌ئه‌ژده‌رنیگه‌رانی ناوی. دوایه‌بریکی باوکی هه‌لو‌ئامو‌ژگاری کردو به‌ئه‌ژده‌ری گوت؛ سواری ماشینی بکه‌وه‌به‌سه‌لامه‌تی ته‌سلیم به‌مال و مندالی بکه. هه‌روه‌ها ئه‌ژده‌ری بانگ کرده‌نیزیک و رای ئه‌سپارد؛ ئامو‌ژگاری بکات که‌نابی له‌لای هیچ که‌س بلی لی‌یان داوم. ده‌بی سویندی بده‌ی له‌گولی کالتر پی نه‌گوتراوه. ئه‌ژده‌ر باوکی هه‌لو‌ی برده‌وه‌ مالی و سه‌ده‌ه‌زاره‌ی خو‌ی لی‌ئه‌ستاند.

دایکی هه‌لو‌دی زور پرپوو. دوا‌ی رو‌یشتنی ئه‌ژده‌ر به‌سه‌ریدا قیژاندو گوتی: کوا ئه‌وه‌ پیاوه‌تی یه‌دوو دانه‌هه‌وتوه‌ رو‌یشتووی منت له‌نیگه‌رانیدا هیشتوته‌وه‌، بو‌چما تو‌مالت نییه‌و سه‌لت و ره‌به‌نی؟ تو‌به‌من نالی ئه‌و ریش پانه‌خوین تاله‌چبوو له‌گه‌ل‌خو‌ت هینابوو؟ ئه‌وه‌چت ده‌دایه‌ کاتۆمیریکه‌خه‌ریکی سرت و خورتن؟ تو‌به‌من بلی بزانم له‌که‌نگیوه‌ بوویه‌ته‌هاو ده‌می ئه‌و جرو‌جانه‌وه‌رانه‌؟

باوکی هه‌لو‌له‌سه‌ره‌خو‌گوتی؛ تو‌ئه‌وه‌نده‌تووره‌بی کوا گو‌ی له‌من ده‌گری. ئه‌و پیاوه‌براده‌ر ئه‌ژده‌ر بوو. له‌و رو‌ژه‌وه‌که‌ده‌مو‌یست بچمه‌ دوکان منی بردوته‌ئیداره‌ی ساروللا خزمه‌تم ده‌کا. ئه‌پوول و پارانه‌ی پیم داو، پاداشی خزمه‌تی ئه‌و چه‌ندرۆژانه‌بوو.

دایکی هه‌لو‌هاته‌پیش و پرسی؛ ئه‌ری پیاوه‌که‌تو‌قسه‌ده‌په‌رینی؟ یان من به‌شی‌ت ده‌زانی؟ بو‌تیم ناگه‌یه‌نی، بزانم ده‌لیی چی؟

کچی خانم سویندی‌یان داوم، ئه‌گه‌ر بزاننه‌وه‌ده‌مگرنه‌وه‌.

کوره‌تو‌قسه‌م بو‌بکه‌بزانم، که‌ی له‌مالی ئیمه‌نه‌یتی درکاوه‌؟

به خوی وایان لی کردوم که بروام به کهس نه بی، بروام به خوشم نه ماوه .
باشه قسه بکه، ترسم لی په یدا بووه، فریواندابی، تووشی به زمیکمان
بکهی . به راستی باوکی هه لو نیگه رانت کردوم .

چت بو بگیرمه وه ئافرهت ! لهو روژه وه بردویانم، بهو سه رمایه ئاویان
پیدا کردووم و به لاقانیان هه لاوه سیوم و قانگیان داوم . شه پ و زله و لیدان
کو تانیش له وی راوه ستی . رو وتم که وه ته وای له شم برینه و کوتراوه . من
ئیستاش نازانم چند روژان گیراوم . هه مووی بیهوش بوومه . دیاره ئه جه لم
نه هاتووه خودا نه یکوشتووم، ده نا ئه شوینهی منیان بردوه و ئه وهی له گه ل
منیان کردوه کهس رزگاری نابی . ده یان بی ریژی و بی حورمه تیان پیکردوم .
ئه و ریشداره خوین تاله خوا نه ناسه ی هاته ئیره سه ره رای ئه وهی مه ئموری
لیدانی من بووه، دوا یه ش بوته ده لالی نیوان من و ره ئیس و به پینج سه ت
هه زار، واته: به ریشه تی نیو میلیون تمه ن ئازادیان کردوم . سه تی خو ی و
چوار سه تی ره ئیس . دوا یه ش سویندیان داوم که له گول کالترم پی
نه گوتراوه . هه ره شه یان لی کردوم، بی تو و بزانه وه در کاندومه ده مگر نه وه .
ئه وانه کورته ی به سه ره هاتی روژانی گیرانم بووه، کاریکی دیکه ش ماوه
ده بی بو یان بکه م .

ئه و کاره چی یه باوکی هه لو، نه که ی خوت ئالووده که ی !

ده بی نامه ی په شیمانی (ئه ماننامه) بو هه لو به رم بیهینمه وه .

دایکی هه لو به سه ره خویدا دا، ئه یه رو چون شتی وا ده که ی ! چون
به ده ستی خوت چال بو کوره که ت هه لده که نی، تو ده زانی ئه وانه ی هاتوونه وه
سه ره رای ئه وه ی سه ریان هه لئا یه، رژیمیش هه ر روژی یه کیکیان له نا و ده با و
به هانیکیان پی ده گری .

- ئافرهت تو جاری راوهسته بزانه ده لیم چی . تو پی ت وانه بی

له دنیا ناگه م و نازانم چ باسه . ئه وان بو خو یان ده زانن هه لو نایه ته وه ،

ده یانه‌وی بو سه‌روی خویان بنووسن و بلین: بویه باوکی هه‌لومان نازاد کرد تا بچیت کوره‌که‌ی بیته‌وه. دوایه‌ش بنووسنه‌وه و بلین: کوره‌که‌ی به‌قسه‌ی نه‌کردوه نه‌هاتوته‌وه. تو ده‌زانی ئافره‌ت ئه‌و که‌ین و به‌ینه بوچی یه‌و ده‌یانه‌وی چ بکه‌ن؟

نابه‌خوای پیاوه‌که‌ من سه‌رم له‌و به‌زم و ره‌زمه‌ ده‌رناچی. من به‌وه نالیم به‌زم و ره‌زم، ئه‌وه پلانی خویانه‌ میدالی پیوه‌رده‌گرن و پوولی هه‌زاران که‌سی وه‌کو منی پیته‌خون. ئیستا گوی بگره، ئه‌وان که‌ پلانی خواردنیان هه‌یه، منیش پلانی خوم هه‌یه. چ له‌ سبه‌ینی زووتر نییه‌ خوت سازکه‌ ده‌چین سه‌ریکی هه‌لو ده‌هین و هه‌وتوو یه‌کی له‌ لا ده‌بین. هه‌م راسپارده‌ی ئه‌وانمان جی به‌جی کردوه، هه‌م چوار ساله‌ هه‌لومان نه‌دیوه ده‌بینین. تازه‌ ئه‌و پووله‌مان بو‌ناگه‌ریته‌وه به‌ قوربانی هه‌لو بی. له‌ویش پیی ده‌لین ئاگاداری خوئی بی زانیویانه‌ته‌وه ئه‌و پایه‌گایه‌ی به‌سه‌ریاندا داوه‌ هه‌لو سه‌رده‌سته‌ی بووه‌و چوار پاسداری تیدا کوژراوه. ده‌بی ئاگاداری خوئی بیت و نه‌کا فریوی بدن بیته‌وه. به‌ تاوانی قه‌تلی چوار که‌س ده‌یکوژنه‌وه. ئافره‌ت من پیم وایه سه‌فه‌ریکی ناخوش نابی. چاو یکمان پیی ده‌که‌وی و به‌خوای ده‌سپیرین. ئه‌گه‌ر جاریکی دیکه‌ش نه‌مان دیته‌وه زور شوکر بلین چی. ئه‌دی نه‌ت بیستوه له‌ قه‌دیمه‌وه زانیان گوتویانه (به‌رخ‌ی نیر بو سه‌ربرین باشه) له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه منیش و توش باش ده‌زانیان هه‌لوانیانه‌ته‌وه و خوئی به‌ ده‌سته‌وه نادات. ئه‌و مه‌ئموورانه‌ش زوریان بو گرینگ نییه، داخوا دینه‌وه یان نایه‌نه‌وه. ته‌نیا ناردنی باب و دایک و براو که‌سوو کار بو هینانه‌وه‌ی پیشمه‌رگه‌ به‌ مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه، له‌و هاتوو چویه‌دا هیندیک هه‌وال و ده‌ده‌ست بیسن و ئه‌و پووله‌ی له‌ که‌س و کاری پیشمه‌رگه‌ی و ه‌رده‌گرن باشتریان بو بخوری و گیرفانیان پرکه‌ن. نیوی ئه‌و تالاکردنه‌شیان ناوه: زه‌کاتی شه‌رعی.

پشوووی ههینی !

شوانه ! به یانی زوو ههستا چوو دووشیکی گرت و دووتیغه ریشی تاشی و ئوڊ کلۆتیککی بوڤن خوشی له خویدا . جله کانی گوڤی و کهوشی ره شکرده وه . له بهر خویه وه دهستی کرد به نار نارو ده یگوت ؛ کورپه خوئه من به خهم و په ژاره وه خوم کوشتوه . ته نانه تئه و روژه دوکتیریش پیی گوتم ؛ تو زور بیرده که یه وه ، ده ناساخ سه لیمی و هیچت نییه . وه لاهی بریار بی له و رو را خهم و په ژاره توور هه لدهم و نه هیلم چیترخوم به خهم و په ژاره ی خه لکه وه بتولینمه وه . هه موو روژی نه خوشم ده بی بجمه لای دوکتور ژیانم له خوم تال کردوه ، ئیتر به راستی چیدی کوله باری خهم و په ژاره ی خه لک به من هه لئاگیری به سه . روژیک وه تئه خه لکه له جاده ده که وم و سه کته ده که م و هه لئاستمه وه . ئه وانیه ی وایان لیدی و ده که ون ، ده ردی منیا نه . وه ک من چاویان به ناحقی و بی حورمه تی به سیج و پاسدار ده که وی و سه کته ده که ن و ده مرن . تئه مردنه ی نیویان لی ناوه سه کته . که س نالی ؛ زولم و زوری هه ناوی دارزاندون وه زگ ده دن . ده ی جا مادام مروف هیچی له ده ست نایه ، تئه و هه موو پیش خواردنه وه ی بوچییه ، ئیتر با به س بی .

دوای تئه و لیکدانه وه ده روونیه ، چاویکی به ئاوینه دا خشانده خوی زور به قیت و قوژی هاته بهر چاو ، به لام له ده روونیدا شادو کراوه نه ده هاته بهر چاو . خیزانی گویی له نار نار ی شوانه بوو ، به لام لپی تی نه ده گه یشت . به خشه خشی که وشه کانی زانی به ته مای ده ری یه . ریحان واته ؛ خیزانی هه رای کرد : ئه ری شوانه ! شوکر که یفت سازه نار هت دی ، تئه وه به و به یانیه

بوکوی ده چی؟

— ده مه وی سهریکی ده ری بده م . بوچی ، کارت هه یه؟

— زوه ، پیم باش نییه به و سه حه ریه بچییه ده ر ، راوه سته با توژیك ده ر هنگ بی ، دوکان و بازار بکریتته وه . تو بوخوت له من باشتر ده زانی که ئەو مه حموورانه له گیچهل ده گه رین و له خوړا به یتو بالوره بو خه لک هه لده به ستن . کاتی خه لک داوه روو کانه نیو بازار بچووه ده ری ، ئەوکات ئە گه ر شتیکیش بوو با بزانی چت به سهر هاتووه و بو کوی یان بردووی .

کچی ئافره ت! توله خوړا بو پیل له کراسی هیناوه ته ده رو ده ترسی . تازه گرتنی چی ! چکاریان به من داوه . کوریان گرتم و له خوړا بی به لگه ئیعدامیان کرد . شه مامی کچم له قوتابخانه بر دیان بی به زه یانه چوار سالیان زیندان به سهر دابری . ده یجا کوری دیکه ش پیشمه رگه یه بو خوئی له خوئی به پر سه ، من بلیم چی ؟ ئە گه ر له خوړاش بمگرن ، خوده ستیان ئاوه لایه که نگی بمگرن ده سه لات نییه . هه ر کاتیکیش بیان ه ویت که سی بگرن هه زار بوختان و شاهیدی به دروی بو ساز ده کهن . منیش شاباشی خوم داوه و به ناحق دوو سالیان گرتم گویا ده تمه نم یارمه تی داوه به پیشمه رگه . مانگیکه ئازاد کراوم هاتوومه ته وه یا خوا بمگرنه وه و به نه وه کونه ر شه ی!

— بو چما له ده ستیان نایه بتگرنه وه شوانه ؟ یان یاسا ریگانادا جاریکی دی بتگرنه وه ؟! تو پیت وایه گوی ده دری به یاسا ، یاسا وه بهر چاو ده گیری ؟ یان به یاسا له گه ل خه لک ده جوولینه وه ؟ له بیرت چوته وه له سه رده تمه ن یارمه تی به پیشمه رگه ، دوو سالیان له ژووری کردی ؟ چ ویژدانیك په سندی ئەو یاسایه ده کا ؟

ریحان حه قی بوو بترسی ، باش له بی دادی و نامروه تی دوژمن گه یشتبوو ، ده بزانی چن و چونن .

شوانه له سه ره خو گوتی : باشه ریحان ! چونی بلیی وا ده که م . به لام

ئوه نده بزانه "تاش له میزتن بی هه ده میزی" دووسال له مهو بهر که گرتیانم ، خو به یانه نه بوو ، نویژی نیوه رو له پیش چاوی خه لک له مهیدانی شار وه کو وه حشی په لاماریان دامو دهست بهندی قه پانیان لیدام ، ئیساش سینگم دیشی . به لام له بهردلی تو راده وهستم په له ناکه م . تاویکی دهروم دهچمه نیو باغی شار وه رهزی خوم دهشکینم . شوانه له سه ره خو که وشه کانی ده ریئاو چوو دانیشه وه . ریحان بهو دووساله شوانه گیرابوو زور وه رهز بوو ، ئه وه نده به ته نیایی له مالی گریابوو ، و فرمیسکی بو شه مامی کچی له زیندان هه لشتبوو زهرد هه لگه رابوو . هه ر بویه ش شوانه ئه وه نده ی قه در ده گرت و هه موو شتیکی لیوه ده گرت .

چوانه دانیشته هیندیکی دلخووشی داوه بو ئه وه ی ئه و بیره وه ریه تاله ی رابردوی له بیر به ریته وه . پاشان گوتی ؛ ئیستا باشه برۆم ؟

به نیو بازار دا به ره و باغی شار که وته ری . له بهر پشووی هه یینی بازار چولبوو . ته نیا هیندیک دوکانی ورده فروشی کرابوونه وه . ورده ورده تاقو لوق مشتته ری ده هاتنه بازار . روانی مامه حمه ش دوکانی کردوته وه . مامه حمه ی چاره ره ش قه فهزه کانی چول بوون . له سه ر کورسیلیک دانیشتبوو چاوه روانی مشتته ری ده کرد . له لایه کی قه فهزه کانیدا هیندیک ، نیسک و نوک و ماش و برنج ده بیندرا . جگه له و دانه ویلانسه ش ، چهند شقارته و غه رغه ره و که لافه ده زووش دیار بوون . مامه حمه پوولی هه بوو ، به لام له بهر وه رزی و خه م و په ژاره ی خوئی ، وازی نه بوو که ل و په ل بکری و دوکانه که ی پرکات . تا هیمن و هیدی کوری له لای بوون دوکانی لپا و لپ بوو ، گیفه ی سمیلی ده هات . ئیستا که کوره کانی پیشمه رگه ن و بوخووشی که وتوته ژیر گوشاری پاسدارو به سیج و هه ر روژی به نیویک ده یهینن و ده یبه ن هه ره شه و گوره شه ی لیده کهن ، نه دلی به دنیا خو شه ، نه به دوکان .

دوور به دوور روژباشیکم لیکردو تیژتی په ریم . خوم گه یانده باغی شارو

دهستم کرد به قه دهه لیدان. چ باغیکی خوش و دلرفین. چ بوون به رامیکی خوشی گول و ریحانهو. له بهر خویرهوه نارهی دههات و دهیگوت؛ له سبهینی زوتر نییه، ده بی ریحانی خیزانم بینم ئه ویش هیئدیك وه رهزی خوئی بشکیئتی، خهفت بهسه له ژووریدا وه زگماندا. به خوای باببه باغیکی خوشه، چا وچاو ئه و گولانه چهنده جوانن. ئه و شووره داره بییه لك و پوی به دهوری خویدا گه یاندوته وه ههردی. ئه و جریوه جریوهی مهل و بالندانه ده له ی موسیقایه. ئه و ئاوه فینکه گولان ئاوپرژین ده کا و مروّف ده باته دنیا به کی دیکه وه. ته او دلم کراوه. باشبوو به یانی بریاری توور هه لدانی خه م و په ژارم دا. ئیستا که ده زانم ئه گهر مروّف دلی خوش بی، له جیگای ئاوادا ده چینه عالیه می هه په رووت. ئیستا به و ئاکامه ده گهم که نابی هه رگیز بیر له خه م و په ژاره بکه مه وه.

له وکاته دا یه کیك دهستی هاویشته سه ر شانم گوتی؛ روژباش شوانه! که سوورام و ئاورم داوه، ئه وین خانم ماموستای شه مامی کچم. به خوشحالی وه لأم داوه؛ ژیان باش خوشکه ئه وین.

– ئه ری شوانه هه والیکت له شه مامی کچت هه یه، داخوا که ی ئازاد ده کری و ده گهریتته وه، به خوای ته او ویکم وه رهزی کردووه.

– به خوای ماموستا! به گویره ی مه حکمه مه و دادگا مانگیکی ماوه، به لأم خوئ ده زانی به ده ست خوایانه و یاسایان کردووه به جیر چه ندی پی یان خوشبی له بهر یه کی ده کیشنه وه.

به لی راست شوانه. ئه دی ده نگو باس چت زانیوه؟

ئه و پرسیاره ی ماموستا ئه وین دلی راجله کاندم. پرسیم هه والیکی نوی هه یه خوشکه ئه وین؟ راوه ستاو بریکی منگانده و ئاخیکی هه لکیشا و به وه رهزی گوتی؛ هه والیکی زور ناخو شم پی یه شوانه. له بهر دوستایه تی و خزمایه تیت له گه ل مامه حه مه، ناچارم پیت بلیم. دوی شه و هیمنی کوری

مامه حه مه به تا قمیك پيشمه رگه وه هيرشيان كړدو ته سهر پايه گاي (بستوي) زه بريك باشيان ليډاوه، به لام به داخه وه سي چوار شه هيديان داوه و لاشي پيروزيان به جي ماوه. يه كيك له وانه هيمني مامه حه مه يه. شوان به بيستني ئو هه واله جه رگبره هه لبه زيمه وه. پرسيم ئه وه راسته ئه وين خان؟ ئه دي بو مامه حه مه دو كاني كړد بو وه، ده بي نه يزاني بي؟ نا شوانه كه س نه يزانيوه. مه يته كه يان جاري وا له سهر باز خانه يه. تكا يه توش خو ت به جه رگ پيشان بده. ئه وه نده خو ت وهره ز مه كه. وا دياره جاري مامه حه مه نه يزانيوه. ماموستا ئه وين! به قامك فرميسكي لارو مه تي خو ي ئه ستر به وه و ده ستي له ده ستي ناو گوتي:

شوانه من ده بي بروم *

مني چاره ره شي داماو كلول تا ويك بوو بريارم دابوو خه م و په ژاره توور هه لده م نه يه لم به لام دابي. ئه وه واله واي تيكروو خاندم. وه كوو ميوزوكه ده له رزيم، قاچم له دوا نه ده تات به ره و مال بجمه وه. بيرم ليده كرده وه چون به مامه حه مه بليم؟! به و بيره وه ريانه وه سهرم داخست و به ره و مال بوو مه وه. له ريگا بيرم ليده كرده وه چون به ريحان بليم، هه رچه ندي ده م ويست رسته يه كه دروست كه م له كاتي پيگوتن لانيكه م بوخوم، خوم پي راگيري. رسته ي بيرو هوشم تيكچو بوو، ته مام بو نه ده گيراو نه مده تواني له سهر رسته يه كه ساغ بيمه وه و برياري له سهر بده م. عه قلم گورا بوو، هوشي ئه وه م نه بوو خوم ناماده بكه م بو پيگوتنيكي كورت. سهرم هه لينا روانيم ريگام لي تيك چوو. باوهرم پي بكه ن نه مده زاني له كويم و له چ گه ره كيكم. راوه ستام جاري بزانه له كويم؟ بريكم تانوت له خومدا؛ ئه ي له منت نه كه وي شوانه! چون ناوا بي هيمه تي؟

گه ليكي راپه ريو ي داواي ئازادي بكات، پيشمه رگه شي لي شه هيدي ده بي و ليشي ده گيري و سهر كه وتن و تيشك انيش ده بيني. به و خو لومه كړدنه

توژیک هاتمه وه سهر حال و خوّم له ده ورو به یری مالی خوّمان دیته وه .
 گه یشتم ده روازه سهرم داخست و چوومه ژوور . کاتیک ریحان منی دیت ،
 هاته پیس و به سهر سوورمانیکه وه پرسی ؛ ئه یری پیاوه که بوچی واتیک چوو؟
 خو نه خوش نیت ، پیم بلی بزائم بوچی ئاوا ره نگوروت چرژاوه؟ گویم نه دایه
 چوومه ژووره که ی خوّم ، ئه ویش به دوام دا هات . گوتی ؛ شوانه توّسه یری
 جوانه مه رگی شه هید هه رچی بووه پیم بلی . چاوه کانم پرّبوون له ئا و زارم
 کرده وه له سه ره خوّ پیی بلیم . که چی یه که به خوّم له گابوری گریانم دا ، ئه ی
 روّ ، هیمنی جوانه مه رگم روّ . به گوی لیبونی نیوی هیمن ، به هه ر دوو
 ده ست به سه یری خویدا دا و پرسی ؛ به راسته شوانه ؟
 هیمنی خوشکم ، هیمنی مامه حه مه شه هید بوو ؟
 چوّن ئه ویش شه هید کرا ؟

كوردو كو مونیست؟!

چه كوگیان مه‌ردو مه‌ردانه وه‌ره وه‌ك برای باش چه‌ند چركه‌یه‌ك گویم لی بگره‌ بزانه ده‌لیم چی؟ بو‌خووت ده‌زانی من و تو برای دایك و بایین و یه‌ك ره‌گه‌زو خوینین. بو‌ده‌بی به‌قسه‌ی یه‌كتری تووره‌ بین و یه‌كتری نه‌دوینین؟ تاخر تو لای خو‌ی رووناكییری سیاسی و خو‌ت به‌كو مونیست ده‌زانی. ئەدی بو‌ده‌لین؛ چه‌په‌كان "دوو قرائیان له‌سه‌ر به‌ری ده‌سته" بو‌وتوو ویت، قه‌ت ماندوو نابن؟ تو بو‌ئاوا نیت؟

وه‌ره به‌شقی خودای له‌كه‌ری شه‌یتانی وه‌ره خو‌ار، ئەو مرچو مونیته‌ وه‌لانی وه‌ك مروقیکی سیاسی به‌هیدی و هیمنی وه‌كو برا پیكه‌وه‌ بدوین و توژیك لیكترحالی بین، باچیدی له‌مالیدا به‌بو‌چوونی بیرو باوه‌ری لیكترجیاوازه جیاواز خو‌مان سوورو شین هه‌ل نه‌گیرین. له‌كونه‌وه‌ گوتوو یانه: رقه‌ مالمویرانكه‌ره" به‌سه‌ه بائیمه‌ش له‌ژیرو ناوی بیرو باوه‌ر مالی خو‌مان خراپ نه‌كه‌ین.

– ئەری ره‌شو! به‌و به‌یانیه‌ بو‌یه‌خه‌ت گرتووم ده‌ستت کردوو به‌ وشه‌ی "قولبه‌ه و سولبه‌ه‌ی، سه‌یری وه‌كو ره‌گه‌زو، به‌شقی خوداو، هاو خوین... به‌كار دینی. به‌من بلی بزانی ئەو نه‌قل و نه‌زیره‌ هینانه‌وه‌ بو‌چی یه؟ – نه‌قل و نه‌زیره‌ی چی براگیان! تو بو‌چی به‌ وشه‌ی خواو ره‌گه‌ز تووره‌ ده‌بی؟! پیت وانه‌بی من له‌تو خواپه‌رست ترم، منیش له‌و باره‌وه‌ هه‌ر ئاوالی تو، به‌لام وه‌كو تو دروشمی پی‌ناده‌م. ئەو جاركه‌ ده‌لیم هاو ره‌گه‌زو هاو خوینین، بو‌له‌گه‌ل ره‌گه‌ز په‌رستیت تیکه‌ل کردوو؟ مه‌به‌ستی من ئەوه‌یه‌ لیته‌ بپرسم؛ تو كوردی و خو‌ت به‌ ره‌گه‌زی كورد ده‌زانی؟ پیت وایه‌ نه‌ته‌وه‌یه‌کی ژیر ده‌ستت هه‌یه‌وه‌ ده‌بی بو‌رزگار کردنی خه‌بات بکه‌ین. تو

شه‌وو روژ خه‌ریکی موتالای جارێك نه‌م دی كتیبێكت پێی بێ باس له‌ میژووی كوردو و چه‌رمه‌سه‌ری و زوڵم و زووری داگیركه‌رانی كوردستان بكات . به‌لكو شاره‌زاییت به‌سه‌ر رابردوو، و میژووی نه‌ته‌وه‌كه‌تداهه‌بیته‌ و بیزانی، نه‌ له‌ زانیاری و تێكه‌یشتنی تو‌كه‌م ده‌كاته‌وه، نه‌ له‌ رووگه‌ (قبه‌له) و هه‌رده‌ گه‌ری . ته‌نانه‌ت له‌ باس و وتوو و بیژدا زو‌ریشته‌ به‌ كه‌لك دی .

– تو‌ له‌ خو‌را به‌ من ده‌لیی تو‌وره، ره‌شو! من هه‌رگیز وه‌كو ئیوه نه‌توو‌رم، نه‌ له‌ باس و وتوو و بیژ ده‌لێم . من له‌ خودام ده‌وی كه‌سێك باس له‌ گه‌ل بكات . به‌لام باسی رووگه‌ و قیبه‌له‌ و ره‌گه‌زو . . . نه‌بی . باسی زانسته‌ و ته‌كنیك بێ . ده‌نا من ئاماده‌ نیم كاتی خو‌م به‌ رووگه‌ و ره‌گه‌ز بگرم ره‌شو . من و تو‌ زو‌رمان باسی شتی كو‌ن كرده‌وه . پیت وانه‌بێ ئه‌ گه‌رمرو‌ف خو‌ی له‌ و شته‌ كو‌تانه‌ پاراست یان نه‌یان زانی ئیتركو‌رد نییه‌ . كو‌ردایه‌ تیش پێوان و میزانی هه‌یه‌ به‌راله‌ . بو‌كو‌ردایه‌ تیت كرده‌وه به‌ بنیشته‌ خو‌شكه‌، پیت وایه‌ هه‌رتو‌ كوردی؟

چه‌كو‌گیان! مه‌سه‌له‌ ئه‌وه‌ نییه‌ چو‌ونكه‌ تو‌كو‌ردایه‌تی ناكه‌ی و میژووی كو‌رد نازانی و دووری له‌ ره‌وشتی كو‌ردان باشه‌ یا خراپه‌، مه‌سه‌له‌ شتیکی دیکه‌یه‌ و من باس له‌ شتیکی دیکه‌ ده‌كه‌م . من ده‌لێم؛ مرو‌قی سیاسی له‌ هه‌رشوینیك و له‌ نیو هه‌رقه‌وم و هو‌زو كو‌مه‌لگایه‌ك بێ، ده‌بی و پێویسته‌ له‌ چو‌تیته‌تی ئه‌و كو‌مه‌له‌ و ریشه‌ی كو‌مه‌لایه‌تی ئه‌و كو‌مه‌لگایه‌ بزانی، ده‌نا به‌ ئاوات و ئامانجی خو‌ی ناگات و ناتوانی کاری په‌روه‌رده‌یی بكات . کاری سیاسی کاری په‌روه‌رده‌كردنه‌، تو‌نه‌توانی لاوانی سه‌رده‌م پێبگه‌یه‌نی، ناش توانی بو‌پیشه‌وه‌ هه‌نگا و باویی و رێكخراوه‌كه‌ت پته‌وو به‌ هیژ بکه‌ی . ئه‌وه‌ی من باسی ده‌كه‌م ئه‌لف و بێی سیاسه‌ته‌ . ئه‌ گه‌رخو‌ت له‌ گه‌ل كو‌مه‌ل رێك نه‌خه‌ی، ئه‌و شتانه‌ی پیت كو‌ن ناتوانی بیانگو‌ری . له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ ئه‌ گه‌رتو‌بو‌ ئه‌و شتانه‌ی له‌ لای خه‌لك پێرو‌زن رێزدا

نه‌نیی، له‌نیوان توو و خه‌لك به‌تالایی پێك ده‌ی و رێزت نامینی و كومه‌لگا بێگانه له‌خویت ده‌ژمیری.

ره‌شو! براگیان! جگه‌له‌وه‌ی كه‌من هه‌یج بروام به‌شتی كوون و شتی دواكه‌وتوو نییه، ئه‌گه‌ر ده‌ستم بروات و بوم بلوی ئه‌وه‌ی كوونه‌په‌رسته‌و خه‌ریکی شتی كوونه، هه‌رچی خراپه‌پێیده‌كه‌م. كوره‌به‌سه‌ تاكه‌نگی چاو بچوو قینین و گوی رایه‌لی مروقی كوونه‌په‌رسته‌ بین. كوا ئیستا سه‌رده‌می ئه‌وه‌یه‌ بڕوانینه‌ زانیاری و گوفتو لوفتی خه‌لك و بزانیان ده‌لین چی؟ ده‌بی هه‌ول بده‌ین فی‌ری شتی نوییان بکه‌ین و پیره‌وی له‌ شتی نوی بکه‌ن. یان ده‌ته‌وی بمگیریه‌وه‌ دواوه‌ ره‌شو؟!

به‌راستی چه‌كو من و توو لی‌کتر حالی نابین. هه‌ر چه‌ندی ده‌كه‌م ناتوانم توو تی بگه‌یه‌نم. و ته‌کانی من، بوونه‌ته‌ (نیره‌ بیدوشه) که‌ی من گوتومه‌ دژی شتی نویم؟ من بوچی بو‌دواوه‌ت ده‌گیرمه‌وه‌؟ بو پیتتوايه‌ بو‌خوت زانستت لیده‌باری و خه‌لكیش كوونه‌په‌رسته. ئه‌وه‌ی توو هاو‌ری‌کانت پیتان زانسته، ئه‌گه‌ر راست بایه‌ بی‌شك تائستا شتی‌کتان به‌شتی‌ک ده‌کرد. چه‌كو تو ناتوانی شتی زانستی ره‌ت که‌یه‌وه. واته: کرداری باش به‌ره‌می باشی ده‌بی و کرداری هه‌له‌ و ناپه‌سند ئاکام و به‌ره‌می پێچه‌وانه‌ وه‌رده‌گری. بو پیتتوايه‌ دژایه‌تی له‌ گه‌ل کلتووری كومه‌ل به‌ریوه‌ بردنی زانسته. دروشم دانی بی‌کرده‌وه‌ی ماددی له‌ کویدا به‌ زانست نووسراوه‌؟ ریزدانه‌نان بو‌یروباوه‌ری خه‌لك کی به‌ کاری زانستی داناوه‌؟ ریزدانه‌نان بو‌ کلتوو‌رو که‌له‌پوو‌رو داب و نه‌ریتی هه‌زاران ساله‌ی باب و با‌پیرانمان، نه‌ك هه‌رپشت له‌ كومه‌ل‌کردنه، به‌لكوو به‌ دژی زانست و ره‌وشتی دواكه‌وتوانه‌ ده‌ژمیردری.

زانست واته: به‌ره‌وپیش بردن و تی‌گه‌یاندن پێگه‌یانندی كومه‌لگا به‌ره‌وشت و شیوه‌ی له‌باری گه‌ل‌خو‌ازانه. نه‌ك وه‌به‌ر چاو نه‌گرتن و پشت‌تی‌کردنی خه‌لك. زانست ده‌بی ببریته‌ ناو خه‌لك و خوت له‌ گه‌ل خه‌لك

ریك بخه‌ی بوئه‌وه‌ی ئامانجی زانستی خۆت له‌ نیوخه‌لكدا خورد كه‌یه‌وه .
 چه‌كو له‌بالخویدا زۆر تووره‌ بوو له‌وه‌ی كه‌ ره‌شو باسی زانست ده‌كات .
 پیی وابوو كه‌سیك چه‌پ نه‌بی مافی باسکردنی زانستی نییه . لیی وه‌جواب
 هات و به‌ تووره‌یی گوتی : ئه‌تو چ زانست زانسته ، ئیوه‌ هیشتا كو مه‌لی خۆتان
 نه‌ناسیوه‌ و هه‌لتان نه‌سه‌نگاندوه . من مو تالام پتره‌وه‌ له‌ توش با شترده‌ زانم
 ره‌شو . با وه‌رم پی بکه‌ ئه‌و كو مه‌له‌ نه‌خوینده‌ وه‌اره‌ی كه‌ به‌ كو نه‌ په‌رستییه‌ وه‌
 نووساوه ، ئه‌گه‌ر بو یان شل بکه‌ی و هیندیکیان ترس و به‌ر نه‌یی ،
 به‌ ئاموژگاری و قسه‌ی نه‌رم فی‌رنا بن و پتر بو لای كو نه‌ په‌رستی ده‌کشین
 زانست ناچیتنه‌ می‌شکیانه‌وه .

گویی بگه‌ چه‌ کو گیان ! ئه‌وه‌ی تو باسی ده‌که‌ی و نیوت لی ناوه‌ زانست ،
 ترساندن و هه‌ره‌شه‌ له‌ ژیا نی خه‌لكه ، مروقی سیاسی گالته‌ به‌ تیزو بوچوونی
 ئاوا ده‌كات . ئاخه‌ ئه‌وه‌ بوچوونه‌ که‌ تانه‌ بو یه‌ وا ته‌ وا ون و خه‌لكتان زۆر له‌
 گه‌لدایه ، هه‌ر ئه‌و قسه‌ قورانه‌ن بوونه‌ ته‌ هو ی دوور که‌ وتنه‌ وه‌ی خه‌لك لی تان .
 ئیوه‌ قه‌ت بیرتان له‌ وه‌ کرد و ته‌ وه‌ بزانه‌ بو خه‌لك لی تان دوور که‌ وتته‌ وه‌ و بو به‌
 هیندتان ناگرن ؟ یا خو له‌ خو بایی بو ون و به‌رزه‌ فیری ریگای بیر کردنه‌ وه‌ی لی
 به‌ستوون ؟ بوچی پیا ن شه‌رمه‌ به‌ خو دا بچنه‌ وه‌ چاری به‌ تالایی نیوان خۆتان
 كو مه‌ل بکه‌ن ؟

گویی بگه‌ ره‌ شو گیان ! من له‌ سه‌ر ئه‌و شته‌ی كه‌ تو نیوت لی ناوه‌ كو مه‌ل به‌
 شیوه‌یه‌ کی دیکه‌ بیرده‌ که‌ مه‌ وه . ئیمه‌ مروقیکی زانا و خوینده‌ و ارمان پی له‌
 هه‌زار که‌سی نه‌ خوینده‌ و ار با شتره . من ئه‌و کابرایه‌ی که‌ نا زانی خه‌باتی
 چینایه‌ تی چیه‌ ، بوچیمه‌ و بوچی ده‌بی . ئه‌گه‌ر به‌ وانه‌ ده‌لیی كو مه‌ل پیرو زتان
 بی . ئه‌و زۆرو بو ره‌ی تو باسی ده‌که‌ی ده‌زانم ده‌لیی چی . من باس له‌
 خه‌باتی شو ر شکی ری ده‌که‌م ، باسه‌ کانی توش له‌ ده‌وری ئازادی کورد و
 کوردستانی داگیرکرا و دا ده‌ سوو ریته‌ وه . ئیوه‌ بو نه‌ ته‌ وه‌ کانی غه‌یره‌ کورد

هه چتان پى نيه و دانووتان له گه ل گه لانى تر ناكولى! سه ره راي نه وانه ش
ته نانه ت گوى بو ئيمه ش راناگرن چوونكه كومونيستين و لايه نگرى
هه ژاران و چيني چه وساو هين من هيج پيم سه ير نيه كه ئيوه خو تان له ئيمه
دوور ده خه نه وه خو مان لى نادهن، چونكه له وتوو ويژده ترسن .

هيج وانيه چه كو گيان! نه و خه لكه ي من ده يناسم له گولله ش ناترسن .
نه گهر ئيوه پيتان و ابى خه لك ليتان ده ترسى بو يه وتوو ويژتان له گه ل ناكهن،
تیی نه گه يشتوون . ئيوه بى ليكدانه وه له كه ميه تى و كه يفيه تى خو تان،
تووشى به رزه فرى و زلخويى بوون . تا ئيستابه وه نه گه يشتوون كه داخوا
لى تان ده ترسن، يان به هيئدتان ناگرن؟ يان به نه نقه ست خو گيل ده كه ن و
خو تان له كوچه ي عه لى چه پ ده دن؟ باوه ر بكه چه كو! هه نگاهه كانتان وای
له و خه لكه كر دووه نه فره تان لي بكه ن و به چاوى بي گانه تيتانه وه رامينن . نه و
خه لكه ي كه ئيوه به نه زان و ناحالى ده زانن، كومه لگاي ئيوه يه و سه رچاوه ي
نه و كومه له يه كه كه سانى زاناو سياسه تمه دارى لى هه لقوليوه هاوخه بات و
هاوسه نگرى من و تووى لى پيك هاتوو ه . مه به ستم نه وانن كه خو يان له گه ل
كومه ل جو شدا وه خه باتى خو يان ده كه ن و له من و توش ئاقل ترن . جيا وازيان
نه وه يه، وه كو تو دروشم نادهن . تو ده زانى نه گهر خو هه لكيشان و دروشمدان
له ئيوه بستيننه وه چه ك ده بن و چتان پى نامينى؟ ئيوه ده چن بو نه وانن
نه خو ينده وارن، دروى كوردايه تيان بو ده كه ن تا بين بن به پيشمه رگه چه كتان
بو هه لگرن كي شكتان لى بكي شن . چوونكه تو ناتوانى من فريو ده ي
بفه رموى نه و نه خو ينده وارانه ده ركى چينايه تيان كر دووه و سوسيا ليزمان
قبو له . چه كومنيش و توش ده زانين سه رده ري نان و تي گه يشتن له فه لسه فه ي
زانستى سوسيا ليزم ناوا ساده نيه، كه نه تو نه و نه خو ينده واره ي پروات پى
نيه، بزاني خه باتى چينايه تى پرولتاريا چى يه . نه گهر خو ت له كوچه ي عه لى
چه پ نه ده ي ده زانى بو كي شك و پاريزگارى له خو تان هينا وه . من نيوم له

ئيوه ناوه (و شتر مورغى) به خوینده واره كان ده لاین؛ مارکسستین و به بیرو باوهری زانستیانه به رگری له چینی هه ژار ده که یین و کومونیسستین. له لای کهسانی به قه ولی خوتان ناحالی و نه خوینده واریش ده لاین؛ به نامه ی خودموختاریمان بو کوردستان هه یه؟! تو به من نالیی چه کوگیان! نه نته رناسیونالیزم و خودموختاری کوجا مه رحه با، جائه گهر من به توده لیم له نیوان ئیوه و کومه لدا بو شای پیك هاتووه، لیم وه رگره.

چه کوگیان. تو که کومه لی کورده واری به ناتیکه یشتوو ده زانی، نه وان ئیوه یان هه لسه نگاندووه ده زانن بایی چه ندن و ده لاین چی. بو ئه وه ی له باسه که مان دوور نه که وینه وه، من ده لیم؛ ئیمه له نیو کومه لگایه کی دواکه وتوو ی نه خوینده وادا، ده ژین که ئه و کومه لگای خو مانه و کاری سیاسی تیدا ده که یین، با راستگوبین و چیدی شتی پیچه وان یان له میشکی نه کوشین و به راوه ژوو یان تی نه گه یه نین. با چیدی به درو ئاداب و نه ریت و کلتور و که له پووریان پیشیل نه که یین.

به راستی ره شو! له تامت ده رکرد. ئیستا که سیك نه تان ناسی، ده لی؛ ئه و ناسیونالیستانه مه لایکه ت و دروستکارن. کوره ئه دی ئه وه ئیوه نین ده چن له بنیان داده نیشن فیریان ده که ن ئیوه میلله تن و له سه ر خاکی خوتانن و مافی سه ر به خوایی تان هه یه؟ رایان دیتن، له گه ل میلله تانی تر نه حاوینه وه؟ فیریان ده که ن سنووری کوردان له کویرا تا کوویه؟ دژایه تی نیوان گه لان پیک دیتن و پی یان ده لاین روژیک له روژان ده بی سه ر به خو بین. بو چما ره شو! گه لانی تریش وه کوو ئیوه ناچه و سیننه وه؟ ئیترگه لی سه ر ده ست و ژیر ده ست چی یه؟ بوچی ئا وایان تیده گه یه نن؟ بو نالین هه موومان میلله تی کین و با به هه موومان ئه و رژیمه برووخینین و بیچمه حکومه تی کی کومونیسستی کریکاری دامه زینین؟

- چه کوگیان! پیتوایه، ئه ئا و حکومه تی کومونیسستی کارگه ری پیاده

ده كرى؟ ئیستاش تیم نه گه یشتووی ده لیم چی . ده زانم بوټ روون بوټه وه كه خه لك ده لین چی ، به لام نه وه ره وشتی ئیوه یه ؛ خوتان هه تلله كه ن و له خوتان بگورن . من و تو زور زه حمه ته بو یه كتري بسه لمینین . مه گهر مروټیكى داد په روه ره له نیوانماندا داد په روه ری بكات و راستییه كانمان پی بسه لمینى . هه رچه ند ده زانم نه و كاتیش راستییه كان وه رناگری خوت له كوچه ی عه لی چه پ ده ده ی . به راستی چه كوگیان ! به وه گه یشتووم وتوو ویت له گه ل توټ ئاسنی سارد کوتانه . هه زار شیرو ریوی و ده یان به لگه ت بو بیئمه وه ، ده زانم توټ توټ قالیك خوشه ویستی كوردت ناچیتته میشكییه وه .

من ته نیا نه وه نده ت پیده لیم تا نه ورؤژه ی گه له كه ی خوت ئازادی وه ده ست نه یه نی و رزگار نه بی و ده وله تی خو ی نه بی ، نه وه ی توټ باسی ده كه ی و ئاره زووته ، نای بینى . نه و به دبه ختی و شپرزه بییه ی ئیستا كوردی تیدا ده ژى ، كوا ده توانی ریپازی كو مونیستی ئیوه ی پیشكه و تووخواز بگریته بهر و له غه زه بی داگیركه رانی بپاریزی . من بروام وایه تا رؤژیک داگیركه ره له ولاتی خو مان راو نه نیین ، ریپازیكى توگرتووته پیش ، ناشی پییدا بروین . نه وه ی بوخوت كردوته كار ، كایه به له ناو چوون و خوله ئاوری سوور هاو یشتنه . كاتی نه وه ها تووه ئیمه ش په ند له هه ل و مه رج و سیاسه تی نه و روټ وه ربگرین و وه كوو نه و نه ته وانیه كه له ژیر ده ستی رزگاریان ها تووه . هه ست به و ئالوو گورانیه ی جیهان بكه یین و خو مانى له گه ل ریكخه یین و هه نگاوی بو هه لینینه وه . بوخوت ده زانی نه گهر دوینی ئیمه خه باتی نه ته وایه تی مان ده كردو بو هه وین دروشمیكى نه گونجاوی چه پگه رایى مان هه لگرتبوو ، له گه ل هه لوو مه رجی ئیستا جیاوازیه كى فره زوری هه بوو . دوینی رویشت . كورد ده لی وه دواى چووان مه كه وه . دوینی له ناچاریان خو مان به ئاورو ئاودا ، ده داو هیچ ریگایه كمان نه بوو .

ده نا كوردو كو مونیست ؟

گریو و ئامانج، رووداویکی رووداویکی راسته، کردوومه چیروک . هه ربه و نیوه له روژن امه ی ئالای ژماره ی ۶ دا چاپکراوه . ئیستا بریک دهست تیوه ردان، بو جاری دووهم له و په رتو و که دا چاپ ده کری و لیږه دا ده یخوینینه وه .

گریو و ئامانج !

جه نځه ی نیوه روی هاوین بوو . له کاتی مه ردوشین ، پوور ئالتوون به په له به نیودی دا ده هات و ده چوو . زور مشه وه ش دياره ، ده چیته سهربان و دیته وه خواری . به ده دست سیبهر له چاوی ده کات و نه و لاولا ده روانی . ده چیته وه سهربان و ده روانیته نه و به ره و به ری گوند و به رپاله کان به تاقی ده کاته وه . پوور ئالتوون سهریکی کانی ده داو به په له ده گهریته وه . شه که تی و ماندوویی و نیگه رانیبه ته وای له نیو چاوی به دی ده کری . ده چیته مالی ئاوال شوانی پیروتی کوری و دره ننگ هاتنه وه ی پیروتی لیږه پرسی و به ره و مالده گهریته وه .

له و کاته دا سواره کوری پوور ئالتوون ، نیرو ئامووری ئاوه ژوو کردو ته وه و جووته گای وه پیش خویداوه ، شه که ت و ماندوو یاغریاغر له مالی نیزیک ده بیته وه . ده بینی دایکی په شوکاوه و ره نگو و روی بزړکاوه به چاوه روانی له هه وشه ی مالی دیتوو ده چی . دووراو دوور روژباش به داکی ده لی و ده پرسی ؛ ئه ری دایه گیان ! چاوه روانی کی ده که ی ؟

– وه لالا چاوه روانی پیروتم رو له گیان ! ماندوو نه بی و به خیرییه وه . نازانم سواره گیان ، نه و رو پیرو ت بو نه هاته وه ، روژان کاتزمیری ۱۲ به میگه له

مه‌روه ده‌گه‌یشته‌وه و من فریای هه‌مووشتیك ده‌که‌وتم، که چی ئه‌ورۆ خه‌لك له‌دوشین و هاویر بوته‌وه، پیروته‌ له‌هیچ کوی دیارنییه. به‌خوای رۆله‌ زۆر نیگه‌رانم.

— دایه‌گیان، نیگه‌رانی پی‌ناوی ئه‌ویش ئیستا په‌یدا ده‌بیته‌وه. وه‌ره‌ بچینه‌ ژووری، تو‌بو‌پیتوایه‌ به‌ رۆژی رووناکیش ده‌خوڕین؟

سواره‌ نیرو ئامووری هیناخوارو گایه‌کانی دا‌کرد. له‌ پر سواره‌ وه‌خو‌هاته‌وه‌و دلی ر‌اچله‌کی و شیوا. کاتی ده‌هاته‌وه‌ گویی لیبوو ژنان ده‌یانگوت؛ ئه‌ورۆ پایه‌ گای سه‌ر باسکی له‌ خو‌را ته‌قه‌ی کردووه. چاو‌یکی به‌ کاتژمیره‌ که‌یدا خشان‌دو له‌ به‌رخویه‌وه‌ گوتی؛ دایکم حه‌قیه‌تی نیگه‌ران بی. راست ده‌کا ده‌بوایه‌ پیروته‌ تائ‌یستا به‌ میگه‌له‌ مه‌ره‌وه‌ گه‌ بیاوه‌ مالی. با‌زانم بو‌چی دیارنییه. بو‌ده‌بی نه‌هات‌بیته‌وه‌؟

به‌ دایکی گوت: دایه‌گیان! تو‌نان و چایه‌کم بو‌دانی، من به‌ لینگدان سه‌ریکی باسکی ده‌ده‌م، نه‌وه‌کوو پیروته‌ خه‌وی لیکه‌وتبی، ئیستا دیمه‌وه. له‌ گوندی ده‌رکه‌وتوو، وه‌باسکی هه‌لگه‌را چوو به‌رزایی ته‌پکی. چاو‌یکی به‌ده‌ورو به‌ریدا گیرا هیچ میگه‌له‌ مه‌ریکی به‌دی نه‌کرد. به‌قه‌دی باسکی دا ئاو‌ه‌ژووی ئه‌و دیوی بوو. دیتی هه‌شت‌نو سه‌ر‌بزن و مه‌ر له‌ نیو‌چری و چال‌دا ده‌له‌وه‌رین. ئه‌وانی دیکه‌ دیارن‌ین و پیروته‌ش هه‌روه‌ها. نیگه‌ران‌تر بوو. بر‌یکی دیکه‌ش رو‌یشت. دیتی مه‌ریک که‌وتوو له‌ نیوشه‌لالی خو‌ی‌ندا من‌دار بوته‌وه. سواره‌ له‌به‌ر خو‌یه‌وه‌ گوتی؛ کوره‌ خو‌ گورگ له‌ مه‌ریداوه. ئه‌دی پیروته‌ چی به‌سه‌ر هاتوو؟ چاو‌یکی به‌ زامی مه‌ره‌که‌دا خشان‌دو دیتی؛ به‌ گولله‌ ئه‌نگی‌وراوه‌ سه‌ری کوناودیه‌؟!

دیسان قسه‌ی ژنانی سه‌رکانی وه‌بیر هاته‌وه‌ که‌ ده‌یانگوت؛ ئه‌ورۆ پایه‌گا له‌ خو‌را ته‌قه‌ی کردووه. سواره‌! ده‌یان تی‌بینی و که‌ندو کلۆی وه‌ کوو فیلمی سینه‌مایی به‌ به‌رچاویدا هاتن و رو‌ین. گوتی؛ ده‌بی پایه‌گا شتیکی

بوهاتېته پېش و پېروټ گېرابې. بويه مهړه كان بلاو بوونه و هه رسره ی له شوینیکه. هیډیکې دیکه ی چاو گېراو دیتی پېروټ له سهر زگ راکشاهه. هه رای کرد پېروټ، هوئی پېروټ، نه وه نوستووی؟ نه ی له کاکې خوټ نه که هوئی، بوچما و اماندووی؟ هه سته بابم هه سته! دیسان وه لامیکې وهرنه گرتنه وه. سوار چووه پېش و به سپایی سهری هه لینا و دایناوه. له گابوژېدا؛ نه ی برارو، پشتت شکاندم برارو، برای بی تاوانم رو، برای به ده ستگیران و بی تاوانم رو. پېروټ گوللیکی وه نیوچاوانی که وتبوو. سواره! برسی و ماندو به چوگی خویدا ده داو ده سستی کرد بوو به تروک و سکالا له خوا، ده سستی به ره و ناسمان دريژده کردو ده یگوت؛ خواجه تاکه ی نه و زولم و زوزیه؟ تاکه ی نه و کورده بیکه سه فریا ره سیکې نابې؟ تاکه ی گه لیکې سی چل میلیوټی به ژیرده سستی ده میټته وه؟

له نه کاو سواره! چزه ی له سینگی هات ده تگوت ئاوری له سینگی به ربوو. بو سوئی له ده روونی هه لده ستا و هاواری ئاوی ده کرد قومیکې ئاو بگ یه ننی. هاواری ده کردو که س دیار نه بوو. له و کاته دا گوئی له قاقایه کی چاوه روان نه کراو بوو، به له رزه له رز سهری بولای نه و پیکه نینه به رز کردوه بزانی کی یه قاقا ده کیشی؟! دیتی نه وه دوو ریشداری ژ ۳ به ده ست له پایه گارا له سواره ده روان و به ده نگی به رزو پیکه نینه وه یه کیان به وی ترده ئی: له سهر گریوی پاکه ته جگه ریکی کرد بوومان، منیش ئامانجی خوټ پیکاو به گوللیک خستم، ئیستا پاک له پاکین؟!

پوور ئالتوون وه کوو مریشکیکی جوو جکه باشوو لیډراو له نیو دی سهره و خواری ده کردو ده هات و ده چوو، به گوی لیبوونی نه و ته قه ی دواپی، که وته له رزین و، وه دلله کوته که وت، پتر نیگه ران بوو. چیدیکه ی خو بو رانه گېراو به ره و ته قه که، وه باسکی هه لگه را. به هانکه هانک تا دوور نیزیکی پایه گا وه سهر که وت و راهه ستا پشویک بدات. پاسداریک ریشدار هه رایکرد، هوئی

دایه مه‌یه پیش قه‌ده غه‌یه ، برو به مه‌لای ئاواپی بلی دووسی که سان له‌گه‌ل
خوئی بیئته سه‌ری کارمان هه‌یه . ده‌برو ده‌ی به‌سوودی تو‌یه . پوور ئالتوون
وای به‌میشتکی داهات ، که ره‌نگبی کوره‌کانی گیرابن ، بو‌یه داوای مه‌لا
ده‌که‌ن ئازادیان بکات . ئه‌و قسه‌ی وه‌کوو مزگیئیی وه‌رگرت و به‌گورجی
سه‌ره‌ره‌و ژیر بو‌وه .

به‌قوربانت بم ماموستا ... کاکه ... مامه ... سو‌فی ... پایه‌گا داواتان
ده‌کات . پی‌م وایه سواره‌و پیروتی کوره‌م گیراون له‌فریام وه‌رن تا ئه‌و خوا
نه‌ناسانه شیرزیان نه‌کردون . بو‌خوتان ده‌زانن له‌خو‌را ته‌شقه‌له‌ به‌خه‌لک
ده‌که‌ن ئه‌و پاسدارانه .

مه‌لای ئاواپی له‌گه‌ل کومه‌لیک ریش‌سپی ئاواپی ، روو به‌هه‌ورازی باسک
به‌ره‌و پایه‌گا هه‌لکشان . دوورو نیزیکی پایه‌گا ده‌نگیان دان که پیو‌یست
ناکا بیئنه ئیره . بچنه پشته‌ی ئه‌و شیوه ، چونکه پیشی کاتژمیریک دژی
شورژ له‌ویرا ته‌قه‌یان له‌ئیمه‌ کرد ، نه‌وه‌کوو ئه‌و شوانه بیچارانه زیانیان
ویک‌ه‌وتبی ، یان برینداری لی‌بی ، به‌خیری خوتان رزگاریان بکه‌ن . مه‌لا و
خه‌لکه‌که به‌ره‌و شوینی ده‌ست‌نیشانکراو چوون . کاتی‌گه‌یشتنی ، چ بیین !!
دوو شو‌ره‌لاوی تازه پی‌گه‌یشتووی بی‌تاوانی لی‌و وشک هه‌لگه‌راوی به‌سه‌ر
یه‌کدا که‌وتوو ، خو‌ییان له‌به‌ر ده‌روات . نوزیکیان لی‌دی ، نوزه‌ی سواره‌یه‌و
داوای ئاوده‌کات . رایان کرده بان‌سه‌ری و سه‌ریان هه‌لیئا . به‌ده‌نگیکی فره
لاواز سواره‌گوتی : خواجه ئه‌و دوژمنه‌ بی‌به‌زه‌و دل‌ره‌شه خوین مژانه‌مان له‌سه‌ر
هه‌لگری . قه‌ت بووه‌ گریو له‌سه‌ر مرو‌ف کوشتن بکری؟ دوو برا بو‌پاکه‌ته
جگه‌ریک بکوژن؟! ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی ئه‌و خوین‌ریژانه کورد کوشتن نه‌بی ،
بو‌ده‌بی‌مو‌وجه‌و مه‌زرای خو‌ت لی‌قه‌ده‌غه بکری؟ مه‌لا سه‌ری سواره‌ی له‌سه‌ر
ده‌ستی داناو هه‌لیئا که پتر بدوی . سواره‌گوشاری بو‌خو‌ی دینا تا پتر
بدوی . چاوی هه‌لیئاو گوتی :

.....

ماموستا، خه لکینه، تکاتان لیډه کهم به دایکم بلین گهردنم
 نازادبکاتو، وه کوو یادگار ناگاداری کوره کهم بی. کاتی کوره کهم گه وره
 بوو پیی بلین: که بابی چون کوژراو خویئی له سه رچی رژاو به ده سستی کی
 شه هید کرا. به لکوو له بیرم نه کات و کاتی گه وره بوو پیگه یشته، توله م
 بس تی نی ته وه.

ئەو رەوشتە دزیو پیرۆزی خۆت بی.

وێی باوکه رۆ سەرم چەند دیشی، وەختە میسکەم بیته‌ده‌ر. عەمریکم رابوارد ریشم سپی کرد نەمزانی سەرئیشەچییه‌و بەری چ داریکە. که‌چی قەدەریکه‌ ئەو بە‌لایەم پیو نووساوه‌ ژانی تیکداوم. نای پیری و هەزار عەیب، تاجوان و جحیل و بە‌تین و گوربووم، له‌گۆین گویزی ئازا خۆم له‌ هەموو که‌س به‌گورج و ئازاتر دەزانی. ئیساش پیرو بی هیز هەر رۆژی جی یه‌کم دیشی و نەخوشیه‌ک دیتە سلاوم! بە‌رەحمەت بی مام عەولا! ددانی نەبوو پارووی پی بجوی، دە‌یگوت شوربا و باشت‌ترین خواردنی رووی هەر ده‌. له‌ویش ده‌رچی؛ ماستاوه.

به‌خوای ئەو و پینه‌و ئیشتیا کردنه‌ی مام عەولا، له‌ ده‌ردی پیری و که‌نه‌فتی به‌و لاوه‌ شتیکی دیکه‌ نەبوو. منیش هەر ئەو ده‌رده‌مه‌و پیم عاره‌ به‌خۆم بلیم؛ پیرم!

فاتیلە‌ی! خیزانی سەریکی باداو گوتی؛ هەر دانیشه‌و ورده‌ گله‌یی له‌ خۆت بکه‌، ئەوه‌ سەت جارم له‌ گە‌ل باسکردوی و پیته‌ده‌لیم ئەوه‌نده‌ دانیشتن خراپه‌. بی به‌‌لای بی بو‌ناچی قەدەمی‌ک لی‌ده‌ی. له‌ به‌یانیه‌وه‌ تائیواری پالت داوه‌ته‌وه‌ خەریکی چا‌خواردنه‌وه‌ی. لی‌ره‌ له‌و ولاته‌ ساردوسره‌ پیاو ئەوه‌نده‌ دانیشی پشتی ده‌شکی. ئەوه‌وه‌موو خزم که‌سه‌ه‌یه‌ بو‌ناچی سەریکیان بده‌ی، ئاسو، به‌کره‌، حەمه‌، هەموویان گله‌مه‌ندن که‌ بچی سەردانیکیان بکه‌ی.

— داده‌ی فاتیی! نان و چایه‌کم ده‌یه‌ به‌ته‌مام ئەو رۆ بچمه‌ ستو‌کولم سەریکی به‌کره‌ بده‌م، تائیستا دوو جارم به‌لین داوه‌تی بۆم نە‌کراوه‌ سەری

بدهم. ده چم دووسی روژی له لاهه بهم و دیمه وه.

نه ورپه روژ له کام لاهه هه لاتووه که واهه فهر ده که ی قاله! وه لاهه بیللا
 چه یامان چووه هیته ده خه لک پیته بلین؛ نوره ی توپه سه ری کمان لیده ی.
 ئیستا نه و خزم و دوستانه و ابیره ده که نه وه توخوت به زور ده زانی بوپه
 سه ردانیکی خه لک ناکه ی. ئیدی نازانن قوونت له مالی ناکه یه وه و سه ری
 که س ناده ی. ده ی دوو روژان بچو دهر سه فهریک بکه و ناوو هه وایه که
 بشکینه، خو ناخوری!

کچی فاتې! نه چوونه دهری چی و خوبه زلانی چی و دانیشتنی چی.
 ناخ خوزیا نه وه ی من ده مزانی توش توزیکت زانی بایه. تو ئیستا خه لکت
 نه ناسیوه و به هه وای جارن لیده خوری. نازانی نه و خه لکه چی به سه ر
 هاتووه و چوتی خو لیکور اوه. باوهر بکه زور که س زور شتی که تو بیریشی
 لی ناکه یه وه له بن پی ناوه. جاری وایه مروفت ده چپته شوینیک، هه رله
 هه نگاوی هه وه لدا په شیمان ده بیته وه.

چون له بیرت نه ماوه بوم گیرایه وه که مانگی پیشو له سه ردانی مالی
 صالح چم به سه ر هات، هه زار خوزگم به له مالی قه تیس بوون ده خوارد.
 ماوه ی دووشه و روژیک کارو پیشه م له مالی صالح کارتون چاو لیکردن
 بوو. کاتیک داوام له صالح ده کرد، هه والیک بگری، له وه لاهه ده یگوت:
 بی به لابی مامه قاله، توش چندت دروده له سه پیخوشه. زاوه سته با جاری
 شیلانی کچم له کارتون تیربی وه ختی هه والیش دی. کاتی شیلان ده نوست،
 هه والیش کوتایی ده هات.

– به خوی قاله من له بیرمه که صالح له کوردستان هه مووکات رادیوی
 به خویه وه هه لدا وه سی ده نگی ده هات، ئیستا بو دهبی وازی له هه وال
 هینابی؟

– کچی خو منیش له بیرمه، وه بیریشم هیناوه، به لام به کی ده لئی، هه ر

وه کوو له گهډ ته ویشم نه بی و ابوو . من که ده لیم خویمان لی گور اووه وه کوو خویمان نه ماون ، له خورا وانا لیم . واز بیته نافرته دره ننگه بابروم بزائم ته و سه فیره چوډ ده بی ؟

مامه قاله سواری ئوتوبوس بوو به ره و ستوکولم که و ته ری . به کر له گهډ نه جمه دینی کوری له کاریژ چاوه روانی مامه قاله یان ده کرد . به ره و پیری هاتن و ده ست و مشتاقیان له گهډ کرد . دوا بی به سواری ماشینی به کره به ره و مال و هری که وتن . له گه رمه ی وتوو ویژدا گه رمایه ک مل و گویی مامه قاله ی له قسه کردن شل کرده وه . پیی و ابوو نه جمه دینه له خوشی مامه قاله ده ست له مل و گویی ده دا . له سه ره خو گوتی ؛ نه جمه گیان باشی ؟ هیته ده ی پی نه چوو دیسان ته و گه رمایی و ریخشانه دوویات بو وه . مامه قاله سوورا ئاوریکی داوه و دیتی تووتکه سه گیکی بچووک له باوه شی نه جمه دایه ، جارو بار قه لاده که ی بو شل ده کات تا بملیسیته وه ! بو خوشی به پیکه نینه وه گوتی ؛ بیوره مامه قاله ! بیژت هه لنه ستی فه ننی زور خاویډ راده گرم . به خوی له من خاویډ تره . فه ننی قوونی له کوشی نه جمه نابوو دوو ده سته کانی هاویشتبوو سه رشانی مامه قاله و لاملی ده لسته وه . ته گه ر مه ترسی نه بایه خوی فری ده دا . نه جمه پیده که نی و به کره ش له به ری ده گیر اووه و ده یگوت ؛ به خوی مامه قاله ، کوره که م راست ده کات فه ننی زور خاویډنه ، هه موو رژی به شامپو دیشوات و به خولی خوی وشکی ده کاته وه .

وادیار بوو فه نیی له لای ته وان زور خوشه ویست و پیروژه ، ناچار پیشتیاری پیکردن ؛ بریکی دوور خه نه وه باگلاوم نه کات . نه جمه ی مندال و بیتاوان پرسى : ئه ری بابه گلاو یانی چی ؟

به کره ی خو لیگوراو ، وه لامی کوره که ی نه داوه رووی له قاله کردو گوتی : مامه قاله گلاوی چی ؟ نه جمه ی کورم به سابوونی بوډنار دیشوات و شه وان هه له گهډ خوی ده نویتی . هیچ نیگه ران مه به ، کوری من تا خوا هه ز

ده‌کا فه‌ننی پاک و خاویښ راده‌گری. باوهر بفرموو له نه‌جمه‌ی کورم خاویښ راده‌گیری .

مامه‌قاله ده‌نگی نه‌کرد ، به‌لام له بالّ خویدا جه‌رگی جه‌رگ ده‌خوارده‌وه . له دلّی خویدا هزار توك و دو‌عای له خوئی کرد بوّ سه‌فه‌ری کردویه‌تی . له‌هاتی خوئی فره په‌شیمان بوو ، له‌به‌ر عه‌یبه و شووره‌یی نه‌بایه ههر له‌وئی ده‌گه‌راوه .

گه‌یشتنه مائی و دابه‌زین . نه‌جمه‌ش قلاده‌ی فه‌ننی کی‌شاو هاتنه خوار . نه‌و جار قه‌لاده‌که‌ی فه‌ننی شل‌کردبوو ، به‌مامه‌قاله هه‌لده‌رپوسکا و ده‌ی قرووسکاندو ، ده‌یلسته‌وه . مامه‌قاله هه‌ولی ده‌دا خوئی لی دوور کاته‌وه ، به‌لام وایان ده‌سته‌موّ کردبوو ، مه‌گه‌ر وازی دینا؟! ناچار وه‌ده‌نگ هات و پرووی له براژنه حولّی کرد و پرسی : ئه‌ری براژن نه‌و سه‌گه چیه ده‌گژ میوانانی به‌رده‌ده‌ن؟ بوّ پیتان وایه میوانیش ده‌بی و ه‌کوو ئیوه‌ی نه‌و سه‌گه خوش بوئی؟

براژنه حولیش بی‌زاری خوئی له‌ده‌ستی به‌کره و نه‌جمه‌ده‌ر بری گوتی : نه‌وه بکره و نه‌جمه کردویانه به‌تاقانه‌ی مائی و ده‌ستا و ده‌ستی پی‌ده‌که‌ن ، پی‌یان پیس نییه . وا ده‌ر که‌وت نه‌ویش له فه‌ننی بی‌زاره و که‌س گوئی بوّ ناگری .

براژنه حولّی به‌مامه‌قاله‌ی گوت بچیّت دوشیک بگری و خوئی خاویښ کاته‌وه . مامه‌قاله سه‌ت ره‌حه‌ته‌ی بوّ حولّی نارد و به‌خوئی ده‌گوت؛ کوره‌نه‌و خه‌لکه بوّ وای لی‌هاتوو؟ گوئی ناداته ژن و مندالی خوشی . دووشی خوئی گرتبوو ده‌یویست تو‌زیک بجه‌سیته‌وه ، به‌کره به‌جمه‌ی گوت؛ نه‌جمه‌گیان نه‌وه مامه‌ده‌لی چی؟ فه‌ننی توئی پی گلاوه؟ داده‌ی توّ خوا بانگی بکه‌بیته ژوور و ه‌ره‌زیم کردوو . نه‌جمه و ه‌کوو چاوه‌روانی قسه‌ی بابی بی‌هه‌رای کرد فه‌ننی؟ فه‌ننی وه‌ک هه‌لووک هاته ژوور و خوئی له

باوه‌شی نه‌جمه‌هاویشته . به‌کره‌زوو‌زوو‌به‌مامه‌قاله‌ی‌ده‌گوت؛ به‌سه‌ری‌تو‌مامه‌گیان‌فه‌ننی‌ده‌لییی‌زیره، هیچ‌بیژی‌لیمه‌که . دوايي‌به‌کره‌به‌لییوی‌فیتووی‌بوفه‌ننی‌لییده‌داو‌هه‌ر‌وه‌کوو‌مندالی‌خوی‌ده‌یلاوانده‌وه‌و‌ده‌ستی‌به‌سه‌رو‌گویلاکی‌دادیتاو‌له‌گه‌لی‌ده‌که‌وته‌وتوو‌ویژ: ئه‌ری‌فه‌ننی‌مامه‌قاله‌توی‌پی‌پیسه؟ هه‌ر‌بو‌خوی‌له‌جیاتی‌فه‌ننی‌وه‌لامی‌ده‌داوه؛ نا‌به‌خوای‌مامه‌زو‌ر‌خاویتم . ئیره‌وه‌کوو‌لای‌ئیوه‌نییه‌سه‌گ‌قه‌دری‌نه‌بی‌و‌له‌ده‌ر‌کو‌بانان‌بکه‌وی‌سه‌وله‌ی‌بو‌باوین‌و‌جاریک‌نه‌یشون . ئیمه‌لیره‌کاریک‌بو‌خواه‌نمان‌ناکه‌ین‌و‌گورگیشی‌بو‌ناخنکینین، زوریش‌باشمان‌پی‌راده‌گه‌ن‌و‌جیا‌وازیشمان‌له‌گه‌ل‌مندالی‌خویان‌نییه . به‌کره‌بو‌وه‌ی‌له‌وه‌ش‌پتر‌خوی‌پیشکه‌وتوو‌پیشان‌بدات، فه‌ننی‌هه‌لگرت‌و‌له‌باوه‌شی‌خوی‌کرد‌و‌وه‌کوو‌مندال‌ئه‌ی‌لو‌ئه‌ی‌لو‌ی‌بو‌ده‌کرد . به‌کره‌نیو‌چاوانی‌فه‌ننی‌ماچکرد‌و‌گوتی؛ فه‌ننی‌گیان‌به‌مامه‌قاله‌بلی‌که‌نه‌جمه‌منی‌خوش‌ده‌وی‌و‌پیکه‌وه‌له‌قاییکدا‌نان‌ده‌خوین‌و‌پیکه‌وه‌به‌په‌تویک‌له‌سه‌ر‌ته‌ختیک‌ده‌نوین .

به‌م‌جو‌ره‌به‌کر‌فه‌ننی‌ده‌لاوانده‌وه‌و‌ته‌شه‌ری‌به‌م‌به‌و‌دا‌ده‌دا . قاله‌چوو‌بووه‌نیو‌بیرو‌خه‌یالاته‌وه‌و‌بیری‌له‌خوبایی‌بوونی‌ئه‌و‌جو‌ره‌که‌سانه‌ده‌کرده‌وه . سه‌ره‌نجی‌به‌ره‌و‌به‌کره‌راکشابوو . روانی‌بکره‌بازنیکی‌له‌ده‌ست‌خوی‌کرده‌وه‌و‌ئالقه‌یه‌کیشی‌له‌گویی‌نه‌جمه‌کرده‌وه . هه‌ر‌ده‌هات‌و‌شتی‌سه‌یرتری‌وه‌به‌ر‌چاو‌ده‌که‌وت . مامه‌قاله‌به‌دیتنی‌ئه‌و‌شتانه‌ده‌یان‌پرسیارو‌وه‌لامی‌له‌لا‌دروست‌بیوو . پرسیاره‌کانی‌راگرتبو‌بو‌دوای‌نان‌خواردن . ئه‌وه‌نده‌ی‌گوشاری‌ده‌روونی‌بو‌هات‌خوی‌پیرانه‌گیراو‌به‌برسیه‌تی‌پرسی: ئه‌ری‌به‌کره‌پیم‌خوشه‌بفه‌رمووی‌ئه‌و‌بازنه‌چی‌یه‌له‌ده‌ستت‌دایه؟

به‌وه‌ده‌لین: له‌ونی‌خوین‌مامه‌قاله‌ئه‌وه‌زو‌ر‌شتی‌چاکه، خوا‌نه‌خواسته‌له‌هه‌ر‌شویتییک‌مرو‌ف‌تووشی‌وه‌ر‌گه‌رانی‌ماشین‌یان‌شتیک‌تربی‌و‌بی‌هوش‌بی، نیوی‌منی‌پیوه‌یه، گورج‌له‌نه‌خوشخانه، ده‌زانن‌خوینم

چییه، خوینی خوم فریا ده خهن. مامه قاله خوئی بو رانه گیراو گوتی: به لئ
 ئه گهر له ئورویا کامپیوتیر نه ماو پهروه نده ی نه خو شه کان سووتان وایه،
 به لأم لیږه قامک بگه یه ننه کامپیوتیر، ده زانن خوینی تو چییه و چیت ده وی.
 ده ی باشه برام، ئه دی گوئی ئه و کوره ت بو کون کردووه؟ لیږه شیخ و شتی
 وا هه یه نه جمه بوو بیته ده رویش؟!

کوره ده رویشی چی مامه قاله! تو بوخوت نامناسی که من له
 کوردستانیش دژی چوونی ماله شیخ و ده رویشایه تی بووم. توخوا تو له
 پیشکه و تووی مندا شکت هه یه؟ من هه رگیز وه دوای شتی کونه په رستانه
 نه که و تووم هه میشه له خه تی پیشکه و تنخوازیدا بووم. له بیرت نییه که
 ده مگوت: هه رکه س گوئی کونکات و پرچی هه بی جیگای دایکی
 گرتوته وه و له ره و شتی پیاوانه ی لاداوه؟

- ئه دی به کره گیان، تو که ئه وه نده پیشکه و تنخوازی، به من نالیی؛ ئه و
 گوی کونکردن و بازنه و سه گ لستنه وه ت له چی یه؟ بوچما خوت نازانی ئه و
 کرده وانه لیږه هه رچه ندی په سندی بن، له گه ل داب و نه ریت و کولتووری
 ئیمه نایه نه وه؟

- مامه قاله تو نابی به و چاوه بروانییه ئه و شتانه، ئیره و ئه وی دوو
 ولاتی لیکتر جیاوازن. له لایه کی دیکه شه وه؛ دنیای ئه و رووش له گه ل دوینی
 جیا یه. هه موو شتی گوراوه و ئیستا ئیمه له ولاتی پیشکه و توو ده ژین.
 ئه وه ی تو بای ده که ی، بیرو میشکی کونه. بی به لابی، توکای کون به با
 ده که ی. تو پیاویکی زاناو تیگه یشتوو بووی، نازانم بوچی و ابیر ده که یه وه؟
 ده بی هوشمان بیته وه به رخومان و چاومان بکریته وه. زانا که سیکه له
 کاروانی شارستانی به جی نه مینی و پی به پی کومه لگای جیهانی بجیته
 پیش. به سه ری تو مامه قاله دنیا چونی بگرین ئاوا ده روا ته پیش. هه ر
 خوشی و رابواردنمان پی ده مینی و ئه وه ی جارن ده مان کردو برومان پی بوو،

هه مووی ده بی خه تی سووریان به سه ردا بکیشین .

وته کانی به کره ده سه تیکی روونا کبیرانه بوون، به لام له گه ل خوو خده ی ناوبراو نه ده هاتنه وه . مامه قاله نه ده یتوانی هیندیك له قسه کانی به کره ره ت کاته وه، نه شیده یتوانی هه موو شتیکی که لیی تیکه لبووه، لیی قبول بکات .

له رقی و ته کانی به کر له شی داگیرسابوو . پرسى پیم خوشه بزائم بو فرهه ننگ و کلتووری خو مانت له بیر چوته وه و پشتت تی کردو وه؟ پیتوایه سه گ قه لاده کردن و تاریف و پی هه لگوتن و نان له گه ل سه گ خواردن پیشکه وتوو خوازانه یه؟ بی حورمه تی به میوان و به زور لستنه وه ی کاریکی روونا کبیرانه یه؟ یان به له باوه شکردن و ماچکردنی سه گ ده لین؛ به جی نه مان له کاروانی شارستانی؟ گوی کونکردن چ له وروپا، یان له کوردستان، مه گه ره ره وه کوو یه ک نییه؟ تو به من نالیی نه و کرده وانه چ پیشکه وتنیکی تیدا یه؟ له کاتی کدا که نه ته وه که ت خوین و قوربانی ده دا، نازانم تو چون به زارت دادی بفره مووی؛ ده بی خوش رابویرین؟! به من نالیی تو به چ دلخوشیه ک خه ریکی خوش رابواردنی؟

مامه قاله، هه ستا که وشه کانی له پیکردو گوتی:

به وه للاه ی به کره نانت ناخوم و چیتر له مالت نامینمه وه، نه وه کوو به هاتوو چوی پیاوی وه کوو تو، کوره کانی منیش خووی تو هه لگرن وه کوو تو یان لی بی و فرهه ننگ و دابو نه ریتی خو مانیان له بیر بجیتته وه . نه وه ی که تو یوت لینا وه پیشکه وتنخوازی ناچیتته می شکمه وه و نه وه ره وشته دزیوه، پیروزی خوت بی .

گیا لهسه ر بنجی خوئی ده روئی!

ئیواره یه کی بیده ننگ، گه ره کیکی کرومات، بالداریش سریوهی نه ده هات. سیبه ری ئیواری بالی بهسه ر ولاتدا کیشابوو، هه تاو هاتبوو بپه ری. کانه بی! پیئوسییکی به دهسته وه گرتوه روژنامه یه کی له پیشه جارو بار خه تیکی بهسه ردا ده کیشی. بوخوئی نه بی که سی تر نازانی بیرو هووشی له کوئی ده خولیتته وه. دیاره ناحه ق نییه وه هر وه کوو کاسانی تر بیر له وه خه لکه ده کاته وه که روژ تا ئیواری خه ریکی پلان و بهرنامه وه نه خشه کیشانی ئاپارتومان و هیئانی فابریکن بو ولات، یان خه ریکی جاده کیشان و ئاوه دان کردنه وه ن. ئه ویش ولاتی خوئی هه یه وه نیشتمانی خوئی خوش ده وی. ئاواته خوازه روژیك ده ست به کاربی و خزمه تی زیدی خوئی بکات، به لام ئیستا ئاواره یه وه چاو له دهسته وه له بن سیبه ری ئه م و ئه و ده ژئی و به خیرا خویان ریگه یان داوه سه ری منداله کانی رابگری. بیرله وه ده کاته وه هه رچه نندنیشتمانی داگیر کراوه، به لام خوزگه ی ده خواست ئه گه ر به ژیر ده ستیش بایه له زیدو نیشتمانی خوئی هه لئه قه ندرئ. به مه رچیك لیوی نه دروون ئازادیه کی هه بی و لیی گه ریئ منداله کانی به زمانی زگماکی خویان بخوین. بیئك پیی له به هه شتی خه یالی و هه موو دنیای ده ره وه خوشتر بوو، به لام داگیر که ری ملهور لیی نه گه را. ئاخیکی هه لکیشاو رووی له هه وری کچی کردو گوتی:

– روله ئه وه توش شوکر ناوه ندیت ته واو کردو دیپلومت وه رگرت. ئه گه ر که سیك له لای خویمان دیپلومی هه بایه، داده مزراو ژیانیکی باشی

دهبوو، بهلام له جیگایه کی وه کوو ئورویا به لگهی ئاوا نهك ههر برهوی نییه، خاوهن دیپلوم کاریکی باشیشی دهست ناکهوی که مروّف دلی پیخوش بکا.

ئیستاش من وام پی باشه له بییری داهاتووی خوّت دابی و بوخوّت میردیك بکهی و دامه زریی. تو بو خوشت ده زانی ئورویا ئه وهی باشه نه گهر کچ میردیش بکا، ده توانی دریژه به خویندن بدات و بچیته زانستگا. هه وری بریک راوهستاو چاویکی پر مانای له بابی کردو به بزه و پیکه نین گوتی: به خوای بابه سهیری، میردی چی؟! ئه ری بو کورد ههر که دانیشت، یان میرد بو کچی، یان ژن بو کوری ده بینیته وه؟ کوا له و ده ورو زه مانه ی ئیستادا ئه و به یت و باوه ماوه؟ به تاییه تی له ئورویا، کی له سه ر ژن هیئان و شوو کردن په کی که وتوو! له دنیا یه کی ئازادی وهك ئه وورودا لاوان به ئاره زوی خویمان راده بویرن و ههر کاتیش کچ و کور بو خویمان ری ککه وتن بنه ماله پیک دینن.

کاتی بابی ئاوا بو هه وه لین جار له روو به روودا ئه و قسه بی مانایانه ی دوور له کلتوو رو فهره نگی هه وری گوی لیبوو، ده تگوت دنیا ی به سه ردا رووخا. پیی خوشبوو بمری، به لام شتی ئاوا ی له هه وری گوی لی نه بی. به لام وه سه رخوی نه هیئاو له سه ره خو گوتی؛ رو له گیان، من دنیا یه کم دیوه و ئه زموونم هه یه و له تو باشتر ده زانم که فهره نگی خو مان جوانتره و باشتر مان لیده وه شیته وه. داب و نه ریت و شوینه واریکی له باب و باپیرانی خو مان بو مان به جی ماوه، له گه ل نیمه باشتر دیته وه و باشتریشی لیده زانین، ریژ له و کلتوو ره بگرین باشه. میرد کردن جگه له وه ی پیشگیری له به رلایی ده کا، بو ته ندروستی مرو فیش که لکی زوره و که سایه تی مرو ف سه ت چه ندان ده کا. له باری کومه لایه تیشه وه باشتره به ریژتر چاو له مرو ف ده کری.

هه وری! مات ببوو گوئی شلگردبوو. چاویکی به کاتژمیردا خشانوو
گوتی: بابه گیان! باران دهبارئ وهه واش تاریکه، دهتوانی بمگه یه نیه
دیسکوئی نیو شار؟

بابی دواي ئه وهه موو ئاموژگایانه و بی وه لام مانه وهی پرسیاره کانی
زوړی پی وه ره ز بوو، به لام وه سه ر خوئی نه هیئا و له وه لامدا گوتی:

- بووا دوور؟ نیوشاری بوچییه. بو ناچییه دیسکوئی گه ره کی خو مان؟
خواد زانی کهنگی ئه وه به زم و ره زم وهه لپه رین و حیندر حویه کوتایی دی.
توئیوه شه و له ویرا به چی ده گه یه وه مالی؟

- تو بوها تته وهی شه وی، خه می منت نه بی، بابه گیان، به خه ت دیمه وه.
- کچی رو له. تو بو ورینه ده کهی، کاتژمیړ یه ک و دووی نیوه شه و
خه تی چی و شتی چی؟ کوا ئاوا دره نگ ئو تو بوس ده مینئ؟!

هه وری که له و کیشه و بینه و به ره دا، وه دره نگی که و تبوو، رووی له
بابی کردو که میک به تو وندی گوتی؛ ئه ری بابه! بی قه زابی ئه و کیشه کی شه م
بو له گه ل ده کهی؟ تو بمگه یه نه دیسکو، کارت به من نه بی به چی دیمه وه.
من شتیك شك ده به م که ده لیم دیمه وه.

خه مخوړی بابی و، وه دره نگی که و تنی کات بو هه وری، ببوو هوی
ناته بایی. بابی گوتی: باشه من بابی تو م، بو نابی بزانه به چی دیمه وه؟ یان
ده ته وی نیوه شه و یاغریاغر به پییان ریگه داگری و ئابروومان به ری؟ بو یه
ده پرسم به چی ده گه رییه وه، تاخا تر جه م بم. بلی بزانه تا ئیستا سوارت که م
بتگه یه نمه دیسکو.

هه وری له میژبوو ده یویست ئه وهی له دلئ دایه له گه ل بابی بیهنیتته
گوړی و چیتتر له دلئ خویدا نه هیلیته وه. به خوئی گوت؛ تا دایکم وه ره می
هه ل نه هیئا وه با پیی بلیم، هه رچی ده بی با بی. ته مای بو نه ده گیرا بیلی،
په شیمان ده بووه.

سه‌ر ئه‌نجام بریاریدا قسه‌و رازو نیازی له‌میژینه‌ی خو‌ی بدرکینیی .
سه‌ری هه‌لینا و گوتی ؛ تو‌بمگه‌یه‌نه‌ نیوشار ، من به‌ره‌فیه‌که‌م ده‌لیم بم
هیئتته‌وه‌ مالی . بابی پرسیی ؛ ره‌فقی وات هه‌یه‌ره‌له‌ ماشینی پی‌بی ؟
ئه‌وه‌کی‌یه ، من تا نیستا نه‌م دیوه‌ ؟ کارین و سارا ده‌ناسم ئه‌وانیش
ماشین‌یان نییه . ئه‌دی کی‌یه ؟

هه‌وری هیندیکی تانوت له‌خویدا ، بیللی ، نه‌یللی ! چبکا . گوتی :
- کارین و سارای چی ؟ من ره‌فیه‌ی کو‌رم هه‌یه . (ئاشق سو‌ن) پیم
گوتی ؛ ئه‌و کو‌ره‌ جوانه‌ی هاو کلاسیکی زیره‌کی قوتا‌بخانه‌که‌مانه .

بابی به‌بیستنی ئه‌و قسه‌یه ، وه‌ک دنیا‌ی به‌سه‌ردا تی‌کقرمابی و ابوو .
له‌بن لیویدا به‌خو‌ی ده‌گوت ؛ چ ده‌بیس‌م خوا‌یه ؟ کو‌ردو شتی ئاوا ؟ ئاخ‌ری
نه‌م توانی پیش به‌و به‌ره‌للاییه‌ی بنه‌ماله‌ی خو‌م بگرم که‌ نیویان لی‌ناوه
ئازادی . کوا ئه‌وه‌ ئازادی‌یه ؟ سووچی خو‌مه‌و ده‌بی نفرین له‌خو‌م بکه‌م .
دوو‌جاری له‌گه‌لدا نه‌نیستم پی‌ بلیم ؛ ره‌له‌ گیان حه‌یاو حیصمه‌ت شتیکی
باشه‌و ئیمه‌ ئوروپایی نین ده‌بی دابو نه‌ریت و ری و شوینی خو‌مان ره‌چاو
که‌ین . ئه‌و ئازادی‌یه‌ی له‌ ئوروپا هه‌یه ، له‌ خو‌یان جوانه‌و ئیمه‌ لی‌ نازانین و
لی‌مان ناوه‌شیتته‌وه‌و ئابرووی خو‌مانی پی‌ ده‌به‌ین . پیمان وایه‌ ئازادی یانی
ئه‌و به‌ره‌للاییه . نا ئازادی به‌شتیکی دیکه‌ ده‌لین و ده‌بی که‌لکی باش
له‌ئازادی وه‌رگرین . ئاخیکی هه‌لکیشاو سه‌ری هه‌لینا . له‌وکاته‌دا هه‌وری
که‌ وه‌دره‌نگی که‌وتبوو ، سوور هه‌لگه‌رابوو ، به‌تووندی گوتی :

- ئاخ‌ر دره‌نگه‌ بابه ، ئه‌و کو‌ره‌ چاوهروانیم ده‌کا . نیستا وایبرده‌کاته‌وه
به‌لینیی خو‌م نه‌بردوته‌ سه‌ر . ئه‌گه‌ر ده‌م به‌ی هه‌سته‌ تا دره‌نگ نه‌بووه .
راوه‌ستاو چاوهروان بوو هه‌ستی ، به‌لام بابی وه‌کوو که‌وتبیتته‌ نیو
ده‌ریایه‌کی بی‌بن وه‌خو‌نه‌ده‌هاته‌وه .

هه‌وری ئه‌و جار زو‌ر نه‌رم و به‌له‌سه‌ره‌ خو‌یی ، گوتی :

– ئهه ریی بابه! بو نیوچاوانت لی تیك ناوم ده لئی گه میت لی وهه رگه راهه!
 نه گه ره وهه كوو بابی ئیوا له گه لم جوو لایاهه وه چت ده كرد. هه موو حه وه توان
 كچه كهی ده گه یه نیته دیسكوئی نیو شارو سالی چوار پینج جاران دوستی
 كچ و كوری بانگیشتن ده كات و به زم و ره زمیان بوپیک دینی، وهه كوو تو
 نیوچاوانیشی تیك نانی. هه وری وهه كوو كچیكی رووناكبیر دریژهی دایه:
 دیاره هه موو نه ته وهه یه ك كلتوورو نه ریتی تاییه تی خوئی هه یه ده بی ئی ئی
 زمانی تیك هالاو گیرایه وه. راهه ستاو هه ره دوو کیان چاویان تیك بری و
 بیده نگ بوون. هه وری دیسان دریژهی به قسه كانی داو گوتی: سهیره! كاتی
 له گه ل پیاوان ده كه وهه باس و وتوو ویژ، بودیموكرات بوون كهس نایان
 گاتی، له مالیشدا نه گه ره یه کیكی وهه كوو من شتیكی گوت، ده كه وهه باری
 عه شیره تی وهه موو شتیك له بن پی ده نین. پیاوی دیموكرات و نازا دیخواز
 ده راهه سی ته نیشته مانه، كاتیك كچه كهی له گه ل ره فیه كهی دینه وه،
 بابی به ره و پیریان ده چی ماچیان ده كات. ده یانباته ژوورو ده رگایان له سه ره
 پیوه ده دا بوخویان. . . نه توش بی به لابی، خو تگرژو موون ده كهی پیته وایه
 دنیا رووخواه! وللا ده نا منیش به ته ما بووم شه ویک ره فیه كهه م بیتمه وه
 مالی، یان بجمه مالی نه وان بوخومان رابویرین. وام پی باشه نه و شته ی
 نیوت لی ناوه حه یواو حیصمه ت تووری هه لده ی و نه و سنوره نه نییه
 بشکیئی. بو نه وهی ئیسیپاتت كر دبی بروات به دیموكراسی هه یه. توش بو
 وهه كوو خه لکی ئیره به راست و دروستی نایه مه یدان؟ ئیدی دزی و فزی
 بوچییه بابه؟

بابی وهه ك به رق گرتیبیتی، له جیی خوئی هه ستاو پر به زاری تیفیکی
 ده نیوچاوانی هه وری كرد و دانیشته وه.

هه وری تفی دم وچاوی نه ستریه وهه له راستخوئی دانیشته و له سه ره خو
 گوتی: بابه گیان! نه گه ره پرسیاریکت لی بکهه م وهه لامم ده ده یه وهه؟ یان دیسان

تووره ده بی و خوٚ قه لئس ده که ی و وه لأمم به تف لیگردن ده بی ؟
 بابی که تاوینک له وه پینش به خوئی ده گوت، ده بی وتوو ویژی له گهل
 بکات و شویتی له سهر دانئ، ئه و پینشیاره ی پیخوش بو. له وه لأمدا
 گوتئ؛ ئه گهر وه کوو کچیکی ئاقل و هیژا باسم له گهل بکه ی گوت بو
 ده گرم. هه وری فرسه تی باشی بو ره خسابوو. گوتئ؛ ئه ری بابه! ئه و حه یاو
 حه ده ب و کلتووره ی هه همیشه باسی ده که ی، هه ر بو ژنه، یان پیاویش
 ده گرتنه وه.

رولله گیان! کاتئ باسی کلتوورو نه ریت ده کری، باسیکی
 کومله لایه تییه، ئیتر ژن و پیای نییه. هه م بو ژنه، هه م بو پیاه وه.
 - باشه بابه گیان! ئه گهر گه وره ی مال گویی نه دا به و کلتوورو نه ریته
 خاوینه ی لای خو مان چی؟ مروٚ ده بی چ بکا ؟
 - وه للا رولله هه رکه س بی، ده بی به رده باران بکری.
 - ئه دی ئه گهر ده سه لات نه بوو چی؟

- با چووکه وته ی حه قی خوئی باس بکا، ئاخری شتیك به شتیك ده کا.
 ئاخه ر بابه گیان! ده ترسم باسی بکه م وه کوو خو م لی نه یه ته وه، یان تفی سه ر
 به ره و ژووربی وه خو م که ویتنه وه. بابی به گوی لیبوونی ئه و پرسیاره له خوئی
 ده شک که وت و زمانئ تیك هالا و گوتئ: رولله تو ده ته وئ باسی کی بکه ی؟
 هه وری ماوه یه کی دوورو دریزبوو ده یویست ئه وه ی له دلئ دایه
 هه لیرپیژی و ئه و کولله باره ی قورسایئ هه ویشته بووه سه رشانی، له سه ر خوئی
 سووک بکات. ئاخیکی هه لکیشنا و فرمیسه که کانی به لاروومه تی جوانیدا
 هاتنه خواری گوتئ:

- ئیستا له سه ر ئیزنت له گهل تو مه بابه! گوی بگروه له شتی راست و
 ئه و رووداوانه ی له باره ی تو دا دیومن، تکایه هاشا یان لی مه که. ئه وه نده
 بزانه بوختانت بو هه لئابه ستم و هه رچی باسی ده که م به لگه م هیه و ده زانم

خهریکی چی و چده کهی و چوَن له گهلّ ئەو سه لیتانه شه وو روژ راده بویری . ئەگر گویشم بو ناگری و له به لینی خوَت پاشگهزی ، ئەوه شتیکی دیکه یه و دهسه لاتم نییه . بابه گیان ! ئیستا که ئەو قسانه ده کهم ، وه کوو گوشتم لیکه نه وه وایه ، به لام پپو یسته پیت بلیم و توَش گویم بو بگری . هه وری بی برانه وه درێژهی دا به قسه کانی و گوتی : ده مه وی ئەو روژت وه بیر بیئمه وه که چوو یه مالی ئەو ژنه ی روو به روومان شه و درهنگانیك هاتیه وه مالی که من و دایکم له داخی ئەو کرده وه ت خه ومان لی نه ده کهوت . تو به من نالی ئەو ماله ی چوو بووی ، جگه له لوو لووی سه لت و جوان و جحیل کیی دیکه ی تیدا ده ژی ؟ تو چوو بوویه لای کی ؟

حه و تووی ئەو لاتر ماریا له ماشیندا له ته نیشتت دانیشتبوو ، برته وه مالی شه ویش له وی مایه وه . به من نالی بابه گیان ! شه وی له مالی که سیکی سه لت و قولت چت ده کرد ؟ هه وری فرمیسکی هه لده وه راندو درێژه ی به قسه کانی ده دا ؛ دوینی له فروشگا تووشی کیکی بووم کاتی منی دیت ، به گهرمی له تو ی پرسی ؛ من لیم پرسی بابم له کو ی ده ناسی ؟ وه لأمی داوه و گوتی ؛ بابت دوستی منه و یه کترمان خوَش ده وی چونکه منیش میردم نییه ! وام بو ده رکهوت له لای ئەویش گوتووته ژنم نییه . کاتیك من گوتم بابم ژنی هه یه و دایکم له توَش جوانتره . گوتی وادیاره باوکت زور دروزنه ، بابت به منی گوتوه ژنم نییه به نم !

هه وری درێژه ی به قسه کانیدا و گوتی : ئەوانه شتیکن لیت ئاشکرا بوونه . هه ر خوَت ده زانی که داخوا چه ند فروو فیلی دیکه ت له بن سه ریدایه و چیترت کردووه ؟

بابه گیان ! من و دایکیشم ده زانین ، ئەو کرده وانه ی تو ده یانکه ی له گهلّ کلتوو روو نه ریتی کورده واری نایه نه وه . ئیمه ش ده زانین ئەو حه یا و حیصمه ته ی تو باسی ده که ی ، شتیکی جوانه و هه ر ئەویش له کوردان

دهه شیتته وه . به لآم ده بی پیاویش نه و کلتوره جوانه بپاریزی و ریژی بو دانی . من تو ناوا ده بینم که هه موو شتیکت له ژیر پی ناوه و زووخاوت به و دایکه به حیاو حیصمه ته م هه لیئاوه . هه موو که س ده زانی نه و کرده وانه ی توش له گهل ره و شتی خاوینی کوردانه نایه ته وه . نه گهر هاتوو کچیکی وه ک منیش پیی خوار دانا ، هه زار به یتموو بالوره ی بو هه لده به ستن . پیتوانییه کرده وه ی پیاوانی وه کوو تو ن ، کچانی لاو له ریگای راست هه تله ده که ن ؟ هه ر بابی وه کوو تو یه منی لاوی بی نه زمون بولا ری راده کیشی . نه و کلتوو رو نه ریته ی جوانه ی کورده واری که تو باسی ده که ی ، به کچیکی وه ک من خراپ نابیی ، به لآم نه و پیاوانه ی وه کوو تو ن که خویان به پیشره وی کومه ل ده زانن ، داب و نه ریت و کلتووری کومه لگا ده شیوینن .

بابه گیان ! ده بی نه وه م لیوه رگری که هه ر تاوانیک بگری له پیتشدا گه وره کان ده گریته وه . من و نه وانه ی بی نه زمونی وه ک من ، یا پرونتر بلیین ؛ نه وانه ی لی ره له ئورپا گه وره بوون ، شاره زای فه ره نگو و داب و نه ریتی لای خو مان نین . نه وه ریوشوینی که سانی وه کوو تو یه ، لاوانی وه کوو من راده کیشی که به دوای شتی دزیودا بروم . ده بی نه وه بزانی بانه گیان ! تا تو ی خاوه ن ژن و مندال نه بینم که سه رو کارت له گهل ژنانی سه لیته ی وه کوو : لوولوو ، کیکی ، ماریا ، دا هه یه و ژنه که ی خوتی پی وه ره مدار ده که ی ، من ناچم نه ریتی خو مان له که دار بکه م . نه وه نیوه ن پیشره ون ، ریگای دزیو بو ئیمه ی بی نه زمون هه موار ده که ن .

هه وری نه وه ی ده یزانی و هه رچی له دلیدا بوو ، هه لیرشت . فرمیسکی لا روومه ته کانی نه ستریه وه و گوتی : هیوادارم بم به خشی و په ند له قسه و تیبین یه کانم و هرگری . زور سوپاس بو گوی گرتنت بابه گیان .

بابی تا کوتایی قسه کانی هه وری گویی راگرت و بیده نگی خوی پاراست و به لیئی نه شکاند . دوایی ناخیکی هه لکیشا و سه ری هه لیئا رووی

تیگردو گوتی :

رولّه هه وری ! له پیشدا خوم به به خته وهر ده زانم که کچیکی ئاقلی
 وه کو توّم هه یه . دو هه م : ئه گه ر ئاقلّم هه بی و خوم به پیاو بز انم ، ئه وه نده ی
 پیّت گوتم به سمه . به راستی ئه وه ی تو وه کوو ماموستایه ک به منت گوت ،
 جیگای سوپاسه . به لئیتیت پیده ده م جاریکی دیکه ، ئه و شتانه ی که له گه ل
 کلتوورو داب و نه ریتی باشی خومان دژایه تی هه یه ، نه چمه وه سه ریان و بیم
 به بابییکی باشی دلخوازی تو . هه وریش گوتی : بابه گیان ! منیش له سه ر
 پیشنیاری پیشووی تو که ئاسو داوای کردبووم ، هه ر ئه وشه و نامه یه کی
 بوّده نووسم و رازی بوونی خومی پیراده گه یه نم . واته : منیش به لئین ده ده م ،
 کوردانه میرد بکه م و ، واز له دیسکو بیئم .

ئاواتی وهدی نه هاتوو!

ماوه یه کی دوورو دریژ بوو کاکه سه لوت ته می خه مناکي به سه رکشابوو . به وتهی خوئی ، وه ره زی هه موو گه ی له شی داگرتبوو . دیاره له خوړا کوئی به خه م و په ژاره وه هه ل نه گرتبوو . به هوئی پلانی زوړ ، تووشی خه م و په ژاره بیوو . به لām پلانه کانی بنچینه یان نه بوو . چونکه ده بوايه ؛ پیش نه وهی پلان و بهرنامه بوئامانجی تاییه تی خوئی دابنی ، پیویست بوو دلوو دهروونی خوئی بگورئ .

زوړ جار ان به خوئی ده گوت ؛ نازانم گریپوو چکه ی ته نیا ئاواتیکی که هه مه ، چوتی بکه مه وه و به چ له ونیک به ئاواتی خوّم ده گم ؟ له خوړا کوئم به و گيرو گرفتانه هه لگرتووه ، ناچم له گه ل هاوریپه ک باسی بکه م و داوای یارمه تی و هاوییری لی بکه م و لانیکه م له گه ل که سیکی زانا که ندو کوّسی خوّم بینمه گوړئ .

نا ، نابئ نه و ریگایه بگرمه پیش و ، ئەم و ئەو له پلانی خوّم ئی بکه یه نم . زانای چی و که سی چی ، نابئ که س تیم بگا . کوا هه فالئ وا دلسوژ که بتوانئ سرو ترو نهیئی رابگری ؟ له کونه وه گوتوویانه : قسه بکه ویته زاریک ده که ویت شاریک . بوخوّم له خه لکی ئاقلتر و سیاسی ترو زیره کترم ، چکارم به م و به و داوه . جاری با تاقیکاریه کی دیکه بکه م با بزائم ...

هایه وو ، هایه وو ، تاقیکاری چی و شتی چی ! من له کوئی و کاروان له کوئی . یان باشتهر بلیم : کهر له کوئی که وتوووه و کونده له کوئی دراوه ؟ به کوردی و کورتی ، سه لو ! زوړی بیر له و ئاواته ی خوئی ده کرده وه و خه م و خه فته تی پیوه ده خوارد . سهرئه نجام شه ویک له گه ل هاوریی خوشه ویستی کاکه سه یدو که وتنه لای یه کترو ده ستیان کرد به وتوو ویز . قسه یه که له م

لاو، شتیك له ولا. تا سه لۆ به وه گه یشت پرسیکه ی دلی خووی له گه له سه یدۆ بکاته وه. ده ستیان کرد به راویژ، سه لۆ! دوا ی پێشه کی بو قسه کانی، پرسی؛ ئه ری سه یدۆ گیان! لیم به ئیراد مه گره پرسیاریکت لیده که م. به لکوو بتوانی ریتوینیم بکه ی، به مه رجیک نهی بی و باس نه کری.

– سه لۆ گیان! من و تو جگه له وه ی خزمین، سرو تریشمان یه که. له لایه کی دیکه شه وه من و تو له حاست یه کتر به لینی ئه خلاق ی مان هه یه. تکایه سه لۆ، هه رچی هه ته وه له دلت دایه بی فه رموو.

سه یدۆ گیان! ره نگبی لیکدانه وه و بو چوونه کانمان جیاوازیه کی وایان نه بی، به لام له شتی کدا تو ئه زمونت له من پترو له وه باره وه ئه گه ر بکری، ریتوینیم بکه ی سوپاست ده که م. بفه رموو بزانه ئه وه چون بوو تو جاریک له کونگره ده نگت هینا وه؟ پیم بلی به لکوو منیش جاریک ده نگ بینمه وه.

کاتیك سه لۆ، ئه و پرسیاره ی له سه یدۆ کرد، جگه له وه ی سه یدۆ چاوه روانی ئاوا ی له سه لۆ نه بوو، زوریشی پی سه یربوو. پاشان ئاخیکی وای هه لکیشا بو سو ی لی هه لده ستا، له نیوچاوانی ده خویندرا وه بو خو ی له سه لۆ ئاواته خوازتره که جاریکی دیکه ده نگ بینته وه وه کوو پینشووی لی بیته وه. بریکی تامی دم و پلی خو ی خوش کرد و پرسی: بو چما سه لۆ گیان! تو ئه وه نده ئاواته خوازی که بو ت بو ته ئاخ و داخ و مه سه له ی روژ؟

له نیو خو ماندا بی سه یدۆ گیان! باوه رم پی بکه، ئه وه نده م بیر لیکرد وته وه، وه خته له سو یی ئه و پله و مه قامه شی ت و ماخولیا بم وه شاخی که وم. وه هام ئه و ئاواته چوته میشکی یه وه گه لیک شه وان خه ونی پیوه ده بینم.

به گوی لی بوونی ئه و راستیی ه سه یدۆ، پیکه نی و پرسی؛ خه ونی چون؟

– چت بو باس بکه م سه یدۆ؟ کوره ده بم به ئه ندامی ناوه ندی، ده بم به بیرو ی سیاسی، ده بم به جیگری سکر تیر، باوه ر بکه جاری وایه،

یه کسه رده بیه به سکر تیری گشتی . ئای لهو خوشی و گه وره بیه سه ییدو! ئای لهو سه لته نه ته! له خه ونه كانم دا ئه وه نده سه رخوش ده بیه له خوشیان وه خه به ر دیم و "ریسه کهم لی ده بیته وه خوری . وه ره مه ردو مه ردانه سه ییدو له ریئوینی خوت بی به شم مه که .

کوره ریئوینی چی و شتی چی سه لوگیان! ئه گهر به و ریگایه م زانیابیه و روونا کیم شک بردبایه ، چاریکی خوم ده کرد و لی نه که وتم ئاوام به سه ر بی .
 - ده ی باشه پیم بلی بزانه م چون بوو هه وه ل جار تو توانیت ده نگ بیته وه وه به و مه قامه خوشه بگهی؟ یان پیم بلی بزانه م له بهر چی بوو دوا جار ده نگت نه هیئاوه؟

ئای سه لوگیان چه ند فه قیری ، برای من کوا ده کری ئیستا و ئه و کات لیک دهینه وه . چه ند سال له وه پیش له گه ل ئه و سالانه ، نابی هه لسه نگینی . کات و زه مان و هه لومه ر جی ئیستا و ئه و ده م لیک جیاوازن . ئه و کاتی که من خوم بو هه لبژاردن دیاری کرد ، ده نگم بده نی ، هه للا و به زم و پیشوی بوو ، که س منی نه ده ناسی که چونم و چکاره م و له چ چینیکم . ته نانه ت نیوی خوشم گور بیوو . جگه له وانه ش سه روک پشتیوانی لیکردم و به خه لکی ناساندم . تو ده زانی سه لو دوا ی هه لبژاردنم ئه وانه ی ده نگیان دابوومی ناسیانمه وه و زانیان بالتوی خوری مه رم له بهر کردووه و هه ر ده ره وه م گوراوه . بایم به خوا ی سه لو! ئه و خه لکه زور زیره ک و پیتولن ، ده زانن دل و ده روون ناگور ی و ، ویست و داخوازیان به مشه مش و ده ست له که له که نان و خوه لکیشانی من و تو نایه ته دی . به ناشکوری نه بی ئه وه ی له جانتای من و توش دایه ، نه به که لکی ئه و خه لکه دی ، نه کریارو لایه نگری هه یه .

- باشه سه ییدو گیان! تو به من نالیی ئه و خه لکه چکاریان به نه شته ر گه ری نیو زگی ئیمه و مانان داوه ؟ بو ده یانه وی دل و ده روونی ئیمه بگورن؟ باهه لمان بژیرن له خویان پترکاریان بکه یین . ئه گهر نه مان کرد

باجاریکی دیکه هه مان نه بژیڤنه وه .

– هاهیهو هاهیهو، نازانم له خۆتی ده گۆری، یان ده ته وی من فریوده ی؟ سه لوگیان! ئەدی تو به ئەندامی راویژ وه رنه گیرای؟ بهر پرسایه تی ناوچه یان نه دایه ی؟ له بیرت نییه له ناوچه خۆت له خه لک هه لا وارد؟ له بیرته، له تت کردن ریزی ئەوانیششت تیکدا؟ ئیستاش هه ل لاو به زمی تو به داستان ده گیرنه وه . ئەو هه له باشه ی بو ت هه لکه وتبوو لی ت نه زانی و له خۆت تیکدا. ئیستا ئاوات بو سه رتریش ده خو آزی جاریکی دی خۆت تاقی که یه وه؟!

ئهری سه یدو تو خوا تو سه ری خۆت ئەوانه ت چو ن له بیر ماون؟ من زو ز له میژه ئەوانم له بیر کردن، هه رگوشیان ناده می. ئەو به یت و باوه ی باست کردن، هه موویان ته ون و به ستی ره ش و رووتی ناوچه بوون خو شیان نه ده ویستم. ئەدی بوچی قه ره و قوته ی خو م جاریک ره خنه یان نه بوو، ئەوه ده رازی بوون مه تهبیان لی نه ده هات. پرسیاریکی دیکه سه یدو؛ مه گه ر له روانگه ی تو وه بهر پرسایه تی بو یه نییه ره ش و رووت سه ر داخه ن فه رمان بهر داربن؟ جائه گه ر له کو بو نه وه دا ده نگیکم هه بی، ئەوه چ بهر پرسایه تییه که، به زیادم نه کرد مه سئولیه تی ئاوا. جا پیاو نه توانی زلله یه که له یه کی بدا، یا له سه ر زمان دریزی و ره خنه گرتن دوو که س ته مبی نه کا، ئەوه چ بهر پرسایه تییه که؟ بچم بوخو م ئەسپ زین که م و ئەوانیش تیم رامینن، داخوا ئەوه چیه ده نگیان داومه تی و دیمو کراسی ده پاریزی! به راستی سه یدوگیان من که ده مه وی ده نگ بیتمه وه و له ری به رایه تی دابم، بو یه م نییه هه موو که س به چاو ییک چاو لیکه م، بو یه مه خه لک له به رده ستمدا فه رمان بهر داربن. ئەگه ر هه ر له ریزی ره ش پوتان بم، ئەو بهر پرسایه تییه م بوچییه و پله ی ئاوا چ نرخیکی هه یه ؟

سه لوگیان! ئەگه ر ده لیم ناسیویانین، له خو را وانا لیم . بو یه گوتم؛

جاریکی دیکه تا قی کاریمان له سهر ناکه و ده زانن ئیمه چ زاتیکیین .
له و کاته دا هاوړی مه مو! ده چینه ژوو رو به بزه یه کی دوستانه پیمان
ده لئ: بم بوورن گویم له توو ویزه که تان بوو . مه بهستی خراپم نه بوو ،
خه ریکی پشوودان بووم . ده مه وی بلیم منیش بیرو رای سه ی دو م هه یه و
په سندی وه ته کانی ده که م . به راستی باشی تیگه یوه ، مروڤ له کارو باری
سیاسیدا نابیی خوئی فریو بدات و پیی وابی له که سانی تر ئاقلتروزاناره .
ئه ی ئافه ریم سه ی دو بو راستگو ییت .

کاتی سه لو زانی مه مو هه موو شتیکی گوی لیبووه ، نیوکی که وت . دوو
زه ره ری کرد بوو . هه م ، له گه ل سه ی دو هیچی ده ست نه که وت ، هه م ، زانی
په ته ی ده که وی ت سه ر ئاو ئا واته که ی ئاشکرا ده بی . ویستی کوو لوو کوئی
خوئی به مه مو بریژی ، به لام زوو لیکی داوه بی سووده . ئاخری خوئی بو
رانه گیرا به قه لسی گوتی :

نازانم مه موئی چه پ وچیر ، بوچی بیرو رای خوئی له سهر من ده رده بری؟
لیم پرسیی؟ بروام پیته؟ خوشم ده ویی؟ تو بوچی هه لده ده یه ی؟ هه رتو و
پیایوی وه کوو جیگایان به من لیژ کردوه وه خوینی منیان له پیش چاوی
ئه ندامان و خه لک تال کردوه . ده نا له تو خوینده وار ترو زاناو دانترم . نازانم بو
ده بی پیایوی وه کوو تو ده نگ بیته وه؟ که چی من سه ره رای پشتیوانی
سه روک ده نگ نایه نمه وه . تو خوا ئه وه داد په روهری و ئینسافه؟

مه مو که زانی تووره و وه ره زه هاته پیش و دهستی هاویشته سه ر شانی
دلخوشتی داوه و به زرده خه نه وه گوتی؛ نیگه ران مه به نهینه کانت ده پاریزم .
له باره ی پیشنیهاره کانیشته هاوړی سه ی دو باشی بو شکر دیه وه ، بو مروڤی
تیگه یشتوو ئاماژه یه که به سه . شمشیری چه پیش کون بووه و نابری ، له من و
که سانی تری وه کوو من مه ترسی ، ئه گه ر تو به دل خه ریکی کار کردن بی ، هیچ
که س ناتوانی خوینی تو له پیش چاوان تال بکا و جیگات پیلئز بکات .

بالموشتانهش گهریین. توکه ئیستا له ده ره وهی و بو پله و مه قامیکی که بو خوت باس ده که ی ده لیی بو ی ماخولیا بوومه دهستم ناکه وی، له داخان به جیت هیشتووین و ره گه ل نه ولا که وتوو ی، سه ت ماشه ل لا بو چا و ورا ویش توزت ناشکینین. ئیستا به ئاواتی خوت گه یشتوو ی و جیگات باشه، نیگه رانی چی؟

خو به راست ده که ی، زور له پیشم. جار و بار له پته شیان ده رده چی و به قسه شم ده که ن. پیم وایه پیاوی وه کوو منیشیان تیدا نییه، به لام له پیش برکیدا له ویش هه ره وایه م و ناگه مه هه مقه تارنم.

له هه وه له وه باش ده چومه پیش، دوایه شانسم نه بوو، ورده ورده پشتیان تیکردوم نه وانهی دوا ی منیش هاتوون وه پیشم که وتوونه ته وه ئیستا به رپرسایه تی گه وره یان وه رگرتوه.

هه رچهند بروات به من نییه سه لوگیان، له خورا پیتوایه من چه پیم، به لام به گویم بکه؛ نه و جیگا نه رمان و باشه ی وه گیرت که وتوو له کیسی مه ده و له و شوینه مه بزوو. خو نه گه ره وی به رپرسایه تیشته نه بی، به س نییه تیرو پر له نیو شاشه ی TV دا خوت هه لده کیشی که س نییه پیت بلی پشتی چاوت برویه. دهیجا له وه نده ی هه شی، به ئاخری عه مرت، خو زانان ترفیری لیکدانه وه نابی.

دادگای به به‌رنامه !

ئاخوند خالخالێ، به سه‌روکی دادگا دیاریکرا. له باڵخویدا ته‌مای گرتبوو، وه‌ها ژه‌هری نیودلیخوی به‌خه‌لک بریژی که هه‌تادنیا دنیایه، له میژوودا بیسته جیگای ئامانجی تف و نه‌فرینی خه‌لک. به‌ته‌واوی بریاری خویدا. هه‌ر که دانیشته، ته‌ق کوتکیکی له میزه‌که‌ی پێش خویداو به بسم‌اللا الرحمن الرحم، ده‌ست پێکردنی دادگای راگه‌یاندا. نابراو پیاویکی به‌ته‌مه‌ن داچووی نیزیک په‌نجاشیست سالانه‌ی ریش ماش و برنجی. زه‌لامیکی قوله‌خره‌ی تیک سه‌رماوی نیوچاوان گنج‌اوی لووت باریک. به جلی مه‌لایانه ته‌پلیکی ره‌شی ئاخوندی له‌سه‌ر. هه‌ر به‌و ته‌رزو ره‌وشته دوو ئاخوندی تر، به‌شیوه‌ی وه‌زیری ده‌سته‌راسته و ده‌سته‌چه‌پ ئه‌ولاو ئه‌ولایان گرتبوو. هه‌رچی ره‌یس گوتبای ئه‌و دووانه به‌لی قوربانیاں بو‌ده‌گوت. له نیوه‌راسته دانیشته بوو سه‌رمیزه‌که‌ی هه‌لده‌وه‌ژاردو له بن لیویدا قسه‌ی بو‌ ئه‌وانی دیکه ده‌کرد. هه‌ر جاری رووی له‌یه‌کیان ده‌کردو بزه‌یه‌کی ژه‌هراوی ده‌هاتی. ئه‌وانیش به‌زه‌رده‌خه‌نه‌وه، به‌لی قوربانیاں بو‌ده‌گوت. له‌ولاوه سی‌چوار که‌سی تر، هه‌ر کام سی‌په‌ره‌ کاغه‌زی نووسراویان پێبوو پێشانی یه‌کتریان ده‌دا و له بن لیویاندا سرت و خورتیان بوو. ئه‌و سی‌لاپه‌رانه نیوی شه‌ست که‌س زیندانی تیدا نووسرا بوو که به‌دژی شو‌رش تاوانبارکرا بوون. ئه‌و دوو سی‌لاپه‌رانه په‌روه‌نده‌ی شیست که‌س زیندانی سیاسی بوو. هه‌ر کام له ئاخونده‌کان پینووسیکی به‌ده‌سته‌وه بوو. چاوه‌ر‌وانی ره‌ئیس بوون ئاماژه‌یه‌کیان پێبکا تا ئه‌وانیش به‌لی قوربانی بو‌بلین و بینوسن.

ده‌رگا‌کرایوه، ده‌نگی ده‌رگا‌کروماتی و بی‌ده‌نگی ژووری دادگای

شکاند. دوو مامور زیندانیه کی که له بچه کراویان هیئا ژوورو بردیانه قهقهه سی تاوان، رووبه رووی به ریوه به رانی دادگا دایان نیشانده. تابلیتی زیندانی یه کی جوان و ریش تاشراو روح سووک بوو. به هاتنه ژووری زیندانی، ئەوهی له ویئده ری بوون نموودیان نه ما. وه ره زی له نیوچاویدا دیار بوو، ده یه ویست به و قیت و قوزیه ی هه یبوو نیگه رانی خوئی بشاریته وه. وای پیشانده دا که ئەوانه ی بریار ده دن شایانی ئەو پله و مه قامه نین، به لام رووی زه مانه ره شبیی بیئده سه لاتتی یه.

ره ئیس دادگا سرتیه کی له گه ل ئەولا و ئەولای خوئی کردو سه ری هه لینا رووی له به ند کراوی به رده م خوئی کردو گوتی :

– تاوانبار همه لاس! جگه له وه ی چه کی دژی شوژی پیبووه و له دژی ئیسلام ته قه ی کردوه، له نیوچاوانیشی را دیاره پاسداری کوشتووه. دادگا ناوبراو به خوا نه ناس و کافر ده زانی و حوکمی ئیعدامی پی ره وا ده بینئ. مافی بهرگریشی له خوئی نییه. ده ی پاسدارینه بیبه نه ده ری یه کی دیکه بینن

همه لاس ده ویست چه ند قسه یه ک بکات نه یان هیشت. ئەوه هه زارمین جار بوو له دادگا کان به چاو قووچانیك، بی شایه دو ئیسپات و بی بهرگری له خو، بی پاریزگار، حوکمی ئیعدام به سه ره خه لکی بیتاواندا بسه پیئن. همه لاس دهستی کرد به دروشمدان و ده یگوت:

– برووخی ژورداری و حوکمی قه ره قوشی. مردن و سه ره شوژی بو ئیوه ی خو قروش و ترسه نوک. چوونه بن پیلی و ده ستیان به زاریه وه گرت و به ره کیش راکیش بردیانه ده ر.

به ده رکی ئەولادا به ندیه کی دیکه یان هیئا ژوور. ره ئیس دادگا گوتی. ئەوه مه ردانی تاوانباره، جگه له وه ی بلیم بیبه ن ئیعدامی بکه ن، شتیکی دیکه م پی شک نایه. بیبه نه ده ر یه کی دیکه بینن.

مه‌ردان له داخان سووره‌لگه‌رابوو. به‌سه‌ر ره‌ئیس داد‌گای دا‌گوران‌دو
گوتی؛ ئەوه‌یه میژووی دووه‌زارو پینج‌سه‌ت‌ساله‌که‌تان، که‌به
به‌ریوه‌بردنی یاسای جه‌نگه‌ل‌شانازی ده‌که‌ن؟ بو‌خه‌لک ئیسیات بووه‌که
پینج‌که‌وتنی ئیوه‌له‌پیاو کوژی‌دایه. ئەوه‌فه‌ره‌ه‌نگی ٢٥٠٠ ساله‌ی
ئیه‌یه، که‌که‌ریکی وه‌کووتویان هی‌ناوه‌به‌پینج‌ده‌قیقه‌فتوای کوشتنی
مروقیک‌ده‌ده‌ی. یاخوارووت‌ره‌شبی.

مه‌ئمو‌ره‌کان به‌ده‌ر‌گای باشووردا‌بردیانه‌ده‌رو‌به‌ده‌ر‌گای باکووردا
زیندانیه‌کی دیکه‌یان به‌نیوی لاوه! هی‌نا ژوور. لاوه، دووشه‌قه‌ی له‌بن
هه‌نگل‌دابوو، به‌یارمه‌تی ئەو‌شه‌قانه‌ش زور‌به‌زه‌حمه‌ت‌خوی را‌گرتبوو
ده‌رویش‌ت. نیو‌چاوانیشتی پانسما‌ن‌ک‌رابوو، وه‌وه‌ی ده‌چوو‌دوای
شکنجه‌یه‌کی زور‌هی‌نا‌وایانه‌ته‌داد‌گا. پینج‌ئه‌وه‌ی بگاته‌نیو‌قه‌فه‌س‌و
دانیشتی، ره‌ئیس‌قیژاندی پیو‌یست‌به‌دانیشتنی تا‌وانبار‌نا‌کا، من‌ئه‌زمو‌ونم
هه‌یه‌وده‌زانم ئەو‌کو‌ره‌فری‌به‌ئیس‌لامه‌وه‌نییه، هه‌رچی‌زووتر‌ده‌بی‌ئی‌عدم
بکری. بی‌بنه‌ده‌ر‌با‌چیت‌ر‌کات‌مان‌نه‌گیری.

لاوه‌ی‌زیندانی‌خوی‌له‌سه‌ر‌شه‌قه‌ی‌ده‌ستی‌چه‌پ‌کو‌کرده‌وه‌و‌شه‌قه‌ی
ده‌ستی‌راستی‌هه‌لسووراندو‌له‌ئاخوندی‌گرت. به‌حه‌ددیک‌تووندو
سه‌ریعی‌رپه‌لالاند، عه‌مامه‌ی‌سه‌ری‌ئاخوندی‌وه‌سه‌ما‌خست. تا‌قه‌یه‌ک
قامک‌خوارتر‌می‌شکی‌ئاخوندی‌ده‌هاری‌و‌رژگاری‌نه‌ده‌بوو. پاسداران‌به
پاله‌په‌ستو‌بردیانه‌ده‌ر.

مه‌لا‌کان‌ده‌وری‌ئاخوندیان‌دا‌گوتیان؛ قوربان‌تو‌چکار‌ت‌به‌و‌ده‌ردی
سه‌ریه‌داوه‌و‌سه‌رئیشه‌بو‌خوت‌و‌بوئیمه‌ش‌پینک‌دینی! چ‌پیو‌یست‌ده‌کا‌ئه‌و
هه‌موو‌زیندانییه‌یه‌که‌بانگ‌بکه‌یه‌ژوور، پینج‌پینج‌نیوه‌کانیان
بخوینه‌وه‌و‌فتوای‌خوتیان‌له‌سه‌رده. ئیمه‌ش‌بوئه‌وه‌ی‌له‌گه‌ل‌یاسا‌بیته‌وه‌و
نه‌لین‌یاسا‌به‌ریوه‌نه‌چوو‌ه‌ئیمزای‌ده‌که‌ین. بوئه‌وه‌ی‌چاویان‌به‌داد‌گا

کهوتبی، دواي ئهوهی برپاری خوتدا، بفرموو؛ بهدهرگای باشووردا بیان هیئنه ژوور، بی راوهستان به دهرگای باکووردا بیاننه دهه. با لهوی برپارو فتوای بهیژتانی پی راگه یه نن و گولله بارانیان کهن .

رهئیس بزه یه کی هاتی و گوتی؛ بوچما ئاواش ده بی؟!

بی قه زابی قوربان، بو نابی؟ کی ده توانی بلی نابی؟ کی خوئی له مه سه له ی ئاوا وهرده دا بلی نابی؟! ئه وکاره له هه موو مه ترسی یه کمان دوورده خاته وه. بوخوت ده زانی ئه و کوردانه چاویان له مردن و گولله ناترسی، تووشی به لایه کمان ده کهن .

رهئیس دادگا رووی له پولیس و پاسه وان و پاسداران کردو گوتی: پیشنیاری مه لایانی مسولمان و شاره زا له شرعی ئیسلام راسته . له ئیستاوه شه ش شه ش به و ده رگایه دا بیان هیئنه ژوور و به ده رگای تردا وه ده ریان نین، بو ئه وه ی له باری شه رعیه وه جیگای په سند بی، چاویان به ژووری دادگا بکه وی به سه .

شه ش که سیان هیئانه ژوور، نیوه کانیان خویندنه وه و بردیانه دهرو برپاری دادگایان پی راگه یانندن . له حه وش ی دادگا بوو به هه راو دروشمدان. گوپرپی بژی نازادی، نه مان بوگوتنه په رستانی به کریگیراو کوچه و کولانی پرکردبوو. له وکاته دا شه ش که سی دیکه یان هیئان . به گوی لیبونی دروشمدانی هه قالانیان، تیگه یشتن که حوکمی ئیعدامیان دراوه تی . کاتی وه ژوور که وتن، یه کسه ره هورووژمیان بو سه ر ئاخوندان ده ست پیکرد . به لام ئه وه نده یان مه ئموور تیخزانده بوو، ده ستیان نه گه یشته ئاخونده کان و بردیانه لای حوکم دراوه کانی تر .

مه لای دهستی راستی رهئیس پرسی؛ قوربان چه ند تاوانباری ترمان ماون؟ رهئیس چاویکی به لیسته که دا خشانده له بن لیویدا به خوئی گوت؛ کاری حیسابکردن نییه مروف بلی چه ند که س ماوه، پیاو شه رم ده کا

باسی بکا . قهساب ئەوه نده مه رسه ر بیری شیّت ده بی . سه ری هه لئنا ،
وه لامی داوه گوتی :

زورن ، به زوانه کوتاییان نایه . لیستی رۆژه وی ئەورۆمان هیشتا نیوه
نه بووه . ئەوه ی ماوه به کورتی ئەوانه ن؛ کورد ۱۷ کهس ، کوردی بلوچی ۷
کهس ، تورکمن ۲ کهس ، عه ره ب ۵ کهس ، ئازدری ۶ کهس . له نیو ئەوانه دا
۲۸ کهسیك به تاوانی به هایی و تاغوتی و ساواکی گیراون . بیجگه له وانه ش
به ندیخانه ی ژماره ۹ نامه ی ناردووه جیگای زیندانیه کان ته نگه و جیگایان
نابیتته وه . چل ۴۰ کهسیان ناردوه نیستا به ریوه ن ده بی ئەورۆ له کۆلیان
کهینه وه . به ندیخانه ی ژماره ۲۱ سه ر له به یانی گیرای تریان بو دی .
ههروه ها به ندیه کانی زیندانی ئەوین جیگایان سه خله ته ، بووه ی ئازاوه پیك
نه یه ، زوو ده بی حوکمیان بده یین و کهم بکریته وه .

بو هاسانکاری کار به دهستان ، پیوسته ئیمه رۆژانه ۰ ۴ کهس له لیستی
رۆژانه مان زیاد بکه یین و بو دنیا ی تر به ری بکرین . گوشار له سه ر دادگا کان
زوره ، رۆژ به رۆژ گیرای به ند کراو زیاد ده بی . میری بریاری داوه له چوار
شوینی دیکه ، دادگا بو کهم کردنه وه ی زیندانی دابندری . هه ر نیستا پییان
راگه یاندم ، به یانی ۱۰۹ زیندانی تیکه لاو له نه ته وه کان ده نیرن که هیچیان
پهروه نده یان نییه ، چونکه ویرا نه گه یشتوون پرسیاریان لی بکه ن ، ته نانه ت
لیستی نیویشیان نییه . بوئه وه ی کاتمان نه گیری ، هه رئاوا یه کجی فتوای
کوشتیان ده ده یین با بریک سه رمان سووک بی ، و یگراش چال بکرین .
به کورتی ئەوه به رنامه یه کی شه ش مانگی یه و ده بی به ته رده ستی جی به جی
بکری و ، ولات له دژی شورش پاک بکریته وه ، میری هه ناسه یه کی ئاسووده
هه لکیشی .

له و کاته دا ، پاسه وانی تاییه تی رئیس ، چوو به بن گوئی و پیگوت :

— قوربان ! باوکی تاوانبار . . . هاتووه و یه ک میلیونی هیناوه ، نه که ی

له ده‌ستت ده‌رچی و فتوای کوشتنی بدهی ۰ ره ئیس سه‌ری له قاندو گوتی؛ به‌لی به‌لی ده‌زانم حوکدان به‌په‌له نابیی. مه‌لاکانی ده‌ورو به‌ری تیگه‌یشتن چ باسه‌و ده‌بی چی بکه‌ن. ره ئیس که هه‌ستی پیکرد شتیکی لی حالی بوونه. پیی گوتن؛ هاوقه‌تاران! خوتان ده‌زانن، به‌شی زوری تاوانباران، ده‌کری له‌دووره‌وه‌ش بریاریان له‌سه‌ر بده‌ین و کوتایی به‌ته‌مه‌ن و ژیانیان بیین، به‌لام‌تاق و لوقیان تیدایه، پیویسته لیکولینه‌وه‌یان له‌سه‌ر بکه‌ین و نابیی له‌هه‌موویان په‌له بکه‌ین، پیویسته بیان ناسین و بزاین کین؟ ئیمه‌ش زه‌حمه‌ت ده‌کیشین و مال و مندالمان هه‌یه.

ئاخونده‌کان بوئی ریشوه‌تیا بوه‌ات و قوشقی بوون، ویگرا گوتیان : به‌لی قوربان فه‌رمایشته‌کانت به‌ته‌واوی راستن. ده‌بی وه‌ک یاساناس له‌رووی به‌رنامه‌وه‌ه‌بچینه‌پیش. بیتوپه‌له بکه‌ین، ره‌خنه‌مان لیده‌گرن و ئاشنا و روشنا‌گله‌یی مان لیده‌که‌ن. جارو باریش ده‌کری به‌جه‌له‌سه‌ر به‌نیست بکرین.

ره‌ئیس که‌زانی تیگه‌یشتوون و هه‌ست به‌پارووی چه‌ورده‌که‌ن، ریگای بو هه‌موارتر بوو. که‌خاترجه‌م بوو گری و گوئی له‌سه‌ر ریگا‌نه‌ماوه، پیی گوتن: ئه‌و جار ده‌توانم بلیم، کاروبارمان به‌ریکوپییکی ئه‌نجام ده‌دری. ئیوه‌ش ده‌توانن هه‌م به‌خوتان رابگه‌ن، هه‌م باشت‌به‌فریای خزم و ئاشنا و روشنای خوتان بگه‌ن. له‌هه‌مووی ئه‌وانه‌ش باشت‌به‌دادگا له‌رووی به‌رنامه‌وه‌ه‌چینه‌پیش..

ئه رى خه ج! تو سه رى خو ت چ نيره جاشيكم؟!

به بالا به ژنى مرو ف ئاوي نيك به قه دى ديوار وه هه لا وه سرا بوو . كاتى له پيشى راده وه ستاى سه ره له به رى به ژنى خو ت تي دا ده ديت . ئه وى مالى عه بد و بوو كه بو يه كه م جار شتي كي ئاوايان به خويانه وه ده ديت . عه بد و چوو ه پيش ئاوي نه و چاوي كي به خوي دا خشان د . بزى كي ها تى و ده ستي كرد به قه ده م لي دان . ئه و جار ده ستي ده بهر كه له كه ي ناو دي سان چاوي كي له خو ي كرده وه . دوايه ده ستي كي له سه رسين گى دانا و ، ده ستي كي شى به سه رو سميلى داهي نا ، تيرو پرى له خو ي روانى . جووتيك فيشه كدانى له خوي دا بوو ، دووقه ديشى به ئه ولا وه ولا ي سه رشانيدا بهر دا بو وه . خه نجه ري كي ۳ گو ي ده سك سپى له بهر پشتي نى خو ي را كرد بوو . به ري ك و پي كي و بو شناغ بوونى ته واوي ك نيشه ي بزووت بوو . پاش تي وه راما ني كي زورى خو ي ، له ته پلى سه رى را تا گه يشته كه وشه بر يقه داره بو ياغ كرا وه كانى ، له ني وئاوي نه دا به خوي دا ها ته خوار . دوايه چاوي كي به ديوار دا خشان دو تفه نكي بر نو ي هه لئا سرا وى خو ي ديت ، كه رو ژى پيشتر له جه وه را غا ي سه ره ك جاشى وه رگرت بوو . روو به رو وى را وه ستا و بري كي تي وه را ما و گو تى ؛ ده ك ده بهر سي ره و په لا پي تكه ت مرم . به خوا ي با به بر نو تفه نكي چا كه ، به مه رجيك مرو ف نه ترسى و ته قه ي پي بكا . له ني و چه كان دا بروا ناكه م له بر نو با شترو دوور ها وي ژتر ئه نكي و تري بى . ده يو يست پتري پى هه لا بلى . لي ي چوو ه پيش و گو تى ؛ يا خوا جه وه را غا ي سه رو ك ؟ له سه رو ك را وه ستا و به خو ي گو ت ؛ راسته جار ان به سه رو ك جاش ناوم دي نا ، جي كا ي خو ي بوو ، به لام ني ستا كه من له لا ي ئه و نيوم نوو سي وه و چه كم لي وه رگرت وه ، ئه گه ر ئه و سه رو ك جاش بى ، پيشك مينيش ؟ را وه ستا دلى نه ها ت به خو ي بلى جاش ! چا وه كانى كز بوون و فرميسكى له چا وه كانى ها تنه خوار و ده ستي كرد به نوو كه نوو ك ، به دم گريانه وه به خو ي ده گو ت ؛ رو وى نه بوونى ره شبي ، ده نا من و جاش ؟

من و سهردانه واندين بوئاخوندى كه لله وشك . ئای نه بوونی سه رئه نجام
 عه بدوشت حیز کرد که له بهر نه داری چه کی سه به رزی پيشمه رگایه تی دانئ و
 بچی بیته جاش . چه کی جاشایه تی هه لگرم و به خاتری تیر کردنی زگی
 منداله کانم گولله به هاورپی گیانی گیانی خومه وه نیم . ئای له و خیانه ته ،
 تف له چاری خوم . جه وه راغا كه سانی بیده رووی وه کوو من به کوشت بداو
 پاره وه سه ریه ك بنی . ئای چون رووی خوم له نیو کومه لدا رهش کرد ! سه ت
 بریا به گویی خه جیی ژنم کرد بایه و نه گهر به نوکه ری و سوال و سه ده ده قه
 نه مر نه ژی بو بژیوی منداله کان هه ولی خوم دابایه ، سه ت شه ره فی به سه ر
 جاشایه تی به وه هه بوو . خوزیا منداله کان سه رچوک دراو پيخواس بان ، به لام
 چه کی جاشایه تیم هه ل نه گرت بایه گولله به برای خومه وه نیم خه لك تف و
 له عنه تم بکه ن .

پاش وه خو هاتنه وه و راویژ له گه ل خوی ، سووره هه لگه راو به ره قه وه
 تفه نگه که ی فریدا سه ر نوینه کان ، چاوی به ده سه روکه که ی وشك کرده وه و
 دیسان به خوی گوت ؛ بوچما له بهر هه ره شه ی پارت و پيشمه رگه پیاو
 ده ویری بچی بیته نوکه ریش ؟ ! که س نییه بچی پیمان بلی ؛ عه بدو
 چوارسالی پيشمه رگایه تی کرد ، به سه با نه و جار مندالان بژیه نی . خه لك
 دوو سال سه ربازی ده کا دیته وه نیومال و مندالی خوی . من چوار سالم
 پيشمه رگایه تی کرد وازم لی بین مندالان به خیو بکه م ، ئیدی بو هه ره شه ی
 کوشتم لیده که ن ؟ منیش له ترسی روحی خوم ناچارم بچم بیمه جاش .
 هه رچه ندی بیری لیده که مه وه نازان بو بریاری ئاوا ده ده ن ؟ نه ی
 هاوار که سیکی چیدیکه ی له توانادا نبوو هاته وه ، لیی گهرین با منداله کانی
 هه تیو نه بن و تووشی خه یانه ت نه بی و به جاشی نه مری مندال له سه ردلیان
 بیته گری پیمان بلین ؛ بابیان به جاشایه تی کوژرا . به خوای بابه سه یره یه کی
 وه کوو من له ترسی شوژش نه ویری له دی کاریک بکا ، ناچار بیته جاش .

وه للاً ده نا کاری شاریش نازانم و ناژیم .

عه بدو پاش مله له بهر خوویه وه گله یی له ریكخراوه كهی ده كردو
جاش بوونی خوئی له گوشاری ئه وان ده زانی . خیزانی "خه ج" هاته وه ژوورو
دیتی عه بدو به بوشناغی له بهر ئاوینه راوه ستاوه . رووی له خه ج كردو
به زه رده خه نه وه پرسى :

– تو سه ری بابت خه ج راستیم بئى بلی : تا بزائم چ نیره جاشیكیم ؟

– كوره ووسبه عه بدو نه كوو یه كئى گوئی لی بئى و بچئى بو جه وه ناغای
بگیریتته وه . به خوای كات له پیستی سه ری داخنی و ته سلیمی عه جه مانته
ده كا . چون له بیرت نه ماوه پیلی (مه ندو ، ملكوئى) به ست ته سلیمی
ورمئى كردن و له سه ر قسه ی ناغا له داریان دان ؟ به هیچ جورىك نابئى وشه ی
وا به كار بیئى عه بدو . له وه به و لاوه بلی : چه كداری جه وه راغام ، یان بلی
پیشمه رگه ی مسولمانم . نانا خه ج وانالیم ، با پیشمه رگه به و نیوو ناتوره
به ده لانه ، به د ناو نه بئى .

خه ج له عه بدو چووه پیئش و به سه رته پرسى ؛ ئه ری عه بدو له گه له
پیشمه رگه روو به رووبئى ، دلت دئى به قستی كوشت ته قه ی لی بكه ی ؟
به خوای خه ج نازانم . ده لئین گیان شیرنه ناتوانم به لئیتت بده مئى .

باشه عه بدو خو تو به ته نیا ناچییه جه بهه ، بلی نه توانئى گولله ی سه رو
به رو كورت تئى بگری ده ستت به خوئیى كورئى كورد سوورنه بئى ، ده زانی
عه بدو ! ویزدانی خوئ لیئ رازی بئى قسه و قسه لوکئى خه لكئى به پووشیك
، چه دئین با بلیئ ؟

توخوا خه ج ، تو پیئت وایه ئه گه ر من وام كرد له شكرى ده وه لت ده شكئى
كوردان سه رده كه ون ؟ پیئم وایه ئه وه له خو فریودان به و لاوه چیتتر نییه .
ده زانی چییه عه بدو ؟ گولله ی خو فروشان له سه ر كورد كار گه ر تره له هئى
بیگانه . چه كه هه لگرتنى كه سانئى وهك تو پشتئى كوردئى شكاندووه .

— تو راست ده که ی خه ج . منیش ده زانم کوردی خو فرۆشی وه کوو من چه که هه لئه گرن و گولله به برای خویانه وه نه نین ، ئیستا کوردان کاریان له جیگایه کی دیکه ده بوو . به لام ئه وه بزانه کار له کارتر از اووه ، به سه ره و ژیر تیگرتن و کورت هاویشتنی تاقه که سیکی وه کو من ، خه یانته قه ره بوو نا کریته وه . ره نگبی کوردیکی که چه کی خه یانته هه لئه گری له لای ئه م و ئه و خوی هه لکیشی و بلی ؛ به قه سستی کوشتن گولله به برای خومه وه نانیم . باوه رت بی خه ج ئه و قسانه ، قسه لوکیان پی ده لین . ئه دی ئه و شوپشانه ی له میژوودا ده یخوینینه وه که به ده سستی خه یانته تیشکانون چی ؟ هه ر کورد بووه ده سستی دوژمنی گرتووه ، بوته چاوساغ و هیئاویه و هیزی شوپشگییری تیک شکاندووه .

ئه وه ش بزانه ؛ نه دوژمنی بی به زه و نه جه وه راغای سه روک جاش ، ئه وه نده ساده و ساکار نین پاره بده ن به جاشیکی وه کوو من گولله ی سه ره و ژیر و سه ره و ژووری بو باویم و نه زانن . بویه به لیشاو پول و پاره ده ده ن به جه وه راغای سه روک جاش که له سه ر ئیمه و مانان جاسووس بی خه تامان لی سه ره هه لئه دات .

— باشه عه بدو تازه کاره و خوت تووش کردووه ، بریک وریای خوت به . وشه ی جاش ، یان دوژمنی کورد ، به کار نه یه نی گوی بیس بنه وه . ئیستا که نیوی خوت به جاش نووسیوه و چه کت هه لگرتووه ، ده بی ئاگات له زارت بی و به لگه نه ده ی به ده سته وه . به لکوو خوا روونا کایه ک بکاته وه ، پاره یه کمان هه بی ، پیی ده ر باز بین .

له و کاته دا کوپخای جه وه راغا ، هاته به رده رگا و هه رای کرد عه بدو ! جه وه راغا ده فه رمی ؛ به ئاماده یی بیته به رده رگای دیوه خان . چه کداره کان له وی کو ده بنه وه و دواپی ده روون ده چنه پایه گا .

عه بدو بانگی کرد : کوپخا چ باسه ، به چه که وه بچم ؟

ئەدی چاوت جوانه. به‌ئاماده‌یی، یانی چی؟ واته؛ به‌تفەنگ و فیشه‌کدانه‌وه. خه‌به‌ریش خو‌شن عه‌بدو! پایه‌گا به‌دووربین کو‌مه‌له چه‌کدارێکی له‌نیوان گه‌به‌ردی چل‌می‌ری شه‌هیدان (دیوه‌و گوتوویه؛ پێشمه‌رگه‌ن. ره‌نگبێ بتان نێرنه‌ سه‌ریان. با‌بزانم عه‌بدو به‌برنوی ره‌ش چیان پێده‌که‌ی؟ له‌بیرت نه‌چی عه‌بدو، وه‌سیه‌تی خو‌شت بو‌خه‌ج بکه‌ی، چونکه‌ شه‌ر، هات و نه‌هاته.

عه‌بدو. به‌وشه‌ی وه‌سیه‌تکردن، پشتی له‌رزوی و ره‌نگ و رووی چرژا. به‌ناهومی‌دی به‌ره‌و دیوخانی جه‌وه‌را ئا‌غا وه‌رێ که‌وت. جه‌وه‌را‌غا، له‌دووره‌وه‌ له‌عه‌بدو را‌خو‌ری، ها‌عه‌بدو! له‌گه‌ل چه‌کی می‌ری و ئەو به‌زم و ره‌زمه‌ نوییه‌ت چو‌نی؟

— جه‌وه‌را‌غا سه‌لامه‌ت بێ، هه‌ر پرمه‌مدێ. چه‌کداره‌کان پێکه‌نین. به‌لام عه‌بدو بو‌خو‌ی تا‌دره‌نگانی‌ک هه‌ستی به‌هه‌له‌ی خو‌ی نه‌کرد. جه‌وه‌را‌غاش ته‌وس و پیلاری عه‌بدو‌ی به‌هیند نه‌گرت و به‌ردی‌کی له‌سه‌ردانا هه‌لیگرت بو‌کاتی‌کی تر پێی ده‌رکا.

ره‌ئێسی پایه‌گا به‌کو‌له‌ ریشیکه‌وه‌ سی‌غار به‌لالیو له‌ته‌نیشت جه‌وه‌را‌غا را‌وه‌ستا بوو. دوایی چه‌کداره‌کانی به‌شێوه‌ی نێزامی ریزکردن و به‌ره‌و پایه‌گای وه‌رێ خستن. له‌و‌ی دوای را‌گه‌یان‌دنی فه‌رمانی خو‌ی، ئەوه‌ی له‌باره‌ی به‌ره‌نگار بو‌ونیان له‌گه‌ل پێشمه‌رگه‌ پێویست بوو، پێی گوتن. دوو ژاندارم و دوو پاسداری لێ‌کردن به‌به‌رپرس و به‌ره‌و گه‌ردی چل‌می‌ری شه‌هیدان و چیا‌ی جه‌لیل به‌رێکران.

کاتی گه‌یشتنه‌ دامینی چیا، پێشمه‌رگه‌ لێ‌یان، وه‌ده‌سته‌هاتن. له‌نیوان جاش و پێشمه‌رگه‌دا بوو به‌ته‌قه. له‌ده‌ست رێژی هه‌وه‌لدا جاشیک کو‌ژراو دوو جاش بریندار بوون. یه‌کی‌ک له‌و جاشانه‌ عه‌بدو بوو. پاسدارو ژانده‌رمه‌کان له‌ترسی پێشمه‌رگه‌ مه‌یدانیان لێ‌بوو به‌کونه‌مشک، به‌

پیانووی هیئانهوهی دوو بریندار قوونه دزه یان کردو گه رانه وه پایه گاو شهریان بو جاشان به جی هیشت .

هه والی بریندار بوونی عهبدو له نیو دی بلاو بووه . خه ج به وه رگرتنی هه والی و هیئانه وهی برینداران ، خوێ گه یانده پایه گاو هه والی میرده که ی پرسی . به ده ست ئاماژه یان به وه دوو که لاکانه کرد که له بن په توو دابوون . خه ج عهبدو ی به خویناوی و پیچراوی له ژیر سیبهری دیواری پایه گاو ، به فریذرآوی دیت ، چوو به بن سه ری . کاتی عهبدو ی به رهنگی چرژاوی نیوه نووزوه دیت ! به جاریک وره ی هاته خوارو نا هومید بوو . لیبی چوو به پیش و پرسی ؛ چوئی ، ئیشت و ئازارت هه یه ؟

عهبدو نووزیککی لیهات ، به لام خه ج تینه گه یشت . سه ری برده بن گوئی بزانی ده لی چی ؟ عهبدو چاوی له سه ری هه کدانا بوو شتیکی ده گوت و خه ج تی نه ده گه یی . خه ج سه ری هه لیئاو گوئی راگرت تا بزانی مه به سستی عهبدو چییه و ده لی چی ؟

عهبدو به کزی چاوی هه لیئاو گوئی : خه ج ! برینه که م کاریگه ره . زه همه ته تازه چاک بمه وه . ته نیا خه میکی هه مه ، ئه وه یه ؛ مردنی من بو منداله کان زور ناخوشه . تو ده زانی تا ماون سه رزه نش ده کرین و به چاویاندا ده ده نه وه و پییان ده لین ؛ بابتان جاش بوو ، ئیوه کوره جاشن ؟ که بیر له وه ده که مه وه ، زور له مدنه که م ناخوشتره . تو خوا خه ج دوو عام بو بکه ئه و جار نه مرم ، به لین بی ؛ چه کی خویری هه تی و جاشایه تی فریده م و هه موو جاشیک به له عه نه ت که م . به لین بی نه یه لم نیوم له لیستی جاشاندا بنووسری منداله کانمی پی سه رزه نش که ن .

به نووزه نووزو بلغه بلغ داوای ئاوی له خه جی کرد . خه ج به په له جامه ئاویکی بو عهبدو هیئا . ده یویست به زاریدا بکات چوریک بخواته وه ، به لام ، به ئه و کیدا نه چوو خوارو که وته ئاووزینگان .

ته نیا به ئیعدام رزگاریم دی !

سهرم بهردابوو ده رویشتم، که وتبوومه نیو دنیای خیالاته وه . هوشم له سهر خوم نه بوو که وال له نیوشارده خولیمه وه و خهریکی ههوا خوریم و وه ره زی خوم ده شکینم . *دالغه* ی لای براده رانی پیشمه رگه هه لی گرتبووم ، له نیو کیوو دول و کانیای سارد و بنکه ی پیشمه رگه ده سوورامه وه . به خیال خوم کردبووه پارتیزانو له گه ل ژیانی پیشمه رگه یه تی تیکه ل بیووم . جاره بار له نیو ئه و *دالغه* قووله ده هاتمه دهر و بیرم له ژیانی پیشمه رگه ده کرده وه که چون توانای ئه و ژیانه پر له مه راره ته ی هه یه ، بو پشتگری له مافی پیشیلکراوی نه ته وه که ی ؟ سالدهری دوازده مانگ سهرماو سوئی *وه قه برعه* ی ده که وی و ده یان که ندو کوسپ و برسیه تی و ناره حه تی دیکه ی دیته بهر ده بی شانی وه بهردا . هه موو ئه و دهرده سهریانه ی به خاتری نازادی نیشتمان و نه ته وه که ی هه لپژاردوووه و به و په ری فیداکاری دریژه به خه باتی پر له ته نگ و چه له مه ده دات و خو راگری کردوته پیشه .

له نیو ئه و *دالغه* و خیالاتانه دا ، له منیان پرسی ؛ چونیه تی نیوشارو ئاسایشی خه لک له چی دایه له به رانبه ری پاسدارو به سیج و ساروللا و ئه و جرو جانه وه رانه . بو م باسکردن زه برو زه نگیان زوره و قین له زگن و گهر به خه لک ده فروشن و ، گرتن و لیدان و ئیعدام و سه دان شتی ناشایستی دیکه یان هه یه و ده کری . هه رله نیو ئه وه *دالغه* یه دا ، پیشنیاریان کرد چ بکه یین باشه ، خه لک چی پیخوش ده بی بیکه یین ؟ به مه رجیک بوخوشت له گه لمان بی .

پیشنیاره که م زور به دل بوو پیمگوتن : جیبیکی سهرئاواله ی پر پیشمه رگه بنیرن بینه نیوشار ، گوی بو بوسته ی پاسدار نه گرن و یه کسه ر خو بکه یه نه

به‌رده‌رکی سوپای پاسداران. ده‌سریژو ئه‌نگاوتنی کیشکچی مه‌رجی هه‌وه‌له. به‌پیی پلان ئه‌وانه‌ی له ژوورین پاك بکریئنه‌وه. ئاور له ئیداره‌که‌یان به‌رده‌ن و به‌گورجی سواری جیب بینه‌وه و له شار ده‌رکه‌ون. له بلاو کردنه‌وه‌ی به‌یانیکدا، رابگه‌یه‌نن که ئه‌و کاره به‌تولئه‌ی کرده‌وه‌ی فاشیستی و کوئه‌په‌رستی رژیم ئه‌نجامدراوه.

به‌ته‌واوی له و خیالاته‌دانه‌شئه‌ ببووم. ئه‌وه‌نده دلخوشبووم پیم وه‌هه‌ردی نه‌ده‌که‌وت. له پرچیره‌ی تورمزی جیبی سوپای پاسداران له نینو گوومی خیالاتی هینامه‌ده‌ر. دوو که‌سی گرژو موئی ریشداری خوین تالی ژ ۳ به‌ده‌ست له جیبه‌که هاتنه‌خوارو پیلان گرم و بردیانم له نیوجیبه‌که‌یان راکردم. ئه‌و جاردا لئه‌و عالمی خیالات نه‌بوو، پیشه‌تایکی تالبوو.

تاگه‌یشتینه‌ئه‌و شوینه‌ی ئامانجیان بوو. له نیوجیبه‌که‌دا، زلله‌و نوکه شه‌پ و جینو، وه‌ك بارانه‌ی په‌له‌ بوو. به‌چاو به‌ستراوی تف پیدادان، چه‌پوئك، به‌شی من بوو. له شوینی پیویست ده‌ستیان گرم هینایانمه‌ خوار. نیزیك سی، چل، قه‌ده‌میان پیل گرتبووم، نازانم له و چه‌ند خوله‌که‌دا چون بوو بی‌ده‌نگ بوون. بیرم کرده‌وه ئیتر لیم ناده‌ن و ئه‌وه‌نده لیدانه‌ش بی‌ یاساو دوور له چاوی به‌رپرسان بووه، ده‌نا لیدانی بو‌چییه‌ و چم کردووه؟ ده‌مویست بلیم: ئه‌و گرتن و لیدانه‌ چییه‌و بو‌هیناوتانم؟ چ‌باسه؟ بو‌گرتووتانم؟ چ‌بووه؟ هیشتا زارم هه‌ل نه‌پچرا بوو لییان بپرسم، ماوه‌یان نه‌دام، وه‌ك سه‌گی هار دیسان تیم به‌ریوون. تو‌بزانه نامه‌ردی و ناپیاوی ئه‌و ماموورانه، ئه‌وه‌ لای خوئی له شاری گه‌وره‌گه‌وره‌ی وه‌کوو تاران و ته‌وریزگه‌وره‌ بوون. تو‌بزانه، ته‌مه‌دونی دوو‌هه‌زارو پینج‌سه‌ت ساله‌ی ئیران، چی لی له دایك بووه؟! هه‌رتوز قالیکیان می‌شك نه‌بوو بلین؛ ئه‌و کابرایه، نه‌چه‌کی پییه، نه‌تاوانیکی ئه‌نجام داوه، باتوزیک له زمان شری و بی‌به‌زه‌یی خو‌پپاریزین.

به داخه وه ئه و داڵغه لیدانه ش به زیانم ته و او بوو. دوو زلله یان له و لاولادام وه كه ده مانچه شریخه یان هات. نازانم بو سه رم له ملم هه لانه قه ندرا؟ چاویان كرد مه وه، ئه و لاولایان لیگرتم، به شه یان بو یه كتریان ده قوزتمه وه. تیم وه روو کابوون لییانده دام. بی ئه وه ی ده ست و لاقیان بیاریزن، هه موو جیگایه کم که وتبووه بهر شالاوی شه پ و زلله ی پاسدارانی ئیسلام. لیدان بو ئه وان فهرقی نه بوو که داخوا؛ سه ره، سینگه، زگه، پشته، چاوه زا ره دمه، مه به ست ئه وه یه بارانی لیدان په له بدات هه ر کوییه كه هه یه. چاوه کانم پریبوون له خوین. تامی زارم له بهر خوین ناخو شبوو. که پو م شکا و پری شبوو. هه موو گه ی له شم ژانیان ده کرد. به نوو که شه پیک له ره قه ی چو کم ده درا. به سه ر کورسی لیکدا به ربوو مه وه.

کاتی چاوم کرده وه هه موو له شم ده ی زیراند. زانیم بیهوش بو مه وه له دارکاری و شکنجه بوونه ته وه و ئیستا وه هوش دیمه وه. ته کانم له خو مدا که هه ستم، نه م توانی. ژوو ره که م زو ر به تاریکی هاته بهر چا و. نووری دوو لامپ دیار بوو. بو م ده ر که وت؛ خوین و خو ر بهر چاوی گرتووم نابینم. بو ئه وه ی تامی زارم خو شکم، بریکم تفکر ده وه، ئه ویش خوین بوو. ده ستیکم به چروو چاوم دا هیئا هیند یکم ئه ستریه وه، نووری چاوم با شتر بوو. وه بیرم هاته وه که مه موره تر سه نو که خو یریه کان هه ره وه زیان لی کردم و ئه و به زمه یان به سه ر هیئام. چه زم ده کرد بز انم بو وایان به سه ر هیئام. ده بی کی راپو رتی لیدابم؟

نازانم بو ده منالاند؟ نه م ده زانی کویم بو کو ی دیشی! هیندیکم تانوت له خو م دا و دلخو شی خو م دا وه که رو ژانه ئه و هه موو لا وه کوردانه ده گیرین و ده کو ژرین، بو من له وان زیاترم؟ ته كه له منت نه که وی (ساله) ئه وه بو خو ت کردووه به که لاک و تخیل بووی؟ بریکم غیرهت وه بهر خو م نا و هه ستامه سه ر قوون دانیشتم. هه موو له شم تیك شکا بوو. ئیش و ئو ف و برینه کانم

.....
 حه جمینیان لی هه لگرتبووم. له تاوی ژانی گیانم ئارامم لی هه لگیرابوو. ناچار له شوینی خۆم له سههر تهو پووش و په لاشه ی لی بوو راکشامه وه. چاوم به دهه ورو بهری خۆمدا خشاندا چهند میتەر له ولاتر که سیك راکشابوو. نه جووله ی هه بوو نه دهنگ. بریکى پیچوو، به ئه ی بابه گیان وه جووله جوولک هوت. له بهر خویه وه ده ینا لاندو قسه ی ده په راند ده یگوت: وه ی پشتم، ئه ی سهرم، بوچی لیم ده ده ن؟ بو قامکم ده شکینن، نینوک ده رینان چه ده ردیکى ته وان ده رمان ده کا؟ ته وه ئاینه و به خوتان ده لین ئیسلام؟ دادگا رواله تیه که تان حوکمی ئیعدامی به سههر مندا سه پاندوه بو به ریوه ی نابهن رزگارم که ن؟ هه ی خویرینه، ترسه نوکینه. ئیوه ش روژی ره شتان دی، حوکمی قهره قوشی ئیوه ش به ئاخ ده کا.

به بیستنی وشه ی ئیعدام له شم له رزی. ژان و ئیشم له بیر چوو. نازانم تهو ئیوه له رزه ی دایگرتم ئی ترسه نوکی بوو، یان سامی ئیعدام کردن بوو وای لیکردم. به دهنگ ناسیمه وه. که ته وه خه لو ی پیشمه رگه یه، سالیك له وه پیش بیستبووم که خه لو له ژیر شکنجه دا شه هید بووه. بۆم ده رکه وت له که نگیوه گیراوه له ژیر جه زره به ی جه لادان دایه. گه لیک روژان بابی خه لۆم ده دیت به جلی قوراوی له کریکاری ده هاته وه مالى. کاتى تووشم ده بوو، لیى ده پرسیم؛ ئه رى ساله گیان! بلێی خاله قی کورم مابى و نه کوژرابى؟ خو ئه گه ر نه کوژرابى، با هه ر له زیندان بى، سالى جاریک ریگام هه بی چاویکم پیى بکه وى به سمه، دواى فرمیسه که کانی ده هاته خوارو ده رویشت.

باوکی خه لو حه قی بوو بگری. کورى گه وره ی له ده رگیریدا شه هید بوو. کورى ناونجی له ژیر شکنجه دا شه هید بوو. کورى چوکه شى خاله ق، له خوشه ویستی پیى ده لین، خه لو، ته ویش بابی نازانى ماوه یان نا. باوکی خه لو سه ره رای هه ژاری و ده ست ته نگی دنیای روون خه لو ی ما بوو، ته ویش به نه یتى گیرابوو که س نه یده زانی له کوی یه و چی به سههر هاتوووه چونیان

شرتوو گوم کردووه. ئیستا ئه‌وه خه‌لو یه‌وه له‌قسه‌کانی وا دهر ده‌که‌وی ئیعدامی دراییتی.

به‌و بیره‌وه‌ریانه‌ی بنه‌ماله‌ی خه‌لو ئیش و نازاری خومم له‌بیر چوو بو‌وه . که‌می‌کم غیره‌ت دا به‌خومم پرسیم ئه‌وه تو‌ی خه‌لو گیان؟ تو‌قسه ده‌په‌رینی ، یان به‌راستی ئیعدامیان داویه‌ی؟ خه‌لو سوورا وه‌لامم بداته‌وه ، یه‌کی به‌ده‌نگی‌کی بو‌رگوتی : کافرینه ئه‌وه وه‌هوش هاتوونه‌وه؟ دیاره یه‌کتیریش ده‌ناسن . ده‌نا نا؟

ماوه‌یه‌ک راوه‌ستا که زانی وه‌لام ناده‌ینه‌وه ، نووکه شه‌قی‌کی گه‌یانه‌ه خه‌لو ، به‌رقه‌وه پرسى ؛ بو‌ده‌نگت لی‌نايه ، ده‌یناسى ؟ خه‌لو نه‌یکرده نامه‌ردی تیفیکی پیدادا وه‌کوو گولله به‌نیوچاوانیه‌وه نووسا و پی‌گوت ؛ بی‌شه‌ره‌فی خوا نه‌ناسی خویرى ، بو‌ریاری دادگا رواله‌تیه‌که‌تان به‌ری‌وه نابهن رزگارم بی؟ پاسداره‌که ، ئه‌و قامچی‌یه‌ی به‌ده‌ستی یه‌وه بو‌و ئاراسته‌ی سه‌رو گویلاکی خه‌لو‌ی کرد شریقه‌ی وه‌ک ده‌مانچه هات . پاشان له‌من نیزی‌ک بو‌وه پرسى ؛ ئه‌دی تو‌هه‌تیو! ده‌یناسى یا تو‌ش هاشا ده‌که‌ی ؟

نازانم بو‌ ئاوا بی‌غیره‌ت بووم ، بو‌چی ئاوا لاواز خومم پيشاندا گوتم : به‌لی ده‌یناسم ، ئه‌وه خه‌لو‌ی کورى جیرانمانه .

به‌لی بزانه‌م چکاره‌بووه؟ ئیش و کاری چی بو؟
 نه‌م ده‌زانی به‌لی‌م چی ! به‌لی‌م پيشمه‌رگه‌یه ! نانا هه‌رگیز نابى شتی وا له‌زمانی منه‌وه بیسن . وه‌لامی ئاوا خو‌به‌ده‌سته‌وه دانه . ئه‌ی لال بم ، خه‌ری‌کم بيمه‌هاو‌کاریان . کابرا به‌قه‌مچییه‌وه ، دیسان به‌سه‌ریدا قیژاندم ، له‌گه‌ل تو‌مه ، به‌لی‌م بزانه‌م ئه‌و کو‌ره‌چکاره‌یه؟ خه‌لو‌خو‌ی پیرانه‌گیرا رووتی‌کرد گوتی ؛ من له‌دادگا وه‌موو شویتیک نه‌م شار دوته‌وه ، گوتومه من پيشمه‌رگه‌ بووم و شانازی پیوه‌ده‌که‌م . ئیستا تو‌له‌خو‌را چگوره

گورته خوت قور ده کهی؟ وتهی خه لوئی نه ترس، پیشنیاریک بوو بو من که لیدانم وینه که وی، بوخوی هه مووشتیکی گوتووو و به زه بری لیدان هیچیان پی نه هیشتووو. به لام من دیسان درکاندنئی ئه وهی که خه لوئی پالنه وان پیشمه رگه بووه، به تاوانیکی نه به خشراوم ده زانی. بو ئه وهی قسهی خه لوم به هیئد گرتبی، وه لامم دابینه وه، گوتم؛ ده یانگوت پیشمه رگه یه، به لام من بروام نه ده کرد. ئیستا خوئی حازر لیره یه و پیی لیدنه ئی که پیشمه رگه بووه. بهو ئیقراره لابه لایه هه موو گیانم له شهرمان ره سر ئاو کهوت. ته زرووم به له شیدا هات. ده تگوت دنیام به سه ردا روو خا. کابرای جه لاد به ده نکه بو ره کهی گوتی؛ خوات به قوربانی ئاقلی خوت کات، ئه گهر پیت لی نه ده نا، ئیستا تیمده که یاندی. دوای ئه وه هه ره شه یه رویشت.

سوورام له خه لوم پرسی؛ ئه ری خه لوگیان! مه سه له چییه تو ئه وه نده باسی ئیعدام ده کهی؟ بو ئاوا په له په لته بو ئیعدام، به شکم ئازادت که ن رزگاریت بی. کوره ساله گیان! رزگاری چی و شتی چی؟ هه زار دروو ده له سه و بوختانیان بو ساز کردوم و پی یان ئیمزاکردوم، تو چون بروات وایه ئیعدام نه کریم. من تازه هیوام نه ماوه.

بوچما خه لوگیان! دادگایی کراوی.

کوره دادگای چی برای من! روژیک بردیانم له دیویکیان دانام. مه لایه ک به ورته ورت و ته سببع گیران هاته ژووو هیئدیکی دواندم. بریکی شت لی پرسیم، که نه پیوه ندی به مننه وه بوو، نه پیوه ندی به گیرانی مننه وه بوو. دوایی گوتی من په روه ندهی تو م خویندو ته وه. شتیکی وای تیدا نییه، به لام بیستوو مه تو کوردی، ئه وه راسته؟ منیش گوتم به لی راسته. پرسیم بوچما کورد بوون تاوانه؟

زور به بی شه رمی گوتی؛ به لی تاوانه، ئیوه جیاوازیخوازن. ئیوه دادگایی تان پیویست نییه و مه حکوم به ئیعدامن.

گوتم؛ ئەو فتوایه به‌ناحەق دەزانم، تو جگه له‌وه‌ی کوردم، به‌لگه‌یه‌کی
دیکه‌ت نییه بو ئیعدام کردنم؟.

گوته‌ی: چما کورد بوونت پی‌تاوان نییه؟ تاوان له‌وه‌ گه‌وره‌تر هه‌یه؟ ئاخر
قسه‌ی ئەوه‌ بوو گوته‌ی: من ده‌روم، له‌ دنیای دیکه‌یه‌ کتری ده‌بینینه‌وه.
به‌گوته‌ی ئاخوند وادیاره، ئەورو دوایین لی‌دان و کوتانی منه‌و
به‌یانی به‌یه‌ کجاری رزگاریم دی.

کو رهو، رووداویکی میژوویی!

روژیکى فره سارد، هه‌وايه‌كى گرژوتال، رووداویکی داسه‌پاو، سه‌راسه‌رى ئەو حه‌وتوو روژ به‌دوای روژدا پر‌بوو له‌نه‌هاتی به‌د به‌ختی و کلۆلی. تازه‌ورده‌ورده، ده‌هات دارو سوته‌مه‌نى و که‌ل و په‌ل و خوارده‌مه‌نى بو‌بژیوی زستان دابین بکری و کوتایی بی که‌خه‌لک بتوانن خویان له‌ساردوسه‌رماوبرسیه‌تى رزگارکه‌ن. دانیشتوانی ناوچه‌به‌ره‌و پیری زستان ده‌رویشتن و له‌هاتنی به‌فرو باران به‌ولاهه، چاره‌روانی شتیکی دیکه‌یان نه‌ده‌کرد.

پلکه‌به‌س به‌هه‌ناسه‌برکی و هه‌له‌داوان خوئی به‌مالی ئیمه‌ده‌هات و به‌په‌له‌روژباشی پیگوتن. ئەوه‌نده‌خه‌جلاوو ته‌نگه‌نه‌فه‌س و ماندوو بوو، ئیمه‌ی نیگه‌ران کرد. منیش به‌گورجی راپه‌ریم و لیم‌پرسی؛ ئەوه‌چیه‌په‌لکی، چقه‌وماوه؟ واره‌نگ و رووت چرژاوه، بو‌وا ماندووی؟!

په‌لکه‌به‌س به‌پشووی سوارو زاره‌تره‌کی تفی قوتداو گوتی؛

– کور رمو! چمانه‌ت زانیوه‌ده‌وله‌ت به‌هیژی هه‌ردی و هه‌وايي وه‌ک لافاو به‌ره‌و کوردستان هیرشی ده‌ست پی‌کردوه؟ ئەگه‌ر بی‌توو که‌میک زوو، وه‌خونه‌که‌وین، به‌وه‌ده‌رمان می‌شه‌ی هه‌له‌بجه‌له‌ناومان ده‌با، تا‌قمان نا‌هیلی. هه‌موو که‌س ترسی لی‌نیشتوووه‌ده‌لین: نوره‌مان پی‌ده‌کاودهرمانی مه‌رگمان لی‌ده‌پرژینئی. خه‌لکیش ناحه‌ق نین برای من، تو‌بزانه‌له‌و جیهانه‌پان و به‌رینه‌دا، هیچ که‌س و هیچ ده‌وله‌تیکی نییه‌له‌سه‌رمان وه‌جواب بی‌ت.

گوتم: باشه‌پلکه‌به‌س کی‌ئوه‌هه‌واله‌ی هینا؟ پیم‌بلی‌تو‌له‌کی‌ت بیست؟ بو‌چی‌تو‌به‌دووری ده‌زانی رمو! چون‌تو‌هیشتا ئەو‌زورداره‌ت نه‌ناسیوه؟

به زاتی خوی ئه وهی به زهیی و رووناکیی بی، له دلیدانیه.

به لای به لای ناسیومه و ده بناسم پلکه به س گیان! به لام تۆده زانی دواي
تیک شکانی له کویت پشتهی شکاوه و ناتوانی دریزه به تاوانه ئاشکراکانی
پیشوی بدات؟ بویه پیم سهیره و ده لیم هیرش کردن زه حمه ته.

تو راست ده که ی رمۆ! ده زانم له گه ل ده له تان توانای شه ری نییه، به لام
له گه ل کوردی بیکه س و بیچه ک و چول و پشتیوان چی؟ بوچی تو پیت وایه
سه ددام کوردی پی قرناکری؟ بو پیت وایه به شی ئه وه نده ی نه ماوه
کوردستانی پی خاپوورکا؟ به پروای من واز له و لیکدانه وانه بینی باشه رمۆ،
کاته که ته نگه و به وانه ده لین: چنه لیدانی سه ره خوره. به خوی برام،
ته نیار او یژ بورزگاری ئیستامان ناوچه به جی هیشتن. هه زار کاره مئی
دیئی. توش وه کوو ئه و خه لکه ژن و مندالی خوت دهر باز بکه ی باشتره له و
فلته فلتو زور بلییه.

پلکی گیان! ژن و مندال رزگار کردنی چی و، هه لاتنی چیو، رزگاری چی؟
تو بوئاوا قولت له کراسی هیئاوه ته دهر و ده ته وی به و زستانه مال و مندالی
خوت له وشاخ و کیوه که سیره بکه ی؟ پلکی له سه ر مال و ملکی خو مان
هه لقه نیین وه ک خو مان لی نایه ته وه. باوه ر بکه بمرین سه ت قات له هه لات
هه لات باشتره.

– کوره به سیاقه ی سه رت بم رمۆ، کی ئیستا بیر له مال و ملک ده کاته وه،
هه موو مال که م به قوربانی قامکیکی عایشان بی، مالی و حالی چی؟ مال
دنیا چلکی به ری ده سه ته، هه ر ده بیته وه. هه سه ته له و قسه لۆک و به یته و
باوانه گه ری هه تا زووه مندالان له و گه رده لۆله دهر باز که. تو هه سه ته
بچو دهری بزانه چ پاسه و خه لکی ده لین چی؟ هه وایکی نوئی وه رگری
له و قسانه باشتره، هه سه ته با م هه سه ته.

پلکه به س دایگرتبووم، نه من و ئه و ته و ئاموژگاریه کانم کاریان

نه ده كرد. وهك تووتى لهو قسانهى بوى هه لده رژتم. نه من تو زقاليك بروام به هه واله كانى بوو، نه ئه ويش ئه و ترسهى بوى پيڤ هاتبوو و ته كانى منى ده چوو ه ميشكييه وه. لهو كاته دا مام مروان! كه هه م خزم وه م ده راوسييمان بوو، پشوو سوار تر و په شوكاوتر له پلكه بهس، ليم وه ژوور كهوت و ده ستى كرد به؛ ته ح ته ح و به ح به ح. ئه ويش ئه وه ندهى ترى ترس وه بهر ناين. به سه ر سو رمانه وه گوتى: كوره رمو ئه وه چام بو ده خو به وه؟ چون ت به گه رو ويدا ده چي ته خوار؟ هه سته با بم هه سته ئه و كه سك و سو و رانه رزگار كه، كاتى دانيشتن و چا خوار دنه وه نييه. هيشتا مام مروان كو تايى به چا و راوى بى ماناى خو ي نه هيئا بوو، حه سو ي مامم! وه ژوور كهوت. له جياتى روژ باش به سه ريدا نه راندم و گوتى:

– ئه وه بو له گو يى گاي دا نوو ستووى، پي ت وايه زه مانى محه مه دى مه هدى به؟ ده زانى له منداله كانى تو زياتر كه س له دي دا نه ما وه؟ يان خو ت له خه لكى ئه و دي به به زياتر و به غيرت تر ده زانى بو به ئا وا دانيشتووى له جي گاي خو ت نابزووى؟ هه سته وه خو كه وه، تو ده زانى ورد و درشتى ئا وايى له سنوور ئا وا بوون.

مامم تو زي ك را وه س تا بزاني چ وه لا ميكي ده ده مه وه. دوايه، به دره نگه دره نگه و زووبه زووبه، به په له پيلي پلكه به سي گرت و رو يشتن.

به راستى سه رم سوور ما بوو. ئيوارى هيچ باس نه بوو. نازانم وا له پر، كى ئه وه واله ي هيئا و هيمنى ئه و خه لكه ي شيواند؟ ده يان پرسيارم بو هاتبوونه پيش، به لام كه س نه بو وليى بپرسم. لهو كاته دا خي زانم گولندام! به لي وه له رزه پرسى؛ ئه رى رمو! تو بليى هاتنى له شكرى سه دام حوسين راستى؟ رات چييه و ئيمه چ بكه ين؟

نيگه ران مه به گلندام، ئه وه هه را وه نگه مه ي پيڤ هاتووه، راست نييه. پوليس و سه رباز و هي زى ميرى له ناوچه پا كرا وه ته وه. له كه ركوك به و

لایه وه هیزی میری لی نییه و روژه رییه کمان لی دووره . هیچ کهس باوه رناکا بهو تره تالووکه بگاته ئیره .

– رمو! من زور ده ترسم ، وه خته بو منداله کانم ئاوربگرم . تا ئیستا سی کهس هاتون پیمان ده لین برۆن . بی به لابی ، تو پشینیاری کهس وه رناگری . سه ریکی ده ریش ناده ی بزانی چ باسه . ههسته برۆ پرسیاریک بکه ، منیش نان و پیخورده پیچمه وه خوّم و مندالان تاماده ، ده کهم .

– که میکم بیر کرده وه ، پشینیاری گولندامم پی خراپ نه بوو که بچم سه ریکی ده ری بدّم ، به گولندامم گوت ؛ ئیوه دانیشن ، من ئیستا دیمه وه . هه ستام رویم بوئیو دی . تاق و لوق پیاو له نیو دی مابوون . ئه وانیش به قورته قورت بو و لاولا له هاتووچو دابوون . ژن و مندالی ئاوی به قیژه قیژو گریان که ریگای به ره و سنووریان گرتبوو ، وه کوو له شکری شکاو به هه ورزی هه لده گهران . ئه و پیشهات و ره وه داسه پاوه دلی مروقی ده ته زاند . ئه و هات و هاواره منیشی نیگه ران کرد . به لام به ته مای ئه وه نه بووم دی به جی بیلّم و خوّم و منداله کانم سه رگه ردان و ئاواره ی هه نده ران بکه م . له و که سانه ی له دی مابوون ، چه ند که سیکم دواند که دی به جی نه هیلن ، به لام بۆم حالی نه ده بوون . قیژاندم به سه ریاندا که بو حالی نابن ؟ ئه گه ر هیزی دوژمن بو کوشتنی تایه تی ئیمه ش بی ، هیشتا به ده روژی دیکه ناگاتی . ئیمه جیگایه کی سهخت و پر له دارو کیومان هه یه ، دوو ته قه بکه یین به مانگیک ناتوانی به سه ر گوندا زال بیت . وه رن بو خاتری خوای دی به جی مه هیلن .

قسه کانی من نه ک شوینی له سه ردا نه نان به پیچه وانه خراپ تریش بوو . یه کی له وه لامی مندا گوتی : رمو! ده ته وی ئیره بکه ی به هه له بجه و به قرمان بده ی ؟ له کاتی ئاوادا ، ئه و وه لامه وه کوو تیغی به برشت له ده روونی مروّف کارده کات . ئه وانه ی گویگری من بوون ، کاتی گویان له قررانی

هه له بجه بوو، ئاموژگاریه کانی میان فه راموش کرد و له پیشوو سوور تر بوون بو هه لاتن و ئاواره بوون. ئه وه نده به په له و پشوو هه لالاوی له دی وه ده رکه وتن، ته نانه ت نانی روژیکى ریگیان بو مندالان له گه ل خویان پى هه ل نه گیرابوو.

ره له دی بو کو تایی ده چوو، پوور (ئامین و خاله و سوو) له مالى ده رکه و تبوون که دی به جى بیلن، رامگرتن. خاله گیان ئیوه بو کو ی؟ کوره خو ئیوه بهو له قه له ق و شه له شه له ناتوان بهو هه وراره هه لگه رین. به لینی تان پیده ده م ئه وی پیکیان هیئاوه هه مووی هه راو هوریا یه، به قسه م بکه ن له جیگا و ریگای خوتان مه بزوون.

— سه ت ره حمه ت له بابت رمو! به خوی منیش واده لیم. خه لک لیم ناگه رین و ده لین؛ ده کوژری به هیلاک ده چی، له و ترسانه یه ده مه وی پرۆم ئیر به جى بیلیم. ده نا من و ئامین، توانای ره و مان نییه.

له بارى ئاینیه وه تيم گه یاند که ئه گه ر تو له سه ر ملک و مالى خو ت نه بزوو ی، دوژمن بیهه وی بیته سه رتان و زولمتان لی بکا، یان بیهه وی بتان کوژی، ئیوه دوورا و دوور تفی باوینی؛ شه هیدن. وه ک مه ردان گه رانه وه و چونه وه مالى خویان. من تائه و بینه و به رم کرد ته واویک وه دره نگی که وتم، به ره و مال بوومه وه. که هاتمه وه، چ هاتنه ویک! مالى چول و هول! دواى چونه ده ری من گولندام له ترسان ده ستی منداله کانی گرتبوو، ده رگاشی دانه خستبوو رو یبوو. گه لیکم هه رای کولندام و منداله کان کرد، هیچ سه رو سوراخیان نه بوو. بوته و لاولا ده چووم و ده مگورراندو هه رام لیده کردن. نه مده زانی بو کام لاوبه کام ریگادا رو یشتوون؟ هه رکه سینکم ده دیت بولایان هه لده هاتم بزائم مندالی منن؟ بى سوود بوو. بهو هه لات هه لات و ئه و لاولایه گه لیك له دی دوور که و تبوومه وه. چاوم له کاتزمیر کرد؛ دوو کاتزمیر بوو هه لده هاتم بگه مه منداله کان. ئه وه نده له دی

دوور که تبوومه‌وه، تازه بویه نه‌ده‌بوو بگه‌ریمه‌وه. ناچار بو‌ئه‌وه‌ی منداله‌کان له‌ده‌ست نه‌ده‌م، ملی ریگام گرتبوو. ئاخم ده‌خوارد بوچی ده‌رگام دانه‌خست؟!

بی‌ئه‌وه‌ی ده‌رگا داخه‌م، یان گاوگول و حه‌یوان داخه‌م یان وه‌پیش خو‌میان بده‌م و به‌جی نه‌میئن، له‌به‌ر خاتری مندالان هه‌موو شتی‌کم له‌بیر کرد، هه‌ر به‌و هیوایه که ئیستا نا‌ئیستا ده‌گه‌مه منداله‌کان تی‌یاند هه‌یه‌نم بگه‌ریینه‌وه. ئه‌وه‌نده رو‌یستم تا دیم لی نه‌دیو‌بوو. هه‌ر ژن و مندالی‌کم ده‌دیت غارم ده‌دا به‌لکوو بنه‌ماله‌ی من بی. که‌ده‌گه‌یشتمی هه‌و نه‌بوون. ئه‌وه‌نده هه‌لاتبووم، جله‌کانم ده‌تگوت له‌ئاوه‌لکشاون. ئه‌وه‌نده ماندوو‌بووم هه‌ستم کرد؛ لاقه‌کانم له‌دوو نایه‌ن و ده‌هات له‌کار بکه‌ون. کاتی وه‌خو‌هاتمه‌وه، دیتم گه‌یشتوومه‌ته ئه‌و شوینه‌ی نیویان لی ناوه؛ "مه‌رز" نه‌م ده‌زانی چ‌بکه‌م، هه‌ر برۆم و سنوور بپه‌ریم، یان بگه‌ریمه‌وه؟ مال و سه‌روه‌ت و سامانی چه‌ندین ساله، یان منداله‌کانم؟ هیشتا ساغ نه‌ببوومه‌وه که کام لاه‌له‌بژی‌رم، که روانیم خه‌لکی ئاواره له‌به‌ر ده‌رکی پاسگای ئی‌ران ریزیان به‌ستووه، ئی‌زیان بدن بچنه ئه‌و دیو. ئه‌و شوینه‌ بکه‌ی پاسه‌وانی سه‌ر سنوور بوو. ئاواره‌ی هه‌لاتوو به‌دریژی‌یی چل‌میتر ریزکرا‌بوون داوای پاسپورت یان ناسنامه‌یه‌کیان لی‌ده‌کردن و یه‌که‌یه‌ک ره‌تیان ده‌کردن.

دوو‌بلند‌گویان به‌و لا‌ولای ده‌رگادا هه‌لاوه‌سیبوو شریتی قورئانیان هاو‌یشتبووه‌سه‌رو ده‌نگیان دابویه‌ده‌یخویند. نازانم بوچی ئه‌و ده‌نگه‌ هیواداری ده‌کردم که منداله‌کان ده‌بینمه‌وه؟ نو‌ره‌پرسیار گه‌یشته‌من. کابرا بو‌لیکی لی‌هات و ده‌رگای داخسته‌وه. منیش به‌تیرادیوی ده‌نگی قورئان، به‌کابرای به‌رده‌رگام گوت: هه‌وا سارده، پیاوه‌تی بکه‌ن تاشه‌ودانه‌هاتووه، ئه‌و خه‌لکه‌ره‌ت که‌ن بابگه‌نه‌ئه‌و گوندانه.

کابرای ریشدار له‌وه‌لامی داوای هاوکاری کردن، قامکی بو‌راداشتم وگوتی: ووس. ساردو سه‌رمایه به‌جه‌هنهم! پیّت وایه خیرو به‌ره‌ک‌ه‌ت و هیئاوه. راوه‌ستن با ئیمه‌ش چایه‌ک بخوینه‌وه‌و جگه‌ره‌یه‌ک بکیشین. پشتیان تیگردین و چوونه‌ژوور. ورده ورده به‌ئاکاره‌کانیان بو‌م‌ده‌رده‌ک‌ه‌وت که فریان به‌ئیسلامه‌وه‌نییه. له‌راستیدا خویمان به‌به‌رپرسی خه‌لک نه‌ده‌زانی، ته‌نیاناسنامه‌ی خه‌لکیان وه‌رده‌گرت و ده‌یانگوت: برو له‌و گوندانه جیگا بو‌خوت بدوژه‌وه. هه‌ر ده‌هات ریزی ئاواره‌و هه‌لا‌توو دریژ ده‌بووه. کابرای ریشدار چای خوارده‌وه‌و هاته‌ده‌ر. قامکی راداشتمو منی بانگکرد. داوای پیئاسه‌ی لی‌کردم. من که ته‌مای سه‌فه‌ری ئاوام نه‌بوو، پیئاسه‌شم شک نه‌ده‌برد. پالیکی به‌سینگمه‌وه‌نا، به‌سووچی دیواری دادام. ئیستاش پشتم دیشی. یه‌کی تری بانگکرد. ئه‌ویشی پالپیه‌وه‌نا. دیاربوو هه‌رکه‌س پیئاسه، یان پاسپورتی پی نه‌بایه، ریگه‌ی نه‌ده‌درا.

ریشداریک له‌وی راوه‌ستا‌بوو، لیم پرسی: ریگه‌م ده‌ده‌ی بپرسم بزانه‌م ژن و مندالی من به‌و نیونیشانه‌بیره‌دا نه‌هاتوون؟ ده‌فته‌ریک له‌وی بوو هه‌لیگرت ئه‌و په‌ره‌وپه‌ری کردوگوتی: به‌لی، گولندام و ئاوات و نه‌بات، زور له‌میژ نییه‌ رویشتوون. بریکی چاولی‌کردم پیی گوتم: وه‌ره‌ برو ته‌گه‌ر تووند بروی ده‌یانگه‌یه‌ی.

به‌دوودل‌خوشی گه‌وره‌هیژیکی تایبه‌تیم هاته‌وه‌به‌ر. یه‌که‌م هه‌والی منداله‌کان، دووه‌م ریگا دانم که هیچ چاوه‌روانیم لی نه‌ده‌کردن. به‌غار وه‌ری که‌وتم هه‌ر کومه‌له‌بنه‌ماله‌یه‌کم ده‌دیت و پرسیارم لی‌ده‌کردن و لییان ره‌د ده‌بووم. کومه‌لیکم له‌پیش بوون دوور به‌دوور گولندام و منداله‌کان ناسینه‌وه. هه‌رام کرد. ئاورپیان داوه‌و راوه‌ستان. گه‌یشتمی ئاوات و نه‌باتم له‌باوه‌ش کردن، ئوخه‌ی حه‌سامه‌وه. چاویکم له‌گولندام کرد پرسیم؛ تو بو ئاوابی پرس و را ده‌ره‌ری رویشتی؟ ده‌زانی ده‌رگاشم دانه‌خستوووه‌و

گاو گول و پاتال به‌ره‌للان؟

دانیشتین توژیك حه‌ساینه‌وه. دواى راویژ کردن، به‌وه‌گه‌یشتین که‌ئه‌وه شه‌و بچینه‌دییه‌ك و بحه‌سیینه‌وه، به‌یانیش بگه‌رپینه‌وه. وه‌ریکه‌وتین، به‌روینه‌وه به‌سه‌ر هاتی‌یه‌کروژه‌ی خو‌مان بو‌یه‌کتری گپراوه.

له‌هه‌وه‌لین گوندی (هیی) یه‌لاماندا. هی و شیخان دوو‌گوندی سه‌ر سنووری ناوچه‌ی‌شاری شنون. به‌و ئیواره‌دره‌نگه‌له‌زو‌ربه‌ی ماله‌کان ته‌ندوو‌ر هه‌لکرا‌بوو، دوو‌که‌ل ده‌هاته‌ده‌ر. چو‌وبایه‌هه‌رمالیك، لیپا‌ولپ له‌بنه‌ماله‌ی گه‌رمینی بوو. ئه‌وه‌نده‌ی ئاواره‌تیخزابوو، ده‌تگوت زوژی حه‌شره! روومان له‌مالیکی گه‌وره‌ی سه‌رپه‌رکرد. به‌لکوو میوانیان که‌م بی و پشویك بده‌ین و بحه‌سیینه‌وه. که‌چی ئه‌ویش هه‌ر جممه‌ی ده‌هات. ویستمان بگه‌رپینه‌وه. خانه‌خوی هاته‌پیشمان به‌خیر هاتنی کردین و گوتی: ئه‌وه‌پیمان رازی نین خه‌ریکن ده‌گه‌رپینه‌وه؟ ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستان ئه‌وه‌یه میوانمان هه‌یه‌بو‌تی‌مه‌ی به‌ئه‌زیه‌ت ده‌زانن، وایر مه‌که‌نه‌وه، به‌خیرین. ئه‌گه‌ر ده‌لین جیگا نابیته‌وه، کورد ده‌لی: جی‌له‌پیاوان ته‌نگ نابیی. فه‌رموون بابم فه‌رموون.

هه‌رایکرد: مامز، کالی، گولی، وه‌رن ئه‌و خوشکه‌م له‌گه‌ل مندالان به‌رنه ژوو‌ر سه‌رمایه. گورج دووس‌ی ژنی ویچوو لیمان وه‌ده‌ر که‌وتن با‌وه‌شیان به‌مندالان دا‌کرد وه‌کوو مندالی خویان بی، به‌پیکه‌نینه‌وه‌بردیاننه‌ ژوو‌ر. منیش له‌گه‌ل حاجی چوومه‌دیوی پیاوان. دیوه‌خان پرپر بوو. له‌به‌ر زو‌ری خه‌لك وه‌کوو مزگه‌وت له‌سه‌ر چو‌کان دانیشتبوون. به‌لام دل‌فره‌وانی و روو‌خوشی و دل‌خوشیدانه‌وه‌وه‌سه‌روبه‌ر کردنی خانه‌خوی، هه‌موو شتیکی له‌بیر برده‌بو‌ینه‌وه. نان و چیش‌ت و گوشت و برنج ئه‌وه‌نده‌ زو‌ر بوو، وه‌کوو شه‌وی مه‌ولوود نامه‌ده‌چوو. دواى نان خواردن، له‌به‌ر ماندوویی وشه‌که‌تی هه‌ر وپرا گه‌یشتم چایه‌ك بخومه‌وه، له‌حاست خو‌م پال ده‌مه‌وه‌خه‌وتم. کاتیك

.....
 وه خه بهر هاتم به يانه بوو. دواى قاوه لتي مندالم ئاماده كردن بگه ريينه وه .
 بهر وه سنوور كه وتينه ري . بهو به يانيه ريزى ئاواره هوگانتيك دريژبيو وه .
 تهنيا ئيمه بووين به پيچه وانهي خه لك بو گه رمين ده گه راينه وه . خه لك
 ئيمه ي پي سه يربوو ، ئيمه ش خه لك .

گولندام و منداله كان بهو تاقه شه وه لهو سه فهره بيزار بيوون . ئهو جار
 ئه وان به منيان ده گوت: له مالي خو مان بمرين باشته ره لهو ده ربه ده ريه .
 مندال قسه يان ده كردو منيش چوو بوومه نيو ورپينه و خيالاته وه . به ده نكي
 بو ري پاسداريك له نيوبيره وه ري هاتمه ده ر . پرسى ؛ ها كا برا بو كوي ريكات
 داگرتوه پي ت وايه ولات بي سه ره وه به ريه ؟
 وه للا قوربان ده مانه وي بگه ريينه وه جيكاو ريكاى خو مان .

به گوي لبيووني وه لامه كم دداني له چيرو بردو هاته پيش به رو كي
 گرم و! يه كدوو جنيوي فارسي پيدام و گوتى ؛ كافر ي مه لعوون!
 بو جاسووسى هاتبووي ده نگو باسى ئيره وه برگري و بگه ري يه وه ؟ ده ته وي
 هه والى ئيسلام بو به عثى به ريه وه ؟ پي ت وايه هه ر ئاوا به هاسانى له داوى
 ئيسلام رزگاريت دي .

به خو م گوت: ئه ي خوايه ، چيم پي ده لي و چ بوختانيكم
 بو هه لده به ستى؟ بي حورمه تي له گيرانه وه نايه ، به جنيو قسه ي سووك
 دا يگرتبووم ريگه ي نه ده دام ليوم هه لچرم ! منداله كانم له ترسان
 هه لده له رزين ، ماوه ي نه ده دام وشه يهك له زارم بيته ده ر . له دلي خو مدا به
 خو م ده گوت؛ به خواي باشبوو كو ماري كو ته په رستي ئيسلاميم ناسى .
 ئه حه داغا بهو ريشه پانه ناقولا يه ي تا ماندوو بوو له پيش چاوى ژنو
 منداله كه م جنيوي پيدام . دوايي هه را ي كرد ، وه رن ئهو سيخوره خودا نه ناسه
 به رنه زيندان . يه كيكي ديكه هات بو ئه وه ي ئه ويش به شه خيري خو ي
 تيه اوويشت بي ، به شه پ و زللان دا ي كرد مه ژووي زيندان . لهو كاته دا گويم

لیبۆو یه‌کی له هاوریکانی پێی ده‌گوت: له‌به‌ر ژن و منداله‌که‌ی با بیانگیرینه‌وه نیۆ دی. لی‌ره چی لی بکه‌ین. ئەویش رازی نه‌ده‌بوو. به‌خۆم گوت؛ خو‌ده‌بی ئەو تریاکیانه‌ ریشوه‌ت بخۆن با پولیکیان بده‌می. ده‌ دو‌لارم ده‌ریتا بو‌م راداشت، وه‌ختابوو ده‌ستمی پێوه‌ لی‌کاته‌وه. گوتی: زووتر ئەوت کرد‌بایه‌ برای دینی؟ وا دیار‌بوو هه‌رسیکیان له‌ نیۆخو‌یاندا به‌شیا‌نکرد. به‌وه‌ ده‌ دو‌لاره‌ بووم به‌ برای دینی.

دوای چ‌ه‌ند چ‌رکه‌یه‌که‌ گوتیان وه‌ره‌ برون بو‌ نیۆ دی، نابی بگه‌رپێه‌وه. پێش‌نیارم کرد‌ ده‌ دو‌لاری دیکه‌ ده‌ده‌م وازم لی بینن، ده‌گه‌رپێه‌وه. گه‌وره‌که‌یان گوتی؛ ژن و منداله‌که‌ی بانگ بکه‌ن پشویک بده‌ن با بگه‌رپێه‌وه بیست دو‌لاره‌ کاری خو‌یکرد. ئیتر ئەو جار به‌ شادی و ئازادی وێ‌رای منداله‌کانم رێگامان داگرت و شه‌و دره‌نگانی‌ک گه‌یشتینه‌وه‌ گوندی به‌نی. له‌ پێشدا لاماندا مالی مام و سوو، پوور ئامین. بو‌یان گیرپێه‌وه‌ که‌ ته‌نیا ئەوان له‌ دی‌دا ماون و که‌سی دیکه‌ ده‌نگی نایه‌. ئیمه‌ شه‌که‌ت و ماندوو لایان دانیش‌تین به‌سه‌ره‌اتی خو‌مان و پیاوه‌تی و میوانداری و نان خو‌شی کوردی روژه‌ه‌لاتمان بو‌گیرانه‌وه. هه‌روه‌ها ناپیاوی و خو‌ین‌تالی و ناجسنی و بی‌شه‌ره‌فی مه‌ئمووره‌کانی ئیرانمان وه‌کوو چیرۆک بو‌خاڵ و سوو، پوور ئامین گیراوه. دوای چای خواردنه‌وه‌و گه‌رم بوونه‌وه، گوتمان ده‌رپێه‌وه. خاڵ و سوو ئاخیکی هه‌لکێشا و له‌سه‌ره‌ خو‌ گوتی:

ئێستا که‌ به‌ساخ و سه‌لامه‌تی هاتوونه‌وه، جیی خو‌شی یه، به‌لام ده‌بی پێتان بلیم؛ دوای ئیوه‌ بو‌شه‌وی، شرزه‌خوری ناو‌خویی به‌ نیۆدی وه‌ربوون ساف له‌ساف گوندیان تالان کرد. ئیوه‌ش به‌سه‌ر هه‌واری خاڵیدا هاتوونه‌وه هه‌یجتان نه‌ماوه.

ئەو داستانهی له خوارهوه دهیخوینتهوه، واته (یاسای خیلّهکی و ئازادی) لهسهرداواوی یه کیتی لاوانی کۆمهلهی شاری ئورهبرو، به شیتوی نومایش نووسرا. یه کیتی لاوان له ریکهوتی ۸ مارس ۱۹۹۳ی زاینی له ۳ پهردهی کورتدا له جیژنی رۆژی ئازادی ژنان به نیوی ژن بهژنه پیشکەشی بهشدارانی ئەو جیژنهیان کرد. نوسهر

یاسای خیلّهکی و ئازادی .

جووته کچی جوان و ژیکه لانهی دی، لهسهرکانی قاپ و کهوچکیان ده شوست و جلیان به ئاودا ده دا. ژیر لووسا و کی کانی، تنوک تنوک ئاوی ده ده لاند و دلۆپه ی ده کرد. چاوه جوانه کانی نه رمین و نه سرین له گوینی دلۆپی لووسا و کی کانی فرمیسک به سهرد روومه ته نه خشینه کانیاندا ده هاته خوار. جگه له خویمان و دلی برینداری خویمان که سیکی دیکه نه یه زانی بوچی ئاوا و هه ره زو دلپرن ؟

سهردهم، زه مانى ده ره به گایه تی یه. به ناحق ره ش و پروتی لادی ده چه و سیننه وه و ئاغا یه تیان له سهرد ده کری و فیزیان به سهردا لیده درى. ویرای زولم و زوری و چه و سانه وه، لاوان ناتوانن به دلی خویمان ژن بینن، کچان به دلی خویمان شووبکهن. نه کچ و نه کورو نه ژن و پیاو ئازادیان نییه و ناتوانن به بی ئیزنی ئاغا قامک له ئاو رو کهن. چونکه ئه گهر ئازادی له کایه دابی و خه لک سه ره به ست بی، یاسای خیلّهکی مانای نامینی و بیچمی ده ره به گایه تی به رووخوا ده ژمیری.

سهردم تابلێی ده و رانیکی ناخوش و بوگه نه، کچ وه کوو مهرومالات ئالوو ویری پیده کری. ئه گهر ئازادی هه بی ئەو ئالوو ویره کوتایی دی که کومه ل نیوی لی ناوه ژن به ژنه. ئه گهر ئازادیش نه بوو، ئەوانه ی هه ست به نه بوونی ئازادی ده کهن له و چوارچیه ته نگه دا جیگایان نابیته وه و

هه‌لوه‌دای شاخ و کێوان ده‌بن و له‌ دژی زۆرداری ده‌که‌ونه‌ به‌ر به‌ره‌کانی .
سه‌ره‌رای چه‌وسانه‌وه‌وسه‌رانه‌و تالان و بېرۆ ، ئاغا و ژاندارم کلکیان
لیکه‌هالاندوه‌و ته‌نگیان به‌ره‌ش و رووتی لادی هه‌لچنیوه‌و ده‌رووی پروونیان
لیگرتوون . خه‌لک ناچارن له‌ بیری دۆزینه‌وه‌ی ریگا چاریکدا بن .

قه‌ره‌نی ئاغا ! ده‌سه‌لاتداری ئاویی چوو بووه‌ شارو حه‌وتووێک بوو له‌ مال
نه‌بوو . شه‌و دره‌نگانی‌ک هاتوته‌وه . نوکه‌رو گزیرو کویخا به‌ هاتنه‌وه‌ی ئاغا
خۆشحال نین و خویان ئاماده ، ده‌که‌ن بۆ بیستنی جینو و بیخوومه‌تی ئاغا
که‌ به‌یانی دێته‌ دیوه‌خان و ده‌یاخاته ژیر پرسیارو به‌ قسه‌ی سووک
دایانده‌گری .

هیشتا هه‌تاو زه‌رده‌ی نه‌داوه ، خویان ده‌گه‌یه‌ننه‌ دیوه‌خان بۆ
به‌خیره‌هاتنه‌وه‌ی قه‌ره‌نیاغا . ده‌سته‌و نه‌زه‌ر راده‌وه‌ستاون . پشوویان له‌ خۆ
برپوه . نه‌کا ئاغا گێچه‌لیان بێ بکا و له‌ به‌راتی سالانه‌یان که‌م کاته‌وه .
ئاغا به‌ فیکه‌و فیتوو ، و فیزیکه‌وه ، وه‌ک کوپه‌ی دوو لاسک ! هه‌ردووک
ده‌ستی له‌ بن هه‌نگل ناوه‌و به‌ نیوچاوانی تیک ناوی گرژ ، به‌ خێسه‌ کردن له
راست و چه‌پی خۆی ، به‌ره‌و دیوه‌خان دیت . کاربه‌ده‌ستانی ئاغا چاویان
تی برپوه‌و که‌س مافی سلاو کردنی نییه . ئه‌وه‌ ده‌ستووری ئاغایه‌و ئه‌گه‌ر
سلاو بکری ، و ، ئاغا ده‌بی وه‌لام بداته‌وه ، به‌قه‌ولی ئاغا سلاو له‌ وه‌رزیر
وه‌رگرتنه‌وه ، له‌ که‌سایه‌تی ئاغا که‌م ده‌کاته‌وه . جا بویه‌ سلاو کردن له‌ ئاغا
قه‌ده‌غه‌یه .

له‌سه‌ر کورسی تایبه‌تی خۆی داده‌نیشی . به‌ نۆبه ؛ باب نوکه‌ر ، کویخا ،
گزیرو ، نوکه‌ر . ده‌ستیکیان هه‌لدینن ، ئاغا به‌سه‌لامه‌ت به‌خیریته‌وه .
ئاغاش له‌ جیاتی وه‌لام و چاک و چوونی سه‌ری ده‌له‌قیینی و پرو له‌ بایزی
بابنوکه‌رده‌کاو ده‌پرسی ؛ ها بایز ! ده‌نگ و باسی نیو دی چیه‌؟ ئاده‌ی به
وردی بۆم بگێره‌وه‌هه‌ بزانه‌م ده‌ستکه‌وتی ئه‌و حه‌وتوووه‌ی که‌ من له‌ مال نه‌بوومه

چی یه؟ یان ئە گەر خوّم له مالّ نیم، توّش کارو باری دیّ به هیند ناگری و زهبرو زهنگی بیویست له سەر کرما بجان نانویئی و پشی پشیان لیده که ی، ده نا، نا بایز!

– بی به لابی ئاغا! کوا پیاوی وه کوو من به مشوورو خه مخور بو کارو باری ئاغا دست ده که وی قوربان . ئەوهی قابیلی عه زبئی؟ ژن به ژنیك کراوه، هه ر لایه نه ی شه ک به رانیکی هیناوه . دیاره ئەوه پیشه کی یه و له سهرو بهندی گورینه وه ی بو که کانیشدا، سوورساتی ره سمی خویمان دینن . ماله مه رداره کانیش شه که زه گاتی خویمان بو هیناوین . ئەوانه ی یه کدوو مانگا و چه ند بزنیکیان هه یه روّانه یان داوه، هه ر وا ئەو مالانه ی خاوه نی مریشک و قه ل و قازن هیلکانه یان بو خانم هیناوه . بو کارو باری مالی ئاغاش به نوبه بیگاری خویمان کردوو .

کورپکی گوندی ئەو به ری چومی نه سرینی کچی مامه قاله ی خواستوووه ، دیاری خویمان هیناوه ، ههروه ها پیم گوتوووه : له سهرو بهندی گوێژتنه وه دا سه رانه و سوورو ساتی ره سمی خوئی بدات .

ئاغا سوور هه لگه راو هه ستا سه رپی و به تووره یی گوتی : حه ی حه ی ، به خوای بابه ملک و مالت بو ئاغا به ریوه برد . به راستی بایز ! تو بو بابنوکه رنابی ! کوره مردووت مری ، کچ خواستنی چی و کورپی ئەو به ری چی ؟ ئەوه تو هیری ، گیژی ، بو ئاوا بی میشکی فییری ری و شوینی دیاریکراو نابی ؟ به حه وتویک دوور بوونی من له دی ، خه ریکی یاساو داب و نه ریتی خیله کی بشیوینی . تو چون ریگه ده ده ی کچ له م دی یه به میرد بدری بیبه ن بو دی یه کی دیکه . بو چما له دیی خویمان کورو کچ و ژن به ژنه قات بووه ، کچ به ئاره زووی خوئی میرد بکات ؟ چون به سه فه ریکی من وه رزیری وای لیهات سه ره به خوئی وه ر بگری و کچ به لاوه به شوو بدات ؟

نانا بایز ! به سه ر بابت ، جارێ قه ره نی نه مردوووه . ده بی وه سیهت و

ياسای كوتى باب و باپيران بهر پوه بچى و نه و نهریته خپله كیسه پپاريزرى .
 هر ئیستا برو به قاله ی س بلی؛ قهره نی ئاغاده لى: مافى نه وه ی
 نیسه به بى كچ، كچی خو ی بدات به كور ی لاهه كى، كاتى له و دىیه كچيك
 ده روا ده بى كچيكى تر بیته جیى . پى بلی؛ به ناخیرى گیانى نه ویش كور ی
 جحیل ی هه یسه و ژنى ده وى . با ژن به ژنه ی بو بکات . دريژه یدا به
 قسه كانى و به توور ه یی پىگوت:

– گوی بگره بايز! نه گهر هاتوو قاله بولاندى و یه كوو دووی له
 كه لكردى وه پيش خوتى بده و بیهینه بو ئیره . ده برو ده ی بى میشكى

بايز، به لى قوربانى كى گوت و به تووندى وه رى كه وت .
 كو یخا ی ئاغا واته: قه یته ران! هه لیكى باشى بو هه لكه وتبوو . دوای
 توژيك ريك و پيك كردن، تامى زارى خو شكردو به ترسه وه گوتى: به قوربان ت
 بم ئاغا! به راستى ئاغایه تى هه رله خوت جوانه . هه ربژى و یا خوا قه ت
 سیبه رى تومان له سه ركهم نه بیته وه . منیش كور و كچم هه یه، هه ركاتيك
 نه مر بفرمووی ئاماده م ژن به ژنه له گه ل مامه قاله بكه م . ئاغا سه رى
 هه لیئا و پرسى؛ كو یخا! تا ئیستا له نیو خوتاندا قسه تان لى نه كردوه؟ له
 وه لامى قهره نی ئاغادا گوتى؛ به لى قوربان كوره كان رازین، به لام كچه كان
 به كوره كان رازى نین قوربان .

– بورازى نین، مه گهر میرد ناكهن؟ بلی بزانه كو یخا ده لىن چى؟
 ئاغا سه لامه ت بى، نه وه ی راستى بى . نه رمینى كچم ده لى؛ عه به ی
 كور ی قاله كه چه له و بو تى له سه رى دى . نه سرینى كچی قاله ش به بله ی
 كورم ده لى؛ كویره و گپرو شه له و . . چوو زانه قوربان هه زار كه م و كوورپان لى
 ده بیننه وه . بوچما قوربان پیاو ده سه لاتى خوا ی هه یه؟ كى پى خو شه كور ی
 شهل و گپربى؟

گوی بگره كو یخا! نه رمینى توش و نه سرینى قاله ش ناماقوولیان كرد .

شەل و گێری و کەچەلی و کویری چکاری بە ژن بە ژنە داوێ . پیرۆزیان بێ و تەواو .

– ئە ئی دەبەرت مەرم ئاغا ، ئەو هێه ئاغا یەتی و دادپەرەری . ئاوا دەبێ ئاوە دانکردنەوی دی و ، پێک هینانی تە بایی .

ئاغا بەو پێهە لگوتنەوی کوێخا ئەو نەدی دیکەش لە خو بایی بوو . بە کوێخای گوت هەر کاتی ک بایز قالە ی هینا ئاگادارم کەوێ ، مەن برێک راپوێلکە دە کەم .

بە چوونە دەری ئاغا ، گزیر! رووی لە کوێخا کرد و گوتی؛ ئای بوی گرتی! وللا قەدووی موسڵ وای بو نە گرتووێ . ئاغا لیت بوو بە فرشتە ، دە نا تا دنیا دنیا یە ئەو کور گێرە ی تو ژنی دەست نە دە کەوت . ئەویش چ ژنی ک و کی؟ سەر توپی ئاوا یی ، نە سرینی جوان و کابان ، ئاقل و خوین شیرن .

بو چما گزیر! نە رمینی کچی مەن لە نە سرین کابان ترو جوان تر نییە؟ بو چما ئەویش دە در ی بە کی؟ بەو هە تیوێ کە چە لە سەر بو گە نیوێ .

ئە گەر دە زانی ئاوا کە چە لە و سەر بو گە نیوێ ، بو کچی خۆت لەو گەر داوێ داوێ ، بو ئەو تاوانە گەر دە کە ی کوێخا ؟

– ئاخر بلە کویر و گێری کورپشم کەس مێردی پێ ناکا ، گزیر!

لەو کاتە دا بایز و مامە قالە وێ ژوور کەوتن . مام قالە دەستی کرد بە گلە یی و داوای یارمەتی لە بایز و کوێخا و گزیر کرد ، کە رینوینی و یارمەتی بکەن و رینگایە کی بو بدوژنەوێ ، کە ئاغا هات ، گوشاری بو نە هینێ و ، وازی لی بینی و بێ حورمەتی پێ نە کری . مامە قالە دە یزانی ئاغا تووشی ژن بە ژنیکی نا قولای دە کا و هەر ئاوا بە هاسانی دەست بە ردار نابێ .

کوێخا چو ئاغا ی لە هاتنی قالە ئاگادار کرد . ئاغا بە دە سحیب هە لسووران گە راوێ دیوێ خان . بایز بە غار بال تووی سەر شانێ ئاغا ی هینا خواری کورسی بو راستە و پاستە کرد . ئاغا دانیشت و لاقی هاویشتە سەر

رانی و دوای برێك بۆله بۆل و پرسیار له مامه قاله! رووی تێكردوگوتی:
 - ها قاله! بیستوو مه نه‌سیرینی کچت به بی بارمته داوه به کورپێکی
 گوندی ئەو بهر. بۆچما له دییه که‌ی خو‌مان کورقات بووه. ئەدی کورپ
 خو‌ت چ لێده‌که‌ی؟ تو‌ ده‌زانی ئەو کچه‌ت له‌ ده‌سه‌ت بیته‌وه، هه‌یچ کچێک
 می‌رد به‌و کوره‌ بۆگه‌ نه‌ی تو‌ نا‌کا؟

به‌لی راسته‌ قوربان، به‌لام
 ووس به، بزانه ده‌لێم چی؟ من بریاری هه‌له‌ شانه‌وه‌ی ئەو کاره‌ سه‌ره
 خو‌ره، سه‌ربه‌خو‌به‌ی تو‌م داوه‌و ته‌واو.

قوربان فه‌رمایشی به‌ ریزتان له سه‌ر سه‌رو له سه‌رچاو، به‌لام،
 ئا‌غا به‌ بیستنی دووپات‌کردنه‌وه به‌لامی قاله، سوورو شین هه‌لگه‌راو
 نه‌رپاندی: به‌لامی چی به‌راز! نا‌کا به‌تو‌ی قسه‌له‌ قسه‌م بکه‌ی؟ هه‌ستا سه‌ر
 پێ له‌ قاله چووه‌ پێش قامکی لێ‌کرده‌ درۆشو‌وکه‌و پێی گوت؛ وه‌للا
 هه‌ردووک چاو‌ت ده‌ردی‌نم و مزت له‌ گوی ده‌که‌م. چون وات لێ‌هاتوو له
 ئاست بریاری مندا به‌لامم بۆ بی‌نیه‌وه؟ ده‌لیی نا‌شاره‌زای و قه‌رنیا‌غات
 نه‌ناسیوه، ده‌نگت لێ‌ی گویت ده‌برم.

- قوربان چون قسه‌له‌ قسه‌ت ده‌که‌م، من باسی شتیکی دی ده‌که‌م و
 ده‌زانم له‌ باری ئاینیشه‌وه په‌سندی ده‌فه‌رموی.

- نانا به‌سه‌ری ئا‌غای مافی قسه‌کردنت نییه. شه‌رابم له‌ قه‌بری بابم
 کردبێ، ورته‌ت له‌ به‌ر بیته‌ ده‌رو بلیی "له‌ل" زمانت له‌ پشته‌سه‌ری دێمه‌ ده‌ر
 . هه‌موو شتی‌ک ته‌واو بووه‌و بریار دراوه‌و براوه‌ته‌وه. ژن به‌ ژنه‌شم بو‌کردوی
 کو‌تایی هاتوو. نه‌سیرین بۆ به‌لی کوی‌خا، نه‌رمینیش بۆ عه‌به‌ی کورت.

مامه قاله به‌ گوی لیبوونی بریاری ئا‌غا، له‌ سو‌ی نه‌سیرینی کچی،
 ده‌تگوت ئاوری له‌ هه‌ناوان به‌ربوو. ئاراو قاراوی لی هه‌لگیراوه‌ نه‌یده‌زانی چ
 بکاوه‌ به‌ چ زمانیک بدوی که‌ ئا‌غا رقی پێی هه‌لنه‌ستی. له‌سه‌ره‌ خو‌گوتی:

بی به لابی ئاغا! به خوای سه ریشم بیبری ناتوانم بیده ننگ بم. تو بزانه منیش ده لیم چی و نالیم چی؟

ئاغا به بستنی قسه ی قاله! وه کوو دنیای به سه ردا برووخی و ابوو، چونکه قاله به ئاشکرا ده یگوت؛ قسه ی خوم ده که م و جوابت ناده مه وه. ههر بویه ئاغا بهر چاوی تاریک بوو به قه لسی له پیاوه کانی خوری و گوراندی؛ کوپخا، گزیز نوکه رینه، سه گباینه! نه وه راوه ستاون قاله زور وهر، قسه له قسه مدا ده کات؟! داده ی مهیدانی شه پانی بو بگرن تییه لده ن.

به هه موویان تیی بهر بوون تا کلوو کووی ئاغا د/مرکا لیاندا. دوایه مامه قاله یان له پیش چاوی ئاغا لابر دو به شه له شهل بو مالییان نارده وه.

نهرمین و نه سرین به بیستنی نه وه هه واله له وه پهری وه ره زی و دلپیری و نیگه رانیدا ده ژبان. هیچ چارو ده رویکی روونیان شک نه ده برد. گوزه له سه رشان بو به ئاودادانی جلی شور او به ره وه کانی ژنان ده رویشتن. له ریگا تیگ هه له نکووتن، به لام نه و دوو ده سته خوشکه گیانی گیانیه له جیاتی روژباش و چاک و خوشی چه موئه یان لیگ ده نا! به چاوی سووره له گه راوی گریاو، هه رکام له لایه ک خه ریکی کاری خویان بوون. نهرمین خوئی موئن پیشان دده ا، وه کوو بکه ری نه وه تاوانه ده یروانییه نه سرین. کاتی نه سرین هه سستی به دل و ده روونی نهرمین کرد، نه سرین ناچار به گریانه وه بولای چوو، گوتی؛ نهرمین گیان! من بلیم چی خوت قه لس کردووه، منیش وه کوو تو چاره ره ش و به د به خت بووم. نه دی ئاگادارنیت که ئاغا په یمانی نیوان من و خوشه ویسته که می هه لوه شان دوته وه؟ ئاگادارنیت، ئاوات و نه وینی چه ندین ساله م خه ریکه به بادا ده چی؟ بو پیتوایه من تاوانبار و سووچدارم؟ نانا نهرمین گیان، تاوانبار قه ره نیاغایه، سووچی نه وه هیوای من و تو ده کوژی، نه وه ئاغایه، گالته به چاره نووسی من و توده کا. نهرمین به گوئی لیبوونی قسه کانی

نه سرین ههستا به ره و پیری چوو دهستی له ملی کردو دهستیان کرد به گریان. به دمگریانه وه نه رمین دهلی: ره بی عه به و بله ی شهل و گپرو که چه له خودا له کولیان کاته وه. ره بی ههر دوو کیان به سه عاتیك بمرن. لیمان بوونه ته توق و له ملمان نایه نه ده ر. نه سرینیش و پرای فرمیسك هه لوه راندن، دهستی کرد به تووک و نه فرین له ئاغا: خودا غه زه ب له و که سه بگری؛ بله و عه به ی بو دوزینه وه. کوری ئه و که سه بمری ئه و پلانه ی دانا. ته خت و به ختی ئه و که سه وه رگه پری که له و دی یه دا بوته زیروو خوینمان ده مژی و خوشی و شادی وه موو مافیکی لی زه وت کردوین.

له و کاته دا که ئه وان خه ریکی گریان و گله یی و تووک و نیزا له م و له و بوون، لاوچاک! ده ستگیرانی ئه سرین هاته کانی، روژباش له و جووته کچه ده کات و له ئه سرین نیزیک ده بیته وه و ده لی من زانیم لیره ی بویه هاتمه ژوور که به په له شتیکتان پی بلیم، به لکوو هیندیك له و وه ره زیه ی بوتان هاتوته پیش که م کاته وه. هاتووم مزگینی تان بده می. به مه رجیک له گه ل بابتان قسه بکه ن. ئه و ژن به ژنه ی ئاغا بو ی داناون، بوخویان ریك بکه ون سالیکی وه دوا بخهن. چونکه به ئاشکرا له گه ل قه ره نیاغا به ره ره کانی مان پی ناکری، وه دوا خستنی ئه و یه کساله هه موو لایه کمان به ئاوات و ئامانج ده گه یه نی. کچه کان له قسه ی لاوچاک تی نه گه یستن. نه سرین به لاچاکی گوت؛ تو وه کوو ره مز قسه مان بو مه که، تیمانگه یه نه مه سه له چیه و سالیکی دیکه بو به ئاواتی خو مان ده گه ین؟

لاوچاک، گوتی؛ هه رچه ند شته که نه ینی یه، به لام پیتان ده لیم و ئیوه ش نابی بیدرکینن. گو ی بگرن؛ ره نگبی ئیوه ش شتیکتان بیستی که له سه رووی ولات شو ر ش دهستی پی کرد وه. پینج شه ش مانگی دیکه بی شک ده گاته ئیره و بو هه میشه ئاغا و ژاندارم له سه ر کار نامینن و پینشمه رگه ده سه لات ده گریته ده ست. ئه گه ر نه گویرا بنه وه ژن به ژنه هه لده وه شی و کچ و

کۆر ئازاد ده‌بن و به دلی خویان خوشه‌ویستی خویان هه‌لده‌بژیرن . ئافره‌ت و هه‌کوو دیل نامیئیی و ئالوو و بی‌ری پی ناکری . کویله‌داری نامیئیی و له‌مافی یه‌کسانی به‌رخوردار ده‌بین . ئه‌و چه‌وسانه‌وه‌ی ئیستا کۆتایی دی و ژن و هه‌کوو مه‌رو مالات ئالوو و بی‌ری پی ناکری گیرفانی ئاغای پی پر بی . لاوچاک قسه‌کانی ده‌کا و ده‌روات . نه‌سرین و نه‌رمین قه‌ول و قه‌راری خویان داده‌نیئ و بریارده‌ده‌ن به‌با بیان بلین و رازیان بکه‌ن .

دوای هه‌شت مانگ خو‌راگری ، گوشاری ئاغا ، ناچاریان ده‌کا له‌بیری گوژی‌تته‌وه‌ی بو‌که‌کاندا بن . ئه‌گه‌رچی مامه‌قاله‌ بر‌وای به‌سازان و دامه‌زرانی کچه‌کان نه‌بوو ، به‌لام به‌گوشاری ئاغا و روو لی نانی مه‌لاو ریش‌سپی ئاواپی ناچاربوون ، کاتی زه‌ماوه‌ند دیاری بکه‌ن و شایی و گوچه‌ند وه‌ری خه‌ن .

به‌بریار دانی چوار شه‌وو روژ ، شایی ده‌ست‌پیکرا . روژی هه‌وه‌ل هه‌یچ باس نه‌بوو ، روژی دووه‌م له‌گه‌رمه‌ی هه‌له‌په‌رینی ئیواریدا ، پۆلیک پیشمه‌رگه‌ به‌چه‌که‌وه‌ ده‌گه‌نه‌ مه‌یدانی شایی و یه‌کیکیان به‌بلند گو‌ی ده‌ستی هه‌را ده‌کا و ده‌لی : تکایه‌ شایی راگرن و گو‌ی بده‌نه‌ ئیمه .

یه‌کی له‌پیشمه‌رگه‌کان به‌یانامه‌یه‌ک له‌گیرفانی دینیته‌ده‌رو روو به‌رووی خه‌لکه‌که‌ راده‌وه‌ستی و ده‌ست ده‌کا به‌خویندنه‌وه . نه‌سه‌ره‌وتن تا سه‌رکه‌وتن .

بو‌ئاگاداری !

له‌و ریکه‌وته‌وه‌ له‌لایه‌ن سه‌رکردایه‌تی شو‌رش ، بریاری خواره‌وه‌ دراوه .
 ۱= پیویسته‌ها و نیشتمانانی خوشه‌ویست خویان له‌شتی کۆن و خیله‌کی بیاریزن و ئازادی و دیموکراسی بکه‌ن به‌هه‌وینی به‌نامه‌ی کارو تیکۆشانیان . له‌وه‌به‌وه‌ لاوه‌ که‌س ئاغای که‌س نییه‌وه‌ هه‌ر که‌س بو‌خۆی ئاغای مالی خۆیه‌تی .

زه‌وی ئی ئه‌وه‌ که‌سه‌یه‌ کاری له‌سه‌رده‌کات .

٢= مافی ژن و پیاو یه کسان و به‌رانبه‌ره . ژن وه کوو پیاو ئازادی ته‌واوی هه‌یه ، له خو‌پال‌تن و هه‌لب‌ژاردن ، هه‌روه‌ها کارو تی‌کو‌شان .

٣= ژن به ژنه و کچ به کچ دان قه‌ده‌غه‌یه . کچ و کو‌ر ئازادن و ئه‌وما‌فه یان هه‌یه . هه‌ردوو‌کلا به دلی خو‌یان خوشه‌ویستی خو‌یان هه‌لب‌ژیرن .

٤= ئه‌و ژن به ژنانه‌ی که تا ئیستا نه‌گویی‌راونه‌ته‌وه ، هه‌ل‌ده‌وه‌شی‌نه‌وه . هیوادارین به پشتیوانی هه‌موولایه‌ک بتوانین کوتایی به دیله‌تی و چه‌وسانه‌وه‌و زو‌لم و زوری بینین و له نیشتمانی خوشه‌ویست دا به ته‌باو ره‌بایی پیکه‌وه‌بژین .

هه‌ر بژین و سه‌رکه‌وتووبن . سه‌رکردایه‌تی شو‌رش .
به خویندنه‌وه‌ی ئه‌و به‌یاننامه‌یه ، بو‌وکه‌کان تارا‌کانیان له سه‌ر خو‌یان کرده‌وه‌و به تووره‌یی فرییان دان و چوونه‌لای پیشمه‌رگه‌کان به ده‌نگی به‌رز سروودی :

پیشمه‌رگه‌ین به‌هه‌له‌تین پاله‌وانی میلله‌تین ، گوته‌وه .

دوایی به دروشمی ؛ بژی ئازادی و رزگاری ، نه‌مان بو‌ زو‌ردارو داگیرکه‌رانی کوردستان ، له نیو چه‌پله‌ریزانی ته‌ماشایان کوتایی به نو‌مایشی ژن به ژنه‌هات .

شکه نجه !

خرپه‌ی کردنه‌وه‌ی ده‌رگایه‌کی گه‌وره‌بوو. به‌ده‌نگی کردنه‌وه‌ی ده‌رگاکه چو‌کم له‌رزى ترسام. نازانم ده‌نگه‌بو‌چی ئاوا سامناک بوو؟ یان چاوم به‌سترابوو بو‌یه‌وا له‌له‌میشک‌مدا کاریگه‌ر بوو. پێش‌ئه‌وه‌ی بمبه‌نه‌ژووری چاویان کردمه‌وه. له‌سه‌ره‌وه‌ی ده‌رگاکه‌تابلۆیه‌کی هه‌لوا سراو سه‌رنجی راکێشام. لێی نووسرابوو: *زیندانی ئه‌وین*. هه‌شتاله‌خویندنه‌وه‌نه‌بیومه‌وه‌پالێکیان پێوه‌نام له‌حه‌ساره‌که‌یان هاویشتم. دوايه‌ش بو‌حه‌وشی‌کی دیکه‌یان بردم که هه‌ر جممه‌ی ده‌هات. *حه‌وشی‌کی گه‌وره‌ی پرکراو له‌خه‌لک*. تا خودا هه‌زده‌کا کروماتوو بێده‌نگ بوو. ئه‌و خه‌لکه‌ژوره‌به‌بێده‌نگی کزه‌لۆک ده‌هاتن و ده‌چوون، دوو دوو، سێ سێ پێکه‌وه‌قه‌ده‌میان لێده‌دا. جار جار له‌بن لێویاندا به‌سرته‌بو‌یه‌کتر ده‌دوان. ته‌نانه‌ت قامچی به‌ده‌سته‌کانیش به‌مۆن و مو‌چی و نیوچاوان گه‌ژێ به‌نیو زیندانیه‌کاندا ده‌گه‌ران ده‌نگیان لێوه‌نه‌ده‌هات. ئه‌و بێده‌نگی و ئارامی و بێ هه‌ست و خوستییه‌له‌لام سه‌یربوو. بیرم لێده‌کرده‌وه‌به‌خۆم گوت: ده‌ی ده‌ی ئیستا تیگه‌یشتم بو‌ئاوا تیکرا به‌کرو ماتی و کزه‌لۆکی دین و ده‌چن. بێده‌نگی ئاوا له‌خۆزانییه. ئه‌و قامچی به‌ده‌ستانه‌ی راوه‌ستان و هه‌ستیان راگرتوو، وه‌کوو گورگی چوار چاو خه‌لکیان هه‌لئاوه‌تا بزانتن کێ ده‌لی "له‌ل" بگه‌نه‌سه‌ری

له‌و کاته‌دا کورپکی لاوچاکی قو‌ز رایه‌لکه‌ی ده‌کرد، هه‌له‌نگووت و گوتی: *یائه‌للا! هه‌ر ئه‌وه‌نده‌خو‌شبوو که ئه‌و کوره‌بێده‌نگی زیندانی شکاند*. قامچی به‌ده‌ستان هه‌رشیان کرده‌سه‌ر کوره‌و *دایگه‌زانی*. به‌قامچی نیوئاخن سیم، دایانگرت. کوره‌خوی پێرا نه‌گیراو که‌وت. به‌که‌وتوویش وازیان لێ نه‌ده‌هیئا. تاوانی ئه‌و لاره‌ئه‌وه‌بوو، به‌*(یائه‌للا)* بێده‌نگی

.....
 زیندانی شکاند بوو. تی به ربیوون دایانگرتبوو. بهرگری ئەو لاوه له خوئی،
 دهسته کانی بوو که له سهرو چاوی وه رینا بوو بوئه وهی چروچاوی له قامچی
 ئەو بی به زه یانه پیاریزی.

ئەو پهرده دلته زینه، فیلمی سپارتا کووسی وه بیر دیتامه وه. من که چاوم
 تی بریبوون، پیلان گرتم و تیژ رتیا ن کردم تی په ریم. بردیانمه نیزیک
 ده رگایه کی دیکه. له سهه ر ئەو ده رگایه ش تابلویه کی بچووک به خه تیکی
 درشتی کالبووه، نووسرابوو: ئەوین. زیندانی پیوه نه بوو. دیسان
 هه موو گیانم له رزی، قاچه کانم گیران. خۆم پی سه یربوو! به خۆم گوت؛ دیاره
 به غیره ت نیم و لاوازم. هویه که شی ئەوه بوو؛ پیشتەر ئەوانه ی له زیندانی
 ئەوین گیرابوون بویان گیرابوو مه وه که رۆژی ده یان که س له ژیر شکنجه دا
 ده کوژن و له پیاوه تیا ن ده خه ن. هه ر ئەو بیره بوو که لاقه کانم له به ز چوون
 توانای رۆشتنم نه ما. پیلان گرتم و له ژووری حه وشه که یان هاویشتم.
 حه وشه که گه و ره نه بوو، چو و که و چۆل بوو. له سهه ر ئەو چۆلیه ش را، هه را و
 قیژه و هاوار هاوار، میشکی سه ری مروقی ده هاژاندا. ناله نال و جینیودانی
 دوو لایه نه، جار جار پارانه وه ش تیکه ل ببوو. وه ک شوینیک که س به که سی
 ده چوو. کاسوو هیر بووم، گویم له و زه نازه نایه هه ل خستبوو هیچیشم
 نه ده دیت! ئەو ده نگه ده نگه له و ژوورانه ده هات که سه ر به و حه وشه بوون.
 مه ئمووره که ی له گه ل من بوو، له کونیکه وه به ده نگیکی لاواز گوتی: سه لام
 حاجیاغا، میوانی تازه م بوه یناوی! حاجیاغا هاته ده ر. پیاویکی ریش پانی
 ماش و برنجی، روو خووشی ده م به پیکه نین. به زه رده خه نه بۆلام هات
 توقیکی گه رمی له گه لکردم و گوتی: رۆله گیان به خیر بیی. دریژه ی دایه و
 گوتی: لیژه خووشی و ناخووشی به خوته، یاخوا به خووشی رابویری. رۆله
 هه ر کاریکت هه بوو، شه رم مه که، به من بلی، له سه تاسه ت بۆت جی به جی
 ده که م. ئیره له بهر ده سته من دایه، لیده م، ده رکه م، ئازاد که م، بکوژم.

له خۆم به ولاره كه سى دى هيچ كاره نيهه و كهس ناتوانى ناره زايه تى ده ربېرى . ئيستا برو پشوو بده . ههركاتي كارت هه بوو پيم بلئ . تو وهك كورپيكي خوين شيرن كه وتوو يه ته به ردلم ، پيم خوشه نه گهر گيرو گرفت و كارت هه بوو پيم بلئ ياريدت بده م . نيوى منت له بير نه چئ به سه . به من ده لين : حاجى . دواى ئه و قسه خوشانه ي گوتى ؛ بيه ن جيگاي بده نئ . حاجياغا روشت .

وته كانى حاجياغا ئه وه نده نرم وه يدى و بابانه بوو ، وه رېزى و ترس و خه مه كانى رېه واندم . به خۆم ده گوت ؛ ئاي له و پياوه مه ردو رهنده . من له خورا رېه شينم و دنيا م له خۆم كردۆته گورگ . له هه موو شوينيك مرۆقى باش و به به زه هه يه و رېهنگبى حاجياغاش يه كئ له و پياوه باشانه بئ . وام ده گوت و هه رپاش خوله كيك به حاجى رېه ش بين ده بووم و ده مگوت : پياوى چاك له و شوينه چده كا ؟ ئيره ده ليئى قه تلگايه .

من به هه موو شتيك رېه شين كرابووم ، ترسم له حاجى هه رما بوو . ئاخري پياوى باش و شوينى ئاوا كوچا مه رحه با ؟ پياوى باش چون دئى رېگاي ئه وه هه موو هات و هاوارو دادو بي داديه ده دا ؟ بوئه خوئى ئاوا پياوچاك پيشان ده دا تاكوو زيندانى په ناي بو به رن و ئه ويش به قسه ي نه رمى بابانه فريويان بدا تا نهينى بدركيئن .

حاجياغا كه گوتبووى جيگاي بده نئ ، برديانمه ژوو رپيكي تهنگى تاقه كه سى . بو ديزبوون و دانستن نه ده بوو . ده بوايه زيندانى به پيوه بوستئ . بوخه سانه وه ش پال به ديواره وه بدات . له دلدا به خۆم گوت ؛ ئه وه ش دروى حاجياغا . دواى ماويه كه كه ماندوويى و بيخه وي هيرشى بو هينام . دهسته كانم به ديواره وه ناو نيو چوانم ويكرد . پيم خوشبوو سه رخه ويك بشكيئم ، بوئه وه ي بيرو هوشم له كارنه كه وي . ده مزانى ده يانه وي ماندوو بم و له كاتى پرسى ياره كانياندا ميشكم كارنه كات . نيوچوانم له سه رباسكم دانا بوو بيرم له زاتيكي نوورانى وه كوو حاجياغا ده كرده وه كه

چون بهره و پیرم هات و دلخوشی دامه وه، دوایه ش دهستووری دا جیگام بده نی. داخوا حاجی ده زانی جیگام ئاوا تهنگه؟

جاری باسه رخه ویك بشکینم، دوایی ئه گهر بوتاقیکاریش بی، راده سپیرم عاجیا غا جیگاکه م بو بگوری. به خوای بابه منیش سه یرم! من بوچی له حاستی راستی یه کان له ناته بایی دام؟ بوخوم فریو ده دهه؟ ئیستا هیچ نه بووه، وهخته، له بهرانبهر دوژمندا چوک داده م. نانا ده بی بزائم ئیستا له دهست دوژمن دام تا ده چمه دهرو ئازاد ده کریم تووشی هه رکه سیک بم له دژی منه. قسه ی باشیش بکه ن بو فریودانی منه. له و بیره وه ریا نه دابووم دهنگی کردنه وه ی دهرگا هات. دیار بوو به بیرکردنه وه، سه رخه وم شکاند بوو. دوو کهس هاتینه ژوور به بی دواندن و قسه کردن پیلان گرم بردیانمه ژوور یکی دیکه. هه روا بیدهنگ له سه ر ته ختیکی خویناویان دریژ کردم و تووند به ستیانمه وه و به بیدهنگی رویشتن. هینده ی پی نه چوو کابرایه کی نیوچاوان گرژی خوین تالی قامچی به دهستی ناقولا وه ژوور کهوت. بی دواندن و پرسیار لیکردن، به قامچی سیمدار دایگرم. هه ر قامچیه کی لی ده دام فیچقه ی خوین دارو دیوارو سهرو چاوی کابرای شکنجه گه ری رهنگ ده کرد. هاوارو داد بی سه مه ر بوو. لیم پرسی؟ بو لیم ده ده ی، چت له من ده وه ی؟ ددانی له چیره وه ده بردو جار له گه ل جار به و لیدانه سه رخو شتر ده بوو. دیار بوو چیتر له و لیدانه ده با گوئی نه دا پرسیاره که ی من. بو م روونبوو که کابرا به رنامه ی کاری خو ی به ریوه ده بات و هه رکه س بگیری ده بی ئه و لیدانه بچیژی. کابرا وازی لی نه دینام. هه رزه ربه یه کی دایده وشاند، دلی ده ته زاند. ئه و روحه ی باس ده کری نازانم بو دهر نه ده چوو. هه رچه ندی ددانم به جه رگی خوم داده گرت و لیوی خوم ده کروژت، نه م ده توانی هاوار نه که م و خوم لاواز پیشان نه ده م. خوم پی نه ده پاریزرا و هاوارم ده کرد. ئه ویش بی گویدان لییده دام.

کاتیڤک چاوم کرده وه . خۆم له دیویکی دیکه دیته وه فری درابوومه سه‌ر هه‌ردی ته‌ر ! ته‌رایه که‌ش خوی‌ن بوو . بۆم ده‌رکه‌وت تا بیهۆش بوومه جه‌زبه‌ی داوم دوایه‌ش گویزتوویانمه‌وه ئه‌و دیوه ته‌ره‌ خوی‌ناویه .

هه‌مووله‌شم ژانی ده‌کرد . زۆرماندوو بوم ، پیم خۆشبوو له نیۆئه‌و خوی‌ن و خو‌ره‌دا تاویک بنووم ، به‌لام ئی‌ش و ئۆف و ژانی له‌شم ئاراو قاراوی لیه‌ه‌لگرتبووم . سه‌رم کاس بوو ، می‌شکم ده‌هات له‌کار بکه‌وی . دوو که‌سی دیکه هاتن چوونه بن پیلما راستیان کردمه‌وه . پیم وابوو حاجیاغا به‌و کاره‌ی زانی‌وه ئه‌وانه‌ی نهاردوو هه‌مگه‌یه‌ننه‌ دوکتور برینه‌کانم ده‌رمانکه‌ن ! له‌ دلی خۆمدا هه‌زار دوعای به‌خیرم بۆ حاجیاغا نارد . یه‌کیان پرسی ، بۆ خۆت ده‌توانی برۆی ؟ نه‌ک هه‌ر نه‌م ده‌توانی ، توانای راوه‌ستانم له‌سه‌ر لاقیش نه‌بوو . به‌ له‌رزه‌ له‌رزوده‌نگی‌کی باریک زمانم سووتا پرسیم بۆ کویم ده‌به‌ن ؟ یه‌کیان ده‌ستی درینژکرد له‌نیۆ قۆلی کراسه‌که‌ی قۆله‌قامچییه‌کی هیناده‌رو هه‌لی سوورانده‌ ته‌پلی سه‌رمی راکیشا . وه‌کوو خانووم به‌سه‌ردا برووخی وابوو . ئه‌ی خوایه‌ بۆنه‌مردم ؟ به‌رچاوم تاریک‌داهات خوی‌ن به‌چروچاومدا هاته‌خوار . به‌و ده‌نگه‌ ناخۆشه‌ی گورپاندی ؛ ئه‌دی پیمان نه‌گوتوی ، له‌ وه‌لام به‌ولاوه‌ مافی پرسیا‌رت نییه‌ . غیره‌تم بزووت به‌هه‌موو هی‌زی خۆم تفی‌کم له‌نیۆ چاوی کرد . هه‌رچی خوی‌ن به‌لغه‌م بوو به‌نیۆ چاوانیم دادا . به‌و کاره‌م هه‌ستم به‌ سووک بوونم ده‌کرد . ئاخ و داخی چه‌ند رۆژه‌م له‌ دلی ده‌رچوو ، دلم کراوه .

بردیانه‌ دیویکی دیکه‌ وه‌ له‌سه‌ر کورسیله‌یه‌کیان دانام . لاقیان به‌ کورسیله‌که‌وه‌ به‌ستم . ده‌ستیمان هه‌رکام به‌لایه‌ کدا به‌سته‌وه . رۆ به‌ رووی من کابرایه‌ک له‌پیش می‌زیکه‌وه‌ دانیشتبوو . به‌سته‌ کاغه‌زی‌ک و پینووسی‌کی له‌پیش بوو راسته‌و پاسته‌ی ده‌کرد . سه‌ری هه‌لیناگوتی :

– گوی بگره ویاسای ئیره بزانه. بیر له هیچ یاسایه کی ئەوجیهانه مه که وه و خۆت تووشی کاره ساتی ناخۆش مه که. هه رچی پرسیم، هه ول بده وه لأمه کانت راستیی. دهرده سه ری بوخۆت دامه تاشه. درۆ به زیانی خۆتدا ده شکیته وه. مافی پرسیمارت نییه تا ئەو کاتهی پیت ده لیم پرسیماری خۆت بکه. تیگه یشتی؟ سه رم له قاند. به سیله ی چاوم تیوه ی رامام، به پیاویکی باشم هاته بهر چاو. پیم وابوو ئەو خوین و برینانه ی منی دیوه زگی پیم ده سووتی! ره نگیی ئەو ئاموژگاریانه ی بویه بی، لیم نه دهن. کاتی گوتم به لی باشه، بزیه کی هاتی و گوتی: ئەو به لی یه، ئەو مانایه ده دا که تو ئه رکی ئیسلامی خۆت به ریوه ده به ی.

دوای نووسینی نیوی خۆم و باب و کهس و کارم گوتی؛ ئیستانییوی یه که یه کی هاوکاره کانت بلی! با بیان نووسم بزانه کیین و له کوین و چکاره ن؟ به کورتی ئه گه ر من شتیکم له بیر چوو، تو به ئه رکی ئیسلامی بزانه و باسی بکه.

ئای له و ئه رکه ئیسلام یه؟ نه مده ویرا پرسیم کام هاوری؟ هاوری چۆن؟ منی بریندارو شپرزه چ بلیم و چ وه لأمیک بده مه وه؟ هه ر چه ندی بیرم له و پرسیماره ئیسلام یه کرده وه، وه لأمم بو نه دوزرایه وه. چاوم له و پیاوه بری بوو نو تقم به سترا. دیم به سه ری ئامازیکی به کابرای قامچی به ده دست کرد لیمد. ئەویش به هه موو هیژو توانای خوی قامچییه کی ده نیوشانم خه واند. له زه بری ئەو لیدانه، زاره تره ک بووم هاواریشم بو نه ده کرا. پیم وابوو دارو دیوار به سه رپشتمدا رووخواه. ئەو زه به قورسه ی که به ئامازه ی کابرای روو به رووم تیی سریواندم، به خۆم نه بوو، هاوارم کرد. بوخاتری خودای بولیم ده دهن؟ دیسان ده ستی کرده وه به لیدان و کوتان و گوتی؛ ئاموژگاریمان کردی پرسیماره نه که ی؟ به و لیدانه خوینم له بهر ده رویی و دلم ده بوورایه وه. ئیتر نه م زانی چ باسه. هه رکاتیک گویم له ناله ی خۆم ده بوو، ده مزانی

.....
 لیډانیکی زۆرم خوار دووهو بیهۆش بوومه، ئیستا وههۆش دیمهوه. ئهوانیش بئی پشووډان که دهیانزانی وههۆش هاتوومهوه، دهگه یشتنه وه سهرم. لهو کاته دا که ده م نالاندو خوین له برینه کانم ده پۆیی، دوو که سی تر هاته لام له برینه کانمیان ده روانی. ویده چوو ئهوانه بهزه بیان پیمدا هاتوه. زۆرم تینوو بوو، زارم وشک هه لاتبوو، نهم ده ویرا داوای ئاو بکه م و به هانه یان بده مه ده ست که پیم بلین پرسیارت کردوه. پرسیان؛ ها... چی یه؟ پیم وابوو تیم گه یشتون شتی کم ده وی. داوای چوریک ئاوم کرد. هه ردوکیان به جووته دوگمه ی شه لواریان کرده وه به سهرو چاویان دا کردم. پیده که نین و ده یانگوت؛ زارت بکه وه، ده ی بخۆوه.

چه نده په ست و بئی شه ره ف هاته بهر زه ینم. له داخان بهری چاوم تاریک بوو هه رچی به سهر زارم داهات پیمگوتن؛ حوقه باز، بئی شه ره ف، خودا نه ناس، کونه په رست، تر سه نوک وه... هتد

یه کیان تیم بهر بوو به شه پان، ئهوی تر شیلانکی ئاوی له پشته وه را تیرا کردم! ئه ی هاوار ئه ی داد ئه و ئاوه کولیوهم بو ده نیو زگی ده که ن؟! ئیش و ئوفی ئه و سوتاند نه به ئاوی کولیو، به زمان و نووسین باس نا کری. جگه له وه ی بلیم؛ ئاور له نیو زگم بهر بوو. چاوم رشکه و پیشکه ی ده کرد. جاره کانی پیشوو به ناله نالی خۆم ده مزانی دوا لیډان بیهۆش بوومه، به لام ئه و جار، به لیوه له رزه وه هۆش هاتبوومه وه. شتیکی سه یربوو، هه لده له رزیم به هیچ له ونیک خۆم بو رانه ده گیرا!

سهرم، ملم، دهستم، لاقم، زارم، ته نانه ت یه کی یه کی قامکه کانم ده له رزین! گشت ئه ندامی له شم له ئیختیاری من چوو بوونه دهر و خۆم پی کونترۆل نه ده کرا. پیم ناخۆشبوو ئاوام بینن پییان وابی ته سلمیان ده بم. به ته وای له حاله تی سروشتی چوو بوومه دهر. ئیستاش نازانم بهر نامه ی لیډان و شکنجه ی من چه ندر پۆژو چه ند هتوو، یان چه ند مانگ و له

كه‌نگیوه بوو له‌ویم؟ چوونكه جگه‌له‌وه‌ی كه‌سم نه‌ده‌دیت، كارو پیشه‌ی شكنجه‌گه‌رانیش، بیه‌ه‌وش‌كردن و وه‌ه‌وش هینانه‌وه‌و ده‌رمان‌كردن و چاك‌كردنه‌وه‌و ئاماده‌كردن بو‌ دیوی شكنجه‌بوو. یه‌کیان جارێك له‌پته‌ی ده‌رچوو‌گوتی؛ بیه‌ه‌وش بوونی ئه‌و جارت زوری كیسا، نو‌رۆژه‌ بیه‌ه‌وشی.

زگم، پشتم، چاوم، سه‌رم، ده‌ستم، لاقم، ته‌نانه‌ت نیو‌دم و زاریشم بریندار بوو. به‌حاسته‌م خۆم به‌هه‌ر لایه‌كدا بجوولاندباوه، بریه‌كانم ده‌كولانه‌وه. به‌كولانه‌وه‌ی هه‌ر برینیكم دلم ده‌ته‌زی. پیم خۆشبوو بمرم، به‌لام نه‌یان ده‌هیشت. ئه‌و هیژم له‌خۆدا نه‌ده‌دیت سه‌رم له‌دیواریك بده‌م خۆم بكوژم. به‌راستی تائه‌و ده‌م نه‌مه‌زانی مانای شكنجه‌چییه؟

پیشیگیرانم كاتی له‌كو‌بوونه‌وه‌كاندا باسی شكنجه‌ده‌كراو ئاموژگاری خۆراگری ده‌كراین، سه‌رزاره‌کی ده‌گوتراو ده‌رۆیی. خۆراگری به‌دوو وشه‌كوتایی ده‌هات و ده‌برایه‌وه. له‌راستیدا من خۆم بوئه‌و شكنجانه‌ئاماده‌نه‌كرد بوو. زیندانمان به‌ده‌ستی كه‌م گرتبوو. ئه‌و هه‌قالانه‌ی نه‌ینیان پیده‌درکینن و قامکیان پێ له‌چاوی هاوری خویان راده‌که‌ن، هه‌رپاله‌وانی پیشوون نه‌گوراون. من له‌كات و گه‌رمه‌ی لی‌داندا، نه‌كه‌هه‌ر كوردستان و هه‌قال و ئه‌ركی نیشتمانیم له‌بیر نه‌ده‌چۆوه، به‌لكوو سوورترده‌بووم بو‌به‌ریوه‌بردنی ئه‌ركی نه‌ته‌وايه‌تیم. كه‌ده‌لین: هه‌ر كه‌س له‌مه‌یدان نه‌بی شیره. پر به‌پیستی یه‌تی و راسته. من ئه‌و شكنجانه‌ی بو‌خۆم دیومن بریتین: له‌ده‌ست به‌ندی قه‌پانی، قامچی‌كاری، جووجه‌كه‌بابی، بی‌خه‌وی، سووتاندن به‌سیگار، نینو‌كده‌رینان، هه‌لاوه‌سینی به‌لاق، میزله‌زاركردن، پيسایی له‌چروچاو هه‌لسوون، ئاوی گه‌رم له‌نیوزگ كردن، شوکی ئه‌له‌كتریکی، به‌رد له‌گون‌خستن، گولله‌به‌سه‌ره‌له‌توقاندن و ده‌یان شتی ترو بی‌حورمه‌تی تر كه‌له‌مرو‌ف ناوه‌شیته‌وه‌و هیچ قه‌له‌میك توانای نووسینی نییه. ئه‌وانه‌ی باس ده‌كرین

.....
 ئە‌گەر به‌ندی بتوانی خۆی را‌گری، ج‌گه له‌وه‌ی به‌ج‌ه‌ر‌گو پ‌ال‌ه‌وان و نمونه‌ی لی‌وه‌شاوه‌یی و به‌ئیمانیه‌تی، به‌راش‌کاوی ده‌توانین ب‌لین: له‌حاست گه‌له‌که‌ی و میژوو‌شدا سه‌ر‌به‌رزو قاره‌مانه.

به‌کورتی، ئە‌و ئازارو ش‌کنجانه‌ی باس‌کران در‌یژه‌یان بوو. ه‌یندیان مراند بووم زیندویان کردبوومه‌وه، بو‌خۆشم خۆم پی‌سه‌یر‌بوو، که‌چۆن توانیومه ئە‌وه‌نده خۆم را‌گرم. له‌پ‌یشوو پ‌تر شاییم به‌خۆم بوو. ه‌هر چه‌ند زۆر زه‌لیل و‌کزو لا‌وازو بی‌ه‌یز ببووم، به‌لام له‌لای دوژمن تا ئیره، زه‌بوون و ترسه‌نو‌ک نه‌بووم و وره‌م له‌ده‌ست نه‌دا‌بوو. تازه‌داره‌داره‌م ده‌کرد ده‌هات چاک ب‌مه‌وه. روژیک بردیانمه دیویک و گوتیان تادوو روژی دیکه مو‌ل‌ت‌ت ه‌یه‌یه بریاری راست‌گویی ده‌ی، ده‌نا ئە‌و شووشانه‌ی لی‌ره‌ن، له‌نیو‌زگی تو‌دا ده‌ش‌ک‌ین. ئە‌و پ‌ول‌وه‌ئاوران‌ه‌ی ده‌یان بین‌ی، ده‌بی له‌سه‌ریان بنووی. ئە‌و... ئە‌و...

ئ‌ه‌و به‌رنا‌مانه‌ی بو‌یان دارژ‌تبووم، کاری چه‌ندین مانگی دیکه بو‌که‌به ئە‌نجامیان ب‌گه‌یه‌نم و ه‌ه‌موو روژی ب‌م مرینن و زیندوم که‌نه‌وه. دوای باس‌کردنی به‌رنا‌مه‌کان و ترساند، بردیانم بو دیوی پ‌یشان‌گای که‌ره‌سه‌ی ش‌کنجه. دیتنی ئە‌و ش‌تانه‌ی ش‌کنجه‌یان پ‌یده‌که‌ن شوینیکی خراپی له‌سه‌ر دانام. ده‌له‌رزیم. ده‌ترسام. له‌ش‌کنجه‌کانی پ‌یشوو کار‌گه‌رت‌ربوون. نازانم بو له‌پ‌را حاجیا‌غام و ه‌بیر ه‌اته‌وه. بریکم خۆم سه‌رزه‌نش کرد و به‌خۆم گوت؛ لی‌دان و بی‌فه‌زعیه‌تی ه‌ه‌موو ش‌تیکی له‌بیر بردومه‌ته‌وه. ج‌گه‌له حاجیا‌گایی دیکه ه‌یه‌به‌فریام ب‌گات؟ با‌هاواریک بو‌ئه‌و پ‌یاوه رووحانی و نوورانیه‌به‌رم. بی‌ونه‌بی زاتیکی ئاویان لی‌ره‌داناوه به‌فریای چاره‌ره‌شیکی و ه‌کوو من ب‌گات، نازانم ره‌ش‌بینی بوچی ئاوا سه‌ری لی‌ش‌یواندوم، ئە‌و ره‌ش‌بینیه‌تاکه‌نگی؟ بو‌ده‌بی ئاوا ب‌یر ب‌که‌مه‌وه؟ ئە‌گه‌ر نه‌یه‌ن ب‌رم. چ‌ب‌که‌م

هه ره هاشه هاشم له سهه ری ده هات . می شکم هات بوو له کار بکه وی . پی م
 خوشبوو بمرم ، نه یانده هیشت بمرم و رزگارم بی . خوراگریم ته واو ببوو چیترم
 له خو م رانه ده دی . ناچار داوای حاجیا غام کرد . داواکه م زوری نه خایاند ،
 دوو که سم لی وه ژوور که وتن . پی م وابوو نه وانیش هاتوون نوره لی دانی خو یان
 بوه شیئن و برۆن . به لآ م به پیچه وانیه لی کدانه وه ی من ، له پی شدا نه و
 پی سایه و میزو خوینه ی به سه رو گو یلا کمه وه بوو خاوی نیان کرده وه و
 جله کانیا ن گوریم و ده ستیکیا ن بیجامه ی نوی دامی و بردیا نمه دیویکی
 خاوی ن له سه رته ختیا ن دانام . دوکتور دوا ی حه مام پی کردن ، هه موو له شی
 تیمار و پانسما ن کردم . بیرو هو شم له لای حاجیا غا بوو . به خو م ده گوت :
 بلی ی نه و مرو فیه نوورانی یه ، پی شتر منی نه ناسییی که نه و خزمه ته م پی ده کا ؟
 سه رم سوورده مینی پی او یکی تاوا مرو قده وست له نیو نه و ده موده زگا پیس و
 پوخله جه هه ننه میه دا کاربکا . یان ره نگبی خزمی یه کی له کاربه ده ستانی
 سه رووی رژیمی بی دایان نابی که سانیکه پیو ستیا ن به یاریده دان بی
 کاریکیان بو بکا . روژی هه وه ل پیی گوتم ؛ تو م خوش ده وی ، هه رکاریکت
 هه بوو ، بلی تا بو ت نه نجام بده م . روژ هه وه ل بوخوی گوتی : بگرم ،
 نازاد که م ، بکوژم ، هه ر بوخو م م .

باشه منی گیژو ویژ قسه ی نه و فرشته م بوچی به هیند نه گرت ؟ بوچی پی م
 وایه هه ر که س لی ره بی جاسووس و به کریگی راوی نه و ده م و ده زگا
 سه رکوتکه ره یه ؟ نه وانه پرسیا ری ک بوون له خو م ده کردن . هیشتا وه لآ می
 پرسیا ره کانی خو م وه رنه گرت بووه . حاجیا غا به پیکه نین لی م وه ژوور که وت و
 هات ده ستی له سه رشانم دانا و له پی ش مندا سه لاوی کرد و گوتی ؛ داوای
 منت کرد بوو رو له گیان ! بلی بزنا م چیت پیو بسته تا کوو پیان بلی م بو ت
 ئاماده بکه ن . شه رم مه که هه ر چیت ده وی ، داوا بکه ، پی م خوشه
 داخوزیه کانت نه نجام بده م .

گه‌وره‌یی ئه‌و پیاوه خه‌یرخوازه، سه‌رنج و دلّ و ده‌روونی منی وه‌ها بۆلای خوئی راکه‌ش، به‌دلّ ده‌مویست ده‌ستی ماچ بکه‌م، به‌لام زوو به‌خۆم گوت: په‌له‌کردن باش نییه، ده‌بی سه‌بر بکه‌م نه‌وه‌کوو په‌شیمان به‌مه‌وه.

چه‌ندین چه‌وتوو بوو لیم ده‌دراو دیانکوشتم و زیندویان ده‌کردمه‌وه، که‌س نه‌بوو به‌هانامه‌وه بی چاریکم بکات. ئیستا که‌ مروقیکی ئاوا له‌هانامه‌توو، بوئه‌ ده‌بی ده‌ستی ماچ بکه‌م. ناحه‌قم نه‌بوو ئاوا بیر بکه‌مه‌وه، به‌لام دیسان غروری سیاسی و ته‌بینی و ره‌شبینی به‌و دام و ده‌زگایه، ره‌یگه‌ی نه‌دام ده‌ستی ماچکه‌م.

سه‌رم داخستبوو که‌وتبوومه‌ نیوگومی بیروخیالانه‌وه. به‌خۆم نه‌بوو فرمیسه‌که‌کانم هاتنه‌خوار. ده‌ستی به‌سه‌رم دا هه‌تاو زور دلسوزانه‌ به‌ده‌ست نه‌ستره‌که‌ی خوئی فرمیسه‌که‌کانی نه‌ستریمه‌وه و دل‌خووشی دامه‌وه. به‌زمانیک که‌به‌دلّی من بی گوتی؛ مه‌گری کورم مه‌گری، هه‌رشتیکت له‌دل‌دایه به‌منی بلی.

چاویکم لیکردو گوتم ئه‌ری حاجیاغا مافی پرسیارکردنم هه‌یه؟
- ئه‌ری وه‌للا گیانی حاجیاغا، تو جگه‌له‌پرسیار، مافی ره‌خه‌گرتن و به‌زاری ده‌ربرین و تووره‌بوونیشت هه‌یه.

- کاتی حاجی ره‌یگه‌ی دام وه‌کوو نازاد کرابم پیم وابوو. پیم گوت:
- ئه‌ری حاجیاغا! بوئه‌وه‌نده‌م لیده‌ده‌ن و مروقانه‌ له‌گه‌لم ناجوولینه‌وه؟ بو پیمان وایه‌ شتیك ده‌زانم و پیمان نالیم! تو خوا حاجیاغا مه‌ردو مه‌ردانه‌ وه‌کوو بایکی باش چاریکم بکه‌ له‌و مراندن و زیندوو کردنه‌وه‌م رزگار به‌رموو.

- ئه‌ی به‌سه‌ر چاو، ئیستا ده‌ستوو ده‌ده‌م بت به‌نه‌ ژووری تایبه‌تی. خو
روژی هه‌وه‌ل پیم گوتی؛ هه‌رچی من بیکه‌م که‌س نییه‌ ده‌ست وه‌به‌ر ده‌ستم به‌ینی و قسه‌له‌ قسه‌م بکات. هه‌ر بوئه‌ش ده‌سه‌لاتی ته‌واوم دراوه‌تی که‌بتوانم

خزمهت به مسولمانان بکهه و له یارمهتی دانی کهسانی وه کوو توچی خوا پییی خوشبیی وابکهه. روّله گیان! پیایوی دروستکار ریگهی راستی دیتته بهر. پیایوی خوارو نادرست، روژی رهش چاوه روانی ده کات. بهرای توش وایه روّله؟

– گورج گوتم: بهلی وایه قوربان.

ئافه ریم کورم. کهسانی وه کوتوش ده بیی راست بن تا چاکیان بیته پری. ئیستا به لئیم ده ده یه ی له گهل من راست و دروست بی؟ له چاو تروکانیکدا ده یان پرسیارو وه لأم وه کوو فیلمی سینه مایی به پیش چاومدا هاتن و روشتن، بی ئه وه ی بیر له وه لأمی حاجیا غا بکه مه وه، گوتم بهلی! مه به ست له و به لی یه، ئه وه بوو که من دروژن نیم. به تاییه تی له حاست پیایوی به روحم و دل سوژو به به زه ی وه کوو تو دا. که منت له و مه راره ته رزگار کرد.

حاجیا غا دهستی به سه رمدا هیئا و ئافه رینیکی دیکه ی پیگوتم و له مه ئموره کانی راخوری، داده ی چراغالی، زولفالی، بی به نه دیوی تاییه تی خوئی با بخه وی، هه لیمه ستینن تا بوخوئی هه لدهستی.

چ دیویکی گهرم و گورو نه رم و نول. ده ست به جی دوکتور جاریکی دیکه ش هات دهرمانی کرد مه وه و پیگوتم به ئاره زووی خوت بنوو. دوای چه ندین هه وتوو، ئه وه هه وه لئین که رهت بوو ریگه یان ده دام بنووم. ئه ویش به خاوییی و له جیگای نه رم و گهرم. نوستم، کاترمییری ای روژی دوایی له خه و هه ستام. میشکم، له شم، به تیگرایی هه سابوونه وه. ئیش و ئوفی برینه کانم کهم ببوونه وه. ده متوانی هه ستم و دانیشم. له و کاته دا چراغهل! هاته ژوورگوتی: باش نوستی. ئه وه ده چم نان و چاییت بو دینم بی خو دوایی ده چینه لای حاجیا غا.

میشکم هه سابووه ده متوانی ته ما بگرم و بریار بدهم، به لأم پیاهه تی حاجی

راسته قینه کانی لی شار دبوومه وه . دلسوژی و روو خوشی ئەو پیاوه ، ماهیه تی راسته قینه ی حاجیاغای له نیو دهم و ده زگای پوخلی سه رکوتگه ردا ، له من شار دبووه . له پر وه خو هاتمه وه که ده بی پاش نان و چا خواردن بچمه لای حاجیا غا . دوینی به لیم پیگوت ! ئەو به لی یه ، به لینی بوو بو راستی پیگوتن ! ته ئیدیک بوو بو شتی راست و ناراست . میشکم حه سابووه نهم ده توانی خو م فریوده م . په ککوو به به لی یه که چم کردو چ ده رده سه ریگ بوخوم ساز کرد ؟

توبلی حاجیا غا لیم له فیل بی نهینیم پی بدر کیینی ؟ ئە گهر هاتوو گوتی ؟ هه قاله کانت کین و مه به ستان له دژایه تی ده ولت چبوو ، بلیم چی ؟ چون ده بی راستی پی بلیم . نیوی هیواو ، لاوه و ، هه ژارو ، نازاد ، بدر کیینم ؟ ئەو راستی یه به مانای راپورت لیدانه . بلیم پیکه وه کاری نهینی مان کردوه ؟ روژنامه و به بیان نامه ی دژی رژیم مان بلاو کردو ته وه ؟ ئەو راستیانه بلیم تا ئەوانیش بگرن و بیان هیننه ئیره ؟ لیره کاره ساتی منیان به سه ر بینن ؟ ئەو کات من نازاد بم و ئەوانیش مه حکوم به ئیعدام بکرین !! دوایه ش من ناپیاوی خو م وه بیر بیته وه ، هه موو روژی جاریک بمرم . ده ک داوه شی م بو به لینی گوتم . یانی میشکم ئەوه نده شی کار نه ده کرد کاتیک به لیم پیداو گوتم به لی ؟ چون لیدان و شکنجه منی ئاوا گیتژ کرد بوو که به لی و نه خیر لیک نه که مه وه ؟ ! ئەی دار زیم بو خه بات و تیکوشانم . چون کاری نهینیم بو یه بوو هه قالانی خو م له داو خه م و بیانکیشمه ژیر شکنجه ی ئەو ناپیاوانه ؟

نانا سه ت جار نا ، هه رگیز نابی زمانم بکریته وه نهینیه کان بدر کیینم . نابی راستی به دوژمن بلیم . بوخوم بکوژریم باشتره له وه ی بمینم شه ره فی خو می پی له که دار بکه م . ویژدانی حه ساوه هه زار شه ره فی به سه ر ناپیاوی دا هه یه . ئە گهر حاجیا غا بو یه ی بی نیوی کوری خه لکم پی هه لداو

.....
 بیانگرن له ژیر شکنجه دا بیان کووژن، دیاره ئه ویش وه کوو ئه و قامچی به ده ستانه وایه که رۆژانه ده بیان کهس له ژیر شکنجه دا، ده کووژن و له پیاوه تیان ده خن. ئه گهر مه بهستی حاجیا غا ئه وه بی، ده بی بلیم پرووی ره شبی و هه زار له عنهت له خووی و بابی.

دیسان له بهر خوومه وه خووم لئومه کردو به خووم گوت: دووباره ره شینی کاریکم ده داته ده ست. به شکم وانه بی وه کوو من بییری لیده که مه وه. با بزانه چون ده بی. نان و چاییم خوار دو و چراغ هلی وه پیش خویدام بۆلای حاجیا غای بردم. ناوبراو له ژووریکی گه ورده دا که به شیوه ی مزگهوت دروست کرابوو، له گه ل هه شت نو ده کهس دانیشتبوون. له پروو به رووی مزگهوت تابلویه کی گه وره سه رنجی تازه واریدی راده کیشا. لیبی نووسرابوو؛ شوینی خزمه تی توبه کاران" ئه وه هه شت نو ده کهسه به ریز له لایه که وه دانیشتبوون. له بن لیویاندا پسکه پسکیان بوو ته سبیحیان ده گیرا. بو یه کتریان باس ده کرد که ئیره رۆژی ده یان خزمه تی ئیسلامی تیدا ئه نجام ده دری. نه مه زانی خزمه ته ئیسلامیه کان چن، له یه کیانم پرسی؛ خزمه تی وه کووچی؟ له وه لām داگوتی؛ په له مه که ئیستا ده ی بینی.

حاجیا غا منی بانگ کرده لای خووی و له ته نیشت خوی دانام. به و کوپه ی که له ده وری دانیشتبوون گوت؛ ئه و لاوه ی ده ی بینن له لام دانیشتوو، توبه کاریکی نوی یه، پیویسته ریزی لی بگرن. وشه ی توبه، ته کانی دام. ددانم به جهرگم داگرت، ده نگم نه کرد که جاری بزانه چی لیدینه وه. ده ورو بهرم به خیره اتیان کردم. له خوڤا هه مویانم ناخوش ده ویستن و به دلمه وه نه ده نووسان. له و کاته دا یه کیکیان هینا، واقم ورمما. که مو! بوو. له میژبوو گیرابوو، پیمان وابوو نه ماوه کوژراوه. منی دیت چاوی تیبیریم، نازانم بو نه بووم به دلۆپه ئاویک بچمه هه رده وه؟! ده ست بهندی له ده ست دابوو، به سه ر زیندو بوو، ئه هیکی وای له به ردا نه مابوو.

خوایه گیان به دیتنی که مو بو شیت نه بووم؟ ئەو دەست به ند له دەست و
 منیش ته ماشاچی! ده لێن: روح له جیگایه کی سهخت دایه، ده بی و ابی. ده نا
 ده بوو من روحم ده رچی. حاجیاغا به پیکه نینی دایمی خووی رووی
 له دانیشتوان کردو گوتی؛ کورینه میوانی نویمان ههیه، کی هیندیك گونا
 له که مو هه لده وه رینی؟ چه ند که سیك ده ستاین هه لێنا من، من، من.
 نه م ده زانی ئەو دەست هه لێنان و من منه بوچییه و بوچی پېشبرکی ده که ن؟
 حاجیاغا بیده نگی کردن و به یه کیانی گوت: قامچی وه رگره، تو
 فرموو نوبه ی خو ت بکه، خودا خیرت بنوسی.

ئەو ناپیاوه قامچی نیوئاخن تیلی هه لسوورانده به هه موو هیزی خووی
 له نیوشانی که مووی راکیشنا! نه یه ک، نه دوو، نه سی، په یتا په یتا له سه ریه ک
 دایگر تېوو، ددانی له چیرۆه ده بردو لێی ده دا.

ئەو خوایه چه ده بینم؟ بو نا مر م؟ که مو پپی ده گوتن، ئیو خو تان دوورانده،
 خو فرۆشن، ئەوه ی ده ستوورتان پیده ده دا خوین مژه تا وانباره. ده یویست خووی
 لاواز پیشان نه دا، به لام نه یده توانی ده ینا لاند. نازانم ئەو توبه کارانه بوئاوا
 دلر ق بوون؟ گالته یان پیده هات. حاجیاغا بی نیوه دان قاقای ده کیشاو
 پیده که نی. بهو لیدانه نیشه ی بزوو تېوو له دلوه خو شحالی خووی
 ده رده بری. ئیتر له وی حاجیاغام ناسی.

که مو له خویندا شه لال ببوو، خوم پیرانه گیرا فرمیسه که کانم
 هاتنه خوار. حاجی ده ستیکی له سه رشانی دانام، پرسی بهرنامه ی کوره کانت
 پی چونه؟ که دیتی وه لامیکم نییه، دهستی به سه ری داهینام و گوتی: ئەوه
 به ئیعدام مه حکوم کراوه، پیش ئەوه ی تیره باران بکری ده مانه وی هیندیکی
 گوناح لی هه لوه رینین. پیت چونه؟ دیسان وه لامی وه رنه گرتوه. گوتی؛
 خو ت وه رزه مه که، روژی هه وه ل ئەوانه ش وا بوون، به لام تو ش دوای دیتنی
 دوو سی که سی تر رادیی! به تایبه تی تو ش یه ک، دوو کهس له بن لیداندا

.....
 به‌کوژی . باوه‌ر بکه وات لیډی رۆژیک به‌نامه‌ی وات نه‌بی، وه‌ره‌ز ده‌بی .
 ئەو جو‌ره به‌رنامه‌نه چیژی تاییه‌تی خو‌یان هه‌یه . ناحه‌قت ناگرم ئەوانه‌ش
 وه‌کوو تو‌ بوون . ده‌بینی ئیستا راهاتوون له‌گه‌ل یه‌کتري پيشبرکي ده‌که‌ن .
 ئەوه ئیلهامی خودایه هانیان ده‌دا بو‌ لیډانی خوا نه‌ناسان . داده‌ی تو‌ش
 هه‌سته نه‌رکی ئیسلامی خو‌ت به‌ری‌وه به‌ره یه‌کدوو قامچی تی‌ سربوینه ،
 تابزانم به‌راستی هاتوو یه مه‌یدان؟ دیسان له‌لایه‌ن منه‌وه وه‌لامیکی
 وه‌رنه‌گرته‌وه . چراغه‌لی هاته‌ه بنگویم گوتی : هه‌تا ئیستا هیچ که‌س
 فه‌رمایشی حاجیا غای له‌هه‌ردی نه‌داوه . ئە‌گه‌ر هه‌لنه‌ستی گالته‌ت
 به‌چاره‌نووسی خو‌ت کردوو .

من ده‌مزانی ئەوه سه‌ره‌تای کاره‌و ده‌یانه‌وی ورده‌ورده له‌نیوئه‌و تاوانه‌م
 وه‌رده‌ن و ده‌ستم به‌خو‌ینی نيزیک‌ترین هاقاله‌کانم سوورکه‌م و تیکیان
 بشکینم . حاجیا غا به‌سیله‌ی چاوی ده‌یروانییه‌من . که‌زانی وه‌لامی سرتە‌ی
 چراغه‌لی ناده‌مه‌وه . وه‌کوو فه‌رمان ، فه‌رمانی دامی : هه‌سته به‌شه‌خیری
 خو‌تی تیهاوی! دیسان نه‌بزوتم . حاجیا غا بی‌ئوه‌ی تو‌زقالیک خو‌ی وه‌ره‌ز
 بکا ، به‌پیکه‌نین گوتی : کورینه‌ئو خوا نه‌ناسه‌ درۆزنه‌ش به‌رنه‌لای که‌مو
 تی‌ی بگه‌یه‌نن . بو‌ئوه‌ی روو‌حیه‌ی که‌مو‌لاواز نه‌بی و بزانی من ته‌سلیم
 نه‌بووم کاتی ویستیان بمبن بو‌لای که‌مو ، هه‌رچی به‌لغه‌می له‌نیو‌زارم
 دابوو ، کو‌م کرده‌وه له‌چروو‌چاوی حاجیا غام کردو پیم گوت : ریاکاری
 خویری له‌عنه‌تی . هه‌ر ئەوه‌نده‌م بو‌کرا . گرتیانم بردیانمه‌ته‌نیشت که‌مو
 دامگزانئ . به‌لاسا کردنه‌وه له‌که‌مو‌ددانم له‌چیره‌وه ده‌بردو لیوی خو‌م
 ده‌کوژت لاوازیم لی نه‌بینن و نه‌نالینم و هاوار نه‌که‌م . بو‌ئوه‌ی حاجیا غا به
 وه‌ره‌زبوونی من دل‌ی خو‌ش نه‌بی که‌یفی پیبکات . هه‌روه‌ها به‌وه‌زیوه
 خو‌فروشانه‌ش نیشان بده‌م که‌هیشتا خو‌م نه‌دو‌راندوو‌وه ده‌بی بزانی که‌:
 هه‌ستوو ئیراده‌ی خه‌باتکارو نیشتمان په‌روه‌ران ، هه‌رگیزا تی‌ک ناشکی

ئاموژگاری دوژمن روو زهردی دینی!

مه لاکریبار! داغه هه لیگرتبوو چوو بووه دنیای خیالاته وه و له بهر خویه وه ده یگوت: وا دیاره ئه و جیهانه رووی له پیشکه وتن دایه، بویه ئیستا له و کو مه لگایانه باس باسی دیمو کراسییه و سه رگه رمی ئه و به زم و ره زمهن. بیتوو ئه و پیشکه وتنه ئه ئاوا برواته پیش، ئیمه و مانان ئه وه ندهی دیکه له بهر وه ده که وین و خه لک وه لامان دهنی. دهستی کرده وه به داغه وه له بهر خویه وه ده یگوت:

– بوئیمه ش خو مان به شتی که وه سه رگه رم نه که یین؟ مادام له سه ر لیفه ی مه لا" شه ره و ئیستا که س به که س نییه، راوه ستانی ناوی. به تاییه تی له و کاته دا که ئه و هه له باشه ی هه لکه و تووه ده وه له تی مسولمانی دیوار به دیوار مان کیسه ی کرد و ته وه وه ههستی راگرتوو به زانی چی له ده ستبی، ئا ماده یه هه رچی بوی بیدا تی.

مه لاکریبار! چوو بووه نیو ئه و بیرو بوچوونه و به خو ی ده گوت:

– به لی ده توانین ئیمه ش هه روا له گوشه یه ک را ده ست به کار یین و شوئینیک بکه یین به مه یدانی خو مان بیکه یینه؛ گوئی پروچکین، به شی خو مان بپچرین. دیاره بو کاری ئاوا مه رجیش هه یه، ئه ویش ره گه ل خو خستنی چه ند که سیکه. ره نگبی ئه وه ش دژوار نه بی و بتوانین به ئیعتباری ئه و مه ند یله، که چه ند سالی که له ژوو ری کدا وه پیش خه لک که و تووین، که سانیک په یدا بن گویم بده نی. باتیگه یشتوو ش نه بن، له خو میان نیزیک ده که مه وه و ته معایان وه بهر ده نیم و ره گه ل خو میان ده خه م. تاقیکاریه ک ده که م بزانه چو ن ده بی. هه ر نه بی خو روو روو تیکی پیده که م.

ئاده ی باو کم سو فی، حاجی، ده رویش، ئیوه ش ته کانیک له خو تان بده ن

با کاریک راپه‌رینین. خوټابی هه‌ر چاوتان له ئیمه‌بی. خوټان ده‌زانن ئیمه‌تا دوینی ملایه‌تی خوټان ده‌کردو چاومان له زه‌کات و به‌رات و سه‌رفتره‌ی ئیوه‌بوو، ژیانیکی نه‌مر نه‌ژیمان پی‌ده‌برده‌سه‌ر. دیاره‌ئه‌وکات کاروبارتان باش بوو، ژیانیی خوټستان جی‌به‌جی ده‌کردو ئیمه‌شتان به‌خیوده‌کرد. ده‌زانم ئه‌وره‌وه‌ی، ئه‌وسال بوټان هاته‌پیش، له‌پلوه‌پووی کردون، ده‌وله‌تانی ده‌راوسیش پر به‌دل به‌رووداوه‌سه‌رخوټن. چوونکه ئیستا به‌نازه‌زووی خوټان ده‌توانن که‌لکی خوټان وه‌رگرن. تاق و لوق مه‌لای وه‌کوو ئیمه‌شیان دوزیوه‌ته‌وه‌بویارمه‌تی دانی که‌سانی لی‌قه‌وماوی ده‌ست ته‌نگی وه‌کوو ئیوه. بوئه‌وه‌ی پشتمان گه‌رمتر بی‌وه‌که‌سانی دژی ئیمه‌ش توژی‌ک پیرینگینه‌وه. که‌راره‌چه‌کوو چولیشمان بده‌نی. ئیمه‌ش به‌لینیمان داوه‌ئیشیان بو‌که‌ین. بوئه‌وه‌ی شتی‌کتان ده‌ستکه‌وی ئیوه‌ش ئیشیک راپه‌رینن.

– ماموستاگیان! مه‌به‌ستت له‌ئیش راپه‌رانندن و چه‌که‌ وه‌رگرتن چیه‌؟ بوټان روون بکه‌وه‌تابزانین ئه‌وانه‌ی ئاماژه‌یان پیده‌که‌ی، چین؟
برایان چون ئیوه‌ئاگاداری ئه‌و حیزب و میزبانه‌نین، له‌خوټا خوټان کردو ته‌پیشه‌وه‌ی کورد و خه‌ریکی ده‌وله‌تی کوردین، ئیوه‌ده‌زانن ده‌یانه‌وی خوټان کاروباری ولات به‌ریوه‌به‌رن و ده‌ستی ئیمه‌و مانان له‌ئیران و ئیراق بپرن؟

– بوچما ماموستا ئه‌و ته‌مایه‌ی گرتوویانه، ئیشیکی خراپه‌؟ هه‌تا که‌نگی له‌ژیر شه‌پی عه‌ره‌ب و عه‌جه‌م دابین؟ پیت وانیه‌ کوری کورد به‌سه‌رمان رابگا و به‌روبوومی ولاتی خوټان بو‌خوټان بخوین باشتره. ماموستا! تو‌سالی‌ک له‌وه‌پیش بو‌خوټ ده‌ت فه‌رموو؛ ولاتانی بچووکیش بوون به‌ده‌وله‌ت و ئالایان ده‌شه‌کیتته‌وه. ئیستا تو‌به‌ئیمه‌نالیی له‌به‌رچی وا له‌پیرا ئه‌و گوټانه‌قولت به‌سه‌رداها‌توو؟!

حاجی و سو‌فی سالان ئاوا دمه‌ه‌راش نه‌بوون، هه‌میشه‌قسه‌و خوتبه‌مه‌لا له‌لایان نرخ و بایی هه‌بوو، ئیستا ئیوه‌ش خوټان لی‌گوراوه. ئه‌و حیزب و

ریکخراوانه میشکیان پرکردوون له شتی پروو پووج ئاینه که تان له بیر کردوو. به قسه م بکه ن ته گهر ئیسلامتان ده وی، چیغ به لای قسه و باسی سیاسیدا بیتن و ریپازی نویی ئیسلامی هه لَبژیرن. دهر گای به ههشت به کلیلی ئاینی ده کریته وه، نه ک سیاسی.

– ماموستاگیان! بوخوتان ده زانن هه رچی به ئیمه تان گوتوو به قسه مان کردون، به لام ته وه ی ئیستا باسی ده که ی، توژیک بو ئیمه نوییه. ته گهر ده کری هیندیکمان پتر بو شی بکه وه.

– ئیستا که واتان پی باشه، گوی بگرن بزنان ئیژم چی؟ هه مووتان ئاگادارن و ده زانن که ئیمه له سالانی کونه وه ریبه ری ئاینی ئیوه بووینه، خزمه تی ئاینی پیروزی ئیسلامان کردوو. ته گهر ئیمه تان ده وی، ده بی به قسه شمان بکه ن. ئیستاش ئیمه له سه ر لایه نگری و پشتیوانی ئیوه ی موسلمان ده ست به کار بووینه. ته و پاره و دراوانه ی که ئیوه به نیوی یارمه تی وه ری ده گرن، به خورایی و هه وئته نییه، ئیمه ش به پشتیوانی ئیوه یه له هه موو لایه که وه پاره و چه کو چولمان بو دی.

– ماموستا! ئیوه که ئاوا به لیشاوه له هه موو لایه کرا بوتان دی، خو هیشتا ته و یارمه تی یه ی ده یده ن به ئیمه له چه ند کیلو برنج و رو ن و ته لیسه ئاردیک تی نه په ریوه. پیمان نالی چی لیده که ن؟

راست ده که ی، به لام ده بی برواتان به ئیمه هه بی که حه یف و مه یل نا کری، به لکوو وه کوو به یتومال بوژی ته نگانه هه لده گیری. له لایه کی دیکه شه وه ئیمه کاروباریکی زورمان له سه ر شانه و له باری ئاینیشه وه بروامان له ئیوه به هیزتره، بویه قورسای ئیش و کاری ته و لاو لاو ته و دیوه و دیومان هاویشتوته سه رشانی خومان، بوئه وه ی زور زه حمه تی ئیوه نه ده یین.

– خوا راوه ستاوتانکات ماموستا! له وه باشترا نابی. ئیمه ش هه ر

فهرمووده یه کتان هه بی، مادام سوودی گشتی تیډا بی، واده کهین .
 - ده باشه برای دینی! ره حمهت له بابتان . ئیستی که لیم تیگه یشتن ،
 با ئه رکی ئیسلامی خوتان پی بلیم تا ئیوهش به کارو باری خوتان ههستن .
 ئه لف : پروپاگاندا وه ری خه ن تا کوره کان بین چه کیان بدهینی بو
 بهرگری و پاریزگاری له ئیسلام .

ب : هیندیك میوانی مسولمانی نوورانی لاوهیی دینه ناومان به زمانی
 عه ره بی و ئه فغانی ده دوین و زمانی ئیمه نازانن ، چهندی خزمه تیان بکهین و
 ریزیان لی بگرین که مه . کارو باری نهینیان ده بی بویان راپه رینن خیرتان
 ده گاتی .

ج : له پروپاگاندی دژ به و حیزب و ریکخراوانه رامه وهستن ، له هه موو
 شوینیک وه کوو دژی ئیسلام به خه لکیان بنا سینن .

د : به هوئی خزم و دوست و ئاشناو روشنانه وه ، ئیشیکی وابکه ن خه لک
 له و پارت و ریکخراوانه دوور که ونه وه و ئه گه رکور و خزمی خوتان به قسه تان
 بکه ن ، چه کی ئه وان دانین . با به ره و ئیسلام بین چه کی خومان هه لگرن .
 بیسک ئه گه ر ئیمه له باری نيزامی یه وه به هیز بین ، جیگای ئه وان
 ده گرینه وه و ده بینه ده سه لاتدار .

به خوای ماموستا کریبار! هه رچه ندی ده کهم ئه و فه رمایشانه ی به ریزت
 ده یان فه رمووی به دلمه وه نانو سینن . ئه وه ی ئیمه بیستو مانه ،
 جیاوازی یه کی زوری هه یه له گه ل ئه و چوار شته ی جه نابت فه رمووت .
 با وه ربکه به هیچ لیکنده وه وه هه لسه نگاندنیک بهرنامه کهت سهر کهوتنی
 تیډا نابیندری و ناتوانی گول بکات .

- ده ی برا ئیوهش قسه ی خوتان بکه ن ، به لام نابی قسه ی ئیمه رهت
 بکه نه وه گوناختان ده گاتی . با بزائم روانگهی ئیوه چییه و له و باره وه ده لین

چی؟

– ماموستا! ناردنى كوره كان به سه رچاو، به لام به مه رچيگ ناكامى كاره كانيان بو كورد بى و بو ئازادى كوردو كوردستان تيبكوشن.

۲– باسى نهينى كاريت كرد، به كارىكى باشى ده زانين و له كوئه وهش هه ر كرد و مانه. پيم وايه مه به ستى توش له نهينى كارى ئه وه يه كه سروتري ناوخومان نه چيسته ده ر بيگانه كه لكى ليوه رگرى.

۳– پيم سه يره فه رموت؛ پروياگاندى دژى پارت و ريگخراوه كان بولاواز بوونيان وه ري خه ين! يان كوره كانمان چه كى ئه وان دانين! ماموستا توبه ئيمه ناليى چه كدانانى ئه وان، چ سوو ديكي كوردى تيدايه جگه له وه ي ده و له تى زوردار سواري سه رمان بيته وه؟ تو ده زانى ماموستا! پيشمه رگه مان نه بى، له و لايه را به روژيگ ده گه نه وه سه رمان و جيرانه مسولمانه كه ي توش خوئى تير و ده كا؟ ده زانى ئه و كات ئه وه نده كوردستانه ي كه به خوئين ئاو دراوه، ده بيته وه مه يدانى ريمبازينى عه ره ب و عه جه م؟ تو گوتت چه كى پارت و ريگخراو دانين، چه كى ئيسلام هه لگرن، ئه و موسلمانانه ي كه فه رموت زمانى خومان نازانن، ئه وان له ئه فغان و ئيران.... را هاتوون. ده نا، نا؟

حاجى، سوڤى، ده رويش! وادياره باش له من نه گه يشتون. تيبگه ن ده ليم چى؟ ئيمه هينديگ له پيشره وانى ئاين، پيمان وايه كه دامه زرانى ده و له تى كوردى زه ره ري تيدايه، هه ر له ئيستاهه زمزه مه يانه و باسى ئازادى و ديموكراسى ده كه ن. ئه و ئازاديه به و جوړه بچيسته پيش، نه ك هه ر كوران، به لكوو كچانيش ده بن به زانا و دانا و دوكتورو ئه ندازيارو ته كنيسيون و... ئيمه ش وه ك جارن ده بى بيينه وه مه لاي مزگه وت و چاومان له به رات و زه كات و سه رفتره ي ئيوه بى. باشه ئيوه به من نالين ئه و مه لايه تيبه تاكه ي؟ بو ليمان ناگه رين هينديگمان كارى ئيسلامى سياسى به ريوه به رين و بو په ره پيدانى ئاينى ئيسلام هاتووچوى ده و له تانى ئيسلامى

بکه یین . خوتان ده زانن مه لایه کی زور هه نه و له مزگه وته کان خه ریکن . ئیمه ش چه ند مه لایه که له لای ده ولته ئیسلامیه دراوسیکان ناسراوین . هه لیکی باشمان بوره خساوه ، وازمان لی بیئن با ئیمه ش سهروه ت و سامانیك بو دوا روژ کو که یینه وه . خوتان ده زانن زور که س خوی له سه رکورد تاقی کردوته وه ، با ئیمه ش تاقیکاری خومان بکه یین .

بسووره ماموستا ! مه به ستت له کی یه و تاقیکاری چو ن ؟
بی به لاین ؟ کی تاقیکاری خوی نه کردوه ، تورک ، عه ره ب ، عه جه م ، فارس ، ده ره به گ ، ژاندارم ، پولیس ، جاش ، ئه م ئه و ...
بیشک ئیمه سهر که وین ئیش و کارمان له گه ل ئه وانه ی باسم کردن فره فره جیا وازه و گه لیک شت به سوودی ئیسلام ئه نجام ده ده یین .

– باشه قوربان تو به نامه ی دوا روژی خوتانت بو باس نه کردین .
– کوره ! سو فی ، ده رویش ، حاجی ، به خوی ئیوه له خوتان ده گو رن ، ده نا هه موو که س ده زانی به نامه ی ئیمه ی ئیسلامی سیاسی چییه . ئیوه چیتان پی باشه واده که یین و ده ست ده که یین به : پینک هیئانی ترس و له رزیکی پر له دله راو که . واده که یین ئه وه نده مان لی بترسن مندالمان پی ژیر که نه وه . یاسایه که داده نیین که س نه توانی باسی نازادی و دیمو کراسی بکا ، مزگه وت ده که یینه جی کو بو ونه وه ی خه لک .

هه ره به مندالی وایان بار دینین له ئیسلام به و لاوه بیر هیج شتیکی دیکه نه که نه وه . خه لک وه ها شو کرانه بژی ره ده که یین به له ته نانیك رازی بی ت . کوتایی به پیکه نین و چه قه نه لیدان و سه ماو گو قه ند و شادی دینین .
ئه و ژنه ی پیلی رووت بی و قژی دیار بی ته قه ی لیده که یین . سه ری پیا و روت بی به داغ کردن ته مبی ده کری . ئه وه ی نیویان لی ناوه کلتوو روو که له پوو ره رام ده کری . به کور تی : ده ست ده په ری نین ، چاو ده ردینین ، بیر ده مرینین ، لانیکه م نیو سه ده له زه مان ده کو ژین و زانست و سه نعت دوا

ده خهین و زانیاری روژیان له بیر ده بهینه وه . به کورتی به یارمه تی براده رانی مسولمانی دیوار به دیواری دراوسی ، ئه وه بهرنامه باشه ی بوئیمه مان دارژتووه به خهرجی ئه وان پیاده ی ده کهین و ئه وه خه لکه ی که داوای ئازادی و دیموکراسی و سه ره بهستی و فدرالی و چی و چی ده کهن ، ئه وه گیره و کیشه یان له بیر ده بهینه وه .

ئه وه بهرنامه ی ئیسلامی ئیمه یه . جا ئه گهر ئیوه ش ده تانه وی خواتان لی رازی بی و گیرفانتان پر بی ؟ وه رن ره گه مان که ون .

- ئه توش گوی بگه ره ماموستا کریبار ! تاپیت بلین ؛ ئیمه ش روانگه ی خو مان ساغ کرد و ته وه . ئه وه ی تو باست کرد و خوت تیوه ردا وه ، هه ره له خوت جوانه و پیروزی خوت بی . ئه وه ی باست کرد هه وه ل جاره شتی ئاوامان له زمانی مه لایه که که خو ی پی کورد بی ، گوی لیده بی . له رابرد ودا هه ره مه لای کورد بو و قول خه باتی هه مالا یبو وه له دژی داگیر که ران به ره به ره کانیان ده کرد . مه لاکان بو ون ده چو ونه به ندیخانه و ژیر شکنجه و په تی سیداره . وینه ی مه لای وه کو و تو له هه موو کوردستان نه ده گه یشته قامکزمیریک . ئه وه قامک ژمیره ش که و تبو ونه ژیر نفرینی خاس و عام .

دیاره به حه ق نیومان ناوی کریبار . چو ونکه بو بیگانه کریباری ده که ی و باری بیگانه ت هه لگرتووه . ده برو ماموستا کریبار به غدا نیوه ی ریت بی و جاریکی دیکه نه گه ریبه وه بو پیلانگیری و سیخوری کردن . که به قسه ی بیگانه ده ته وی بو ته ماع و پر کردنی گیرفانت ته بایی ناوچه که مان لی تیکده ی . ئه وه له گه ل توشمان نه کرد که ده ته وی ئاوا به سوو کو هاسانی به قسه ی رژیمی دیوار به دیواری ئیسلامی ئیران کاره ساتیکمان به سه ره بینی که به سه ره کوردی روژه لاتیان هینا وه و له ژیر ئالای کونه په رستید اگیریان خو اردو وه و چه ندین سا له مهینه ت ده چیژی و ده چه وسینه وه و له کاروانی پیشکه وتن دوا که وتوون ی %

دهستی له . . . دريژتر!

واي چهند سارده . نهرمه بای ئه ورو تهنگی پیهه لچنیوم! تو بزانه چ لیوه
له رزه یه کم هاتوتی . نازانم سه رمامه ، یان خه موخه فه تی مندال و خیزانه که
ئاوا تام هاتوتی و چه قومو چو دا یگرتووم . تو بلیی له به ریه که هه لوه شانی
بناغه ی بنه مال له نه بی که خوم به خوم نه زانیوه؟ تیک چونی چهند سال ژیانی
هاوسه ری هاسان نییه .

ده با وام لییی مافی خومه هه ی گور . هه رنه هاتییه کی به سه رم بی ، خوم
به سه ر خوم هیناوه و له خوم به و لاوه که سی تر تا وانبار نییه . ئه و گیره و
کیشه و خه م و په ژاره به دهستی خوم پیک هاتووه . هاوړی و دوست و ئاشنا و
روشنا زوړیان پیگوتم کچیکی کورد بینم و له بیر ی پیکهینانی بناغه ی
بنه مالی کورد دابم و دوا روژیکی روونم هه بی و ئاوا وه ک ئیستم به سه ر
نه یه . که چی میشکی له خو باییم و ده ماغی لاویه تیم ریگی
لی گوریم و ئاموژگاریم له کهس و هه رنه گرت تا ئاوا خوم تووشی روژی رهش و
مندالی بیبایی دوا روژ نادیارو تاریک کرد .

سه ت بریا ئاموژگاری و په ندی دوست و هه فالانم به هیند گرتبا و خوم
تووشی هه ناسه ساردی ئیستا نه کرایه . ئیستا دوست و ئاشنا هه رچیم پی
بلین جیی خو یه تی و حه قیانه بم شیلن و برینم بکولینه وه . وه بالی خوم
به ستوی خومه .

زهنگی ته له فونه ، بازانم کی یه ، ده ی کارنییه خوا چاکی نه کات .
ئه لوفه رموو؛ شه و باش خه موگیان! چو ن بوو به سه رت کردینه وه؟ وادیاره
ده رده دل ت زوره . به ته له فون ناکری هه هسته و هه ره ئیره باکه میک خه م و تالی

بره‌وینین و دوو قسه‌ی خوش پیکه‌وه بکه‌ین . ده‌وه‌ره ده‌ی ، پیم خوشه .
 زورم پئی خوشه خه‌مو سه‌رم ده‌دا . ده‌زانم پیم ده‌لی توش خوت سه‌لت
 کرده‌وه . ئیدی خه‌مونا زانی که بریا هه‌ر سه‌لتی بایه‌و ، خه‌م ده‌ردی ئەو
 مندالانه‌ی له‌گه‌ل نه‌بایه . بیچاره‌ خه‌مو! دوو مندالیشی هه‌یه . تو بزانه ئەو
 به‌دبه‌ختی و نه‌هاتییه‌ی که ئیمه‌ی په‌نابه‌ر بوخومان پیک هیناوه . چاکه‌ من
 هه‌ر مندالیکم هه‌یه ئەویش له‌ خه‌م خه‌لسیوه . خه‌موی چاره‌ره‌ش به
 دوو مندالی یه‌ کساله‌ و سی‌ساله‌وه ده‌بی چیکا؟ تو بزانه بزانه ئەو ژنه
 ئوروییا نه‌ چهنده زیره‌کن . چه‌ندی بوخویان چه‌زیان لیبی راده‌بویرن و
 هه‌ر کاتی وستان میرده‌که‌ن و که‌ی چه‌زیان لیبوو به‌ سووکو هاسانی و
 به‌سه‌لت و قولتی و ده‌ستی به‌تال ، میرده‌کانیان وه‌ده‌ر ده‌نین!

ئاها ده‌نگی ده‌رگایه . وا خه‌مو هات . یاخوا به‌خیر بیی خه‌مو . به‌خوای
 دل‌کراوه . زورم خه‌می تو بوو که خیزانت رویشتوووه و پیکه‌وه نه‌ماون .
 به‌تایبه‌تی زورم خه‌می منداله‌کانته ، چونکه وردن . مندالی ورد ده‌ست و
 پیگیره . یاخوا که‌س وای به‌سه‌ر نه‌یه و ئەو روژه نه‌بینی .

منیش له‌میژه‌ نه‌م دیوی وه‌ره‌زیم ده‌کردی خوشحالم به‌ دیتنت . هه‌لتو
 بیستووته له‌قه‌دیمه‌وه گوتووایانه : گامردو به‌گامردو خوشه . به‌جووته
 پیکه‌نین .

ده‌ی خه‌مو! بوم باس بکه‌ بزانه‌م ، چونبوو خیزانت به‌جیی هیشتووی
 رویشتوووه و تووشی هه‌له‌وشانی ئەو بنه‌ماله‌ گه‌رم گوره‌ی کردوی مالی
 شیواندوووی؟

کوره‌ ، رویشتنی چی و به‌جیی هیشتنی چی هه‌لوگیان؟ ئەوه‌ چونیان بو
 گیراویه‌ته‌وه؟ بو‌پییان نه‌گوتوی؛ به‌سه‌لت و قولتی وه‌ده‌ریان ناوم و
 دووشه‌قی ته‌ریشیان تیئه‌لداوم ده‌ریان کردووم منداله‌که‌شیان لی

ئەستاندوووم؟!

خوتایێ پیم بلیی مال شیواو. پیم بلیی؛ رهنج به خه ساری چه ن دین ساله!
 پیم بلیی؛ بیکه سی وه جاغ کویر! تو ده زانی هه لوگیان بو هه میشه
 منداله که م له ده ست چوو؟ باوهر بکه هه لو وه خته له سویانی شیت بم. قهت
 بیرم له و رووداوه دلته زینهی ئیستا نه کرد بو وه و به بیرم دا نه ده هات که من
 بایکی کاتیم و مندال مندالی من نییه. کاتی یه کیک له و باره وه قسه ی
 بو ده کردم، به مرویه کی نه زان و پاشکه وتووم ده زانی. ئیستا ده زانم نه وان
 دوستی راسته قینه ی من بوون. ئیستا ده زانم به ده ستی خوم خولم به سه ر
 خوم دا کرد، به لام دره نگ بو وه هه زار هاوار به پوولیکه .

باشه خه موگیان! پیویست به و خو وه ره زکردنه نییه و به ته نیا نه تو وات
 به سه ر نه هاتوو، هاو ده ردی دیکه ش زورن وه کوو ئیمه قوریان وه سه ر
 خویان کردوو و مالیان لی شیواوه و جگه ر گوشه یان له ده ستداوه. به خه م و
 په ژاره ش هیچ نا کری. به لکوو ده بی بیری لی بکه یه وه و ریگا چاریک
 بدو زیه وه. گریپوو چکه ی نه و گپرو گرفتانه حه کیمانه ده کتینه وه. چوونکه
 له خودان وه ات و هاوار هیچ که ندو کو سپیک حه ل نا کا. براله تو
 به وه ره زکردنی خوت هه موو شتیکت له بیر برده مه وه. پیم بلی بزانی
 منداله که ت له کو ییه، چونه، تو بوئاوا بو ی وه ره زی؟

تو له من باشتر ده زانی هه لوگیان! مندال له و ولاته داها تووی روونه.
 به تاییه تی نه گه ر بیتوو دایک و باب پییان رابگه ن، ده بن به هه موو شتیک.
 به لام ئیمه ده ردیکی دیکه مان هه یه بیری لی بکه یه وه. نه و منداله ی
 دایکی ئیره ییه روژ به روژ له دایکی نزیک ده بیته وه و له باوکی دوور
 ده که ویته وه. به پیی یاسا، باب مافی دوو روژ دیتنی مندالی هه یه.
 ده ی جا سروشتی یه، مندال کیشی لای دایکی ده بی و دای چه ند سالیک

نه خشی باب کوتایی دیت .

هه لۆده یویست بزانی مندالی خه مو چۆن و چیان به سه رهاتوو، به لام خه مو له وه ره زیان دهرده دلی بو ده کردو نه ده چوو سه ره وه لامی پیویست . هه لۆگوتی: بی به لابی خه مو ته وه مو و قور وه سه ره کردنه ی ناوی . وه ک کوری شای وای که توله حه وتوو دا دوو روژت مندال بده نی . کوره نه ت بیستوو؛ زهره ره له نیوه ش بگه ریته وه هه ره باشه . خه مو سه ریکی رپاوه شان دو گوتی؛ باشی چی و شتی چی! مافی ته وه م نه بی مندالی خوم له لای خوم بی؟ وه ختم بو دانین بجم بیبینم، به وه ده لین کوری شا هه لۆ؟ له ئوروپا ئاوا بیرده کهینه وه، بویه وا ته واوین!

پی توایه من ته وه به زمه م پیخوشه خه مو! منیش له گوین تو سو تاوم، به لام دو وړاندومانه و چارن بیچاره . ته گه ره له ته مه نی لایه تیدا هوشمان هه به ایه وه له خوبایی بوون به ری چاوی نه گرتباین و ئاموژگاری دو ست و ئاشنا یانمان وه رگرتبایه ، ئیستا کوری شای بووین .

هه لۆبه پیکه نین زهرده خه نه وه گوتی: باقسه ی خوش ون نه بی رمو . ده گیرنه وه ده لین: مام حه سه نیك له مه هاباد هه بوو، سالانه باغیکی له نیزیك شاری به ئیچاره ده گرت و تا پایزی خوردی ده کرده وه . به ره به ری کوتایی باغ ، تا قمیك قومار بازی سابلای شی وه ی ده چون ته وه ی قازانجی کـرد بـوو لـیـان ده بـرـده وه . مام حه سه سه ن دوای دو وړاندن ئاخیکی هه لده کیشاو هه لده ستا سه ری و خوی ده ته کاندو ده ستی له سه ره به رگه ده ی داده ناوده یگوت: کوره به وه پوپه ی دو وړاندم، خوبو خوم تیرو پریم تری خوارد . ئیستا من و توش دو وړاندومانه . مه گه ره ئیمه ش وه ک مام حه سه ن بلیین: خوتیرو پرمان له گه لیان رابوارد . دیاره ته وه دلخوشی دانه وه و خو فریدانه . ده نا به راستی باشمان دو وړاند . ره حمه ت

له بابیی ئه و كه سانهی پیمان پییده كه نن، یان جنیومان بو ده نیرن، كه
 ئاموژگاریه كانیان و هرنه گیراو خو مان پی له وان ئاقلتر بوو. و امان ده زانی
 حهوت میس مان له کونی کدا دیتوته وه، ئه وه چییه ژنی ئوروپاییمان هه یه .
 رابواردنه کەشی به زیاد نه بی.

دهردی دل به سه خه مو پیم بلی بزنام کاتیی منداله کان دینه وه، ئه و
 دوو روژه ی له لاتن خوشحالن؟ ده لین چی؟ باسی دایکیان ده کهن؟
 کوره هه لو! پیخوشبوونی چی و خوشحالی چی! له به یانی شه ممو را تا
 ئیواره ی یه که شه ممو، هه زار په لپ و بیانووم پییده گرن و زوو زوو ده پرسن
 کاتژمیر چه نده؟ ئه ری که ی ده روینه وه؟ ئه ری پا پا که ی ده مانبه یه وه لای
 ماما؟ و ده یان شتی تر. کوره که م توژقالیك دلئ به من نا کریتته وه، ئه گهر
 خوشکی نه بی بو شم ناحاویتته وه.

خه مو گیان! شوکری خودا بکه، ئه گهر نه یان هی شبا منداله کان بینه لات
 چت ده کرد؟ ئه و دوو روژه ش باشه بوخوتان هیندیك سه یرو سه یران
 ده کهن.

کوره هه لو گیان! سه یرو سه یرانی چی! توپیت وایه ئه و دوو روژه بو
 مندالده دن به باب؟ ره نگبی و ابزانی له بهر با به کانه؟
 - : ئه دی له بهر چییه خه مو!

- : دیاره وه کوو یاسا شتیکی خراب نییه که لانیکه م دوای مالویرانی
 نایه لن به یه کجاری مروف و وزگ بدا. چونکه ئه وه ندهش باشه و دلئ مروف
 بریک داده مرکی. مه سه له ئه وه یه له ولاتانی سه نه ته تی دایک له حه و توو دا
 پینج روژ کارده کا. ئه و ماوه یه ش منداله که ی له باخچه ی
 منالان و... (داگیس و داگهییم) داده نی. له دوو روژه ی پشوو دانیش
 پیویستی به که سیکه بیان حاویتیته وه و بوخوی به خوی رابگا. ده بی ئه و

دوو روژه باییش به مندال رابگا و په رووی لی بگوروی و مه مکی بو بگریته وه و سه رگه رمی بکات. دوو شه مموش روژی کاره، باب ماندوشبی، توانای کاری هه یه، به لام ژن ده بی به حه ساوه یی بجیته سه رکار.

— ده ی ده ی وه لاهی هه نوو که تیده گه م مه سه له چیه! واته دوو روژی پشوودان، ژن له لای توش نه بی، ده بی یاریده ی بدری و دهستی به تال بی و به رابواردنی خو ی رابگات. به خوی بایم یاسایه کی باشه.

ئاگات لی یه هه لو! ئورویایی چه نده ئاقلن؟ ئیمه یین تیناگه یین، ده لیین؟ ده بی خوداش مان هه بی و خورماشمان هه بی. گوی بگره هه لو! شتیکی تر! دوی ئه و به زم و ره زمه ش دادگا بریارده دا که ده بی مانگی چه ند هه زاریک به نیوی نه فه قه بدری به ژنه که، واته تا ئه و مندالانه ده بن به ١٨ سال، ده بی مانگانه بده ی.

ئه و دراوه چیه خه مو! چون ژن له مالی خوت ده رکات و مندالت لی بستیتی هیشتا مانگانه شی بدریتی، به خوی به زمیکی خوشه!؟

ده لی چی هه لو! ئه وه یاسای ئورویاییه. حه مه و حه جو ی براده ریشمان هه ر ئه و به زمه یان به سه ر خویان هیئاوه و ئیستا منداله کانیشیان ناتوان به کوردی به یقن، ته نانه ت به زه حمه ت باییشیان ده ناسنه وه.

خه مو گیان! میلله تیک ولاتی لید اگیر کرابی و بی ولات بی، ئه گه ر بوخوی نه زانی چبکات و گوی بو په ندی که س و کار و هاوری خوشی رانه گری و بیر له بنه ماله ی کاتی و یه کجاره کی ناکاته وه، بی شک وه کوو ئیمه ی به سه ر دی و ئاموژگاری ئه م و ئه ویش داوینته پشتگویی.

— باشه خه مو گیان! باپرسیکت پی بکه م: ئه گه ر خزم و که س و ناسیا و پرسیارمان لی بکه ن بلین: بیستوو مانه ژنه که ت رو یوه، یان منداله کان له کوین، وه لامان چیبی و چون وه لام بده ینه وه؟

جاده لێی چی هه لۆ! تازه کاره و هاتووه، وه لالا راسته و راست ده لیم: ژنه کهم نه رویشتووه، به لکوو ده ری کردوم و منداله کانیشی به پیی یاسا لی ئەستاندوم. جا درۆ بو بکه م هه لۆ گیان! با راستییه که ی به خه لک بلیین، به شکم به بلا و بوونه وه ی به سه رهاتی قو ری ئیمه، چوار که سی دیکه هوشیان بیته وه وه کوو ئیمه خو یان نه کهن به گای به لکه پاشمله و روو به روو لۆمه و سه ر کۆنه یان بکه ن.

توخوا هه لۆ! له و خه لکه گه ری با به سه رمان پرو و بمان شیلن. ده زانی هه لۆ! دوینی رزگاری هاو ریم تووشم بو، دوای ده ردی دلکی زور پیی گوتم:

- چه ند م گوت کچی کورد بینه، ژنی لاوه کی مالت گه رم ناکات، به قسه ت نه کردم تا تووشی مالویرانی و سه رگه ردانی بووی. دوایی پیم پیکه نی و گوتی: ئیستا مافی ئە وه م ده ده یه ی پیت بلیم: ده ستت له گونان دریتۆ تر!؟

هه زارگوته، یهك كرده وه!

له گهرمه ی وتوو و یژدابووم، باپیر! بی ئه وه ی باسه كه م كو تایی بیته
وه كو و كه ری نیوه زه ری لیكردم و وته ی منی بری و به دهنگی بو ری
به سه ری دا گوراندم و گوتی:

بارام تو ده زانی ئه و قسه و باسانه ی تو كو ن بوون و باویان نه ماوه؟ ئه و رو
كو مه ل پیو یستی به شتی نوییه. به سه تا كه نگی ئه و شته كو نانه
ده جووی كرد و ته به بنیشته خوشكه ده یلی و ده یلییه وه. قسه و دا هینان
ئه گهر تا قیكراوه و سه ركه وتنی و ده ده ست نه هینا، ده بی وازی لی بینی و
دا هینان به دارژتنی زانستی بیته كایه. جیهانی نویی ئه و رو، شتی نوی،
باسی نوی، هه والی نوی، ری و شوینی و ری بازو تاكتیک و ستراتیژی نوی
گهره كه. مروف ده بی چاوی بكاته وه و پی به پیی زه مان بجیته پیش و واز له
شتی كو نی رابردوو بینی و شتی كون بنیژرین.

باپیر باراشی وه سه ركرد بوو نوره ی كه سی نه ده دا.
قامکی كرد به دره و شوو كه بو لای منی راداشت، دوو سی سویندی گه وه ری
به سه ری من و به مه رگی ئه م و ئه و خوارد و قسه كانی خو ی دوو باره
كرده وه گوت: شتی كو ن و سه رنه كه وتوو باویان نه ماوه و ده بی وه كو و مردوو
بنیژرین و، وازیان لی بینین.

روو كاری وته كانی باپیر زور به ری و جی و ریك و پیك بوون و كه س
نه یده توانی په سندیان نه كا، یان ره تیان كاته وه، ئه وه ی ده یگوت له باره ی
شتی كو ن و نویوه راست بوون، به لام ئه من كه ده م ناسی و ده متوانی چه نده
بایه خ بو وته كانی دانیم، دانیشتوانی ئه و كو ره ئه وه یان نه ده زانی و

شاره زای باپیر نه بوون و له ناوه روکی وته کانی حالی نه بوون که بزانتن ئه وهی باسی ده کاله خه لکی گوی لیپوهه، یان ئه و قسانه ی بو پیشه کی بهرنامه یه که . یا خو یاری به وشه ده کا و جانتای به تاله ؟

من و باپیر ده میڤک بوو ناسیاری و ئاموو شو مان پیکه وه هه بوو، به لام دانوو مان پییکه وه نه ده کولا . نه م ده ویست وه ره زی بکه م و دلی لیم بیشی . دوای ئه وهی تیرو پری قسه کرد ، له سه ره خو گوتم ؛ ئه گهر ئیزنت له سه ر بیته و تووره نه بی، پیم خو شه له سه ر ئه و شته نوییه ی تو باسی ده که ی و بروات پی یه تی و کرد وته به ری باز، بو مان شی بکه یه وه له ناوه روکی تی بکه یین و پیکه وه بیکه یین به باسی ئه و شه و مان .

باپیر به پیکه نینه وه گوتی: فه رموو بارام !

زور سو پاس باپیر، ده مه وی وته کانم ئاوا ده ست پی بکه م و ئه وانه ی دانیش توون، راست و ناراسته کان ده ست نیشان بکه ن . تو قسه کانت وه کوو وشه راستن . شتی نوی هه موو که س ته ئیدیان ده کات ، وه ک نوی ویژی جیگای ریژی ، به لام له نوی ریژی دا نه به کرده وه ، نه به نووسین هه تا ئیستا هیچم لی نه دیوی که پشتیوانیت لی بکه م و ته ئیدی شته نوییه که ت بکه م ، ئه وه ی تو باسی ده که ی، زور جارت گو تووه و گو توتوه وه ، به لام قه ت نه شتیکت پیوه زیاد کرده وه ، نه شتیکت لیته که م کرده توه وه . به دوویات و سه ت پات کرده وه ی نوی سه رت له خه لک شیواندوه وه . تو روو له خه لک ده که ی و پیشنیاری شتی نوی ده که ی . بوخوشت داهینانیک ، یان شتیکی نویت نییه به و خه لکه ی بلیی . ئه وه نده ت ئه و رستانه گو تووه و گو توتوه وه ، خه لک وه ره ز بوونه . با خه لکیش نه ت شکی نیته وه و به لیته بو بلین ، پیته وانیه ئه گهر بوخوشت شتیکی نویته پی نه بی ده که یه ژیر پرسیار ؟

باپیر هیندیکی خو ی فش کرد ، وه کوو مرویه کی حه ق به خو لیم وهرچه رخایه وه و هیندیکی لیوو له ته ری خو ی کرؤژت و گوتی :

— بارام تا ئیستا تو لایه نگری من بووی په سندی شتی نویت ده کردو
پشتیوانیت لیده کردم دژی شتی کون بووی. پیم نالیی له که نگیوه
بادداوه ته وه که تاوا شتی نویی من به رپه رچ ده ده وه؟

کوره بادانه وهی چی باپیر! تو بوه لده چی؟ من پرسیاریک بوو کردم و
ده لیم؛ نه و شته نوییهی باسی ده که ی، پیویسته بوخه لکی روون که یه وه تا
بزائن نه و شته نوییهی تو باسی لیوه ده که ی چیه؟

نه وه نییه بارام گیان! بوخوت ته ئیدی نویی ده که ی و ده لیی شتی نویی
باشه و شتی کون خراپه. ده ی جا منیش هه ره وه ده لیم.

باپیر گیان! پیم خوشه باش گوی بگری و خوت له کوچهی عه لی چه پ
نه ده ی. من گوتم نه وه ی تو باسی ده که ی هیشتا له وشه ده رنه چووه،
وشه یه و به س. تو تائیستا جگه له به کار هیئانی وشه شتیکی نویی
نه گوتووه و باسیکت له سه ر شتی نویی بونه کردوین. تو پیمان بلی؛ نه و
شته نوییانه ی باسیان ده که ی چن؟ من ته ئیدی شتی نویی ده که م، به لام
شتی نویی پی نییه، توش باسی وشه ی نویی ده که ی، نه گه ر شتیکی نویی
پییه بو مان باس بکه، یان پیمان نیشان بده بزائین چیه؟

— لااله الاله لاله به خوای سهیری بارام، تو شتت له بیرنامینی، دهنه من
هه رچی هاتییته پیش پیم گوتوی و بو م باسکردوی.

— به راستی باپیر نازانم ده لیی چی؟ کاتیک من ده مه وی شتیکی بنووسم،
تو پیش نه وه ی ببینی ده لیی کوته! لیت ده پرسم؛ چ شتیکی به نویی ده بینی؟
ده فهرمووی: نه نووسرابی و نه بیسرابی و نه کوترابی و نه دیترابی. بی به لابی
باپیر! هه رکه س شتیکی ده نووسی ده لیی کوته. شتیکی بکات، ده فهرمووی
کوته. ده ی باشه نویی چیه بلی. وه پیشمان که وه تا بزائین نه وه ی تو
نیوت لی ناوه نویی پیشانمان بده. تو به روژنامه و نووسه ران ده لیی؛
مه قاله یان کوته. به پارتیه کان ده لیی: دروشم و داواو

تاکتیک و ستراتیژیان کۆنه . کابراکتیب و هه‌رده‌گیریی پییده‌لییی ؛ هیچی له جانتایدا نیه کایکۆن کاویژ ده‌کات . باشه باپیر تو به‌من نالییی له چی رازی و چیت ده‌وی؟ ره‌حمه‌ت له قه‌دیمیان گوتوویانه : هه‌زارگۆته ، یه‌که‌کرده‌وه .

ئای بارام گیان! تۆش وات لیّهات و ته‌ی من به‌بی بایه‌خ بزانی و ره‌خنه‌م لی‌بگری؟ سه‌ت جاران به‌گویی خۆم لی‌م بیستووی باسی نویکاری و داهینانی نویت کردوه ، ئیستاش باد داوه‌ته‌وه .

- کۆره‌ باپیر ، من که‌نگی گۆتومه‌ دژی نویکاریم و لایه‌نگری کۆنه‌په‌رستیم؟ ئه‌وه‌ تۆی به‌ره‌خنه‌ی من کیچت له‌که‌ولی که‌وتوه . من ده‌یان جارم پی‌گوتووی ؛ مادام ئه‌وه‌نده‌ وشه‌ی نوی به‌کار دینی و گله‌یت له‌عه‌رش و قورش و کائینات هه‌یه ، بو‌خۆشت شتی‌ک بکه‌و کرده‌وه‌یه‌کی نوی له‌خۆت پیشانی ئه‌و خه‌لکه‌ بده ، به‌لام تۆنه‌ک شتی‌کی نویت نییه ، هیچ شتی‌کی کۆنیش نییه . من ده‌لی‌م ؛ مادام هیچت له‌ ده‌ست نایه‌ و ئه‌و شتانه‌ی که‌ بو‌خۆت باسیان ده‌که‌ی له‌توانات دا نییه ، بو‌ پییده‌نگ نابی؟ پی‌م خۆش نییه‌ خه‌لک پاشمله‌ باست بکا . له‌لای هه‌موو که‌س دایده‌کوتی و لۆمه‌ی ریک‌خراوه‌کانی باشوور ده‌که‌ی . ئه‌وه‌تا چونکه‌ هه‌لوومه‌رج ریگای داوه ، هه‌لبژاردن کراوه‌ و ئۆتۆنۆمیش بووه‌ به‌ فیدرالی ، ولایتیش تا راده‌یه‌ک ئاوه‌دان کراوه‌ته‌وه . ده‌یجا گۆرانکاری هه‌رئاوا ده‌بی‌عه‌مه‌ر دریژ! به‌لین ده‌ده‌م پارچه‌کانی تریش درۆشم ده‌گۆرن له‌و چوارچیوه‌ ته‌نگه‌به‌ره‌ دینه‌ده‌ر . دنیا چاو لی‌که‌رییه‌ باپیر ، هه‌رینا ئه‌وانیش درۆشمیان گۆری .

پی‌م خۆشه‌ شتی‌کی دیکه‌ شت عه‌رز که‌م ، و ته‌کانی تو له‌ سه‌رشتی نوی له‌ وشه‌ به‌ولاوه‌ شتی‌کی تر نییه‌ و کردووته‌ به‌خه‌ت و ریبازی خۆت ، من به‌ شتی‌کی باشی ده‌زانم هه‌موو که‌س خاوه‌نی خه‌ت بی ، چونکه‌ ئه‌که‌ر که‌سه‌یک خاوه‌ن خه‌ت و ریبازی بی ، هه‌ولیشی بو‌ده‌دا ، به‌لام مروّقی بی خه‌ت و ریباز ، سیاسه‌ت نه‌کردنی باشترو بی زیان تره . مه‌به‌ستم ئه‌وه‌ش نییه‌ که‌ تو ره‌خنه

.....

ده‌گری ، به‌لام تو‌هه‌رکه‌سیک کاریک ده‌کا ، زوریش باش بی تو‌به خراپی
 ده‌ژمیری و ده‌یکه‌ی به‌هیچ . زه‌ینم داوه‌تی ، ئە‌گەر هیچ به‌لگه‌ت نه‌بوو ،
 ده‌لیی ؛ ئە‌وه‌ کونه و زه‌مان زه‌مانی شتی نوییه ! به‌بروای من ئە‌وه‌ ره‌وشیکی
 فره‌ خراپه . من و تو‌باش یه‌کتري ده‌ناسین . تو‌له‌ ژیان‌تدا لاپه‌ره‌یه‌کت نه
 خویندوته‌وه‌و ناخوینییه‌وه . تو‌به‌ من نالیی :

تا‌که‌ی بی‌کرده‌وه‌ ئە‌سپی خو‌ت به‌بیابانی کاکی به‌کاکی‌دا لینگ ده‌ده‌ی ؟

دهستی به ته نۆ ته قه ی نایه !

من و هاوړی سامان بو هه وا خوړی له نیو دارستانه که دا خه ریکی رایه لکه و وتوو ویژی خو مان بووین . سامان جارو بارگنجی دینا نیو چاوانی خو ی و خوله کیڅ ههستی راده گرت . بریکی دی رویشتین دیسان راوهستا چاوی له سهر یه کدانا گوئی هه لڅست ههستی کی دوو خوله کی راگرت . من که هیچ هه ست و خوستی کم گوئی لی نه بوو ، خو م بیده نگ کرد بوو . سامان گوئی :

– نارام تو نا پرسی بو هه ست راده گرم ؟ گوئی لییه درو شتم ده ده ن ؟
 کوره رایه لکه ی خو ت بکه سامان گیان ! تو چکارت به ده نگ و هه راو درو شمدانی خه لک داوه . جه نگه ل هه میشه نه و ده نگ و هه رایه ی لییه . نیمه بویه خو مان خستو ته قه راغ و ناچینه نیو داره کان ، تاکوو له هه راو به زمی جه نگه ل به دوور بین . باوه رپکه سامان نیو نه و جه نگه له هه رچی تو بیر ی لی بکه یه وه تییدا یه . سامان رایه لکه ی خو ی ده ست پیکرده وه . خه ریکی دامه زرانی باسیک بووم ، دیسان سامان راوه ستاو گوئی : نارام گیان تو وه ک گویت گرانی وایه ، نه و درو شمدانه نابییسی ؟ وا دیاره درو شمدان سه ری هه لداوه ته وه . له وانه یه له کو بوونه وه یه کی گه وره دا شتیک پیک هاتی ، نیمه له گوئی گادا نوستووین .

نه و جار منیش گویم لی بوو . نه و ده نگه هه رده هات بلند تر ده بوو . نه و جار پیوستی به وه نه ده کرد راوه ستین و هه ست را گرین . به ناشکرا درو شمیان ده دان ، درو شمی ریکو پیک . وه کوو : بژی نازادی ، سهر به خو بی ، نه مان بو د اگیر که رانی کوردستان . بژی کوردستانی گه وره ، و . . . دوا ی گوئی لی بوونی نه و درو شمانه ، ئیدی رایه لکه تامی نه ما . له گه ل سامان چاومان

تی‌کبری و ده‌مان روانییه یه کتری. له نیوچاوانی سامانم خوینده وه ده‌یگوت با‌بجین ئە و جاریش خوئی تیها و یینه وه، ئە‌گەر ئاکا میشی نه‌بی، خوده‌زانین ده‌لین چی؟

ئەو دروشم و هه‌رایه هیندیک شتی بو‌روونکردینه وه. بریکی دیکه‌ش چووینه پیش و له و ده‌نگه ده‌نگه نیزیکتر بو‌ینه وه. دروشمه‌کان ده‌کوتران و دووپات ده‌کرانه وه. وادیار بو‌له دروشم تی‌ناپه‌ری. خیالات هه‌لیگرتبو‌ین بی‌ئیراده له و ده‌نگه ده‌نگه ده‌چووینه پیش! له‌په‌را سه‌روه‌که‌له‌ی کاکه‌عه‌زه ده‌رکه‌وت که به‌ته‌نیا له‌بن داریکی وشکی بیگه‌لاره‌ستابوو به‌ره و کومه‌له‌ داریک چه‌قیبوو، وه‌که ئەژماردن به‌ده‌ست ئاماژه‌ی داره‌کانی ده‌کرد. جار و باریش ده‌ستی له‌بنان گوئی ده‌ناو ناره‌ناریکی ده‌کرد. به‌ده‌نگی خوئی لاقه‌کانی له‌هه‌ردی ده‌کو‌تان و نیوه هه‌له‌په‌رینیکی زور سه‌یرو نه‌دیتراوی له‌خوئی نشان ده‌دا. ده‌میکی باش راه‌ه‌ستانین سه‌یری ئەو دیمه‌نه‌غه‌مینه‌ی عه‌زه‌مان ده‌کرد.

سامانیش وه‌که له‌به‌رگیرانه وه، به‌ناره‌ناره‌یگوت: بیچاره‌عه‌زه‌ی به‌ته‌ماع و بیگه‌سه‌ئه‌وه ده‌لینی چی؟ هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی و خه‌م‌خوری بی‌ولاتی هه‌لیگرتووی؟ یان به‌دروشم‌دان پاره‌کو‌ده‌که‌یه‌وه؟ یاخو‌ده‌ته‌وی به‌جی نه‌می‌تی گه‌یشتوو‌یه‌ته‌ئیره؟ پیم سه‌یره به‌ته‌نیا ده‌ستی کردوه به‌ناره‌نارو قسه‌په‌راندن.

سامان په‌سیاره‌که‌ی له‌خو‌یکردو هه‌ر بو‌خوئی وه‌لامی خویداوه. گوتی: به‌خوای با‌به‌منیش سه‌یرم، ئەوه نییه قسه‌بو‌داره‌کان ده‌کات. کاتی خوئی ئیمه‌ش له‌قوتاب‌خانه به‌ده‌رس خویند‌مان که شینایی وه‌کوو دارو‌گیا زیندوون و گیاندارن.

ده‌ستم هاو‌یشته سه‌ر شانی سامان و گوتم:

سامان گیان تو‌له‌سه‌ر خو‌ت را به‌سه‌ر عه‌زه‌ده‌روئی؟ ئەدی تو‌پیم

نالایی ئەو پرسیارانەت لە کێ دە کرد ، وا بوخۆت وەلامی خۆت دەدەیه‌وه ؟!

هیشتا سامان وەلامی منی نەدابووه ، عەزە سووراو ئیمە ی دیت ، چووینە پیش و روژباشمان پیگوت . پرسی ؛ ئەری توخوا ئیوه لە گەڵ ئەو دروشمانە ی دەمدان چۆن و راتان چییە ؟ ئە گەر دژیشیان بن ، من زۆر دیمو کراتم پیم ناخۆش نییە . ئیمەش زمانمان سووتا دروشمە کانمان پەسند کردو بە روانگە یە کێ باشمان زانی . عەزە پیمانەو نووسا و هەزارو یە ک پینشیاری پیکردین کە بینە ئەندام ولایەنگرو چی و چی . هاویری سامان وەلامی داوہ گوتی : عەزە گیان ئیمە پیش ئەوہ ی گویمان لە دروشمی تو بی ، لە دلەوہ لایەنگری سەربەخوئی بووین بو یە پەسندمان کرد . خو پەسند کردنی شتی ک بەومانایە نییە تو بمان پالیوی بە ئەندام و لایەنگرو . هیچ پیویست ناکات تاوا تیمان هەلپییچی و بیی بە قیلی کەوای سپی . عەزە لە جیاتی واز هینان و شلبوونەوہ دە یگوت : ئیوہ مادام ئەوہ نەدە پیاوی باشن و بیرو راتان لە گەڵ من دە یخواتەوہ ، نابێ لە باری سیاسیەوہ بیکاردانیشن . تی نە گە یشتوو کە یفی خو یە تی ، بە لام مروقی تی گە یشتوو بی لایەن بی خە یانە تە !

بە سپایی بە سامانم گوت : تی گە یشتی برالە ، گو ی هە لختن و هە ست راگرتنی بە ریزتان تووشی چ قورە شیلنکی کردین ؟ خە لک لە خورا نالین عەزە پیاویکی پر رووہ . کورە خو ئامادە نییە دە ستمان لی هە لگری . وا من رویشتم ، با عەزە ش لە گەڵ ئەو بی زمانانە بوخوی خەریکی دروشمدانی خو ی بی . توش کە ی لە گەڵ عەزە لیک بوویەوہ ، بە دوامدا وەرە .

سامان ناچار لە گەڵ عەزە کەوتە باس و وتوو ویژ ، باسە کە یان ئەوہ نەدە قوول بووہ ، بە ئازا زو کەرم لیک نەدە بوونەوہ . عەزە بە کوردستانی گەورەوہ نووسا بوو ئامادە نەبوو تو زقالی ک لە وتە ی خو ی بی تە خوار . سامانیش دە یکردە دوو قوناغ وای بە دروست دە زانی لەو کاتە دا جاری لە هە لگرتنی ئەو دروشمە زلە خو بپاریزن . من هیشتا دوور نە کە وتبومەوہ سوورام

گوتم؛ عه‌زه گیان! ئەوهی تو باسی ده‌که‌ی، وه‌ک ئاره‌زوو داخو‌ازییه‌کی باش و خوشه، رهن‌گبیی ئاواتی له‌سه‌تا نه‌وه‌دی کو‌مه‌ل‌گابیی، به‌لام بو‌ئه‌رووی ئیمه‌ی بی‌پشت و په‌نا کو‌له‌باریکی زور قورسه‌و برو‌ناکه‌م به‌و چه‌ند که‌سه‌ی له‌ده‌وری یه‌کین هه‌ل‌گیری. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ کاریکی وا گه‌وره‌و گران مرو‌قی لی‌زان و پسپو‌رو دا‌هینه‌رو زانای گه‌ره‌که. بو‌ئا‌وا ساده‌و ساکاری پیت‌وايه؛ ئەو باره‌قورسه‌به‌ئه‌حه‌و خله‌و ره‌حه‌هه‌ل‌ده‌گیری؟ فارسان په‌ند یکیان هه‌یه‌ده‌لین: سنگ‌بزرگ‌علامتی‌نزدن‌است.

کاکه‌گیان! تو‌ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی خه‌بات و خزمه‌ت بکه‌ی بو‌کاریک‌ناکه‌ی له‌توانا‌و هی‌زی خو‌ت‌دابیی. تو‌بو‌خو‌ت له‌بن ئەو دا‌ره‌ئه‌ستوو‌ره‌را‌وه‌ستا‌وی دروشم به‌خه‌ل‌ک ده‌ده‌ی پیت‌وايه‌ئا‌وا به‌و دروشمه‌زلانه‌گه‌وره‌تری؟ باشه‌پیم خوشه‌ئه‌گه‌ر بکری‌وه‌لامی پرسیاریکم بده‌وه‌بزانم: تو‌ده‌می‌که‌له‌بن ئەو دا‌ره‌ئه‌ستوو‌ره‌لای ئەو کو‌له‌باره‌قورسه‌را‌وه‌ستا‌وی، دا‌وا ده‌که‌ی خه‌ل‌ک بین له‌گه‌لت هه‌ل‌گرن. به‌لام که‌س نه‌هات‌وه‌! له‌لی‌کدان‌وه‌کان‌تدا، پیت‌وايه‌سوودیک به‌کو‌مه‌ل ده‌گه‌یه‌نی؟ یان تو‌کارت به‌لی‌کدان‌وه‌نییه؟ ته‌نانه‌ت من پیم‌وايه‌گویت له‌وه‌ش نییه‌که‌خه‌ل‌ک ده‌لین‌چی و پاشمله‌چو‌نت باس‌ده‌که‌ن؟ بیستوو‌مه، گو‌یا له‌و دوا‌یان‌ه‌دا حا‌وانه‌وه‌شت باش باس‌ناکری‌و هه‌ر رو‌ژی یه‌که‌ده‌رو‌او یه‌کدی، ئەوه‌را‌سته؟ یان ئەوانه‌ی دین‌و ده‌رو‌ن، زو‌ربلی‌و دریز‌داد‌رن و تو‌ش هه‌سه‌له‌ی زور‌گوتنت نییه؟

عه‌زه‌قومیکی له‌جگه‌ره‌که‌ی دا‌و به‌زه‌رده‌خه‌نی‌که‌وه‌گوتی:

– به‌خو‌ای ئارام‌گیان! پرسیاره‌کان‌تم پی‌سه‌یرن، پیم‌وابوو‌دو‌ای ئەو هه‌مو‌و سالانه‌و ئەو‌کو‌یره‌وه‌ریانه‌ی دیتوو‌تن، هو‌شت هات‌وته‌وه‌به‌رو ئەزمو‌ونت له‌را‌بردو‌و وه‌رگرت‌وو‌ه. پیم‌سه‌یره‌باسی خزمه‌ت‌وشتی‌وا ده‌که‌ی! تو‌ئیس‌تاش خه‌ون به‌ره‌ش و رو‌وته‌وه‌ده‌بینی. کو‌ره‌و‌شه‌ی هه‌ژارو چه‌وساو‌ه‌با‌وی نه‌ما‌وه، تو‌ش وه‌ره‌وه‌کو‌و من شاییی خو‌ت‌بگه‌ره‌و هه‌ل‌په‌ره،

بیبه لابی چکارت به و خەم و خەفه‌ته داوه ! وته کانت پر بوون له پرسیار،
 منیش کاتم نییه وه لأمی ئە و پرسیارانه بده‌مه‌وه . توّ باسی درێژ‌داد‌ریت
 کرد ، ره‌حمەت له‌بابت ، به‌خوای راست ده‌که‌ی ، من که یفم به مروقی
 زووبلی نایه ، بی‌دانیشی باسی تاکتیک و ستراتیژیم بو‌بکات . خه‌باتی
 کوردستانی گه‌وره ئە و به‌زم و رزمه‌ی ناوی . توّ ده‌زانی کابرای پر داواش
 گوئی به‌شتی ئاوانه ده‌بزوت هه‌رچی گوتبایان هه‌واله‌ی خواره‌وه‌ی
 ده‌کرد . یاخوی لی مۆن ده‌کردنه‌وه به‌ پالپیه‌نانیك و هه‌لفریوانیک ،
 کیشه و تاکتیک هه‌لده‌کرد . ستراتیژیش باسی لی نه‌ده‌کرا ، تا له ئاخرو
 ئوخره‌کانیدا ستراتیژی‌شی کرد به "پاراستنی سنووره‌کان . دنیاش
 چاولیکه‌رییه و منیش گوی ناده‌مه ئە و قسه‌ و قسه‌ لۆکانه که
 داخواکی دی و کی ده‌روا . من هه‌لپه‌رینی خۆم ده‌که‌م و سه‌رچۆپی خۆم
 ده‌گرم ، کی هات به‌خیری ، کی روویی به‌خیر چی .

سامان ناخیکی هه‌لکیشاو رووی تیکردم گوتی :

– ئارام گیان ! هه‌قانییه‌تی قسه‌کانی توّم بو‌ده‌رکه‌وت به‌سه . ئیستا
 ده‌بی من و توّ بروین . با کاکه‌ه‌زه‌ش سه‌رچۆپی خۆی بگری و خه‌ریکی
 هه‌لپه‌رکی و ناره‌ناری خۆی بی . با بزانی به‌ و باره‌ قورسه‌وه‌ ده‌ستی
 به‌ته‌نی ته‌قه‌ی دی .

* له گوینه - ممکینه	بیچم - سیستم
* سه رپشك - هه لَبْزیری	پیشینه - سابقه
* سه جهره - شه جهره	ته شقه له - گروفیل
* شكۆ - گه وره یی	توانج - ته شه ر
* شله ژان - په شوکاو - خه چلان	لاتاو - توانج و ته شه ر
* قرسان - ته خمین	تیوه گلان - تیکه وتن
* غه واره - بیگانه	چرپه - سرته
* قورغ - قه ده غه	چاوله دوو - ته ماعکار
* قه باره - نه ندازه - بارستایی	دریژدار - زور بلی
* قه بلانندن - نرخ دانان	دالده - په ناو پشتیوان
* گازه نده - گله یی	ده ستخرو - فریو
* گولمه ز - به زم	ددان پیدانان - ئیعتراف
* گیر کرده - گیرکردنی ناخوش	ده سته بهر - تعهد
* مه سخره - گالته پیکردن	درووشم - نارمی ده وله تی
* ناخوندهك - به لاش خواردن	درووشمدان - شعاردان
* هه وه نته - به هیچی چون	دوورخستنه وه - تبعید
* هه لنان - تعقیب	ره وانبیژ - قسه خوش
* هه ره شه - تهدید	پارا - متردد - را گور
* نه شیواو - نه گونجاو - حه رام	ره مه کی - ره شوکی - له گوتره
* زه ندهق - وره بهردان - وره	زاره ترهك - ترسان له شتی
* حه جمین - نارام، ئوقره .	بنج - ره گوبن - ریشه
* دایگژایه - وه ریگه رایه .	* - له بهز - له توانا، له هیز